

Α Σ Ι Α. Pag. 31.

ϊδος δὲ ποταμοῦ ἄρχεται ἡ Ἀσία. ΣΑΥ- 70.
Καὶ πρῶτον ἔθνος αὐτῆς ἐστὶν ἐν τῷ
άται. Σαυρομάτων δέ ἐστιν ἔθνος γυ-
ν.

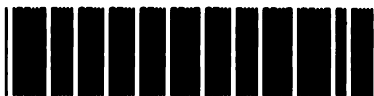
Ι. Τῶν γυναικοκρατουμένων ἔχονται 71.

Μετὰ δὲ Μαιώτας Σινδοὶ ἔθνος. Διή- 72.
καὶ εἰς τὸ ἔξω τῆς λίμνης. Καί εἰσιν
Ἑλληνίδες αἵδε· Φαναγόρου πόλις,
λιμὴν, Πάτους.

Μετὰ δὲ Σινδικὸν λιμένα Κερκέ- 73.
ις Ἑλληνὶς Τορικὸς καὶ λιμήν.
Μετὰ δὲ Κερκέτας Ἀχαιοὶ ἔθνος. 74.

l em Voss. Codd. Σαυρομάται.
il quia Σινδικὸς λιμήν. Cod
coni. Ἀπάτουρος
ους defenditur a
59).

vium incipit Asia, e
uromatarum.
71. Gynae
st Maeotas
idem, urbesque
Cepi, Sindicus
tum Cercetae,
Post Cercetas

HECATAEI MILESII

FRAGMENTA.

HECATAEI MILESII
FRAGMENTA.

SCYLACIS CARYANDENSIS
PERIPLUS.

EDIDIT

RUD. HENR. KLAUSEN DR.

IN ACADEMIA FRIDERICIA WILHELMIA RHENANA LITERAS GRAECAS ET LATINAS DOCENS.

ADDITA EST TABULA GEOGRAPHICA.

BEROLINI

IMPENSIS G. REIMERI.

MDCCCXXXI.

BIBLIOTHECA · BODLEIANA ·

AUGUSTO BOECKHIO

S.

Qui me rationem, qua agebant veteres, intelligere docuisti, Tibi locorum, ubi agebant, exhibeo tabulam. Scilicet ut locorum situm ex eo fano, quod medium in orbe terrarum iacere illi opinabantur, determinavi: ita sanctam in perscrutanda antiquitate, regulam veneror Tui memoriam. Sanctiorem enim a nemine, quam a Te, servatam vidi artis nostrae fidem, «quam nefas est attingere fallacias.» Hac utinam virtute tua diu literas patriamque ornes, nobis praecellas, me amare ne desinas.

Collegi fragmenta geographici operis Hecataei, quorum editionem diu a Creuzero promissam frustra exspectavimus. Quibus addidi fragmenta operis historici, quorum pleraque exhibuit ille in libro notissimo: Hi-

storicorum Graecorum antiquissimorum fragmenta, Heidelb. 1806, 8; eo ordine, quem ego commodum iudicavi, disposita. Postquam ipse in rationem libri et geographiae Hecataei inquisiveram, accepi libellum de eadem re ab Ukertio scriptum (Weimar. 1814): ad quem in dissertatione de Hecataeo constanter respexi. Cum vero in definiendis locis iis, quos recensuit Hecataeus, Scylace ubique utendum fuerit, hunc etiam edi oportere visum est. Itaque eius textum et versionem recognovi, virorum doctorum de eius aetate opiniones aestimavi, eas notas tum priorum editorum tum meas addidi, quibus maxime opus erat, ut textus, quantum fieri hoc poterat, emendaretur et a lecturis intelligeretur.

Hecataeus Hegesandri filius Milesius, geographiae inter Graecos auctor, historicorum princeps, et amplae et accuratae rerum, quas sibi exhibendas proposuit, scientiae laude a suis posterisque hominibus celebrabatur, et ne eorum quidem studio et admiratione destitutus est, qui meliorem postea earum, quas ille descripserat, regionum cognitionem sibi paraverant. Contigit enim illi, cum sua aetate strenua inter populares expergefacta esset curiositas cognoscendi cum res adhuc incognitas tum rerum causas, et ea utrasque intelligendi certitudine et perspicuitate, ut rationis cognitio usum, usus utilitatem affirmaret; contigit Hecataeo, ut sua comprehenderet scientia tum quaecunque tunc temporis in orbe terrarum investigatione digna Graecis videbantur, tum quaecunque a praeteritis saeculis cara eorundem relicta erant memoriae: quae omnia bene percepta, considerato rationis iudicio aestimata, duobus operibus, historico altero, altero geographico condita ita disposuit, ut illud per pietatem erga maiores et honoris, qui generosorum est,

caritatem, hoc per communitatem auctoritatemque commercii, cuius vias et rationes exhibuerat, usui pariter ac studio popularium commendaret. Et si multa singula accuratius intellexerunt, artificiosius adornaverunt, elegantius exhibuerunt posteri, primus tamen Hecataeus universi orbis terrarum totiusque rerum gestarum historiae, qualis quidem in Graeci hominis mente utraque illa conformabatur, imaginem adumbravit certaque descriptione expressit.

Hecataei vita et itinera.

Vitam et aetatem Hecataei definituro certum non est indicium, nisi in locis Herodoti [1]), ex quibus

1) Herod. V, 36. *Ἀρισταγόρης - - ἐβουλεύετο ὦν μετὰ τῶν στασιωτέων, ἐκφήνας τήν τε ἑαυτοῦ γνώμην καὶ τὰ παρὰ τοῦ Ἱστιαίου ἀπιγμένα. οἱ μὲν δὴ ἄλλοι πάντες γνώμην κατὰ τωὐτὰ ἐξεφέροντο, κελεύοντες ἀπίστασθαι· Ἑκαταῖος δὲ ὁ λογοποιὸς πρῶτα μὲν οὐκ ἔα πόλεμον βασιλέϊ τῶν Περσέων ἀναιρέεσθαι, καταλέγων τά τε ἔθνεα πάντα τῶν ἦρχε Δαρεῖος, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ. ἐπεί τε δὲ οὐκ ἔπειθε, δεύτερα συνεβούλευε ποιέειν ὅκως ναυκρατέες τῆς θαλάσσης ἔσονται. ἄλλως μέν νυν οὐδαμῶς ἔφη λέγων ἐνορᾶν ἐσόμενον τοῦτο· ἐπίστασθαι γὰρ τὴν δύναμιν τὴν Μιλησίων ἐοῦσαν ἀσθενέα· εἰ δὲ τὰ χρήματα καταιρεθείη τὰ ἐκ τοῦ ἱροῦ τοῦ ἐν Βραγχίδῃσι, τὰ Κροῖσος ὁ Λυδὸς ἀνέθηκε, πολλὰς εἶχε ἐλπίδας ἐπικρατήσειν τῆς θαλάσσης. καὶ οὕτω αὐτούς τε ἕξειν χρήματα χρᾶσθαι, καὶ τοὺς πολεμίους οὐ συλήσειν αὐτά. τὰ δὲ χρήματα ἦν ταῦτα μεγάλα, ὡς δεδήλωταί μοι ἐν τῷ πρώτῳ τῶν λόγων. Αὕτη μὲν δὴ οὐκ ἐνίκα ἡ γνώμη· ἐδόκεε δὲ ὅμως ἀπίστασθαι.* Ibid. V,

eum tempore belli Ionici contra Persas ab Aristagora excitati sententiam tulisse apparet in consilio Milesiorum, eamque talem, quae acuti erat iudicii et sola, si eam civibus persuasisset, meliorem motae seditioni affirmavisset eventum. Neque tamen propter iuventutem hominis eius consilio refragatos esse Iones, ullo modo indicat Herodotus, imo ut ipsam sententiam optimam et eruditam fuisse apparet, ita idem etiam, qui reliquis coeptae rei participibus, in civitate locus videtur fuisse Hecataeo: quod vero neque primam probabant, cum se ut potentiae vastique imperii Persarum ratione habita a coniuratione desisterent cohortatus sit, neque secundam, cum se, si bellandum esset, omnem rebus classicis operam dare divitiasque in templo Apollinis Branchidarum conservatas navibus instruendis impendere iusserit, neque denique tertiam, cum Aristagorae ante pugnam Ladensem de rebus suis desperanti suaserit, ut neque in Sardiniam neque in Thraciam aufugeret sed in Lero insula Cariae castello munito maneret exitumque proelii exspectaret: in his con-

---

124. sqq.: *Ἀρισταγόρης ψυχὴν οὐκ ἄκρος - - - συγκαλέσας τοὺς συστασιώτας ἐβουλεύετο. Ἑκαταίου μέν νυν τοῦ Ἡγησάνδρου, ἀνδρὸς λογοποιοῦ, τουτέων μὲν ἐς οὐδετέρην στέλλειν ἔφερε ἡ γνώμη, ἐν Λέρῳ δὲ τῇ νήσῳ τεῖχος οἰκοδομησάμενον ἡσυχίην ἄγειν, ἢν ἐκπέσῃ ἐκ τῆς Μιλήτου· ἔπειτα δὲ ἐκ ταύτης ὁρμεώμενον κατελεύσεσθαι ἐς τὴν Μίλητον. ταῦτα μὲν δὴ Ἑκαταῖος συνεβούλευε. Αὐτῷ δὲ Ἀρισταγόρῃ ἡ πλείστη γνώμη ἦν ἐς τὴν Μύρκινον ἀπάγειν.*

tra eum faciebant modo acre rerum novarum studium, modo religio, modo timida mens Aristagorae. Certi tamen nihil de aetate Hecataei ex his effici potest, nisi eum non amplius adolescentem fuisse ineunte Olympiade septuagesima. Inde interpretandum est id quod relatum est a Suida [2]), exstitisse scriptorem nostrum Olympiade sexagesima quinta regnante Dario Hystaspis. Quod si de florente scriptoris aetate, de tricesimo eius anno, dictum putamus, conciliatur haec narratio cum alia quadam eiusdem lexicographi [3]), Hellanicum aliquando venisse in societatem Hecataei, qui Persici belli tempore vixerit et aliquanto post eius finem. Quae nihil significare possunt, nisi obisse Hecataeum post bella Persica, itaque non ante exeuntem Olympiadem quintam et septuagesimam. Natus dicitur Hellanicus circa finem Olympiadis septuagesimae [4]), quem hominem Mitylenaeum, antequam vicesimum ageret annum, adisse illustrem illum logographum Milesium vel fortuito obviam

---

2) Suid. s. v. *Ἑκαταῖος Ἡγησάνδρου Μιλήσιος γέγονε κατὰ τοὺς Δαρείου χρόνους, τοῦ μετὰ Καμβύσην βασιλεύσαντος· ὅτε καὶ Διονύσιος ἦν ὁ Μιλήσιος, ἐπὶ τῆς πέμπτης καὶ ἑξηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἱστοριογράφος. Ἡρόδοτος δὲ Ἁλικαρνασεὺς ὠφέληται τούτου νεώτερος ὤν. καὶ ἦν ἀκουστὴς Πρωταγόρου ὁ Ἑκαταῖος. πρῶτος δὲ ἱστορίαν πεζῶς ἐξήνεγκε· συγγραφὴν δὲ Φερεκύδης. τὰ γὰρ Ἀκουσιλάου νοθεύεται.*

3) Suid. *Ἑλλάνικος --- καὶ Ἑκαταίῳ τῷ Μιλησίῳ ἐπέβαλε γεγονότι κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ μικρῷ πρός.*

4) Gell. XV, 23. ex loco Pamphiles.

ei venisse, non est cur negemus. Atqui etiamsi hoc incertum sit, cum Suidas ex more suo viros illustres diversae aetatis in eandem convocare soleat, obitum tamen Hecataei non ante pugnam Plataeensem esse statuendum, probabile redditur consensu illo duorum Suidae locorum, qui tam saepe sibi repugnat, ut alterum, quod tradit, ita correxisse, ut concineret cum altero, non sit iudicandus. Et hoc certe constat, in eo utrumque locum congruere, quod pertinuisse cogitatur constans Hecataei aetas per universum Persicorum bellorum, quae praecipue hoc nomine comprehendi solebant, tempus, inde ab Olympiade septuagesima, cuius anno primo Aristagoras Spartam ad auxilium petendum profectus est, usque ad exeuntem septuagesimam quintam, quo tempore ex Europae litoribus omnino eiecta sunt Persarum praesidia. Quibus comparatis si initam putamus constantem aetatem ab Hecataeo Olympiade sexagesima quinta, probabili computatione conficitur, media hac Olympiade eum egisse annum tricesimum, natum esse ineunte Olympiade quinquagesima octava; in quinquagesimo eius anno ortum esse tumultum Ionum, obisse eum post septuagesimum exactum Olympiade septuagesima quinta. Quae omnia pro certis haberi nequeunt, sed probabili determinatione vitam eius definiunt.

Nobilitate insigne fuisse genus Hecataei, ab Herodoto edocemur, qui eum Thebis coram sacerdotibus Aegyptiis gloriatum esse refert de illustri origine avorum suorum quindecim, quorum primus fuerit deus

(cf. fr. 276). Probabile est hunc auctorem generis habitum esse Apollinem, a quo ipsum repetendum videtur nomen Hecataei: neque alienum ab hoc numine est nomen Hegesandri, patris logographi. Apollinem enim novimus fuisse principem Milesiorum deum et in multas ab iis deductum esse colonias, quorum postea auctor et conditor celebrabatur [5]: notumque et consentaneum est, nomina nobilium hominum Graecorum saepissime ab eo numine esse derivata, a quo generis origo repetebatur. Ipsumque Hecataeum nobilitatis honore usum esse in civitate Milesiorum, probatur eo quod particeps erat consilii ab Aristagora, ut urbem contra Persarum dominationem excitaret, convocati. Neque nobilitate magis quam opibus videtur fuisse insignis, quippe quem multis et longinquis itineribus orbem terrarum pervagatum esse, e scriptis quae reliquit appareat. Aegyptum enim ab eo aditam esse novimus e loco Herodoti, cernimus e variis, quae ab eo repetuntur, accuratis rerum Aegyptiacarum descriptionibus. Neque cum adeo geographi multo recentiores, velut secundi post Christum natum saeculi scriptor Agathemerus accuratam rerum, quas descripserit, cognitionem admirati sint [6], existimari

5) Praeter multa alia cf. fr. 202. de pagis Cyzico subiectis, quam Milesiorum coloniam fuisse constat.

6) Agathemer. I, 1. Ἀναξίμανδρος ὁ Μιλήσιος, ἀκουστὴς Θάλεω, πρῶτος ἐτόλμησε τὴν οἰκουμένην ἐν πίνακι γράψαι. Μεθ' ὃν Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος, ἀνὴρ πολυπλανὴς, διηκρίβωσεν ὥστε θαυμασθῆναι τὸ πρᾶγμα. Ἑλλά-

potest, eum reliquas, de quibus nova protulit, terras non ipsum inspexisse et dubiis nautarum et peregrinatotorum narrationibus esse confisum. Dubium non est, quin ad Iberiae, Liguriae, Italiae, Illyriae, Thraciae, Ponti, Libyaeque oras ipse venerit, vicina litoribus visu, remotiora percontando ab incolis compererit. Quod vero maxime in gratiam ei vertebant populares, id erat, quod Persarum imperium, cui ipse subiectus erat, Asiamque usque ad Indorum fines descripserat, quam terrarum regionem primo ab Hecataeo Graecis reclusam esse praedicat Agatharchides 7), id quod concinit cum narratione Herodoti, logographum Milesiis omnes recensuisse nationes, quae Persis obtemperarent, ut a conatu incepto eos deterreret. Id quidem ex his Herodoti verbis efficiendum videtur, orientales regiones iam ante annum quinquagesimum, ante bellum Ionicum ab Hecataeo esse perlustratas, id quod per se probabile est; quando vero Iberiam et Libyam adierit, id certa ratione definire non possumus. Hoc tantum e fragmentis Descriptionis orbis terrarum cognoscimus, oram Thraciae Ponto adiacentem eo tempore, quo Hecataeus librum confecit, Persis fuisse subiectam, quippe ubi Boryzam, urbem

---

νικος γὰρ Λέσβιος ἀνὴρ πολυΐστωρ ἀπλάστως παρέδωκε τὴν ἱστορίαν. εἶτα Δαμάστης ὁ Κιττιεὺς τὰ πλεῖστα ἐκ τοῦ Ἑκαταίου μεταγράψας περίπλουν ἔγραψεν.

7) Agatharchid. de rubro mari p. 48: Τὰ μὲν πρὸς ἑσπέραν ἐξείργασται Λύκος τε καὶ Τίμαιος, τὰ δὲ πρὸς ἀνατολὰς Ἑκαταῖος καὶ Βάσιλις cett.

Byzantio vicinam, ut Persicam recenseat (fr. 140), et in Sicilia Zanclen nondum nomine Messanae, Catanam nondum nomine Aetnae fuisse appellatam (fr. 43, 44). E quibus non multum lucramur, cum de Thracia id tantum sciamus, subactam esse eam inter Olympiadem sexagesimam quartam, qua ineunte regnum adeptus est Darius, quartumque annum sexagesimae nonae, qua bellum Naxium gesserunt Persae, amissam post pugnam Plataeensem et Mycalensem Olympiade septuagesima quinta[8]; de Sicilia vero id solum, Catanae nomen mutatum esse Olympiade septuagesima sexta, Zanclen vero aliquot annis ante cum colonis novum illud vocabulum accepisse ab Anaxilao, Rhegiorum tyranno, qui ineunte hac Olympiade obierit. At si circa septuagesimam Olympiadem quinquagesimum annum egit Hecataeus, neque probabile est, senili aetate potius, quam iuvenem eum longinqua illa perfecisse itinera, tum hoc etiam redditur verisimile, nonnulla certe itinera in eos annos esse releganda, qua pacata et libera in mari Aegaeo exercebatur navigatio, post expeditionem Darii in Scythiam et subacta Thracia, antequam bellum Naxium exarserit, itaque inter Olympiadem sexagesimam sextam et exitum sexagesimae nonae. Nam paulo post bellum Naxium excitabatur Ionia: per illud vero duodecim annorum spatium pax erat terra marique per universum Persici imperii ambitum, quod novis Darii

8) Clinton. Fast. Hellen. p. 313. (ed. Angl.)

legibus nuper descriptum erat et confirmatum, ut his annis omnia maiora Hecataei itinera probabiliter tribuere possimus. Nam ante Darii regnum neque securitas in Asia et Aegypto obtinebat, neque adulta erat scriptoris aetas talibusque itineribus commoda, post Naxium vero bellum et Ionicum, quod per sex annos gestum est, nunc Mardonii, nunc Marathonia expeditione, nunc Atheniensium bello contra Parios, nunc novo bello contra Graecos parato, nunc Aegyptiorum seditione continuis turbis concutiebatur Asia, quas deinde Xerxis imperium cum bello Aegyptiaco cladibusque ad Salamina, Plataeas, Mycalen acceptis senilique aetate et morte Hecataei excepit. Quae hic disputavi, breviter in hac tabula conspicies descripta.

Ol.	anni Hecat.		
57, 4.		Natus Hecataeus.	
58, 3.	3.		Cyrus Sardes et Ioniam subigit.
62, 4.	20.		Cyrum sequitur Cambyses.
63, 4.	24.		Cambyses Aegyptum subigit.
64, 4.	28.		Darius regnum adipiscitur.
65, 1.	29.	Hecataei et Dionysii adulta aetas.	Darius Samum aggreditur.
65, 2.	30.		
65, 3.	31.		Darius Babylonem per viginti menses oppugnat.
65, 4.	32.		
66, 1.	33.		Darius adversus Scythas proficiscitur.
66, 2.	34.		Thracia et Macedonia Persis subacta. *Mors Hipparchi.*
66, 3.	35.		

Ol.	ann. Hecat.		
66, 4.	36	Hecataei itinera per Graeciam, Asiam, Pontum, Aegyptum, oras Libyae, Liguriae et Oenotriam.	
67, 3.	39		*Hippias eiectus.*
69, 4.	48.		Bellum Naxium.
70, 1.	49.	Hecataeus in Aristagorae et Milesiorum consilium vocatur.	Initium belli Ionici.
71, 2.	54.	Hecataeus in consilio Aristagorae.	Miletus subacta.
72, 1.	57.		Mardonii expeditio.
72, 3.	59.		Marathonia expeditio.
72, 4.	60.		*Miltiades Parum oppugnat.*
73, 2.	62.		Bellum contra Graecos paratur.
73, 3.	63.		Seditio Aegypti.
73, 4.	64.		Darium sequitur Xerxes.
74, 1.	65.		Aegyptus subacta.
74, 4.	68.		Xerxes Sardes proficiscitur.
75, 1.	69.		Bellum cum Graecis.
75, 2.	70.		Clades ad Plataeas et Mycalen.
75, 3.	71.		Sestus a Graecis recepta.
75, 4.	72.	? Obitus Hecataei.	

Si de tempore, quo itinera susceperit Hecataeus, in universum probabilia statui possunt, singula vero quibusnam singulis annis fecerit, minime constat: id tamen e fragmentis certius probari potest, quasnam earum, quas exhibuit, regionum ipse viderit, quasnam fama solum cognoverit. Quae de Iberia et Liguria tradidit, satis accurata sunt, ut has terras ipse adisse pu-

tandus sit, sed mixta tamen fabulosis, ubi interiores et Oceano propiores Hispaniae partes describuntur, velut quae de Cimmeriorum urbe tradidit (fr. 2), vel quae de triplici statuisse videtur Rhodani ostio (fr. 22). Itaque, id quod per se probabile est, adiit hanc vel illam in his litoribus urbem, prout occasione oblata uti poterat, ibique reliqua sciscitando cognovit. Italiam, certe Oenotriam, optime ei compertam fuisse, docent undecim illa oppidorum Oenotriae nomina, quorum situm accurate descriptum esse apparet e discretione urbium, quae in media terra quaeve mediae inter amnes iacerent (fr. 30—39). Praeterea de urbibus Graecis in Italia, quam Graeci dicebant, et Sicilia fabulas memoravit, quas ab ipsis incolis eum accepisse probabile est (fr. 43, 47, 48). Quae de Adriatico mari refert, probant, litora eum adisse, boreales vero partes et Istriam terram non satis cognita habebat (fr. 59, 60): neque a Liburnis accepit, quae de heroe Liburno eum narravisse existimo, sed a mercatoribus Graecis (fr. 61). Melius et certius cognitam habebat regionem inde a Pindi promontorio Lacmo amnibusque Aeante et Inacho (fr. 70—72): omnesque Graeciae partes eum esse pervagatum, cernimus e fragmentis utriusque, quod composuit, operis. Thraciae etiam tam multas urbes et nationes commemorat, Paeonum mores tam accurate descripsit (fr. 123), ut satis diu ibi mansisse videatur. De Ponti etiam litoribus multa accurate cognoverat, etiam in orientali eorum parte, ubi Dandariorum, Coraxorum, Colchorum, Ma-

tienorum, Paphlagonum, aliorum nomina singula situmque satis bene exhibuit naturamque locorum circa mare Hyrcanum descripsit (fr. 172, 185 sqq.). Ne Indi quidem fluminis mentionem omisit; attamen nulla est causa, cur eo eum putemus pervenisse: probabilius est, eum quae de hac regione scripsit, cognovisse a Scylace Caryandensi, quem ab Indo per mare rubrum in sinum Arabicum miserat Darius Hystaspis (cf. fr. 263). Praeterea probabile est, eum multa de partibus regni Persarum orientem versus extensis, quae difficiliora erant aditu peregrinatori, comperisse e tabulis, quas ad describenda tributa confici iusserat Darius (cf. fr. 180). De Aegypto multa tradidit, quae ipse ibi audiverat, quae vero supra Aegyptum sita sunt Aethiopiae partes, de iis fabulas illas de Pygmaeis et Sciapodibus repetere non dedignatus est (fr. 265, 266). Etiam de boreali Libyae litore usque ad columnas Herculis permulta retulit, quae optime cognita habebat. Asiae minoris oram occidentalem et australem accuratissime descripta esse, omnia docent fragmenta, neque de Syria tacuit.

Opera ab Hecataeo scripta.

His itineribus quae compererat et collegerat, duobus operibus scripta composuit, quorum alterum *Περίοδον γῆς*, alterum *Γενεηλογίας* vel *Ἱστορίας* appellavit. Haud dubie enim ad Hecataeum referri debet, quod sueta perturbatione sub Hellanici vocabulo tradit Suidas: *Ἑλλάνικος, Μιλήσιος, ἱστορικός. Περίοδον γῆς καὶ ἱστο-*

ϱίας. Ubi si pro Ἑλλάνικος restitueris Ἑκαταῖος, omnia recte se habent, cum ne Suidam quidem Milesium putavisse Hellanicum, ea docent verba, quae in eodem articulo haec sequuntur: Ἑλλάνικος, Μιτυληναῖος, ἱστοϱικός celt. Quae ex duobus libris de Hecataeo annotaverat, postea perturbata disiunxit. Π ε ϱ ί ο δ ο ς γ ῆ ς, Descriptio orbis terrarum, etiam πεϱιήγησις vocata, duos continebat libros, quorum prior, πεϱιήγησις Εὐϱώπης, omnes, quae Hecataeo innotuerant, *Europae* regiones et populos cum omnibus maris Aegaei insulis praeter paucas quasdam Asiae litori tam prope adiacentes, ut ab eius descriptione divelli non possent, exhibebat, alter Asiam cum Aegypto et Libya. Borealem enim orbis terrarum partem communi Europae nomine designavit scriptor, australem Asiam dixit: fines utriusque statuens in Caucasio iugo, ultra quod Persarum ditio, quae omnem comprehendebat Asiam praeter Libyae partem occidentalem et australem, non pertinebat. (Herod. III, 97; I, 107, 130. Aesch. Pers. 763). Propterea insulas maris Aegaei Europae attribuit, quippe quae non prius, quam Thracia Europaea, Persarum imperio sint subiectae. At si sub communi Asiae nomine comprehendebatur Libya, ubi australis pars telluris boreali, Europae, erat opponenda, tamen Asiae etiam opponebatur Libya, incipiens a sinistra Nili fluminis parte, tota regione Delta Asiae adnumerata, omnibus vero superioris Aegypti urbibus, quae ad laevam Nili ripam sitae erant, Libyae tributis (cf. fr. 273, 271, 275, 288). Harum

regionum, quas discernendo definiri necesse erat, ratione habita, utrumque librum in singula capita descripsit, quorum nonnulla nobis etiam a Stephano Byzantino, qui plerosque exscripsit Hecataei locos, significata sunt: velut prioris libri, Europae, caput, cui nomen erat Hellesponto, in quo Tenedi etiam mentionem habet (fr. 138), ex quo praeterea Cypasis, Limnae, Sestus, Madytus citantur (fr. 136—138). Aliud eiusdem libri caput videtur omnes maris Aegaei insulas comprehendisse, quarum de his eum dixisse constat: Helena, Phacussa, Hydrea, Cimolo, Corseis, Samo, Chio, Oenussis, Lesbo, Lemno, Euboea (fr. 95—107).

Ordinem in populis Europae enumerandis eum instituit Hecataeus, ut a Graecia initium faciens occidentem versus pergeret, id quod apparet e pluribus locis: ubi in designanda terra Locrorum Ozolarum primum Chalaeum, situm prope Cirrham in extremo sinus Cirrhaei recessu, deinde Oeanthen recenset, sitam in ore eiusdem sinus in litore eius occidentali (fr. 83); ubi terram inter sinum Cirrhaeum et Chaoniam in medio positam comprehendens priore loco sinum, deinde Chaoniam memorat (fr. 74); ubi in designandis finibus Chaoniae primum australem circa Buthrotum, deinde borealem prope Oricum nominat (fr. 75); ubi a Sesarethiis ad boreales eorum accolas, gentem Chelidoniorum pergit (fr. 67). Neque contra hanc dispositionem facit, quod in describenda terra Molossorum post hos ipsos mentionem Dodonaeorum, qui australem eorum partem tenerent, collocavit (fr. 78): videtur in

regione illa per oram maritimam perrexisse, mediterraneos vero populos oblata occasione iis, qui ad mare pertinebant, annexuisse: neque aliam habebat ansam dicendi de Dodona, nisi in exhibenda Molosside, cui ipsum hunc locum attribuit, quae in media terra late extendens orae maritimae exiguum modo tractum obtinebat.

Posterioris libri, qui *Asiam* exhibebat, plura quam prioris capita nobis designantur; velut Aeolica, in quibus Amazonei et sinus Smyrnaei mentionem facit (fr. 212, 213); deinde Aegyptus, quae pariter atque Aeolica libri instar citatur (fr. 272, 274, 277, 284), quo capite etiam Aethiopica quaedam depinxit, velut Sciapodes et Pygmaeos (fr. 265, 266) insulam Hysaes (fr. 267), atque Phoenicum urbem Liebridem (fr. 283); Arabum oppidum Tabin (fr. 264); cum tamen constet, Aegypti descriptionem non esse librum alium, quoniam loci Aegyptiaci siti in ipsa regione Delta modo e posteriore Periegeseos libro, modo ex Asiae descriptione repetuntur (fr. 280, 273). Tertium denique eiusdem libri caput Libyae nomine designatum erat, cum modo ex Asiae (fr. 302, 305, 306, 307, 308, 309, 320, 323, 324 Thrince oppidum prope columnas Herculis; 326 Metagonium e regione Carthaginis Novae; 327 Melissa et 328 Duriza utraque in litore Oceani occidentalis sita), modo ex Libyae descriptione (fr. 271, 275, 288, 299, 303, 314, 315, 316, 321, 322) urbes Libyae citentur. Probabile est, partem huius capitis, Libyae, nomen gessisse Libyae Phoenicum (cf. fr. 311).

Ordinem in Asiae populis recensendis eundem, quem in Europa, instituit Hecataeus, exorsus ab iis regionibus quae Graeciae maxime sunt vicina, in occidentali Asiae ora meridiem versus perrexit, Lebedo post Teum (fr. 219), Co post Myndum (fr. 228) nominata; in boreali orientem versus, quippe qui Alaziam trans Aesepum collocet (fr. 203); Chalybes ante Armenios (fr. 195), Tibarenos ante Mossynoecos (fr. 193), Bechires ante Choos, Choos ante Dizeres (fr. 190), Parthos ante Chorasmios (fr. 173), portas Caspias ante Medos commemoret (fr. 171): saepius addens, posteriores utrorumque populos habitare prioribus a parte orientali. Itaque cum in altero libro occidentem, in altero orientem versus perrexerit: exordium utriusque positum videtur in Hellesponto, primum Europae caput nomine Hellesponti, primum Asiae caput nomine Aeolicorum designata fuisse, ideoque sola haec praeter Aegyptum et Libyam, quarum alia est ratio, diserte nominata esse ab epitomatore. Ab Hellesponto nunc per Archipelagum, Graeciam et Italiam in Iberiam, nunc per Thraciam et Scythiam usque ad Caucasum processit. Ab Aeolicis nunc per mediam Asiam minorem ad Chalybes, Colchos, Medos, Parthos, Persas, Indos, nunc per occidentalem et australem Asiae oram ad Syriam, Aegyptum, Libyam. Sed quamvis certa haec existimo, tamen, quia in singulis rebus certum et verum operis ordinem restituere non potui, relicta hac via eo ordine, quem Scylax offert, fragmenta disposui. Aegaei maris

insulas dedi post descriptionem Atticae (fr. 95 sqq.), in Thracia describenda bis a Paeonibus exorsus sum, nunc populos inter Haemum montem et Aegaeum mare habitantes recensens usque ad Byzantium (fr. 125—140), nunc per Desilos et Datyleptos Haemo traiecto borealem Thraciae partem sitam inter Haemum et Istrum perlustrans (fr. 141—152). Asiae descriptione in vicinia Caucasi incepta nunc per Medos, mare Caspium, Parthos, Indos ad Persas profectus sum (fr. 164—184), nunc ad Bospori viciniam regressus per Coraxos, Colchos, Asiae litus boreale, occidentale, australe, per Syriam et Aegyptum usque ad Libyam (fr. 185 sqq.).

In exhibendis singulis regionibus hac ratione utebatur Hecataeus. Populum primo commemorabat, id quidem locutione admodum simplici, velut: »Parthorum ab orientali parte habitant Chorasmii« (fr. 173 cf. fr. 190, 193, 195, 305), vel: »hucusque Bechirice, excipiunt vero hos Choi« (fr. 190); deinde urbes, aeque simpliciter, velut ubi Oenotrorum tractum mediterraneum adumbrat: »inest vero Ixias urbs, inest etiam Menecine urbs« (fr. 35. cf. 99, 116, 175, 180, 193, 217), sive de Iapygia: »inest vero Chandane urbs, post vero Peucaei« (fr. 56) vel solum: »post vero Sixus urbs« (fr. 9 de Mastianis: cf. fr. 140, 251, 252, 260), sive de Sicilia: »post vero Catana urbs, supra vero mons Aetna« (fr. 44); de Locris: »post vero Locri: inest vero Chalaeum urbs, inest etiam Oeanthe urbs« (fr. 83). Interdum breviter addit, ex quanam gente oriundi sint

incolae, velut Dymen fuisse Epeorum et Achaeorum (fr. 91), vel ubi de sinu Thermaeo sermonem facit: »est vero ad eum Therma, urbs Graecorum Thracum, est etiam Chalastra, urbs Thracum« (fr. 116), velut de Bospori Thracii accolis: »post vero Boryza, urbs Persarum; post vero Thynias (deducta) a Byzanta, urbe Cauconica« (fr. 140, cf. 207). Passim brevem de historia urbis notam spargit: »post vero, quae olim Doros, nunc vero Dora appellatur« (fr. 260) et de diruta Alazia (fr. 202). Ethnicum civium cuiusque urbis vocabulum saepissime videtur vel directo addidisse, vel eo in descriptione urbis usus esse (cf. fr. 254). Saepius etiam principem urbis deum commemoravit, ut Alazonum pagos venerantes Apollinem (fr. 202), magnam matrem in Lemno adoratam, cui virgines sacrificarent, quae insulae nomen dederit (fr. 102), quanquam non omnino constat, num Hecataeo hoc debeat Stephanus.

Semper fere operam dedit, ut originem vel conditorem urbis cognosceret atque annotaret, velut Crisum, Phoci filium, conditorem Crisae (fr. 86): Phocum ipsum auctorem nominis Phocensium (fr. 84), Motyam mulierem, quae Herculi boves ostenderit, heroinam Siculae urbis Motyae (fr. 47), Soloentem Siculum inhospitalem, quem Hercules occiderit, auctorem oppidi Soloenti (fr. 48), Liburnum Liburnorum (fr. 61), Chaeronem Chaeroneae (fr. 87), Thersandri filium Coronum Coroneae (fr. 88), Ephyram Myrmecis filiam, uxorem Epimethei, Ephyrae vel Corinthi (fr. 90), Helenam navi appellentem insulae

Helenae (fr. 95), Chium Oceani filium, vel nympham Chionam Chii (fr. 99), Macaris filiam Mytilenen Mytilenae (fr. 101), Crethei filiam, Thoantis uxorem Myrinam Myrinae (fr. 104), Comben, quae Chalcis appellata esset, filiam Asopi, Chalcidis Euboicae (fr. 105), Cnopum, Codri filium, Cnopupoleos vel Erythrarum (fr. 215), Xanthum vel Aegyptium vel Cretensem Xanthi urbis Lyciae (fr. 241), Patarum filium Apollinis e Xanthi filia Lycia Patarae (fr. 242), Sidam Tauri filiam, uxorem Cimoli, Sidae urbis Pamphyliae (fr. 250), Nagidem gubernatorem Nagidi urbis Cilicum (fr. 252). Et sicut in pluribus etiam locis Herculis facta commemoravit, ita saepissime operam dedit, ut eas definiret regiones quas commemoravit Homerus. Cum hoc non in iis modo concinit nominibus, quae ad Mileti viciniam pertinent, ubi montem Latmum, quem posteri dixerunt, eodem quo Homerus nomine Φθειρῶν significavit (fr. 227), sed Scaeorum quoque populum prope Hellespontum memoravit, abs quo haud dubie portae Scaeae Troianae nomen derivavit (fr. 133); contendit urbem Henetam, cuius mentio est in Homero, esse eandem, quae suo tempore Amisus diceretur (fr. 200); Alizones Alybam incolentes esse eosdem, qui tum Alazonum vocabulo designati pagos circa dirutam urbem Alaziam habitabant (fr. 202); atque Cabassum urbem Othryonei sitam esse in Thracia trans Haemum montem (fr. 144). Aethices etiam Homeri haud dubie spectabat, cum de Aezice, Thraciae parte, dixit (fr. 115), et ne Cimmeridem quidem urbem

et Pygmaeos, quos ab Homero cognoverat, e tabula geographica eiici passus est (fr. 2, 266): ut in his omnibus minime liberum ostenderit iudicium. Neque desunt alia eiusmodi exempla, quae dubitantem prodant inter fidem, quam fabulis habebat, aetatisque notiones philosophiae initiis iam eruditas. Id enim non amplius credibile putabat, in ipsam inferorum ditionem posse quemquam pervenire, ideoque non ipsum illum Cerberum sed terribilem draconem, qui in Taenaro habitavisset, Mortis canem appellatum ab Hercule ad Eurystheum esse deportatum (Paus. III, 25, 5, v. fr. 347). Ceterum longinqua itinera potius quam ingentia facta ab Hercule videtur abrogavisse, cum Geryonis Erythiam non insulam Oceani sed campum Chaoniae esse contenderit (fr. 349). Cernitur vero in his omnibus sincerum eius, quod verum sit, cognoscendi studium, ut optimo iure eum professum esse appareat, quae in initio Historiarum dixit: sese haec narrare, prout sibi vera videantur: fabularum vero quas ferrent Graeci, permultas esse ridiculas (fr. 332). Et multo meliore iudicio, quam ubi criticum vel interpretem Homeri agit, usus est in dignoscendis iis, quae ad rerum naturam pertinent. Quod ex Oceano Nilum derivavit, recta quidem non erat eius opinio, sed, modo recte statuisset, esse Oceanum, probabilis, neque dubitandum est, quin aeque severa castigatione Herodoti derivationem reprehendisset, atque qua ille contra se usus est. Bene perspexit, probabilem non esse eam opinionem, quae eundem fluvium in duabus terris mari

seiunctis fluentem statueret: ideoque diversum esse censuit Inachum Amphilochiorum ab Argolico (fr. 72). Aegyptios terram Delta debere Nili alluvioni, non minus recte perspexit, quam Herodotus (fr. 279). Ferri ab undis insulam Chembin, facilius credidit Aegyptiis, quam Herodotus, absurdi tamen nihil in hac opinione inerat (fr. 284). Cum vero reliqua omnia accurate adumbrare solitus sit; in descriptione regionis Aesepi amnis erroris vel perturbationis arguitur a Strabone (fr. 203).

Ut in his multa longius disputavisse vidimus Hecataeum, licet ipsas non amplius superstites habeamus disputationes, ita in iis etiam, quae servata sunt, multa accuratius animadversa et descripta cernimus. Habitum vestitumque barbarorum saepius enarravit, velut Mastienorum et Paphlagonum (fr. 189), vittasque, quibus mulieres quaedam, quarum vocabulum nescimus, caput circumdabant (fr. 329). Superbos Thracum animos, singulares Paeonum in potu miscendo mores et varia Aegyptiorum instituta annotavit (fr. 144, 123, 289—291, cf. 276). Terrarum quas adiit, montes, silvas, arbores et animalia descripsit, velut Adriae (fr. 58), Hyrcaniae (fr. 172), Chorasmiae (fr. 173), ripae fluminis Indi (fr. 174): et in Aegypto phoenicem avem, hippopotamum, crocodilum (fr. 292—294), quorum enarrationem Herodotus ad verbum ex Hecataeo transtulit. Ponti Euxini Syrtidisque maioris, quam Psyllicum sinum appellabat, magnitudinem accurate definivit (fr. 163, 303).

Alexandrinorum grammaticorum sunt, qui dubitaverint, num Hecataeo Milesio revera tribuendum esset opus illud, quod Periegeseos nomine designabatur, quod ab Hecataeo Teio potius repetendum duxit Callimachus, cuius auctoritatem secuti sunt Athenaeus (II, p. 70) et Arrianus (Exp. Alex. V, 6). Callimachum refutavit Eratosthenes, qui ex altero Hecataei opere ostendit, utrumque ab eodem profectum esse scriptore (Strab. I, p. 13). Possit quidem aliquis existimare, revera in Periegesi illa contentum esse vetustum opus Hecataei, sed tam multa fuisse intrusa et interpolata, ut alienam magis quam germanam speciem tulerit: id quod facile accidit ei libro, ex quo omnes Graeci homines scientiam geographiae sibi comparavisse videntur. Id vero Eratosthenis sententiam confirmat, quod in iis etiam, quae nobis e Periegesi servata sunt, vetustiora urbium nomina et designationes reperiuntur. Si quae mutata essent in commodum discipulorum, ante omnia haud dubie pro Zancle Messanae, pro Catana Aetnae vocabulum esset inductum neque Boryza nomen urbis Persicae retinuisset (fr. 43, 44, 140). Ipsum illum, de quo excerpsit Stephanus, Hecataei librum cognitum habuisse et respexisse Herodotum, constat e descriptione Chembis insulae, quam »vehi et moveri« dixit Hecataeus, cui refragatus »neque vectam neque motam sese vidisse« confirmat Herodotus (fr. 284). His accedit, quod ea, quae nobis restant, fragmenta, quae regiones Aegypto vicinas spectant, sine ulla perturbatione concinunt cum iis, quae

aliunde novimus statuta ab Hecataeo de Nilo, regione Delta confiniisque Asiae, Aegypti ac Libyae, quod fieri non posset, si gravibus interpolationibus codex ille, quo Stephanus usus est, fuisset onustus.

Maxima fragmentorum Periegeseos pars nobis a Stephano servata est. Constat vero, non integrum a mendis fuisse illum Hecataei codicem, ex quo nomina et designationes urbium Stephanus exscripsit: tamen non additamentis eum fuisse depravatum, sed erroribus librariorum vel interitu literarum quarundam. Exemplo est, quod urbs Molycrae, quia litera *M* evanuerat, quasi exordium eius esset a litera *O*, in lexico illo collocata est (fr. 81). Similis error fortasse inest in mentione Myrgetarum, populi Scythiae (fr. 155), in vocabulo Dedmasa, quod idem videtur, quod Medmasa (fr. 230), et in commemoratione urbium Syriae Canytidis et Cardyti (fr. 261. 262). Stephani epitomatoris opus ad nos nonnisi ab epitomatore correptum pervenit, qui permulta turbavit, in quo multa etiam a librariis turbantur, velut si urbs *Αὔξεια* inter *Αὐδίαν* et *Αὐκαίαν* collocata invenitur, id quod probabile reddit, restituendam esse formam *Αὔζεια* (fr. 80). Forte igitur fortuna profecto factum esse profitendum est, si multa ipsis Hecataei verbis tradita sunt, neque in nominibus unquam neque in descriptionum verbis singulis certam codicibus fidem esse habendam. Praeter Stephanum ab Athenaeo, Strabone, Diodoro, Eustathio, lexicographis aliis, nonnulla sunt servata, quibus compa-

ratis et continuum universi operis conspectum restituere et orationis artisque exempla offerre possumus. Saepe Hecataei opere usus est Herodotus, exscripsit ex eo Damastes (Agathemer. I, 1), manebant eius libri in omnium manibus usque ad imperii Romani interitum, et Avienus et Ammianus Marcellinus nonnulla ex iis in suos libros transtulerunt 9).

Titulus operis videtur fuisse *Περίοδος Γῆς*, Terrae Circuitus, quippe quo in designando eo utantur Strabo (fr. 202), Herodotus (fr. 1 init.), Suidas (cf. p. 12), et in designando libro priore Athenaeus (fr. 123: ἐν *Εὐρώπης περιόδῳ*). Libris singulis *Europae* et *Asiae* vocabula videtur indidisse, quibus a Stephano plerumque significantur: capitibus singulis singularum regionum nomina. In ipsa narratione ubi operis mentionem fecit, saepius voce *περιηγήσεως* usus videtur (cf. fr. 81, 107, 113, de Europa; fr. 172, 173, 181, 262, 263, 273, 305, 307, 323 de Asia; fr. 264, 265, 267, 272, 274, 277, 283, 284 de Aegypto; fr. 275, 299, 303, 311, 314, 316, 321, 322 de Libya; fr. 280 de libro posteriore; fr. 301, 304, 312, 313, 314, 325, 330 de opere universo.

Tabulam addidi fragmentis Hecataei, quae orbem terrarum, qualem eum sibi finxit logographus,

---

9) Hecataeum ipsum e scriptis Melesagorae, antiquissimi historici (Dion. Hal. Iudic. de Thucyd. 5) multa recepisse retulit Clemens (Strom. VI, p. 629), cui quae fides habenda sit, incertum relinquo.

et singula populorum urbiumque nomina, quae in fragmentis inveniuntur, exhibet. Locorum distantia determinata est ad regulam numerorum, quos Scylax, et plerumque quidem rectissime, tradit. Quod Carthaginem, fretum Siculum et Romam urbem sub eodem, quem dicunt, meridiano collocavi, sub eodem etiam Alexandriam, Rhodum, Byzantium: eo me movit auctoritas Eratosthenis, cuius haec erat opinio (Strab. II, p. 148 sq), quem Hecataeo usum esse scimus. Vix enim hunc errorem commisisset Eratosthenes, si rectiora in Hecataei libro invenisset. Qua re universa detorquetur Italiae forma, magisque, quam revera est, similis redditur folio querno, quocum confertur a Plinio (III, 5, 6), id quod repetitum videtur e Timaeo, cuius aetate tantum patebat usus nominis Italiae. Animadvertit hoc Niebuhrius. De nimia Sardiniae magnitudine quaerendus est Scylax, qui hanc maximam existimabat insulam. De singulis fluminibus, locis, populis singulae inspiciendae sunt tum Hecataei, tum Scylacis enarrationes. Ab ipso Hecataeo talem confectam esse tabulam non directo traditur, sed primo ab Anaximandro hoc esse susceptum [10]. Neque ab Anaximandro honorem illum abrogabimus, id tamen nemini dubium esse potest, quin consuetudine uterque

---

10) Strab. I, 13. *Ἀναξίμανδρον μὲν οὖν ἐκδοῦναι πρῶτον γεωγραφικὸν πίνακα, τὸν δὲ Ἑκάταιον καταλιπεῖν γράμμα.* Cf. locum Agathemeri not. 6: *Ἀναξίμανδρος ὁ Μιλήσιος, ἀκουστὴς Θάλεω, πρῶτος ἐτόλμησε τὴν οἰκουμένην ἐν πίνακι γράψαι. Μεθ' ὃν* cett.

iunctus fuerit et hac Anaximandri tabula usus sit Hecataeus, locos a sese spectatos in ea consignaverit totumque hoc opus in libro descripserit: idemque postea Aristagorae tradiderit, qui talem Lacedaemoniis tabulam ostendit, in cuius consilio insignem fuisse Hecataeum scimus[11]). Anaximandri consuetudo philosophi etiam honorem in Hecataeum videtur contulisse[12]), eum scilicet, qui est cuiusvis hominis qui rerum, quas cognovit, causas intelligere studet, id quod maximopere egisse Hecataeum, antea diximus. Neque ab alia causa id repeto, quod a Suida inepta temporum perturbatione Protagorae discipulus dicitur (cf. not. 2), sive Hecataei Teii mentionem cum eo confudit Suidas, sive Pythagorae vocabulum Protagorae loco restituendum est. Id enim nemo existimabit, disciplinae Pythagoreorum eum fuisse ascriptum. Atque de perscrutandis potissimum causis earum, quas visu et auditu percepit, rerum hoc esse dictum, apparet ex addita laude amplae, quam Hecataeus sibi paraverit, cognitionis. Hic enim inter antiquissimos πολυμαθεῖς refertur cum a Strabone (I, p. 14), tum ab Heraclito, qui cum multas eius pariter atque Herodotus improbavisse videatur opiniones, copiam illam doctrinae neque Hesiodi, neque Pythagorae, ne-

11) Cf. not. 1. Herod. V, 49: Ἀρισταγόρης – ἔχων χάλκεον πίνακα, ἐν τῷ γῆς ἁπάσης περίοδος ἐνετέτμητο καὶ θάλασσά τε πᾶσα καὶ ποταμοὶ πάντες. Cf. Creuzer. p. 9. sqq.

12) Cf. Strab. I, init. I, 13. οἰκεῖος φιλοσοφίας.

que Xenophanis, neque Hecataei mentem satis expolivisse contendit (Diog. Laert. IX, 1). Neque tamen idem, quod Heraclitus, de aestimando Hecataeo censuerunt plerique homines Graeci, a quibus per longum tempus eodem fere inter historicos, quo Herodotus, Thucydides et Xenophon, quo Pythagoras in philosophis honore celebrabatur (Hermogen. de gener. dicendi II, c. 12, s. fin. ubi Herodotus, Thucydides, Xenophon, Hecataeus eodem fere loco collocati Hellanico, Theopompo, Ephoro, Philisto ex aestimatione Graecorum longe superiores et imitatione digni habentur, cf. Aelian. Var. Hist. XIII, 20): ut in eo cive insignis aliqua Mileti totiusque Asiae minoris gloria posita esse videretur (Strab. XIV, p. 942. Solin. c. 43). Ne Herodotus quidem, qui saepius ei refragatur, eius auctoritatem aspernatur, quam nunc ipsa refutatione agnoscit, nunc sine certamine tum in rebus historicis tum in iis, quae ad rempublicam pertinebant, commemorat.

Quam laudem geographico opere non magis, quam historico adeptus est Hecataeus. Scripsit enim hic primus, id quod Suidas refert, *ἱστορίαν, συγγραφὴν δὲ Φερεκύδης*. *Historiarum* vocabulum cur libro inditum sit, cernimus ex initio huius operis a Demetrio Phalereo nobis servato (fr. 332): »Hecataeus Milesius ita disserit: haec scribo, ut mihi vera videntur esse; Graecorum enim narrationes multae et ridiculae, ut equidem iudico, sunt.« Itaque ab hac veritatis rerum enarra-

tarum perscrutatione *ἱστορίας* vocabulo opus designatum est, cum Pherecydes et probabilia et dubia sine ullo discrimine congesserit. Satis enim cognitum est, antiquissimos illos logographos nihil egisse, nisi quod metrica forma dissoluta fabulas pedestri sermone narrabant [13]), quibus meliora et certiora edere conatus est Hecataeus. Atqui non Historias ipse hos libros videtur appellavisse, sed *Genealogias*. Quae ab omnibus adhuc, quantum equidem scio, nostri aevi viris doctis aliud opus fuisse existimantur. At difficile erit discernere, quasnam fabulas logographus Graecus potius in Genealogias, quasnam in Historias relegaverit. Tum Genealogias tum Historias complures comprehendisse libros, novimus: tum ex his, tum ex illis urbium vocabula citantur: neque haec solum, sed in secundo Genealogiarum libro Herculis expeditionem adversus aprum Erymanthium et res Amazonum, in tertio mores Arcadum enarratos fuisse cernimus (fr. 344, 355): quae si ulla ratione utrumque opus discerni posset, haud dubie potius in Historiis collocata fuisse existimaremus. Praeterea Herodotus historicum illud opus vocabulo *λόγοισι* designat (VI, 137), neque aliud quidquam sunt *γενεαλογίαι* nisi *γενεῶν λόγοι*, enarrationes generum humanorum inde a diis eorum auctoribus principibusve heroibus, quos

---

13) Strab. I, p. 34: *Λύσαντες τὸ μέτρον τἄλλα δὲ φυλάξαντες τὰ ποιητικὰ συνέγραψαν οἱ περὶ Κάδμον καὶ Φερεκύδην καὶ Ἑκαταῖον.*

terra partu edidit, usque ad eam aetatem, qua uniuscuiusque eorum proles interiit. Neque desunt scriptorum veterum testimonia, quod duo tantum opera confecit Hecataeus: tum id, quod a Suida servatum necessario ad Hecataeum, minime ad Hellanicum, referendum esse demonstravi, quo terrae Periodon et Historias scripsisse dicitur, tum aliud minus etiam dubium, ubi Strabo Eratosthenem ideo censuisse tradit, Periegesin esse Hecataei, quod ille ex altero eius scripto (ἐκ τῆς ἄλλης αὐτοῦ γραφῆς Strab. I, p. 13) agnoverit, utrumque ab eodem scriptore repetendum esse. Neque id, quod nunc hoc nunc illo vocabulo hi libri significantur, mirabitur, qui meminerit, quam saepe nomen Periegeseos cum vocabulo Periodi in designando opere geographico commutatum sit. Supersedeamus igitur inutili dubitationi, pro certo affirmaturi, in Genealogiis Hecataei fabulas heroici Graecorum aevi fuisse traditas eo ordine descriptas, ut principio ab ultimis proavis facto, in singulis omnibus singulas eorum res gestas exhibuerit. Rationes, cur haec ita disposita arbitrer, cum per se consentaneae sint, in singulis locis exponam (cf. 334, 344, 361).

Quatuor Genealogiarum libros diserte habemus commemoratos, num plures fuerint nescimus. Quae ex primo libro citantur, tum sub Genealogiarum, tum sub Historiarum vocabulo, si originem eorum, quorum res memorantur, spectas, omnia referenda sunt ad Deucalionidas, multa praeterea, quorum similis est ratio, ex Hecataeo citantur sine

mentione libri: itaque primum progeniem Hellenis, et in ea primum prolem Dori, Doriensium expeditiones, deinde stirpem Aeoli, et in hac Athamantis filium Phrixum, Crethei Aesonem, Aesonis Iasonem cum Argonautis, deinde Crethei Amythaonem, Melampodem, Amphiaraum: postea alium Deucalionis filium Orestheum, Phytium, Oeneum, Tydeum exhibitos fuisse arbitror. Ad secundum librum Herculem cum Heraclidis refero, quorum multa facta ab eo tractata scimus: quae ita disposui, ut primum res Peloponnesiacas, aprum Erymanthium, Augen, Cerberum in Taenaro, hydram Lernaeam, Augeam, deinde reliquas Graecas, Geryonem et Oechaliam, denique exteras, Amazones, postremo Heraclidas recensuerim. Ex libro tertio nonnisi res Arcadum citantur. Atqui cum multas praeterea rerum Argolicarum mentiones habeamus, omnes res Peloponnesiacas, quarum heroes neque ab Hercule neque a Deucalione derivantur, ibi tractatas putavi, velut Aegyptum et Danaum, Danaen, Proetum et Cyclopes, denique Perseum, postea alios in reliqua Graecia ab eadem stirpe oriundos, velut Cadmum. De libro quarto nihil scimus: nonnisi Cariae et Lyciae mentionem habemus: probabile est, ibi fabulas ad Asiam minorem pertinentes fuisse narratas, quarum multas haud dubie novit Hecataeus.

De eo, quo utebatur Hecataeus, dicendi genere insignis est locus apud Hermogenem: »Hecataeus Milesius, quem praecipue in usum convertit Herodotus, purus est et perspicuus, in nonnullis etiam non mediocriter sua-

vis. Cum dialecto mera Ionica neque mixta usus sit, neque variata in modum Herodoti: minus est in dictione poeticus. Neque eius diligentia talis est, neque eius ornatus in dicendo. Propterea iucunditate multum superatur ab Herodoto, sane permultum: quamvis fabulae fere omnia sunt, quae scripsit, et eiusmodi etiam eius historia. Atque non solum sufficit cogitatum perficiendo alicui generi dicendi: multum etiam dictio facit et quae ad dictionem pertinent, velut figurae, membra, rationes connectendi, numeri, clausulae, ad efficiendam delectationem et suavitatem, quales eae sunt, quae in Herodoto inveniuntur, atque aliud orationis genus, quod singulae quaeque orationis formae natura sua efficiunt. Consentaneum igitur est, haec parum successisse Hecataeo, ut qui diligentiae et ornatui dictionis aequalem haud navaverit operam. Haec de Hecataeo[14]). «

---

14) De Gener. Dicendi II, 12: *Ἑκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος, παρ' οὗ δὴ μάλιστα ὠφέληται ὁ Ἡρόδοτος, καθαρὸς μέν ἐστι καὶ σαφής, ἐν δέ τισι καὶ ἡδύς· οὐ μετρίως. τῇ διαλέκτῳ δὲ ἀκράτῳ Ἰάδι καὶ οὐ μεμιγμένῃ χρησάμενος οὐδὲ κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ποικίλῃ, ἧττόν ἐστιν ἕνεκά γε λέξεως ποιητικός. καὶ ἡ ἐπιμέλεια δὲ αὐτῷ οὐ τοιαύτη, οὐδὲ ὅμοιος ὁ κόσμος ὁ περὶ αὐτήν. διὸ καὶ ταῖς ἡδοναῖς ἐλαττοῦται πολλῷ τοῦ Ἡροδότου, ἀλλὰ πάνυ πολλῷ, καίτοι γε μύθους τὰ πάντα σχεδὸν καὶ τοιαύτην τινα ἱστορίαν συγγραψάμενος. ἀλλ' οὐ μόνον ἡ ἔννοια ἱκανὴ λόγων εἶδος ὁτιοῦν ἐξεργάσασθαι, πολὺ δὲ ἔχει καὶ ἡ λέξις καὶ τὰ περὶ τὴν λέξιν, οἷον σχήματα, κῶλα, συνθῆκαι, ῥυθμοὶ, ἀναπαύσεις, πρὸς τὸ ἡδονὰς ποιῆσαι καὶ γλυκύτητας, οἷαί εἰσιν αἱ παρὰ Ἡροδότῳ καὶ νὴ Δία γε ἄλλο τι λόγων εἶδος, ὡς ἕκασται πεφύ-*

Quae in his de Hecataeo disseruit Hermogenes, exemplis probata invenimus in ipsis Hecataei fragmentis. Quod enim ut purum (*καθαρόν*), perspicuum (*σαφῆ*), et satis suavem (*ἡδὺν οὐ μετρίως*) scriptorem laudat: perspicuum genus dicendi id esse antea ipse contendit, quod et purum sit et dilucidum (*εὐκρινές*, I, 3): puritatem vero inesse in iis cogitatis, quae omnium sint communia, et prudentium et puerorum et stultorum (II, 3), in nuda et simplici tractandi ratione, quae nihil quod ad res pertineat prius quam res ipsas exhibeat, in ea dictione, quae a remotioribus notionibus, licet certiorem hae reddant imaginem, sese abstineat, in iis figuris, quae recto potius quam obliquo casu utatur et simplici copula saepius quam particulis, quae conditionem vel relationem designant, sententias connectat, in membris parvis et brevibus, iis, quae commate destinguuntur, vix longioribus, in structura ea, quae vocalium concursum non evitet et per iambos potissimum atque trochaeos incedat, praesertim in initio sententiarum, in iis clausulis, quae vel iambici vel trochaici versus exitui similes sint: quae omnia id efficiunt, ut neque turbetur neque commoveatur neque ad meditationem vel dubitationem compellatur mens eorum qui legunt. Dilucidae vero orationis cogitata esse ea, quibus enarratio

κασιν ἐργάζεσθαι λόγων ἰδέαι. εἰκότως οὖν τοῦτο ὁ Ἑκαταῖος πέπονθε, τῆς ἐπιμελείας καὶ τοῦ περὶ τὴν λέξιν κόσμου μὴ ὁμοίως φροντίσας. τοσαῦτα καὶ περὶ Ἑκαταίου.

distribuatur et adornetur, tractandi rationem eam, quae naturalem in rebus enarrandis ordinem servet, figuras disertam distributionem et enumerationem vel interrogationem, cui ipse respondeat scriptor. Puram igitur fuisse formam eorum, quae cogitavit Hecataeus, inde apparet quod omnia ad sensum rationemque communem revocare conatus est; puram et dilucidam rationem tractandi habes in eo, quod in fragmentis historicis quieta enarratione a patre ad filium (fr. 341), in geographicis a terris ad populos, a populis ad urbes, ab appellanda ad depingendam regionem pergit (ut in illo: »post vero Locri: inest vero Chalaeum urbs, inest etiam Oeanthe urbs« fr. 83); puritatem dictionis in eo, quod ubique verbis simplicissimis, ἔστιν (fr. 350), παρεγένετο (fr. 352), κακὰ πολλ' ἔοργεν (fr. 344) utitur, rarissime poetica formula aliquid designans, velut Aegyptum fluminis donum (fr. 279), id quod ipse annotavit Hermogenes, multo saepius talia inveniri apud Herodotum; puritatem figurarum in eo, quod nusquam in omnibus fragmentis invenitur genitivus absolutus, quippe quo eam maxime turbari contendat Hermogenes (I, 3, med.), vel quod in omnibus fere fragmentis, ubi aliquid vel narratur vel describitur, diversa orationis membra particulo δέ vel καί connectuntur; puritatem membrorum in eo, quod sane sunt brevissima, velut illud: »inest vero Ixias urbs, inest etiam Menecine urbs« (fr. 35); »post vero Bo»ryza urbs Persarum, post vero Thynias a Byzanto, urbe »Cauconica (fr. 140); »Aegyptus ipse haud venit Argos:

»monstratur vero Argis collis, ubi iudicant Argivi (fr. 357); »Hecataeus Milesius ita disserit: haec scribo, ut mihi »vera videntur esse: Graecorum enim narrationes mul»tae et ridiculae, ut equidem iudico, sunt« [15]) (fr. 332); puritatem structurae tum in concursu vocalium, velut fr. 341: *καὶ | ὃς — ἐκέλευσε | αὐτόν — αὐτοῦ | ἔφυ | ἄμπελος* et similibus, tum in numero iambico vel trochaico, velut ibidem: υ — — υ — υ υ — υ — υ — — — υ — υ υ υ υ — — | — υ — — — υ υ υ υ υ υ, *Ορεσθεὺς ὁ Δευκαλίωνος ἦλθεν εἰς Αἰτωλίαν ἐπὶ βασιλείᾳ, καὶ κύων αὐτῷ στέλεχος ἔτεκε·* ubi dactylum nonnisi in nomine proprio admisit, sicut anapaestos in principio Historiarum: *Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος ὧδε μυθεῖται· τάδε »γράφω, ὥς μοι ἀληθέα δοκέει εἶναι· οἱ γὰρ Ἑλλήνων*

---

15) Ubi haec Demetrius Phalereus (de Elocut. 12), periodorum arte omnino carere scripta Hecataei demonstrans et esse referenda ad illud dictionis genus, quod solutis utatur membris: *ἡ δέ τις διῃρημένη ἑρμηνεία καλεῖται ἡ εἰς κῶλα λελυμένη οὐ μάλα ἀλλήλοις συνηρτημένα, ὡς ἡ Ἑκαταίου καὶ τὰ πλεῖστα τοῦ Ἡροδότου, καὶ ὅλως ἡ ἀρχαία πᾶσα. παράδειγμα αὐτῆς· Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος* cett. *ὥσπερ γὰρ σεσωρευμένοις ἐπ᾽ ἀλλήλοις τὰ κῶλα ἔοικε καὶ ἐπεῤῥιμμένοις καὶ οὐκ ἔχουσι σύνδεσιν, οὐδ᾽ ἀντέρεισιν, οὐδὲ βοηθοῦντα ἀλλήλοις, ὥσπερ ἐν ταῖς περιόδοις.* Eandem Aristoteles (Rhetor. III, 9. init.:) dicit *τὴν εἰρομένην καὶ τῷ συνδέσμῳ μίαν ----. ἡ μὲν οὖν εἰρομένη λέξις ἡ ἀρχαία ἐστίν, Ἡροδότου Θουρίου ἥδ᾽ ἱστορίας ἀπόδειξις. ταύτῃ γὰρ πρότερον μὲν ἅπαντες, νῦν δὲ οὐ πολλοὶ χρῶνται. λέγω δὲ εἰρομένην, ἣ οὐδὲν ἔχει τέλος καθ᾽ ἑαυτήν, ἂν μὴ τὸ πρᾶγμα λεγόμενον τελειωθῇ. ἔστι δὲ ἀηδὴς διὰ τὸ ἄπειρον. τὸ γὰρ τέλος πάντες βούλονται καθορᾶν.*

»λόγοι πολλοί τε καὶ γελοῖοι, ὡς ἐμοὶ φαίνονται, εἰσιν·
υ υ — υ υ υ — υ υ — υ — — — | υ — υ — — υ υ
— υ υ υ υ — — — | — υ — — — υ — — — υ — υ — — |
— υ — — — — — υ ubi concitatis quidem numeris initium fecit, mox vero in placidum et tranquillum incessum orationem mutavit. Similia inveniuntur in exitu sententiarum, velut μίσγεται Ζεύς — υ — — (fr. 358), τῶν ἀμπέλων et τὰς ἀμπέλους — — υ — atque Αἰτωλος — ´ — (fr. 341), μέχρι Θερμώδοντος — υ — — — υ (fr. 350). Neque desunt sententiae, quibus distribuatur et adornetur narratio, ut dilucida fiat, quorum exemplum, nobis quidem satis obscurum, videtur inesse in comprehenso sinu Cirrhaeo cum campo Chaoniae (fr. 74) vel in Araxe flumine cum gente Mycorum (fr. 183): quibus, qui satis remoti sunt, compositis fortasse ordinem, quo descripserit opus, declaravit; neque desunt in ipsis membris distributionis et enumerationis figurae, quarum his quidem saepissime usus est, singulis omnibus particula δὲ connexis, de qua re iam satis dictum est. Similia vide fr. 172, 173, 311.

Suavitatem, quam in Hecataeo laudat, Hermogenes in iis invenit cogitatis, quae fabulosi aliquid habeant, eoque maiorem, quo magis fabulosa sint (II, 4): figuras et clausulas easdem, quas puras, etiam suaves existimat, de dictione idem sentit, sed coniungendum esse cum puritate colorem poeticum, quo egregie usus sit Herodotus. Ita in structura etiam, ut non modo pura, sed etiam suavis fiat, requiri numerum, qui poetico sit simil-

limus. Haec ab Hecataeo abiudicantur, qui, licet ea quae in libris cogitata exhibuit, omnia sint fabulosa, tamen et colore poetico et vividioribus plerumque careat numeris. Nam sine pulchritudine orationis suavitatem quoque non manere integram, pulchritudinem vero sine diligentia parari non posse, quae simplicissimae illi, qua scripsit Hecataeus, puritati contraria est. Nam cogitata quidem nihil ad pulchritudinem faciunt, dictionem vero pulchram necesse est esse puram, propterea voces breves et ex paucis syllabis compositae, figurae vero ornatae esse et ornatum afferre debent, suntque variae, quales comparationes, epanaphorae, antistrophae, epanastrophae; membra admittuntur longiora, in structura collisio vocalium et versuum similitudines vitantur, tamen numerosa omnium partium mensura et breves clausulae requiruntur (I, 12). Horum omnium nihil affectavit Hecataeus. Ne tamen eum sedatius omnia et segnius narravisse quis opinetur, animadvertendum est, non numeros solum vividos inveniri in eo, quod in Historiarum initio positum erat fragmento, sed acri etiam interdum exhibendi ratione eum esse usum, velut ubi rerum gestarum narrationem statim ea quae dixerit Ceyx excipiunt (fr. 353): id quod a Longino pro exemplo concitatae orationis annotatum est.

Restat, ut de dialecto Hecataei dicamus, quam Hermogenes vere et pure Ionicam dicit, neque mixtam vel variatam, qua usus est Herodotus. Illa sermonis puritati et simplicitati est aptissima, cum neque collidentes

evitet vocales neque ulli assuefacta sit artificiosae sententiarum dispositioni. Dubium quidem erit, num Herodotus eam ut purissimam agnoverit, quippe qui Miletum cum omnibus Ionum in Caria urbibus sua usam esse dialecto contendat, a reliquis diversa. Exempla mollissimae huius dialecti in multis exstant fragmentis, in aliis obliterata, in aliis partim servata partim neglecta. Hoc ubi animadverti, ibi ipsas restitui formas Ionicas (velut fr. 284 ; ubi certum vero nullum reperi vestigium, codicum lectionem exhibui, quoniam in multis parum constat, utrum ipsa Hecataei verba exscripserit an similibus ad rem designandam usus sit Stephanus. Ionismi exempla sunt tum formae quaedam, velut in Arcadia *Μήκιστον* pro *Μάκιστον* (fr. 92), *Δανᾶ* (fr. 358), vel *Χαδισίη* et *Θεμισκύρη* (fr. 350), *Φαναγόρη* (fr. 164), *ἱρή* et *μεταρσίη* (fr. 284), *ἄκρη* (fr. 311), *Ἰμφέες οἰκέουσι* (fr. 114), *Δολιέας* (fr. 204), *Μυρικόεντα* (fr. 209), *Οἰνέως* (fr. 341), *ἀληθέα δοκέει* (fr. 332), *ἔοργεν* (fr. 344), *ὁμουρέουσι* (fr. 135, 195 cett.), *φορέουσιν οἴην* (fr. 189), *δοκέω* (fr. 331), *δέατα* (fr. 368), *Χαλύβοισι* (fr. 195), *αὐτοῖσι Ἀψινθίοισι* (fr. 135). Usus est etiam verbis raris velut *ἀδελφίζειν* (fr. 354), *γέγειος* (fr. 365), *ἐπίσσαι* (fr. 366), *κίβωτος* (fr. 367), *σκορπίζεται* (fr. 370). Neque ignarus erat priscorum vocabulorum, velut *οἴνης* (fr. 341).

Praeter Hecataeum Milesium mentio fit Hecataei Teii historiae scriptoris (Strab. XIV, p. 953) ab Hecataeo Abderita fortasse non diversi, et Hecataei Eretriensis, qui de Alexandro scripsit (Plutarch. Alexandr. c. 46)

a quo sunt qui Periodum Terrae Milesio subditam existiment. Certi de utroque nihil notum: dixit de iis Creuzerus p. 6 et p. 21. Plura novimus de Hecataeo Abderita, qui sub Ptolemaeo Lagi vixit, Thebas Aegyptiacas adiit, librum scripsit de Aegyptiorum philosophia, fortasse etiam Aegyptiaca, quae cum iis, quae a Milesio de hac terra narrata erant, saepius confusa videntur esse, praeterea librum de Iudaeis, quem item errore Photius ascripsit logographo Milesio, librum Phoenicicorum, alia. De scriptore Abderita conferenda sunt, quae Creuzerus disseruit p. 28—38. Alexandri tempore frequens videtur fuisse hoc nomen, cum etiam inter regis ministros Hecataeus quidam memoretur, qui Attalum dolo interfecerit (Diod. XVII, 5).

Est locus de Hecataeo in Isidoro Hispalensi (Origin. I, 38) a Creuzero designatus, quem ascribam, ne quis eadem qua equidem curiositate motus in eo investigando et evolvendo tempus perdat. Qui cum de metro heroico disseruit quo minime primus usus sit Homerus, sed longe ante eum et Pherecydem Moyses in cantico Deuteronomii, Moysisque temporibus adaequatus Iob hexametro versu dactylo spondeoque decurreret, haec addit: »Hoc apud Graecos Achatesius Milesius fertur primus composuisse: vel ut alii putant Pherecydes Syrius.« E mentione Pherecydis apparet, in Achatesio latere Hecataeum: quaenam vero fides habenda sit Isidoro dicenti de hexametris Hecataei, satis efficitur e perturbatione temporum.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΓΗΣ.

A.

ΕΥΡΩΠΗ.

1.

Herod. IV, 36: *Γελῶ δὲ ὁρέων γῆς περιόδους γράψαντας πολλοὺς ἤδη καὶ οὐδένα νόον ἔχοντας ἐξηγησάμενον· οἳ Ὠκεανόν τε ῥέοντα γράφουσι πέριξ, τήν τε γῆν ἐοῦσαν κυκλοτερέα, ὡς ἀπὸ τόρνου, καὶ τὴν Ἀσίαν τῇ Εὐρώπῃ ποιεύντων ἴσην.* Quibus Hecataeum respiei admodum probabile est, quippe quem et scripsisse Periodum Terrae et distribuisse hoc opus in duos libros, Europam et Asiam, demonstratum sit: quem praeterea saepius tacita reprehensione ab Herodoto perstringi sciamus (cf. fr. 278 et 296). Oceanum pro flumine, minime vero pro mari, habitum esse a logographo, ex eo patet, quod is mare mediterraneum maximum omnium existimat et vocabulo *τῆς μεγάλης θαλάσσης* designat (cf. fr. 349): circumdatum vero orbem terrarum ab hoc flumine eum putavisse patet e commemoratione Oceani orientalis prope Phasin amnem et

australis, ex quo Nilus derivatur (fr. 187 et 278). Itaque in alio quoque loco de hac opinione Hecataei cogitavisse puto Herodotum (IV, 8): τὸν δὲ Ὠκεανὸν λόγῳ μὲν λέγουσι ἀπὸ ἡλίου ἀνατολέων ἀρξάμενον γῆν περὶ πᾶσαν ῥέειν, ἔργῳ δὲ οὐκ ἀποδεικνῦσι: licet haec proprie dicta sint contra Graecos, qui Ponti litora accolebant. In Oceano eum etiam Cassiterides insulas recensuisse coniicere possimus, quarum nomen notum erat Herodoto, qui fidem famae non habebat (III, 115). Memorat easdem Avienus (Or. marit. 97) qui omnia sua ex Hecataeo, Damaste, Herodoto, aliis vetustis historicis congessit, qui eas miro nomine Oestrymnidum designat. Etiam in Avieni descriptione totum orbem circumfluit Oceanus, quem hic quidem pontum maximum dicit, parentem nostri maris, illabentem per quatuor sinus, Atlanticum, Caspium, Indicum vel Persicum, et Arabicum. (Or. mar. 390 — 400). Qui Oceani fluminis sinus ex Hecataeo recepti videntur. (cf. fr. 100, 182.)

2.

Strab. VII, p. 459: παρ' Ἑκαταίῳ δὲ Κιμμερίδα πόλιν. Recensentur exempla rerum fabulosarum, quas tradiderint historici. Milesium Hecataeum disertis verbis non designavit Strabo, hunc vero esse intelligendum probabile redditur comparato loco Avieni, qui in monte Zephyrio prope Tartesios, in quo Iberus fluvius australis (diversus ab Ibero Tarraconensi) oriatur, locum caliginosum et nebulosum cum fano deae infernae, palude Erebea et civitate Erebi describit. Iam

cum saepius locos ab Homero commemoratos demonstrare conatus sit Hecataeus, probabile est, eum urbem Cimmeriorum ex Odyssea (XI, 14), quae iisdem fere verbis describitur, in hac regione Iberiae prope Tartesios agnovisse. Ipsam Iberiam Herodorus libro decimo de Herculis historia habitatam dicit ab Iberibus, gente magna, quae in singulos populos divideretur. Ad Oceanum occidentem versus incolebant Cynetes, quos a parte orientali Gletes excipiebant, hos vero Tartesii, Tartesios Elbysinii, Elbysinios Mastieni, Mastienos Calpiani, qui usque ad Rhodanum pertinebant. Videtur etiam Hecataeus, qui complures Tartesiorum et Mastienorum urbes commemorat, hos omnes novisse, qui vero praeter hos ab eo describebantur, sive singulae horum populorum tribus, sive ipsi etiam alii Iberum populi interiorem peninsulae partem incolentes habendi sunt. Gletes illos Tartesiorum vicinos etiam Theopompus memoravit libro quadragesimo quinto, Tletum nomine eos significans (cf. Steph. Byz. Τλῆτες), eosdem vero Strabo (III, p. 252) Igletes appellavit. Quod vero Pinedo (in notis in Stephanum p. 210 n. 37) ex ipso Hecataeo Stephanum Tletes diserte attulisse contendit, non est verum. Eam regionem, quae columnis Herculis adiacet, Tartesii incolebant, Baetidique flumini nomen erat Tartesso. (E multis aliis cf. Strab. III, p. 221. Paus. VI, 19, 3. Avien. Or. marit 225). De Tartesso cf. Herod. I, 163. In his probabile est de *Cynetibus* dixisse Hecataeum, ex quo quae Herodotus (II, 33) et Avienus (Or. mar. 205)

tradunt, habitare eos ad fluvium Anam Tartesiorum vicinos, repetendum puto.

3.

Steph. Byz. Καλάθη, πόλις οὐ πόῤῥω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· Ἔφορος δὲ Καλάθουσαν αὐτήν φησιν. Insulam Calathen prope litus Africae Ptolemaeus memorat (IV, 3), neque improbabile est in descriptione vel Iberiae vel Sardiniae eam ab Hecataeo esse commemoratam. Cf. fr. 317. Fretum, quo columnae Herculis separentur, vix septem stadia latum putavisse Damastem, tradit Avienus Or. marit. v. 370. Damasten ex Hecataeo pleraque sua transscripsisse, scimus ex Agathemero (I, 1), hoc tamen ipsius errori tribuendum videtur, orto fortasse e male intellecta descriptione Hecataei, pariter atque quae de sinu Arabico opinatus est (cf. fr. 263).

4.

Steph. Byz. Ἐλιβύργη, πόλις Ταρτησσοῦ. Ἑκ. Εὐρ. Alia huius urbis mentio non exstat, nam quod eandem, quam Iliberos (Plin. III, 1, 3), sive Illiberidem (Ptolem. II, 4) eam putant interpretes: haec urbs neque Tartesso flumini adiacet, neque Tartessi urbis vicina est, sed Mastianorum ditioni rectius attribuenda. Tartesso revera adiacet Illiturgis (Liv. XXVIII, 19), quod si declarare voluit Hecataeus, Ἐλιθύργη vel Ἐλιδύργη scripsisse videtur, cum apud Stephanum vocem inter Ἐλεύσιοι et Ἑλίκη ordine alphabetico positam inveniamus.

5 (?).

Steph. B. *Ἴβυλλα, πόλις Ταρτησίας, τὸ ἐθνικὸν Ἰβυλλῖνος, παρ' οἷς μέταλλα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.* Cum auctorem Stephanus omiserit, mentionem urbis alioquin ignotae Hecataeo non inepte tribuas. Strabo (III, p. 209) prope Ilipam multum argenti inventum esse tradit, quae septentrionem versus a Maenoba sita erat. Meminit eius inter alios Livius (XXXV, 1.). Apud Plinium (III, 1, 3) est forma Ilipula.

6.

Steph. Byz. *Μαστιηνοί, ἔθνος πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις· Ἑκ. Εὐρ. Εἴρηται δὲ ἀπὸ Μαστίας πόλεως.* Eadem Mastia videtur, quae Massia, quam Stephanus (s. v.) ex Theopompo regionem Tartesiorum vel Tartesiis vicinam dicit. Eiusdem mentionem habes Avien. Or. marit. 450, 421. Elbestiorum atque Mastianorum multi in Libyam translati sunt ab Hannibale (Polyb. III, 33). Propterea Philistus utrumque populum in Libya collocavit: Steph. Byz. *Ἐλβέστιοι.*

7 (?).

Steph. B. *Σύαλις, πόλις Μαστιηνῶν.* De auctore tacet. Oppidum postea Suel vocatum est, situm ad mare prope Malacam (Mel. II, 6. Plin. III, 1, 3. Antonin. Itiner. Ptol. II, 4: Suela).

8.

Steph. B. *Μαινόβωρα, πόλις Μαστιηνῶν, Ἑκ. Εὐρ.* Videtur eadem, quam Strabo (III, p. 211), Mela

(II, 6), et Plinius (III, 1, 3) Maenobam, Ptolemaeus (II, 4) Manobam appellant, parum a mari distans, media inter Mundam et Abderam, eo situ, quem nunc Velez Malaga obtinet.

9.

Steph. B. Σίξος, πόλις Μαστιηνῶν. Ἑκαταῖος· »μέτα δὲ Σίξος πόλις.« Urbs postea Sex vocata, a Graecis Ἕξ (Ptolem. II, 4), ab aliis Sexti Firmum (Plin. III, 1, 3), sive Sexitanum (Anton. Itiner.) Ἑξιτανῶν πόλις (Strab. III, p. 236), Hexi (Mel. II, 6).

10.

Steph. Byz. Μολυβδάνα, πόλις Μαστιηνῶν. Ἑκ. Εὐρ.

11.

Steph. B. Εἴδητες, ἔθνος Ἰβηρικόν. Ἑκ. Εὐρ. Nomen ignotum et mire positum inter vocabula Ἐρεχθία et Ἑσπερία. Sed ordo ibi in pluribus turbatus. Si quid mutandum putas, res fit incertior. Loco conveniret Εσκητες vel tale quid, quo Plinii (III, 1, 3) et Ptolemaei (II, 4) Escuam, Livii (XXIII, 27) Ascuam, oppidum Hispaniae Baeticae, significatam putemus. Si verum est nomen, populus idem habendus videtur, qui Sidetani vel Edetani prope Valentiam (Plin. III, 3, 4).

12.

Steph. B. Μίσγητες, ἔθνος Ἰβήρων· Ἑκ. Εὐρ. Sunt ignoti, ideoque a Berkelio iidem putantur, qui Gletes, sine causa: siquidem proprium populi Hispani nomen videtur, quorum multa iisdem syllabis terminantur,

ut Idetes, Ilergetes, Indigetes et Gymnetes Avieni (Or. mar. 464, 523), Cynetes, ipsique Gletes.

13.

Steph. B. *Κραβασία*, πόλις Ἰβήρων· Ἑκ. Εὐρ. τὸ ἐθνικὸν Κραβάσιος, καὶ Κραβασιεύς, καὶ Κραβασιάτης, καὶ Κραβασιανὸς διὰ τὴν χώραν. Iugi Caprasiae in Hispania Tarraconensi in vicinia urbis Sicanae meminit Avienus (Or. mar. 489). Populus videtur idem, qui Carpesii, gens validissima in media peninsula habitans circa Toletum, de qua cf. Steph. s. v. Polyb. III, 14. Liv. XXIII, 26. Iidem alibi appellantur Carpetani Liv. XXI, 5.

14.

St. B. *Ἰλαραυγάται*, οἱ Ἴβηρες· Ἑκ. Εὐρ. Καὶ Ἰλαραυγάτης ποταμός. Dubium non est, quin hoc nomine significetur populus Ilercaonum, sive Ilergetum, sive Ilurgetarum, sive Ilercaonensium, sive Illurgavonensium (Ptol. II, 6. Liv. XXII, 21. Caes. b. civ. I, 60), qui ripas Iberi fluminis, australem maxime, tenebat.

15.

St. B. *Σικάνη*, πόλις Ἰβηρίας, ὡς Ἑκ. Εὐρ. Thucydides (VI, 2) refert Sicanos Iberiae fluvium Sicanum accolentes a Liguribus pulsos migravisse in Siciliam. Hunc Sicanum esse fluvium *Derde*, regionis Ibericae, cuius incolae Deraei appellentur, traditur a Stephano s. v. Δηρά, fortasse ex Hecataeo, eumque pro Sicori, qui Ilerdam praeterfluit et prope Octogesam ab Ibero

excipitur, habebant iam antiqui. (Serv. Virg. Aen. VIII 328). Deram sive Ideram cum Sicanā civitate et flumine Sicano memorat Avienus Or. marit. 469—480.

16.

St. B. Ὕοψ, πόλις ἐν Ἰβηρίᾳ χεῤῥονήσου. Ἑκ. Εὐρώπῃ· »μέτα δὲ Ὕοψ πόλις, μέτα δὲ Λεσυρὸς ποταμός.« Nomen chersonesi Hecataeo deberi videtur, quippe quo etiam Avienus utatur (Or. mar. 491). Praeterea vetustam urbem *Pyrenen* recenset Avienus (559), fortasse ex Hecataeo.

17.

St. B. Κρομύουσα, νῆσος Ἰβηρίας, Ἑκ. Εὐρ.

18.

St. B. Μήλουσσα, νῆσος κατὰ Ἴβηρας· Ἑκ. Εὐρ.

19.

St. B. Ναρβών, ἐμπόριον καὶ πόλις Κελτική. Ἑκ. Εὐρ. Urbs notissima. Scylax, de ipsa tacens, regionem hanc a mixtis Iberis et Liguribus habitari refert. Pergit Stephanus: ἔστι καὶ λίμνη Ναρβωνῖτις, καὶ ποταμὸς Ἀτακός. Ἑκαταῖος δὲ Ναρβαίους αὐτούς φησι. De lacu et fluvio cf. Strab. IV, p. 181. Atáci etiam mentionem deberi Hecataeo, monstrabit locus Avieni fr. 20.

20.

St. B. Ἐλίσυκοι, ἔθνος Λιγύων. De quibus Avienus, Hecataeum haud dubie secutus: »gens Elesycum prius lóca haec tenebat, atque Narbo civitas erat ferocis maximum regni caput. Hic salsum in aequor

amnis Attagus ruit.« Or. Mar. 584. Helisycos memorat Herodotus VII, 165.

21.

St. B. *Νύραξ, πόλις Κελτική. Ἐκ. Εὐρ.* Urbs ignota.

22.

St. B. *Μασσαλία, πόλις τῆς Λιγυστικῆς, κατὰ τὴν Κελτικὴν, ἄποικος Φωκαέων. Ἐκ. Εὐρ.* Quam a mari paene circumfusam describit Avienus (Or. mar. 695), fortasse ex Hecataeo, cui eam quoque famam deberi probabile est, cui credebat ille, Rhodanum triplici ostio evolvi in mare Adriaticum, Ligusticum, et in Oceanum (675), quemadmodum etiam Nilum ex Oceano fluere putabat Hecataeus. Et fortasse de Lemano etiam lacu famam aliquam tradiderat Hecataeus, quem nomine Graeco paludis Accionis designat Avienus (673).

23.

St. B. *Μόνοικος, πόλις Λιγυστική, Ἐκ. Εὐρ.* Portus Herculis Monoeci, dictus, si Servio fides est (Virg. Aen. VI, 831) »vel quod pulsis omnibus solus ibi habitavit Hercules, vel quod in eius templo nunquam aliquis deorum simul colitur, sicut in Iovis Minerva et Iuno, in Veneris Cupido.« Praeter locum Virgilii cf. Tacit. Hist. III, 42. Plin. III, 5, 7. Strab. IV, p. 309 sq. Lucan. I, 408. Sil. Ital. I, 586. Situs est in confiniis Liguriae Italicae et Gallicae.

24.

St. B. *Ἄμπελος*, πόλις τῆς *Αἰγυπτικῆς*. Oppidum ignotum.

25.

St. B. *Αἰθάλη*, νῆσος Τυρσηνῶν. Ἑκ. Εὐρ. ἔοικε δὲ κεκλῆσθαι διὰ τὸ σίδηρον ἔχειν, τὸν ἐν Αἰθάλῃ τὴν ἐργασίαν ἔχοντα. Ferri metalla memorat Plin. III, 6, 12; Virg. Aen. X, 174. Strab. V, p. 341 sq. Latinis dicitur Ilva, Scylaci Aethalia.

26.

St. B. *Κύρνος*, νῆσος πρόσβοῤῥος Ἰαπυγίας. Ἑκ. Εὐρ. Iapygiae mentionem non intelligo. Etiam *Sardiniam* ab Hecataeo fuisse descriptam, efficiendum videtur e mentione insulae Calathae, sitae inter Sardiniam et Africam. Cf. fr. 3 et 317. In Sardiniae ora boreali fortasse regio quaedam exstitit, cuius nomen aliquid similitudinis habebat cum voce Iapygiae.

27.

St. B. *Κάπυα*, πόλις Ἰταλίας· Ἑκ. Εὐρ. ἀπὸ Κάπυος τοῦ Τρωϊκοῦ. Nomen Italiae Stephanum addidisse apertum est et hic et in Capreae mentione. Hecataeus ipse aut, sicut Scylax, ipsos nominavit Campanos, neque tum Latinos neque Volscos ab eo praetermissos esse credibile est, qui quidem a Graecis communi Ausonum nomine comprehendebantur, aut omnes hos populos, qui inter Etruscos et Oenotros habitabant, mero Ausonum nomine appellabat, quod cum Italico confudit Stephanus, qui s. v. *Αὔσων* nullum inter Ausones et

Italos discrimen statuit. *Roma* urbs, cuius meminit Damastes (Dionys. Halic. Antiqu. Rom. I, p. 58), quin nota fuerit Hecataeo, vix dubitandum est. (Cf. Niebuhr. Hist. Rom. II, p. 622).

28.

St. B. *Νῶλα*, πόλις Αὐσόνων· Ἑκ. Εὐρ. Suidas: *Νῶλα*, πόλις Αὐσόνων παρὰ Ἑκαταίῳ. Πολύβιος δὲ Νώλην αὐτήν φησι.

29.

St. B. *Καπριήνη*, νῆσος Ἰταλίας. Λέγονται καὶ Καπρίαι. Ἑκ. Εὐρ. Fortasse *Καπρίη* scribendum, cum syllaba *νη* facile ex vocabulo *νῆσος* orta sit.

30.

St. B. *Ἀρίνθη*, πόλις Οἰνώτρων ἐν μεσοποταμίᾳ. Ἑκ. Εὐρ. Urbem Oenotrorum Arianthen, quae eadem videtur, ex Herodiani libro duodecimo affert Stephanus. *μεσοποταμία* opponitur *μεσογείῳ*: nomen referendum videtur ad Interamniam in agro Bruttiorum sitam: quasnam vero regiones his significaverit Hecataeus nescimus. Oenotrorum regio pertinet a Silaro flumine per Lucaniam et Bruttios usque ad fines Iapygiae et Peucetiae, de quibus cf. fr. 54 et fr. 57. De ipso Oenotriae nomine v. Herod. I, 167. Scymn. v. 244. Nieb. Hist. Rom. I, p. 63. Strab. V, init. VI, p. 391 sq.

31 (?).

St. B. *Βρυστακία*, πόλις Οἰνώτρων. Sine auctoritatis mentione. Hodie dicitur Umbriatico.

32.

St. B. *Δρῦς*, *πόλις Θρᾴκης*, *Ἑκ. Εὐρ. ἔστι καὶ πόλις τῶν Οἰνώτρων*. Probabile est, utriusque mentionem deberi Hecataeo. Oppidum ignotum.

33.

St. B. *Ἀρτεμίσιον*, *πόλις Οἰνώτρων· ἐν μεσογείῳ· Ἑκ. Εὐρ. Φίλιστος δὲ Ἀρτεμίτιον αὐτὴν καλεῖ, ἴσως Δωρικῶς*. Oppidum ignotum.

34.

St. B. *Ἔριμον*, *πόλις Οἰνώτρων ἐν μεσογείῳ. Ἑκ. Εὐρ.* Nunc Regina.

35.

St. B. *Ἰξιάς*, *πόλις Οἰνώτρων ἐκ μεσογείᾳ. Ἑκ. Εὐρώπῃ· »ἐν δὲ Ἰξιὰς πόλις, ἐν δὲ Μενεκίνη πόλις.«* St. B. *Μενεκίνη*, *πόλις Οἰνώτρων ἐν μεσογείᾳ*. Hodie Mendicino, sita ab occidentali parte Consentiae.

36.

St. B. *Κυτέριον*, *πόλις Οἰνώτρων ἐν μεσογειᾳ. Ἑκ. Εὐρ.* Putant Cyterium esse idem quod oppidum Cirisano in Calabria citeriore.

37.

St. B. *Μαλάνιος*, *πόλις μεσογείας τῶν Οἰνώτρων τῶν ὑπὸ Ἑκαταίου καταλεχθεισῶν ἐν Εὐρώπῃ.*

38.

St. B. *Νίναια*, *πόλις Οἰνώτρων ἐν τῇ μεσογείᾳ. Ἑκ. Εὐρ.* Omnes hae urbes sunt Lucaniae et Bruttiorum.

39.

St. B. *Κόσσα*, πόλις Οἰνώτρων ἐν τῷ μεσογείῳ. Ἑκ. Εὐρ. Urbs in agro Thurino, Caesari Cosa dicta (b. civ. III, 22. Vell. I, 14). Hodie Cassano. Quod ad Etruriae urbem inter Populoniam et Tarquinios sitam hunc locum referunt interpretes, satis patet Etruriae et Oenotriae diversitas.

40.

St. B. *Λαμητῖνοι*, πόλις ἀπὸ Λαμήτου ποταμοῦ πρὸς Κρότωνα. Ἑκ. Εὐρώπῃ· »ἐκ δὲ Λάμητος ποταμοῦ Λαμητῖνοι.« Lametia a Crotone totius Bruttiorum agri latitudine distat, ipsa in occidentali litore sita, itaque de regione, quae tantum patebat, dicta videtur vox πόλις. Cluver. Ital ant. IV, 15, p. 1289.

41.

St. B. *Μέδμη*, πόλις Ἰταλίας καὶ κρήνη ὁμώνυμος. Ἑκ. Εὐρώπῃ· »ἀπὸ Μέδμης κρήνης τινός« De eadem Stephanus s. v. Μέσμα, πόλις Ἰταλίας· Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ Χρονικῶν. Medamam urbem Locrorum cum Medama fonte haud procul ab amni Metauro memorat Strabo (VI, p. 394). Eandem Plinius III, 5, 10.

42.

Si. B. *Σκύλλαιον*, ἄκρα, περὶ ἧς Ἑκ. ἐν Εὐρώπῃ φησίν. Scyllaeum promontorium v. Ptol. III. 1. Strab. VI, p. 394. Oppidum Scyllaeum Plin. III, 5, 1.

43.

St. B. *Ζάγκλη*, πόλις Σικελίας· Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ· οἱ μὲν ἀπὸ Ζάγκλου τοῦ Γηγενοῦς ἢ ἀπὸ κρή-

νης Ζάγκλης. οἱ δὲ διὰ τὸ ἐκεῖ Κρόνον τὸ δρέπανον ἀποκρύψαι, ᾧ τὰ τοῦ πατρὸς ἀπέκοψεν αἰδοῖα. Num haec omnia Hecataeo debeantur, incertum. Zancle principio a Cumaeis Italiotis, deinde a Chalcidensibus, postea a Samiis habitata, denique ab Anaxilao Rhegino subiecta Messanaeque nomine ornata (cf. Thuc. VI, 4, 5. Her. VII, 164), quod certe factum est ante Ol. 76. 1. quo anno obiit Anaxilaus.

44.

St. B. Κατάνη, πόλις Σικελίας. Ἑκ. Εὐρώπῃ· »μέτα δὲ Κατάνη πόλις, ὕπερ δὲ ὄρος Αἴτνη.« Colonia Thuclis cum Chalcidensibus, qui per annos aliquot Naxi habitaverant, condita quinto anno post Syracusas. Thuc. VI, 3. Aetnae viciniam vide Thuc. III, 116. Inde ab Ol. 76, 1. iussu Hieronis Syracusii Catana nomen Aetnae gerebat.

45.

St. B. Συρακοῦσαι, πόλις Σικελίας μεγίστη, ὡς Ἑκ. Εὐρ.

46.

St. B. Λιλύβαιον, ἡ πρὸς δύσιν ἄκρα τῆς Σικελίας, Ἑκ. Εὐρ. ἔστι καὶ πόλις. Polyb. I, 41.

47.

St. B. Μοτύη, πόλις Σικελίας ἀπὸ Μοτύης γυναικὸς, μηνυσάσης Ἡρακλεῖ τοὺς ἐλάσαντας τοὺς αὐτοῦ βοῦς. Ἑκ. Εὐρ. Φίλιστος δὲ φρούριον αὐτήν φησι Σικελίας παραθαλάττιον. Erat colonia Carthaginiensium sita in insula prope Lilybaeum, quae a Sicilia distabat stadia

sex. Diod. XIV, 52. Hanc cum Soloento et Panormo perpetuo tenebant Carthaginienses, cum ex reliquis Siciliae oppidis eiecti essent a Graecis. Thuc. VI, 2. Alia eiusdem nominis urbs sita erat prope Pachynum et Camarinam, habitata a Poenis et Afris (Paus. V, 25, 5) quae Ptolemaeo (III, 4), Motyca dicitur. Hecataeum vero de altera dixisse, id inde apparere videtur, quod etiam Soloenti mentionem fecit et utriusque originem repetit e fabulis Heracleis.

48.

St. B. Σολοῦς, πόλις Σικελίας, ὡς Ἑκ. Εὐρ. »ἐκλήθησαν δὲ ἀπὸ Σολόεντος κακοξένου, ὃν ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς.« Pro *Σικελίας* Mss: *Κιλικίας*, errore, qui tum e similitudine nominum, tum ex eo, quod Soli, quae est vera Ciliciae urbs, hanc praecedit, facillime intelligitur. Pro *ἐκλήθησαν* sunt qui *ἐκλήθη* vel *κέκληται* legere malint, videntur autem haec verba ipsius esse Hecataei, qui de incolis antea dixerit. Memorat urbem Himerae vicinam Plinius III, 8, 14.

49.

St. B. Ἱμέρα, πόλις Σικελίας· Ἑκ. Εὐρ. ἔστι καὶ Λιβύης. Himera ad fluvium Himeram, quem memorat Stephanus, sita Zanclaeorum erat colonia (Thuc. VI, 5), sola in hac regione urbs Graeca (Thuc. VI, 62). Eandem Graeco nomine insignem memorat Scylax. — Libyae urbs ignota; fortasse scribendum est *Λέσβου*, cf. Steph. Ἴσσα, πόλις ἐν Λέσβῳ, κληθεῖσα Ἱμέρα.

50.

St. B. *Μυλαί*, *πόλις Σικελίας· Ἑκ. Εὐρ.* Thucydides (III, 90) hanc Messanae sive Zanclae subiectam dicit. Distabat a Peloro promontorio viginti millia passuum (Strab. VI, p. 266), ab insula Lipara navigio dimidii diei (Scyl.). Hinc oriundi fuisse narrantur illi Zanclaei, qui Himeram condiderunt (Strab. VI, p. 272). Praeterea cf. Suet. Aug. 16.

51.

St. B *Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι*, *πόλις Ἰταλίας. Ἑκ. Εὐρ.* Origines urbis vide apud Strabonem (VI, p. 397). Erat colonia Locrorum Oeanthensium: cf. ad fr. 82. Memorat eam Scylax et ut infestam Rheginis finitimis Thucydides (IV, 1, 24). *Rhegii* mentio, quae nobis non est servata, Hecataeo haud dubie non defuit.

52.

St. B. *Καυλωνία*, *πόλις Ἰταλίας, ἣν Αὐλωνίαν Ἑκαταῖος καλεῖ διὰ τὸ μέσην αὐλῶνος εἶναι.* Eadem referuntur a Strabone (VI, p. 401): *Ἀχαιῶν κτίσμα Καυλωνία, πρότερον δ' Αὐλωνία λεγομένη διὰ τὸν προκείμενον αὐλῶνα.* Crotoniatas fuisse istos Achaeos Stephanus refert s. v. *Αὐλών.* Pyrrhi tempore diruta est a Campanis Romanorum sociis (Paus. VI, 3, 12), cives eiecti novam Cauloniam in Sicilia condiderunt (Strab. l. c.). Memoratur Caulonia a Scylace, Thucydide (VII, 25), Livio (XXVII, 12, 15, 16), Plinio (III, 10, 15) aliis. Forma Aulonia usus est etiam Charax in Italicis (Eustath. Il. IX, 45).

53.

St. B. *Κρόταλλα*, πόλις Ἰταλίας, Ἑκ. Εὐρ. Urbs ignota, sed Crotalum amnem in vicinia Scylacii memorat Plinius (III, 10, 15) cui adiacebat oppidum, quod postea Castra Hannibalis, ab initio fortasse Crotalla vocabatur.

54.

St. B. *Ἰαπυγία*, δύο πόλεις· μία ἐν τῇ Ἰταλίᾳ. καὶ ἑτέρα ἐν τῇ Ἰλλυρίδι· ὡς Ἑκαταῖος. De urbibus nihil notum, probabile est, haec referenda esse ad regiones. Scylax Heracleam, Metapontum, Tarentum et Hydruntum urbes Graecas in Iapygia nominat, Herodotus (IV, 100) Brundusium. Nomen Iapygiae derivabant Graeci ab Iapyge filio Daedali et mulieris Cretensis. Strab. VI, p. 427. E Creta derivantur Iapyges etiam Herod. VII, 170.

55.

St. B. *Ἐλεύτιοι*, ἔθνος τῆς Ἰαπυγιας. Ἑκ. Εὐρ.

56.

St. B. *Χανδάνη*, πόλις Ἰαπυγίας. Ἑκ. Εὐρώπῃ: »ἐν δὲ Χανδάνῃ πόλις, μέτα δὲ Πευκαῖοι.«

57.

St. B. *Πευκετίαντες*, ἔθνος τοῖς Οἰνώτροις προςεχὲς, ὡς Ἑκ. Εὐρ. Apparet ex his, duplici nomine tum Peucaeorum, tum Peucetiantium incolas Peucetiae, quae Scylaci Peucetienses dicuntur, appellatos esse ab Hecataeo. Qui non ad litus sed in media terra

Oenotrorum erant finitimi; a quibus in regione maritima interposita peninsula Iapygia disiungebantur. Necessitudinem, quae inter Oenotros et Peucetios intercedebat, ea significat fabula quae Oenotrum et Peucetium fratres, filios Lycaonis dicebat. Fines Peucetiorum vide Strab. VI, p. 434.

58.

St. B. *Ἀδρία, πόλις, καὶ παρ' αὐτὴν κόλπος Ἀδριὰς, καὶ ποταμὸς ὁμοίως, ὡς Ἑκαταῖος.* »*ἡ χώρα τοῖς βοσκήμασίν ἐστιν ἀγαθὴ, ὥς δὶς τίκτειν* ...... *τὸν ἐνιαυτὸν καὶ διδυμοτοκεῖν, πολλάκις καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας ἐρίφους τίκτειν· ἐνίοτε δὲ καὶ πέντε καὶ πλείους· καὶ τὰς ἀλεκτορίδας δίς τίκτειν τάς ἡμέρας. τῷ δὲ μεγέθει πάντων εἶναι μικροτέρας τῶν ὀρνίθων.*« Videntur haec omnia verba Hecataei. De animalibus, quorum ubertatem praedicat, confer Aristot. Hist. Anim. VI, 1, 19. Scymn. v. 378 sqq. Post *τίκτειν* nomen caprarum videtur excidisse. Urbs, quam memorat, sita est in terra Henetorum sive in terra Gallorum, ubi a Scylace fluvii mentio iniicitur, nam quod a nonnullis locus noster ad Hadriam Picenorum urbem mediterraneam (Ptol. III, 1) refertur, non est quod refutemus. Scylaci regio fluminis Adriae dicitur intimus sinus Adriatici recessus. Adrias postea Tartarus vocatus, Tacit. Hist. III, 9. Sinum Adriaticum vide fr. 71.

59.

St. B. *Ἴστροι, ἔθνος ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ· Ἑκ. Εὐρ.* Inter Gallos, qui ad fluvium Adriam sunt, et

Istros *Veneti* incolunt, quorum mentionem certo non praeteriit Hecataeus. In terra Venetorum Eridanus est (Scyl.). Venetis finitimi sunt Istri, quibus duae adiacent insulae, ubi metalla plumbi albi (Scymn.). Horum litus per millia et trecenta stadiorum extenditur (Strab. VII, p. 483), longitudine navigii diei ac noctis unius (Scyl.). In hac regione fluminis Istri ostia memorat Scylax, errore, quem nominum similitudini debebat, amnem aliquem illic in mare influentem, fortasse Athesin, vel minorem aliquem, habens pro brachio Danubii. Quod enim sunt qui ex alio errore hunc Scylacis locum interpretentur, putavisse eum, Danubium ab occidente orientem versus perfluere Istriam (tum cum Savo flumine Danubium confudisset), ideoque ex eius opinione sinus Adriatici fines boream versus tanto longius fuisse extensos, quanto opus est, si Danubium Istrorum genti vicinum sibi finxerit, haec opinio eo evertitur, quod Scylax, ubi in hac descriptione praeternavigationis litorum fluvium quempiam memorat, ostia semper fluvii intelligit, velut Iberi fluminis (2), Rhodani (3), Teriae (13), Eridani (19), reliquorum, et eo, quod huic Istriaco ostio ea ostia, quibus in Pontum sese effundit Ister, diserte Scylax opposuit: *καὶ ποταμὸς Ἴστρος. οὗτος ὁ ποταμὸς καὶ εἰς τὸν Πόντον εἰσβάλλει.* Confirmatur denique nostra interpretatio ipsis verbis scriptoris praeternavigationis Ponti Euxini (p. 11): *οὗτος Ἴστρος ποταμὸς ὁ καὶ Δανοῦβις καλούμενος, κατέρχεται ἀπὸ τῶν ἑσπερίων τόπων, τὴν ἐκβολὴν πέντε στόμασι ποιούμενος· δυσὶ δὲ περισχιζόμενος καὶ εἰς*

τὸν Ἀδρίαν ῥεῖ. Cf. Scymn. II, 30. p. 45. (Hudson.). Ex his clare intelligitur, cur Istrum cum Nilo comparaverit Scylax: septem utrique tribuit ostia. Idem hoc brevius Strabo refert, indicans simul, a nonnullis scriptoribus Argonautas per hunc duplicem Istrum ductos esse e Ponto in Adriam (I, p. 79), quae cogitatio proxime abest ab Homerica, ubi per boreales terrae partes, quae mari teguntur Homero, Argo redit (Völcker. Geogr. Homer. p. 134). Sinum vero Adriaticum a Scylace non amplius, quam quod verum est, versus boream esse extensum, efficitur ex computatione singularum, quibus litora eius designat, mensurarum. Hecataeus per australem Oceanum et Nilum fluvium reversos esse putavit Argonautas: de Istro vero eum idem cogitavisse, quod omnis eius aetas, probabile est. Istrios Thraces appellat Scymnus (v. 390), cum omnes illos populos, qui australem Istri ripam accolebant, Graeci pro Thracibus habere solerent, borealis ripae accolas narrabant. Sigynnas, pertinentes a Ponto usque ad Venetorum fines, Her. V, 9.

60.

St. B. Καυλικοί, ἔθνος κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον· Ἑκ. Εὐρ. κέκληται δὲ ἀπὸ ὄρους. Montem Cauliacum cum monte Anguro Apollonius (IV, 324 c. schol.) et Polemo (ib. in schol.) in Scythia prope Istrum collocant. Videtur hoc repetendum ex Hecataeo, qui cum Scylace Istrum apud Istros invenire sibi videbatur, prope Istrum vero Caulicos commemoravit, quos poetae posteriores ad ipsum Istrum transtulerunt. Montem Cauliacum et

Angurum Apollonius putat oppositum Istro, qui propterea disparatus duplici cursu in Pontum et in Istrum effluat.

61.

St. B. *Λιβυρνοί*, ἔθνος προςεχὲς τῷ ἐνδοτέρῳ μέρει τοῦ Ἀδριατικοῦ κόλπου· Ἑκ. Εὐρ. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τινος Λιβυρνοῦ, ἀφ' οὗ εὕρηται τὰ Λιβυρνικὰ σκάφη καὶ Λιβυρνικὴ μανδύη, εἶδος ἐσθῆτος. Num haec omnia ex Hecataeo desumpta, incertum. Tunicam Liburnicam memorat Aeschylus fr. 389 (342 Ddf.) Scylax Liburnos muliebri imperio subiectos refert. Pro ἀφ' οὗ codd. Ἀττικοῦ, quod ex Eustathii commentario in Dionysium optime correxit Berkelius.

62.

St. B. *Μέντορες*, ἔθνος πρὸς τοῖς Λιβύρνοις· Ἑκ. Εὐρ. Insulas Mentorides Liburniae adiacentes memorat Scylax, Scymnus Mentores et Hymanes inter Istros et Liburnos collocat v. 393; quod Eridani ibidem mentionem facit, repetendum videtur ex errore librariorum, ut tota haec descriptio v. 394 — 400 alio transponenda sit, post Umbrorum enarrationem (v. 365 — 367) et mentionem maris Adriatici (v. 368 — 373.) Nam quae in extrema descriptione Eridani narrantur de vestibus incolarum nigris ob luctum, quem de Phaethonte susceperint, pertinent ad ipsas Adrianos, cf. Aesch. Heliad. fr. 63 Ddf., quorum designatio suum locum habet inter descriptionem maris Adriatici, ubi Electrides insulae memorantur, quae in mentem revocant

amnem Eridanum, qui ipse electrum fert, et inter laudes felicitatis terrae Adriaticae. Etiam quae v. 393 dicuntur, bene concinunt cum iis, quae v. 400 sequuntur, ut totus locus ita sit restituendus:

Μεσαίτατον δ' οἰκοῦσιν Ὀμβρικοὶ λεὼ, 365
οὓς φασιν ἁβροδίαιτον αἱρεῖσθαι βίον,
Λυδοῖσι βιοτεύοντας ἐμφερέστατα.
εἶτ' ἐστὶν Ἀδριανὴ θάλαττα λεγομένη,
Θεόπομπος ἀναγράφει δὲ ταύτης τὴν θέσιν·
ὡς δὴ συνισθμίζουσα πρὸς τὴν Ἰονικὴν 370
νήσους ἔχει ταῖς Κυκλάσιν ἐμφερεστάτας.
τούτων δὲ τὰς μὲν λεγομένας Ἀψυρτίδας
Ἠλεκτρίδας τε, τὰς δὲ καὶ Λιβυρνίδας. 373
Ἠρίδανος ὃς κάλλιστον ἤλεκτρον φέρει, 394
ὅ φασιν εἶναι δάκρυον ἀπολιθούμενον 395
διαυγὲς αἰγείρων ἀποστάλαγμά τι.
λέγουσι γὰρ δὴ τὴν κεραύνωσιν προτοῦ
τὴν τοῦ Φαέθοντος δεῦρο γεγονέναι τινές·
διὸ καὶ τὰ πλήθη πάντα τῶν οἰκητόρων
μελανειμονεῖν τε πενθικάς τ' ἔχειν στολάς. 400
τὸν κόλπον ἱστοροῦσι τὸν Ἀδριατικὸν 374
τῶν βαρβάρων πλῆθός τι περιοικεῖν κύκλῳ· 375
ἑκατὸν σχεδὸν μυριάσι πεντήκοντά τε
χώραν ἀρίστην νεμομένους καὶ καρπίμην·
διδυμοτοκεῖν γάρ φασι καὶ τὰ θρέμματα·
ἀὴρ διαλλάσσων δὲ περὶ τὸν Ποντικὸν
ἐστὶν ὑπὲρ αὐτοὺς καίπερ ὄντας πλησίον· 380

οὐ γὰρ νιφετώδης οὔτ' ἄγαν ἐψυγμένος,
ὑγρὸς δὲ παντάπασι διὰ τέλους μένει,
ὀξὺς ταραχώδης ὤν τε πρὸς τὰς μεταβολὰς
μάλιστα τοῦ θέρους δὲ, πρηστήρων τε καὶ
βολὰς κεραυνῶν, τούς τε λεγομένους ἐκεῖ 385
Τυφῶνας. Ἑνετῶν δ' εἰσὶ πεντήκοντά που
πόλεις ἐν αὐτῷ κείμεναι πρὸς τῷ μυχῷ
οὓς δὴ μετελθεῖν φασὶν ἐκ τῶν Παφλαγόνων
χώρας κατοικῆσαί τε περὶ τὸν Ἀδρίαν.
Ἑνετῶν ἔχονται Θρᾷκες Ἴστροὶ λεγόμενοι· 390
δυὸ δὲ κατ' αὐτοὺς εἰσι νῆσοι κείμεναι,
κασσίτερον αἳ δοκοῦσι κάλλιστον φέρειν.
ὑπὲρ δὲ τούτους Ἴσμενοι καὶ Μέντορες· 393
ἡ πλησίον χώρα δὲ τούτων κειμένη 401
ὑπὸ τῶν Πελαγόνων καὶ Λιβυρνῶν κατέχεται.

Cum Eridani mentio, ubicunque collocetur, abrupte incipiat neque cum iis, quae antecedunt, grammatice coniuncta sit, probabile est excidisse versum, quo dictum sit, effundi Eridanum in mare Adriaticum, fortasse etiam, effundi eum prope insulas Electridas, quas ostiis eius vicinas esse narrabant Graeci, etsi revera nusquam exstabant: Strab. V, p. 329. Quod Pontum Adriae vicinum dicit, etiam Polybius opinabatur, ab Haemo monte utrumque mare posse conspici: Strab. VII, p. 481. Plinius (III, 21, 25) Mentores, Hymanos, Encheleas, Bunos et Peucetias Liburnorum partes recenset. Terra Mentorica memoratur in libro de mir. auscult. 112.

63.

St. B. *Ὑθμῖται*, ἔθνος πρὸς Λιβυρνοῖς καὶ Συωπίοις, ὥς φησιν Ἑκ. Εὐρ. Videntur iidem, quos Plinius Hymanos, Scymni codices Hismenos appellant, quodnam nomen pro vero habendum sit, nescimus.

64.

St. B. *Συώπιοι*, ἔθνος προςεχὲς τοῖς Λιβυρνοῖς, ὥς Ἑκ. Εὐρ.

65.

St. B. *Ἰαπυγία*, δύο πόλεις, μία ἐν τῇ Ἰταλίᾳ καὶ ἑτέρα ἐν τῇ Ἰλλυρίδι, ὥς Ἑκ. (Cf. fr. 54). Quod haud dubie dictum est de Iapodibus (Strab. VII, p. 314; Steph. s. v.) vel Iapydibus (Plin. III, 21, 25. Ptol. II, 17) populo Gallicae simul et Illyricae originis, quem ipse Hecataeus Iapyges videtur dixisse. Stephanus enim, qui modo ante ipsos tractavit Iapodes, erroris insimulari vix potest. Neque videtur fuisse error, cum plures eiusdem nominis populi in utroque Adriae litore reperiantur, Chaones et Chones, Peucetii et Peucetiae (cf. locum Plinii in notis ad fr. 62). Permutationis literarum G et D exempla omnibus nota sunt γῆ et δᾶ, γέφυρα et διφοῦρα, itaque forma Iapyges videtur fuisse vetustum nomen Iapydum, quod Hecataei tempore nondum evanuerat.

66.

St. B. *Οἰδάντιον*, πόλις Ἰλλυρίων. Θεόπομπος Φιλιππικῶν τριακοστῷ ὀγδόῳ. τὸ ἐθνικὸν *Οἴδαντες*

ὥς φησιν Ἑκ. Situs urbis ignotus, cum Salmasium, qui eius mentionem in Epidamni vicinitate in Scylacem inseruit, recte refutaverit Palmerius.

67.

St. B. Χελιδόνιοι, ἔθνος Ἰλλυρικόν. Ἑκ. Εὐρώπῃ· »Σεσαρηθίων πρὸς βορέω οἰκέουσι Χελιδόνιοι.« Hecataeum Sesarethum ante Chelidonios recensuisse inde patet, quod horum situm ex illo designat. Eadem haec regio boream versus a Taulantinis sita inter Rhizonem emporium et Buthoen a Scylace tribuitur Encheleis, de quibus v. fr. 73.

68.

St. B. Σεσάρηθος, πόλις Ταυλαντίων, ὥς φησιν Ἑκ. Taulantini sive Talantini memorantur a scriptore de mir. ausc. (Steph. B. Ταυλάντιοι) apud Eratosthenem (St. B. Δυῤῥάχιον) ut populus Illyricus cum urbe Graeca Epidamno, fluviisque Drilone et Aoo, quae omnia etiam Scylax recenset, omissis ipsis Taulantiis, quorum nomen tamen facili emendatione inseruit Gronovius (p. 10 cf. annot. p. 15). Praeterea cf. Plin. III, 24, 26. Ad Drilonem sita est Buthoe, cuius meminit Scylax (p. 9) et Sophocles (fr. 795).

69.

St. B. Ἄβροι, ἔθνος πρὸς τῷ Ἀδρίᾳ Ταλαντίνων προσεχὲς τοῖς Χελιδονίοις, ὡς Ἑκαταῖος.

70.

St. B. Λάκμων, ἄκρα τοῦ Πίνδου ὄρους ἐξ ἧς ὁ Ἴναχος καὶ Αἴας ῥεῖ ποταμός· ὡς Ἑκ. ἐν πρώτῳ.

Hecataeus videtur formam *Λάκμος* usurpasse, siquidem accuratius, quam Stephanus, eius verba reddidit Strabo. Lacmonem nominat Herodotus IX, 93.

71.

Strab. VII, p. 486: *τὸν δ' Ἄωον Αἴαντα καλεῖ Ἑκαταῖος καί φησιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου τοῦ περὶ Λάκμον, μᾶλλον δὲ τοῦ αὐτοῦ μύχου τόν τε Ἴναχον ῥεῖν εἰς Ἄργος πρὸς νότον καὶ τὸν Αἴαντα πρὸς ἑσπέραν εἰς τὸν Ἀδρίαν.* Forma Aeantis etiam Scylax utitur.

72.

Strab. VI, p. 417: *Ἑκαταῖός φησι τὸν ἐν τοῖς Ἀμφιλόχοις Ἴναχον, ἐκ τοῦ Λάκμου ῥέοντα, ἐξ οὗ καὶ ὁ Αἴας ῥεῖ, ἕτερον εἶναι τοῦ Ἀργολικοῦ, ὠνόμασθαι δ' ἀπὸ Ἀμφιλόχου τοῦ καὶ τὴν πόλιν Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν καλέσαντος· τοῦτον μὲν οὕτω φησὶν εἰς τὸν Ἀχελῶον ἐκβάλλειν, τὸν δὲ Αἴαντα εἰς Ἀπολλωνίαν πρὸς τὴν δύσιν ῥεῖν.* Reprehendit Strabo in iis quae praecedunt, poetas, qui fluvios sub mare demersos ex altera terra in alteram penetrare putaverint, et ex iis Sophoclem, qui Inachum Amphilochicum eundem habuerit, quem Argolicum, laudatque Hecataei, qui hoc reiecerit, intelligentiam.

73.

St. B. *Δεξάροι, ἔθνος Χαόνων τοῖς Ἐγχελέαις προσεχές· Ἑκ. Εὐρ. ὑπὸ Ἄμηρον ὄρος οἰκοῦν.* Encheleae incolunt regionem inter Taulantios, quorum terra fr. 68—72 describebatur, et Chaones, litora maris circa montes Ceraunios (Schol. Apollon. IV, 507. Strab. VII,

p. 502, qui quidem non diserte hoc affirmat, inter eos autem populos, qui regionem ab Epidauro usque ad Acroceraunios pertinentem habitant, Encheleos recenset Cerauniis tantumnon proximos). Horum reges fuisse dicebantur Cadmus et Harmonia, quorum sepulcra ibi ostendebantur (Strab. ib.). Quae omnia a Scylace transferuntur in terram Chelidoniorum Drilonisque amnis vicinitatem, quamquam ex Hecataei descriptione medios inter Chelidonios et Encheleos interpositos fuisse Taulantios manifestum est, neque a Cerauniis disiungi debent Enchelei, quippe quos Dexarorum in Chaonia, quae a Cerauniis incipit, habitantium, finitimos dicat. Cum neque Scylaci neque Hecataeo fidem denegare possimus, Chelidonios, qui cum Taulantiis, Abris, Encheleis et Iapydibus sunt unius stirpis Illyricae, Encheleis proxime cognatos fuisse putabimus, ita ut, quamvis per Taulantios ab iis disiuncti, eodem nomine appellari potuerint, cum similitudo nominum neminem lateat. Quae de Cadmo narrantur, divelli non possunt a regione Drilonis, ubi Buthoae nominis origo ex his fabulis repetebatur (Steph. *Βουθόη*). Scymnus Encheleos circa Apolloniam habitare refert (v. 436). Omnino igitur Encheleorum et Taulantiorum sedes certo vix possunt discerni. Memorat Encheleos Herod. V, 61.

74.

St. B. *Χαονία, μέση τῆς Ἠπείρου* -- *Ἑκ. Εὐρώπῃ· »ὁ δὲ κόλπος Κιῤῥαῖος καὶ τὸ πεδίον ἐν τῇ*

Χαονικῇ.« Rationem, cur haec a scriptore coniuncta sint, reddere non possumus.

75.

St. B. *Ὠρικός, πόλις ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ. Ἑκαταῖος λιμένα καλεῖ τῆς Ἠπείρου τὴν Ὠρικὸν, ἐν τῇ Εὐρώπῃ· »μέτα δὲ Βουθρωτὸς πόλις, μέτα δὲ Ὠρικὸς λιμήν.«* Eadem Hecataei verba affert Eustathius (Dionys. Perieg. 321). Designantur fines Chaoniae, cuius borealis terminus est Oricus, australis Buthrotus, sita in confiniis Chaoniae et Thesprotiae, dicta, ut ferebant, a bove, quem Helenus sacrificavit, vel ut alii narrabant, et fortasse Hecataeus, a Buthroto conditore (Steph. *Βουθρωτός*). Hic quoque scriptorem locum meridionalem ante borealem videmus nominavisse itaque boream versus perrexisse. Ipsa Orici regio non annumeratur Chaoniae, sed est Illyriae, et quidem Encheleorum. Scylax eam Amantinis assignat, quos ultimum dicit Illyriae populum. E regione Buthroti sita est Corcyra insula.

76.

St. B. *Βαιάκη, πόλις τῆς Χαονίας· Ἑκ. Εὐρ.*

77.

St. B. *Ὀρέσται, Μολοσσικὸν ἔθνος· Ἑκ. Εὐρ.*

78.

St. B. *Δωδώνη, πόλις τῆς Μολοσσίδος ἐν Ἠπείρῳ· Ἑκ. Εὐρώπῃ· »Μολοσσῶν πρὸς μεσημβρίης οἰκέουσι Δωδωναῖοι.«*

79.

St. B. Ἐπιλευκάδιοι, πόλις μετὰ Ἀκαρνανίαν· Ἑκ. Εὐρ. Urbem Leucadem antiquo tempore procul a mar sitam fuisse et Epileucadios vocatam, quod nomen postea sit mutatum, refert Scylax (p. 34). Hic etiam boream versus perrexit Hecataeus, qui Epileucadios post Acarnaniam recensuit. In hac regione Ambraciae et Amphilochorum circa sinum Ambracium Hecataeus pariter ut Scylax (26) Geryonem, populorum illorum regem, habitavisse eoque Herculem expeditionem, qua boves ei eripuerit, direxisse contendit. Arrian. Exped. Alex. II, 16.

80.

St. B. Αὔξεια, πόλις Ἀκαρνανίας· Ἑκ. Εὐρ. ἀπὸ Αὐξέως τινός. Nomen hoc medium positum est inter Αὐδίαν et Αὔκαιαν, itaque fortasse Αὔζεια scribendum. Alyzeam urbem Acarnaniae a Lyzeo, filio Icari dictam memorant Stephanus (s. v.) et Strabo (X, p. 695. 705). Annotavit haec Berkelius. Scylaci dicitur Ἀλυττία.

81.

St. B. Μολύκραι, πόλις περὶ Ναύπακτον. Ἑκ. περιηγήσει Εὐρώπης. Oppidum appellabatur Μολύκραι, notum ex Thucydide (II, 84; III, 102) ubi Μολυκρειον. Scylace et Strabone (X, p. 705) ubi Μολύκρεια dicitur. A Stephano scribitur Ὀλύκραι, locumque obtinet inter eas urbes, quae a litera O incipiunt. Dubium non est quin depravato Hecataei codice, ubi litera M forte exstincta erat, usus sit Stephanus.

Molycria iacet in Aetolia prope Antirrhium. Ptol. III, 15. Locris Ozolis assignatur.

82.

St. B. *Οἰανθή*, πόλις Λοκρῶν· Ἑκ. Ἀσίᾳ. Ἑλλάνικος δὲ Οἰάνθειαν αὐτήν φησιν. Quod Ἀσίᾳ pro Εὐρώπῃ commemoratur, videtur esse nihil nisi vitium Stephani. Sita est in ore sinus Cirrhaei, cuius meminit Hecataeus fr. 74, urbs Locrorum Ozolarum (Scyl. 36). Cf. Müller. in Pindaro Dissenii (II, p. 727). Scylaci dicitur Εὔανθις (Stephanus etiam formam Οἰανθίς recenset). Ptolemaeo Euanthia (III, 15). Cf. fr. 83. Pertinet huc etiam Euanthes, quem cum Locris ad sinum Crissaeum habitantibus Locros in Italia condidisse refert Strabo (VI, 397), itaque hanc urbem Oeanthae coloniam habemus.

83.

St. B. *Χάλαιον*, πόλις Λοκρῶν· Ἑκ. Εὐρώπῃ· »μέτα δὲ Λοκροὶ, ἐν δὲ Χάλαιον πόλις, ἐν δὲ Οἰανθὴ πόλις.« Libri ἐν δὲ οἱ Ἀνθήπολοι, quod facillime corrigitur. Thucydides Locrorum Ozolarum urbes sibi vicinas recenset has (III, 101): Amphissam (quam cum Euanthide memorat Scylax), Myonenses, Ipnenses, Messapios, Tritaeenses, Chalaeos, Tolophonios, Hessios, Oeanthenses. Chalaeum cum Euanthia memorat Ptolemaeus (III, 15). Hic quoque ab oriente occidentem versus pergere videmus Hecataeum.

84.

St. B. *Φωκίς*, *χώρα περὶ τὸν Παρνασσόν· Ἑκ. Εὐρ. ἀπὸ Φώκου τινός.* Phocus filius Ornyti, Sisyphi nepos, Corinthius (Scymn. 485). Phoci mentionem ex ipso Hecataeo esse petitam, patet e fr. 86.

85.

St. B. *Κρῖσα*, *πόλις Φωκίδος· Ἑκ. Εὐρ. ἀπὸ Κρίσου Φώκου υἱοῦ.* Phoci filios Asius poeta epicus recensuit Panopeum et Crisum (Paus. II, 29, 4).

86.

Eustath. Il. II, 520: *Κρῖσα δὲ πεδίον καὶ πόλις ἐν Λοκροῖς ἢ ἐν Δελφοῖς ἀπὸ Κρίσου τινὸς τυράννου, ἢ ὡς Ἑκαταῖος φησιν, παιδὸς Φώκου.*

87.

St. B. *Χαιρώνεια*, *πόλις πρὸς τοῖς ὅροις Φωκίδος. Ἑκ. Εὐρώπῃ· „ἐν δὲ Χαιρωνείᾳ πόλις . . . τὸ πρῶτον κέκληται . . . ἀπὸ Χαίρωνος.“* Manifesto haec sunt mutilata, sententia autem inde restitui potest, quod postea dicit Stephanus, urbem prius Arnen vocatam fuisse et sic quidem apud Homerum (Il. II, 507), quod ex Hecataeo videtur repetivisse, qui ita scripserit: X. *πόλις, ἣ τὸ πρῶτον κέκληται Ἄρνη, ὕστερον δὲ Χαιρώνεια ἀπὸ Χαίρωνος.* Chaeronem Hellanicus Apollinis et Therus filium dixit (Steph. ib.).

88.

St. B. *Κορώνεια*, *πόλις Βοιωτίας· Ἑκ. Εὐρ. ἀπὸ Κορώνου τοῦ Θερσάνδρου.*

89.

St. B. *Γέφυρα*, πόλις Βοιωτίας· τοὺς αὐτοὺς δέ φασι καὶ Ταναγραίους, ὡς Στράβων καὶ Ἑκαταῖος. Locus Strabonis est IX, p. 619. Cf. Herod. V, 57.

90.

St. B. *Κόρινθος*, πόλις ἔσω τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Πελοποννήσου. Ἑκ. Εὐρ. ἡ αὐτὴ ἐκαλεῖτο Ἔφυρα ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Μύρμηκος τῆς Ἐπιμηθέως γυναικός. Cf. Schol. Apollon. IV, 1212.

91.

Strab. VIII, 524. Ἑκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος ἑτέρους λέγει τῶν Ἠλείων τοὺς Ἐπείους· τῷ γοῦν Ἡρακλεῖ συστρατεῦσαι τοὺς Ἐπειοὺς ἐπὶ Αὐγείαν καὶ συνανελεῖν αὐτῷ τόν τε Αὐγείαν καὶ τὴν Ἦλιν, φησὶ δὲ καὶ τὴν *Δύμην* Ἐπειΐδα καὶ Ἀχαΐδα. Reliqua horum pertinent ad Historias Hecataei (cf. fr. 348), quae vero de Dyme tradidit, vix omittere potuit in descriptione Achaiae.

92.

St. B. *Μήκιστον*, πόλις Τριφυλίας· Ἑκ. Εὐρ. ἔστι καὶ ἄλλη τῆς Ἤλιδος. Hecataeus utitur forma Ionica. Stephanus s. v. *Μάκιστος* eandem dicit urbem Cauconum in Triphylia conditam a Macisto fratre Phrixi, qui ipse urbem *Phrixam* condiderit, sitam in monte ab orientali parte Lepreaticae, stadia triginta distantem ab Olympia, in Arcadiae finibus. Ita Pherecydes (Steph. Φρίξα) et fortasse nonnulla etiam Hecataeus. Praeterea

haud dubie *Psophidem* memoravit, cuius mentionem habuit in secundo libro Genealogiarum (fr. 344. a Steph. *Ψωφίς*). *Tegeae* meminit Hecataeus in narratione fabularum de Auge et Hercule (Paus. VIII, 4, 9, v. fr. 345), *Taenari* in fabulis de Hercule et Cerbero (Paus. III, 25, 5. v. fr. 346).

93.

St. B. *Ἀγάμεια* -- *λέγεται δὲ Μαντίνη κατὰ συναλοιφὴν παρ' Ἑκαταίῳ·* Praeter has Peloponnesi urbes citantur ex Hecataeo etiam *Oene* Argolica, quam alii Oenoen dicunt, e primo Historiarum (fr. 343) libro, et *Mycenae* (fr. 360) cuius nomen inde derivaverit, quod Perseus ibi gladii *μυκῆν* amisisset. Universam Peloponnesum ante Graecos Hellenes a barbaris habitatam fuisse dixit Hecataeus (fr. 356).

94.

St. B. *Θορικός*, *δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς· Ἑκαταῖος δὲ πόλιν αὐτήν φησιν.* Codd. *τὴν πόλιν.* — Thoricus in orientali Atticae litore prope abest a Sunio. Praeterea *Hymetti* meminisse novimus Hecataeum in Historiis (Herod. VI, 137).

95.

St. B. *Ἑλένη νῆσος τῆς Ἀττικῆς· Ἑκ. Εὐρ. ἐκεῖ γὰρ ἀποβῆναί φασι τὴν Ἑλένην μετὰ τὴν ἅλωσιν Ἰλίου.* Sita erat e regione Sunii et Thorici, aspera et deserta, in longitudinem sexaginta stadiorum extensa, propterea

Macris vocata (Steph. ib. Strab. IX, p. 612; Paus. I, 35, 1). Memorat insulam Scylax (59).

96 (?).

Prope Helenam sita erat insula *Phacussa*, de qua v. fr. 281.

97.

St. B. Ὑδρέα, νῆσος πρὸς τῇ Τροιζῆνι· Ἑκ. Εὐρ. Her. III, 59. Paus. II, 34, 9. Hesychio dicitur insula Dolopum. *Cimoli* insulae mentionem vide apud Siden, fr. 250.

98.

St. B. Κόρσεαι, νῆσος τῆς Ἰωνίας, ἀντικρὺ Σάμου· Ἑκ. Εὐρ. Ἡρωδιανὸς Κορσία, διὰ τοῦ ι. Straboni (XIV, p. 943) Corsiae, Plinio (V, 31, 37) Corseae, ut Hecataeo. Inter Samum et Corseas iacet Icaria. Quod hanc non in Asiae descriptione, sed in Europa, recensuit Hecataeus, possumus mirari, est tamen non dubium, cum etiam in Chio, in Oenussis et in Mytilena Europae nomen additum sit. Asiae adnumeratur sola Lade. Videtur Hecataeus in descriptione Europae omnes Aegaei maris insulas recensuisse, sed Lade divelli non poterat a Mileto, abs qua proxime abest.

99.

St. B. Χίος, ἐπιφανεστάτη νῆσος τῶν Ἰώνων, ἔχουσα καὶ πόλιν ὁμώνυμον. Ἑκ. Εὐρώπῃ· »Χῖοι κατὰ Ἐρυθράς, ἐν δὲ πόλις Χίος ἀπὸ Χίου τοῦ Ὠκεανοῦ ἢ ἀπὸ τῆς χιόνος τῆς ἐκεῖ γενομένης πολλῆς, ἢ ἀπὸ νύμφης τῆς Χιόνης.« Codd. Χιόνος.

100.

St. B. *Οἰνοῦσσαι*, νῆσος τῇ Χίῳ προςεχής· Ἑκ. Εὐρ. Insulae Oenussae, quas plures memorat Herodotus (I, 165, cf. Thuc. VIII, 24) sitae sunt mediae inter Chium litusque Lydiae.

101.

St. B. *Μυτιλήνη*, πόλις ἐν Λέσβῳ μεγίστη· Ἑκ. Εὐρ. ἀπὸ Μυτιλήνης τῆς Μάκαρος θυγατρὸς ἢ Πέλοπος. Cf. Diod. V, 57. Codd. Καίσαρος pro Μάκαρος.

102.

St. B. *Λῆμνος*, νῆσος πρὸς τῇ Θρᾴκῃ, δύο πόλεις ἔχουσα, Ἡφαιστίαν καὶ Μύριναν, ὡς Ἑκ. Εὐρ. ἀπὸ τῆς μεγάλης λεγομένης θεοῦ, ἣν Λῆμνόν φασι. ταύτῃ δὲ καὶ παρθένους ἔθυον. De insula et urbibus v. Ptol. III, 13.

103.

St. B. *Ἡφαιστία*, πόλις ἐν Λήμνῳ· Ἑκ. Εὐρ. Erat urbs mediterranea (Ptol. l. c.) in orientali insulae parte.

104.

St. B. *Μύρινα*, πόλις ἐν Λήμνῳ· Ἑκ. Εὐρ. ἔστι καὶ τῆς Αἰολίδος ἄλλη, ἀπὸ Μυρίνης ἀμφότεραι ἢ ἀπὸ Μυρίνου. Incertum est, quantum ex his Hecataeo debeatur, solet vero hic memorare urbis cuiusvis originem. Myrina erat filia Crethei, uxor Thoantis.

Schol. Apoll. Rhod. I, 601. Sita est in occidentali insulae litore. De urbe Aeolidis cf. fr. 211.

105.

St. B. *Χαλκίς*, πόλις Εὐβοίας. Ἑκ. Εὐρώπῃ· »Χαλκὶς πόλις ἐστὶν, ἣ πρότερον Εὔβοια προσηγορεύθη. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Κωμωης τῆς Χαλκίδος καλουμένης θυγατρὸς Ἀσωποῦ.« Nomen nymphae incertum, vel Comoe, vel Combe, ut Eust. Il. II, 537.

106.

Paus. IV, 2, 3. Ἑκ. δὲ ὁ Μιλήσιος ἐν Σκίῳ μοίρᾳ τῆς *Ἐρετρικῆς* ἔγραψεν εἶναι Οἰχαλίαν. μοίρᾳ Facius et Bekker. codd. μοῖραν. Scius regio ignota. Ne de libro quidem, ubi haec dixerit Hecataeus, constat.

107.

St. B. *Ὀρέστη*, πόλις Εὐβοίας· Ἑκ. Εὐρώπης περιηγήσει. Cf. Hesych. Ὀρέστη, χωρίον Εὐβοίας.

108.

St. B. *Κῦνος*, ἐπίνειον Ὀποῦντος, ὡς Φίλων καὶ Παυσανίας. Ἑκαταῖος δὲ πόλιν αὐτήν φησιν. Paus. X, 1, 2. Ptol. III, 15. *Amphanas*, urbem Doridis, in Genealogiis memoravit Hecataeus, cf. fr. 335.

109.

St. B. *Αἰγωνεία*, πόλις Μηλιέων· Λυκόφρων, καὶ Ἑκαταῖος. Ῥιανὸς ἑκκαιδεκάτῃ Αἰγώνην αὐτὴν λέγει.

110.

St. B. *Ὀλιζών*, πόλις Θεσσαλίας· Ἑκ. Εὐρ. Urbs Magnesiae, sita ad Pelium montem in litore (Hom.

Il. II, 717. Scyl. 66. Strab. IX, p. 666. Plin. IV, 9, 16). Errore Suidas eam Thraciae assignat.

111.

St. B. *Εὐρυμέναι*, πόλις Θεσσαλίας· Ἑκ. Εὐρ. Urbs Magnesiae sub monte Ossa in litore maris. (Scyl. ib.). Plinio (ib.) dicitur Erymnae.

112.

St. B. *Κράνων*, πόλις τῆς Θεσσαλίας τῆς Πελασγιώτιδος, ἐν τοῖς Τέμπεσιν, ὡς Ἑκ. Εὐρ. Memorat eam Scylax (65). Meridiem versus a Cranone sita est *Itonia*, cuius meminit Hecataeus in Historiis (fr. 338), et haud dubie etiam in Europa, quamquam apud Stephanum nonnisi Thraciae regio Itonia laudatur.

113.

St. B. *Φωτίναιον*, πόλις Θεσσαλίας, ὡς Ἑκ. ἐν περιηγήσει Εὐρώπης. Situs incertus. Sed ibi Hecataeus etiam *Phalannam* videtur recensuisse, quae ad borealem Penei ripam sita erat, cuius meminit in Historiis (fr. 333) ut urbis Perrhaeborum. (Steph. Φάλαννα; Ἑκ. Ἱππίαν αὐτὴν καλεῖ). Cf. Strab. IX. p. 671.

114.

St. B. *Ἰμφῆς*, ἔθνος προσεχὲς τοῖς Περῥαιβοῖς. Ἑκ. Εὐρώπῃ· »οἰκέουσιν Ἴμφεες καὶ Περῥαιβοί.« — Imphees ignoti. De Perrhaebis cf. Scylac. 66. Herod. VII, 131.

115.

St. B. *Αἰζίκη*, Θρᾴκης μέρος, Ἑκ. Εὐρ. Videntur Aezicees incolae non esse diversi ab Aethicibus, memoratis iam ab Homero (Il. II, 744), qui habitabant in

confiniis Thessaliae, Epiri et Macedoniae circa fontes Penei in monte Pindo (Strab. VII, p. 504; IX, p. 663.) Hos quod Thraciae Hecataeus adnumerat, mirum non est, cum omnes, quas iam recensebimus, Macedoniae urbes Thracicas dicat.

116.

St. B. *Χαλάστρα, πόλις Θρᾴκης κατὰ τὸν Θερμαῖον κόλπον. Ἑκ. Εὐρώπῃ· »ἐν δ' αὐτῷ Θέρμη πόλις Ἑλλήνων Θρηΐκων, ἐν δὲ Χαλάστρη πόλις Θρηΐκων.«* — Quod his nominibus praemittitur *ἐν δ' αὐτῷ*, eo significatur sinus Thermaicus ipse. Chalestram prope Axium amnem memorat Herodotus VII, 123. Eadem dicebatur Galadra. Straboni (VII, p. 510. cf. Steph. l. c.) Chalastra: sic etiam Plinio IV, 10, 17. Thermam respicit articulus Stephani *Θέρμη, πόλις Θρᾴκης, Ἀπολλόδωρος δὲ Μακεδονίας φησὶ καὶ Θουκυδίδης.* Cum ex altero loco Hecataeum hanc urbem Thracicam appellavisse sciamus, non dubito, quin post *Θρᾴκης* nomen Hecataei exciderit, sua enim auctoritate Stephanus Macedonicam potius eam appellavisset. Thermam memorant Herodotus (VII, 121, 123 sq.), Thucydides (I, 61), Scylax (67), Plinius (IV, 10, 17), eandem postea Thessalonicen esse appellatam, refert Strabo (VII, p. 509).

117.

St. B. *Σινδοναῖοι, Θρᾴκιον ἔθνος, ὡς Ἑκ. Εὐρ.* Videntur esse non diversi ab urbe Sindo, quam mediam inter Chalestram et Thermam memorat Hero-

dotus (l. c.), quam Stephanus ex illo loco Σίνθον dicit, quod a nostrorum librorum lectione discrepat.

118.

St. B. Σμίλα, πόλις Θρᾴκης· Ἑκ. Εὐρώπῃ· »μέτα δὲ Σμίλα πόλις.« Smilam urbem Pallenae sinui Thermaico adiacentem dicit Herodotus (VII, 123).

119.

St. B. Λίπαξος, πόλις Θρᾴκης· Ἑκ. De Lipaxo idem, quod de Smila, refert Herodotus (l. c.).

120.

St. B. Μηκύβερνα, πόλις Παλλήνης τῆς ἐν Θρᾴκῃ Χεῤῥονήσου· Ἑκ. Εὐρ. Sita erat ad sinum Toronaicum (Scymn. 640; Herod. VII, 122. Plin. IV, 10, 17.) navale Olynthi (Strab. VII, 510; cf. Thuc. V, 18, 39), a quo distabat stadia viginti. (Hyperid. apud Harpocration. s. v.), urbs Graeca (Scyl. 67).

121.

St. B. Σερμυλία, πόλις περὶ τὸν Ἄθων, ὡς Ἑκ. Sita erat in Singitice ad sinum Toronaeum, Herodotus Sermylen recenset inter Mecybernam et Galepsum, Scylax Sermylia (libri falso Ismyriam) inter Mecybernam et Toronam, omissa Galepso. Cf. Thuc. I, 65; V, 18. Erat urbs Graeca (Scyl.)

122.

St. B. Γαληψός, πόλις Θρᾴκης καὶ Παιόνων· Ἑκ. Εὐρ. In Etymologico magno nomen urbis derivatur ab heroe Galepso, filio Thasi et Telephae. Erat urbs Sithoniae, quae etiam Singitice appellabatur, in ora sinus

Toronaici: Herod. VII, 122. Aliud eiusdem nominis oppidum iacebat in ipsa Thracia trans Strymonem, in litore sinus Pierici, quod Thucydides (IV, 107; V, 6) et Scylax (68) memorant. Hecataeum vero de altera dixisse, ab ipso Stephanus annotatum est et apparet e mentione Paeonum. *Paeones* in Sithoniae vicinia inter Thermam et Acanthum habitantes invenimus apud Herodotum (VII, 124), eosdem vero etiam circa fontes et ad utramque ripam Strymonis lato ambitu (Her. V, 13. Thuc. II, 97). Qui boreales Paeones ab australibus disparantur Crestonice, quam nihil impedit quominus etiam pro parte Paeoniae habeamus.

123.

Athen. X, 67; p. 447, c. *Ἑκαταῖος ἐν τῇ τῆς Εὐρώπης περιόδῳ Παίονάς φησι »πίνειν βρῦτον ἀπὸ τῶν κριθῶν καὶ παραβίην ἀπὸ κέγχρου καὶ κονύζης· ἀλείφονται δὲ, φησὶν, ἐλαίῳ ἀπὸ γάλακτος.«* Vinum hordeaceum ab Aeschylo Thracibus assignatum ibidem memorat Athenaeus. *κόνυζα* est ilium, de quo cf. Theophr. Hist. Plant. VI, 2, quod vino immistum invenimus Geopon. VIII, 10. Cf. Theocrit. VII, 68. Singulares Thracum, qui Crestoniae sint vicini, mores tangit Herodotus V, 3, 5.

124.

St. *Κρήστων, πόλις Θρᾴκης - - ὁ πολίτης Κρηστωναῖος παρὰ Πινδάρῳ, Ῥιανὸς δὲ Κρηστωνίους αὐτούς φησιν· Ἑκ. δὲ Κρηστῶνας αὐτοὺς, ἐν Εὐρώπῃ.* Crestonice Paeonicae vicina, sita circa fontes amnis

Echedori (Her. VII, 124, 127) prope Anthemuntem et Bisaltarum terram (Thuc. II, 99. Her. VIII, 116) itaque interposita inter utrosque Paeones, cf. ad fr. 122.

125.

St. B. *Αἰγιαλός* - - - *ἔστι καὶ Θρᾴκης Αἰγιαλὸς παρὰ τῷ Στρύμονι, ὡς Ἑκ.* Doriscus ad Hebrum fluvium *αἰγιαλὸς* vocatur Herod. VII, 59.

126.

St. B. *Φάγρης, πόλις Θρᾴκης Ἑκ. Εὐρ.* Urbs Pierum, sita sub monte Pangaeo trans Strymonem in litore maris. Herod. VII, 112; Thuc. II, 99. Strab. VII, 511. Scylace dicitur urbs Graeca. Cui sunt vicina Amphipolis, Galepsus altera, de qua diximus ad fr. 122, Oesyma, Thasus insula.

127.

St. B. *Ἄβδηρα* - - *τοῦ Ἀβδηρίτης μέμνηται Εὔδοξος ἐν τετάρτῃ περιόδων, καὶ Παυσανίας περιηγήσεως καὶ Ἡρόδοτος ἑβδόμῃ. καὶ πολλαχοῦ Ἑκαταῖός τε καὶ πολλοί.* Dicit fortasse Abderitam Hecataeum, certo vero urbem non praeteriit Milesius. Adiacet flumini Nesto (Herod. VII, 109. Scyl. 68).

128.

St. B. *Σάτραι, ἔθνος Θρᾴκης, ὡς Ἑκ. ἐν Εὐρ. φησί.* Satrae populus in montibus Pangaei usque ad Herodoti tempora a nemine subiectus, auri et argenti metalla possidens Her. VII, 110—112.

129.

St. B. *Σατροκένται*, ἔθνος Θρᾴκιον, ὡς Ἑκ. ἐν Εὐρ. Populus ignotus.

130.

St. B. *Δάρσιοι*, ἔθνος Θρᾴκιον· Ἑκ. Εὐρ. Videntur iidem, qui Dersaei, quos in Satrarum et Edonorum vicinia memorat Herodotus VII, 110. Cf. Thuc. II, 101. Pieres, Satrae, Edoni, Darsii, Cicones sunt populi montani pertinentes usque ad mare.

131.

St. B. *Δρῦς*, πόλις Θρᾴκης· Ἑκ. Εὐρ. Nomen derivabatur a fabulis Orphei, quasi Ὀρφέως δρύες, prope Zonam et Hebrum amnem. Cf. Intt. Steph. Scylax oppidum dicit emporium, pariter ac Zonam (68). Cf. fr. 32.

132.

St. B. *Ζώνη*, πόλις Κικόνων· Ἑκ. Εὐρ. Herodotus hanc regionem antiquo tempore Ciconum fuisse refert (VII, 59. Cf. Plin. IV, 11, 18.)

133.

St. B. *Σκαιοί*, ἔθνος μεταξὺ τῆς Τρῳάδος καὶ τῆς Θρᾴκης, ὡς Ἑκ. Εὐρ. Hesychius eosdem Saeos appellat additque antiquum eorum nomen fuisse Cicones. Strabo Scaeorum populum, Scaeum amnem et Scaeum castellum in Thracia commemorat, quos comparat cum Scaea Troiae porta (XIII, p. 883).

134.

St. B. Ξάνθοι, ἔθνος Θρᾴκιον· Ἑκ. Εὐρ. Strabo (XIII, p. 883) Xanthios, populum Thraciae, cum Scaeis memorat, num in eorum vicinitate habitaverint, est incertum.

135.

St. B. Χεῤῥόνησος --- ἔστι δευτέρα πόλις ἐν τῇ Θρᾴκῃ Χεῤῥόνησος, περὶ ἧς Ἑκ. ἐν Εὐρώπῃ· »ἐν δ' αὐτοῖσι πόλις Χέρσονησος ἐν τῷ ἰσθμῷ τῆς Χερσονήσου.« καὶ τὸν πολίτην Χερσονήσιόν φησιν. »Ἀψινθίοισιν πρὸς μεσημβρίαν ὁμουρέουσι . . . . . .« „Χερσονησῖται ἀπὸ τῶν πύργων ἐσημήναντο τοῖσιν Ἀθηναίοισι τὸ γεγονός.“ Τούτους καὶ Χερσονησίους λέγει. Patet haec pessime mutilata esse, neque a librariis solum sed ab ipso epitomatore, qui usum vocabuli Χερσονήσιος eo probaturus erat exemplo, quo nonnisi Χερσονησῖται legebatur, quod cum vidisset, sese ipse correxit addito illo τούτους καί cett. Sunt vero duo loci confusi, prior enim huius narrationis pars haud dubie ex Hecataeo petitus est, quem in illa forma Χερσονήσιοι, quae e libris excidit, usum esse probabile est, posteriorem vero ex Herodoto Stephanus repetivit, qui his ipsis verbis dicit (IX, 118): ὡς δὲ ἡμέρη ἐγένετο, „οἱ Χερσονησῖται ἀπὸ τῶν πύργων ἐσήμηναν τοῖσι Ἀθηναίοισι τὸ γεγονός“ καὶ τὰς πύλας ἄνοιξαν. Chersonesi incolae erant Dolonci, populus Thracum, Apsinthiis diu infensi belloque ab iis vexati, donec a Miltiade Cypseli filio isthmus Chersonesi vallo clausus est. Her. VI, 34, 36, 37. Prope

hoc vallum in occidentali Chersonesi litore sita erat urbs Cardia, abs qua usque ad Pactyam vallum illud pertinebat (Herod. VI, 36, cf. Scymn. 698) per longitudinem triginta stadiorum (Her. ib. Scymn. 710). Itaque Cardia, quam principalem Chersonesi urbem fuisse aliunde notum est, ab ea, quam Chersonesum dixit Hecataeus, diversa fuisse vix potest. Proxime enim isthmo illi adiacet ditio Apsinthiorum, populi Thracum (Her. IX, 119), quorum urbem Apsinthum postea Aenum vocatam esse duobus locis docet Stephanus (s. v. *Αἶνος* et s. v. *Κόρπιλοι*) et ex eo Suidas (s. v. *Αἶνος*) Aenum conditam esse tradens in regione, quae antea dicta sit Apsynthis. Scilicet Aenus erat urbs Graeca, colonia Aeolensium, condita in illa regione, quam antea possidebant barbari (Herod. VII, 58; Thuc. IV, 28. Scyl.)

136.

St. B. *Κύπασις*, *πόλις περὶ Ἑλλήσποντον· Ἑκ. Εὐρ.* Sita erat prope Cobryn emporium Cardianorum, haud procul ab Aeno Scyl. 68.

137.

St. B. *Λίμναι*, *πόλις Ἑλλησπόντου περὶ Σηστόν· Ἑκ Εὐρ.* Colonia Milesiorum (Strab. XIV, p. 941. Scymn. 704). A Scylace urbes Chersonesi recensente omittitur.

138.

St. B. *Μάδυτος*, *πόλις Ἑλλησποντία· Ἑκ. Εὐρ.* Sita prope Sestum a parte australi Herod. VII, 33. Cf. IX, 120.

139.

St. B. *Τένεδος*, νῆσος τῶν Σποράδων, ὡς Ἑκαταῖος ἐν Ἑλλησπόντῳ, ἀπὸ Τέννου καὶ Ἀμφιθέας ἢ Ἡμιθέας, τῶν Κύκνου παίδων, οἷον Τέννου ἕδος. De Hellesponto amplum libri caput Hecataeus videtur scripsisse. Quod insulas omnes maris Aegaei in Europa recensuit, de eo dictum est ad fr. 98. Tenedi mentio est fr. 209.

140.

Ael. Herodian περὶ μονήρ. λέξεως I. p. 31. (Ddf.) Μᾶζα - - - Βόρυζα πόλις Περσική, ὡς Ἑκ. περιηγήσει Εὐρώπης· »μέτα δὲ Βόρυζα, πόλις Περσέων· μέτα δὲ *Θυνίας* παρὰ *Βυζάντης* Καυκωνίδος πόλις. Cf. St. B. Βόρυζα· πόλις Ποντική, τὸ ἐθνικὸν Βορυζαῖος. Cf. St. B. Θυνίας, νῆσος πρὸς τῷ στόματι τοῦ Πόντου, καὶ ἄκρα. τὸ ἐθνικὸν Θυνιάδιος, ὡς Ψωφίδιος, καὶ Θυνιαδεύς. λέγεται καὶ Θύνη καὶ Θύνις καὶ Θυνηΐς. Cf. Strab. XII, p. 816, 818.

141.

St. B. *Δεσιλοί*, ἔθνος Θρᾳκικόν· Ἑκ. Εὐρ. Populus ignotus, fortasse idem quem Plinius Denseletas appellat (IV, 11, 18) qui dextram Strymonis ripam accolebant prope Medos et Bisaltas itaque in vicinitate Paeonum borealium, de quibus ad fr. 122 diximus. Et sicut hactenus inde a Paeonibus maritimas Thraciae partes perlustravimus, nunc ab iisdem initium faciemus in recensendis populis eius mediterraneis. Ceterum Δεσιλοί apud Stephanum collocatum est inter Δέδμασα et

Δειπνιάς, itaque fortasse legendum *Δεζιλοί*. Codd. Voss. *Δασιλοί*. Utrumque facile mutabatur in Denselos vel Denseletas.

142.

St. B. *Δατύλεπτοι*, *ἔθνος Θρᾴκης· Ἑκ. Εὐρ.* De his nihil notum. Fortasse sunt iidem, quos Danthaletas vocat Theopompus (Steph. s. v.), Dantheletas Strabo (VII, 490), Ptolemaeus (III, 11 med.), iuxta Haemum montem, qui Paeonibus sunt vicini.

143.

Bekker. Anecd. I, p. 362: *Αἷμον τὸ ὄρος οὐδετέρως Ἑκ. διὰ παντὸς καὶ Διονύσιος καὶ Ἑλλάνικος καὶ Εὔδοξος.* Eadem generis neutrius forma legitur Strab. VII, p. 481.

144.

St. B. *Καβασσός* - - - *πόλις ἐν Καππαδοκίᾳ, πατρὶς Ὀθρυονέως. Ὅμηρος· Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα* (Il. XIII, 363). *Ἑκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος Καβασσὸν πόλιν εἶναί φησιν »ὑπερβάντι τὸ Θρᾴκιον Αἷμον· καὶ συμφωνεῖ καὶ ἡ τοῦ γάμου ἐλπὶς τῶν Θρᾳκῶν ἀκολασίᾳ.«* Videntur haec ipsius verba Hecataei, qui cum Thraciam invenerit Cabassum, hanc contendit designatam esse ab Homero, idque eo probavit argumento, quod bene concineret superbia Othryonei, qui sese pro nuptiis Cassandrae Graecos e Troade eiecturum pollicitus erat, cum indole Thracum. Stephani codd. *τὸν Θρᾴκιον Αἷμον*.

145.

St. B. *Δισοραί*, *ἔθνος Θρᾴκιον· Ἑκ. Εὐρ.*

146.

St. B. *Βάντιοι*, ἔθνος Θρᾴκης· Ἑκ.

147.

St. B. *Τρίσπλαι*, ἔθνος Θρᾴκιον· Ἑκ. Εὐρ.

148.

St. B. *Εντριβαί*, ἔθνος Θρᾳκικόν· Ἑκ. Εὐρ. De his omnibus nihil notum. Fortasse Trisplae vel Entribae pertinent ad Triballos qui inter Haemum et Istrum habitabant.

149.

St. B. *Κρόβυζοι*, ἔθνος πρὸς νότον ἀνέμου τοῦ Ἴστρου· Ἑκ. Εὐρ. Memorantur inter Haemum et Istrum circa amnes Atlantem, Auram et Tibisin incolentes Herod. IV, 49. Strab. VII, p. 490. Plin. IV, 12, 26. Ptol. III, 10. Scymnus Crobyzos Scythis finitimos dicit (II, 3, 10 p. 45).

150.

St. B. *Τριζοί*, ἔθνος πρὸς νότον τοῦ Ἴστρου· Ἑκ. Εὐρ. Cum Crobyzis memorantur ab Hellanico in Etymol. Magn. s. v. *Ζάμολξις*.

151.

St. B. *Ἴτων*, πόλις Θεσσαλίας. — καί χώρα Ἰτώνη ὑπὸ τὸν Αἷμον, ὡς Ἑκ. Εὐρ. Videtur eadem, quam Plinius (IV, 11, 18) Sithoniam appellat, Ponti litoribus vicinam.

152.

St. B. *Ὀργάλημα*, πόλις ἐπὶ τῷ Ἴστρῳ· Ἑκ. Εὐρ. εἰσὶ καὶ Ὀργόμεναι πόλις Ἰλλυρίας. Quam Or-

galemorum et Orgomenarum comparationem omnes mirantur interpretes. Mihi Orgomenas alteram Orgalemorum formam dixisse Hecataeus videtur et monuisse, ut duplicem Istrum, ita etiam duplicem huius nominis urbem inveniri, in Thracia et in Illyria. Nisi forte omnia ad solam Illyriam sive potius Istriam sunt referenda.

153.

St. B. *Καρκινῖτις*, *πόλις Σκυθική*· *Ἑκ. Εὐρ.* Sita erat urbs Carcinitis in confiniis Scytharum et Taurorum (Herod. IV, 99) in ipso isthmo Chersonesi, in ultimo sinus Carcinitae recessu (Strab. VII, p. 471, 473, 478; Plin. IV, 12, 26), ad ostia fluminis Hypacyris (Herod. IV, 55). Ipsius vero Chersonesi formam neque Herodotus novit, neque Hecataeo eam notam fuisse credibile est, cum ne Scylax quidem eam designet. Herodotus, nihil referens de sinu Carcinita, terram a Carcinitide urbe usque ad Chersonesum urbem (cuius etiam Scylax meminit 26 ut coloniae Graecae) in mare prominentem describit, quam a meridie tangat Pontus Euxinus, ab oriente et aquilone palu Maeotis cuius linguae amplae partem extremam freto Cimmerico adiacentem habitent Tauri. Scylax etiam totam hanc chersonesum non chersonesum appellat, sed *ἀκρωτήριον*, et quod Aeschylus isthmum Cimmericum memorat, hic est lingula illa, quae prominens e terra Sindica chersoneso opposita est (Prom. 730). Sola hac ratione intelliguntur, quae alibi de hac regione narrat Herodotus, velut de itinere Cimmeriorum (IV, 11), et de fossa, qua Scytharum servi sese

tuebantur, quam non in isthmo, id quod ratio ferebat, sed a Tauricae montibus usque ad Maeotin ductam esse narravit (IV, 3), scilicet quia nihil novit de isthmo.

154.

St. B. *Μελάγχλαινοι*, ἔθνος Σκυθικόν· Ἑκ. Εὐρ. Habitabant a boreali parte Scytharum regalium, qui pertinebant usque ad paludem Maeotidem, ubi Tanai fluvio a Sauromatis disiungebantur (Herod. IV, 20, 21). Melanchlaenorum gentem diversam fuisse a Scythis diserte affirmat Herodotus, ipsi fortasse Hecataeo, ut saepius, contradicens. Mores tamen utriusque populi fuisse eosdem, ipse docet (IV, 107). A litore Ponti Melanchlaenorum sedes spatio viginti dierum sive quater mile stadiorum distabant (IV, 101), a boreali parte excipiebantur a paludibus vastisque desertis (IV, 20).

155.

St. B. *Μυργέται*, ἔθνος Σκυθικόν· Ἑκ. Εὐρ. ἐν τισι τῶν Ἡρωδιανοῦ γράφεται κακῶς. Myrgetae praeterea nusquam commemorantur. Codd. Palatini: γράφεται *διάγετων* κακῶς· ex quo vix quidquam extricari potest. Fortasse ipsius est error Stephani, neque diversi hi Myrgetae, mutata litera M, a Tyrrhegetis Strabonis (VII, 471), Tyrangetis Ptolemaei (III, 10), Tyragetis Plinii (IV, 12, 26), qui Istro flumini et Bastarnis erant vicini. Sed neque de horum, neque de reliquorum, quos in Scythia recensuisse traditur Hecataeus, sedibus certi quidquam constitui potest.

156.

St. B. *Ματυκέται*, ἔθνος Σκυθικόν· Ἑκ. Εὐρ.

157.

St. B. *Καρδησός*, πόλις Σκυθίας· Ἑκ. Εὐρ.

158.

St. B. *Ἴσηπος*, ἔθνος Σκυθικόν· Ἑκ. Εὐρ.

159.

St. B. *Ἠδοί*, ἔθνος Σκυθικόν· Ἑκ. Εὐρ.

160.

Plin. Hist. nat. IV, 13, 27: Septentrionalis Oceanus: *Amalchium* eum Hecataeus appellat, a Paropamiso amne ea parte qua Scythiam alluit, quod nomen eius gentis lingua significat congelatum. Eadem Solinus c. 22: septentrionalem Oceanum ex ea parte, qua a Paropamiso amne Scythiae alluitur, Hecataeus Amalchium appellat, quod gentis illius lingua significat congelatum mare. — Possunt quidem haec ex Abderita Hecataeo esse repetita, qui de Hyperboreis librum confecit (Diod. II, 47, cf. Dindorf. not.), quem false nonnulli Milesio tribuerunt. Si vero nostro debetur illud nomen Amalchii et Oceani septentrionalis mentio, huic directo adversatus videtur Herodotus (IV, 45): *ἡ δὲ Εὐρώπη πρὸς οὐδαμῶν φανερή ἐστι γινωσκομένη, οὔτε τὰ πρὸς ἥλιον ἀνατέλλοντα, οὔτε τὰ πρὸς βορῆν, εἰ περίῤῥυτός ἐστι.* Ceterum nulla est causa, cur maris cuiuspiam nomen habeamus Amalchium ideoque ab Hecataeo, cui flumen est Oceanus, abiudicemus, id quod

fecit Uckertius (de Geogr. Hecat. p. 42. not. 184), sed est pars vel sinus Oceani fluminis.

161.

St. B. *Δανδάριοι*, ἔθνος περὶ τὸν Καύκασον, ὡς Ἑκ. Εὐρ. Habitabant prope paludem Maeotidem fluviumque Hypanin (Strab. XI, 758) ipso iugo Caucasio disparati a litoribus Ponti. Inter Scythas Maeotas recensentur a Strabone (XI, p. 757) cum Sindis, Toreatis, Agris, Arrhichis, aliis. Dandaricae oppidum memoratur Soza Tac. Ann. XII, 16. Cf. Plut. Lucull. c. 16. Plin. VI, 7, 7.

162.

St. B. *Τιπάνισσαι*, ἔθνος παρὰ τὸν Καύκασον· Ἑκ. Εὐρ. Populus ignotus. Cum et Dandarii et Tipanissae in Europa recenseantur, terminum Asiae et Europae Phasin statuisse videretur Hecataeus, nisi Phanagoriam, Ixibatas, Issedones Asiae assignavisset. Duplicem terminum, quem Graeci statuerint, memorat Herodotus (IV, 45): aut Phasin aut Tanain, neuter vero cum iis concinit, quae ex Hecataeo servantur. Et potest quidem his duabus mentionibus Europae subesse error Stephani, qui etiam Oeanthiae Locrorum nomini Asiam, Choeradibus Europam addidit. Sed fortasse neque Phasin, neque Tanain terminum designavit Hecataeus, sed ipsos montes Caucasios, pertinentes a cauro eurum versus, ut quae a boreali parte eorum sita sint, Europae, quae ab australi, Asiae attribuerit, in eo concinens

cum Herodoto, quod omnes boreales terrae partes Europam dixit. Hoc eo confirmari videtur, quod aperte iugum Caucasium usque ad Maeotidem produxit, ut Coraxicos etiam montes eo nomine eum comprehendisse pateat, id quod intelligimus e designatione Dandariorum.

163.

Ammian. Marcell. XXII, 8: Appositum est, ut existimo, tempus super Thraciarum extimis situque *Pontici sinus* visa vel lecta quaedam perspicua fide monstrare. --- Omnis autem eius velut insularis circuitus litorea navigatio »viginti tribus dimensa millibus stadiorum,« ut Eratosthenes affirmat, et Hecataeus et Ptolemaeus aliique huiusmodi cognitionum minutissimi scrutatores, »in speciem Scythici arcus nervo coagmentati« geographiae totius assensione formatur.

B.

ΑΣΙΑ.

164.

St. B. *Φαναγόρεια*, *πόλις ἀπὸ Φαναγόρου, ὡς Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ· »ἡ νῆσος Φαναγόρη καὶ Φαναγόρεια.«* Colonia Teiorum, Scymn. II, 152. Scylax eam dicit urbem Phanagori (72). Verba esse ipsius Hecataei, demonstrat forma Ionica. Insula quam dicit, est eadem

quae hodie dicitur Taman, circumdata a parte boreali a palude Maeotide, ab orientali a lacu Corocondametide, ab australi a fluvio Anticita, quem eundem Hypanin appellabant, ab occidentali ab ipso Bosporo. In eadem insula praeter Phanagoriam sita erat alia urbs Graeca, *Κῆποι Μιλησίων*. Strab. XI, p. 756, 757.

165.

St. B. *Ἀπάτουρον*, τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν ἐν Φαναγορίᾳ --- Ἑκαταῖος δὲ κόλπον οἶδε τὸν Ἀπάτουρον ἐν τῇ Ἀσίᾳ. Templi mentionem petivit e Strabone (XI, p. 757), qui Apaturum cum Hermonassa ad laevam Hypanis ripam in Sindice sitam esse memorat. Plinius Apaturum locum paene desertum dicit (VI, 6, 6). De sinu Apaturo nihil notum, probabile est, ipsa Hypanis ostia, quae sunt amplissima, ita esse appellata ab Hecataeo.

166.

St. B. *Ἰξιβάται*, ἔθνος πρὸς τῷ Πόντῳ προσεχὲς τῇ Σινδικῇ, Ἑκ. Ἀσ. Codd. Ἰνδικῇ, errore apud Stephanum frequentissimo. Populus ignotus.

167.

St. B. *Ἴαμαι*, ἔθνος Σκυθικόν· Ἑκ. Ἀσ. — Et postea *Ἴαμοι*, Σκυθίας ἔθνος ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ περὶ Εὐξείνου Πόντου μυθολογεῖ. Praeterea sunt ignoti, nisi forte sunt iidem, quos Ptolemaeus (V, 9) Iamaxatas appellat.

168.

St. B. *Ἰσσηδόνες*, ἔθνος Σκυθικόν· Ἑκ. Ἀσ. Issedones Herodotus in borealibus Europae regionibus collocat (IV, 13, 25), a Plinio vero recensentur in vicinia Maeotidis et Colchorum habitantes in cacuminibus montium, quos Ceraunios dicit (VI, 7, 7). Convenit hoc cum iis, quos Hecataeus videtur statuisse, finibus Asiae, itaque huc ipsum Hecataeum Issedones relegavisse existimamus. Quae Damastes de Issedonibus, Arimaspis, Rhipaeis, Hyperboreis tradidit, concinunt cum Herodoti narrationibus, repetita, ut videtur, ex Aristea Proconnesio: Steph. Byz. Ὑπερβόρειοι.

169.

St. B. *Καταννοί*, ἔθνος πρὸς τῇ Κασπίᾳ θαλάσσῃ· Ἑκ. Ἀσ. Ignoti. Mare Caspium Hecataeo fuisse sinum Oceani, dictum est ad fr. 1. Quod refutavit Herodotus: ἡ δὲ Κασπίη θάλασσά ἐστι ἐπ' ἑωϋτῆς, οὐ συμμίσγουσα τῇ ἑτέρῃ θαλάσσῃ. cett. I, 202.

170.

St. B. *Μυκοί*, ἔθνος περὶ οὗ Ἑκαταῖος ἐν Ἀσίᾳ· »ἐκ Μυκῶν εἰς Ἀράξην ποταμόν.« Codd. ἐκ Μυκῶν εἰς Ἀράξινόν ποτε. Cum Myci mari rubro fuerint vicini, probabile est, boreales et australes Asiae fines hoc loco esse designatos. Nam etiam Herodoto Araxes Asiam et Europam dirimit (IV, 11).

171.

St. B. *Μηδία*, χώρα ταῖς Κασπίαις παρακειμένη πύλαις· Ἑκ. Ἀσίᾳ· ἀπὸ Μήδου υἱοῦ Μηδείας. De

Caspiis portis cf. Strab. XI, p. 793; de Medea, quae Ariis Medorum nomen dederit, Herod. VII, 62.

172.

Athen. II, p. 70. *Ἑκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος ἐν Ἀσίας περιηγήσει, εἰ γνήσιον τοῦ συγγραφέως τὸ βίβλιον (Καλλίμαχος γὰρ αὐτὸ ἀναγράφει Νησιώτου) ὅστις οὖν ἐστὶν ὁ ποιήσας, λέγει οὕτω· «περὶ τὴν Ὑρκανίην θάλασσαν καλεομένην οὔρεα ὑψηλὰ καὶ δάσεα ὕλῃσι, ἐπὶ δὲ τοῖσιν οὔρεσιν ἄκανθα κυνάρα.« Κύναρος ἄκανθα* memorata est a Sophocle in Colchidibus et in Phoenice.

173.

Athen. II, p. 70 (l. c.): *Καὶ ἑξῆς· »Πάρθων πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Χοράσμιοι οἰκοῦσι γῆν ἔχοντες καὶ πεδία καὶ οὔρεα. ἐν δὲ τοῖσιν οὔρεσι δένδρεα ἔνι ἄγρια, ἄκανθα, κύναρα, ἰτέα, μυρίκη«.* Idem St. B. *Χορασμίη, πόλις πρὸς ἕω Πάρθων. Ἑκ. Ἀσίας περιηγήσει· »ἐν δὲ αὐτοῖς πόλις Χορασμίη.« αὐτοὶ δὲ Χοράσμιοι, ὡς αὐτός φησι· »Πάρθων πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Χοράσμιοι οἰκοῦσι.«* Herodotus Parthos et Chorasmios cum Sogdis et Areis decimae septimae regni Persici regioni ascriptos fuisse refert (III, 93 cf. 16, 117, VII, 66). Prope Parthos a Plinio (VI, 15, 17) collocantur iuga *Citheni.* Quae si Cisthena illa in Prometheo Aeschyli (v. 793) significantur, id quod in explicando itinere Ius demonstravisse mihi videor, haud dubie ex Hecataeo hoc nomen hausit Aeschylus. Cf. ad fr. 182 et Mus. Rhenan. III, p. 309.

174.

Athen. II, p. 70 (l. c.): καὶ περὶ τὸν Ἰνδὸν δέ φησι ποταμὸν γίνεσθαι τὴν κυνάραν.

175.

St. B. Ὠπίαι, ἔθνος Ἰνδικόν. Ἑκ. Ἀσίᾳ· »ἐν δ' αὐτοῖς οἰκέουσιν ἄνθρωποι παρὰ Ἰνδὸν ποταμὸν Ὠπίαι. ἐν δὲ τεῖχος βασιλήϊον, μέχρι τούτου Ὠπίαι, ἀπὸ τούτου ἐρημία μέχρις Ἰνδῶν.«

176.

St. B. Ἀργάντη, πόλις Ἰνδίας, ὡς Ἑκαταῖος.

177.

St. B. Καλατίαι, ἔθνος Ἰνδικόν. Ἑκ. Ἀσ. Memorantur ut populus Indicus Herodoto (III, 38) qui morem eorum corpora parentum comedendi refert, regionem vero, ubi habitabant, non designat. Eosdem alibi dicit Calantias (III, 97).

178.

St. B. Γάνδαρα, Ἰνδῶν ἔθνος. Ἑκ. Ἀσ. λέγονται καὶ Γανδάριοι παρ αὐτῷ καὶ Γανδαρικὴ ἡ χώρα. Et ib. s. v. Γάνδροι· ἔθνος Ἰνδῶν---- Ἑκ. δὲ Γανδάρας αὐτοὺς καλεῖ. Ditioni Persarum subiecti cum Sattagydis, Dadicis et Aparytis memorantur ab Herodoto III, 91, cf. VII, 66. Gandarice sita in confiniis Persiae et Indiae Strab. XV, 1021 et 1024. Singularis numeri formam Γάνδαρα male eiecerunt editores. Cf. fr. 114, 158.

179.

St. B. Κασπάπυρος, πόλις Γανδαρική, Σκυθῶν ἀκτή· Ἑκ. Ἀσ. Sita erat in terra Pactyice ad

occidentalem Indi fluminis ripam in ditione Persarum Herod. III, 102; IV, 44. Inde profectus est Scylax Caryandensis, qui orientem versus in Indo flumine iter fecit usque ad mare rubrum: e quibus intelligimus ex Herodoti opinione Indum defluere orientem versus: neque Hecataeum aliter sensisse probabile est. Ceterum in Herodoto legitur *Κασπάτυρος.* Indoscythiam ad dextram Indi ripam extendi docet Ptolemaeus.

180.

St. B. *Παρικάνη, πόλις Περσική· Ἑκ. Ἀσίᾳ· »ἐν δ' αὐτοῖσι πόλις Παρικάνη οὔνομα.«* Duplicem Paricaniorum populum memorat Herodotus, alteram in vicinia Medorum et Orthocorybantiorum (III, 92), alteram in vicinia Aethiopum (III, 94), illos decimae, hos decimae septimae, quas Darius Hystaspis distribuerat, regioni ascriptos. Neque tamen disiunctae fuisse videntur eorum sedes, cum post hos Matieni, Saspiri, Moschi recenseantur et inde pateat, utramque regionem Mediae fuisse finitimam. Sed ipsius Paricaniorum ditionis pars altera huic, altera illi regioni erat tributa. Probabile est, universam, quam Darius instituerat, regionum distributionem exhibitam fuisse ab Hecataeo a quo eam receperit Herodotus III, 90—97. cf. p. 12.

181.

St. B. *Χανδανάκη, πόλις Περσική· Ἑκ. Εὐρ.*

182.

St. B. *Κύρη, νῆσος ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ· Ἑκ. ἐν περιηγήσεως δευτέρῳ·* In editionibus Aldina et

Iuntina legitur ἐν τῷ Περσικῷ πόντῳ: nobisque ita scripsisse Hecataeus videtur, cum ne apud Herodotum quidem mentio sit sinus Persici, sed maris rubri saepius: itaque Hecataeum, quem novit, quo saepissime usus est Herodotus, hoc nomine ipsum illum sinum significavisse probabile est, sicut etiam Nearchus in navigatione per mare rubrum (p. 1.) sinum Persicum maris Persici nomine appellat. Praeterea Aeschylus, cui notum fuisse sinum Persicum alibi demonstravi (Mus. Rhenan. III, p. 308) ubi eum in descriptione itineris Ius significavit, vocabulo πόντου usus est (Prom. 792) neque tamen ullum in his rebus auctorem habebat Aeschylus nisi Hecataeum. De mari Persico sinu Oceani dixi ad fr. 1.

183.

St. B. Μυκοί, ἔθνος περὶ οὗ Ἑκ. ἐν Ἀσίᾳ· »ἐκ Μυκῶν εἰς Ἀράξην ποταμόν.« Cf. ad fr. 170. Habitabant ad mare rubrum, Utiorum vicini, eundemque quem illi ducem sequentes in bello Graeco Her. III, 93; VII, 68.

184.

St. B. Σιτακή, πόλις Περσική, ὡς Ἑκ. Ἀσίᾳ. Ὁ πολίτης Σιτακηνός, καὶ ἡ χώρα Σιτακηνή. Sitacene vel Sittacene sita in Assyria vel Babylonia: Xenoph. Anab. II, 4, 13. Strab. XVI, p. 1064 et 1079. Ptolem. VI, 1. Plin. VI, 27, 31) ab orientali Pasitigridis parte (Plin. XII, 17, 39); finitima Susianae. Postea Apolloniatis appellata est.

185.

St. B. *Κόραξοι*, ἔθνος Κόλχων, πλησίον Κώλων· Ἑκ. Ἀσ. Κοραξικὸν τεῖχος καὶ Κοραξικὴ χώρα. Cf. eundem *Χαριμάται*: καὶ Ἑλλάνικος ἐν κτίσεσιν ἐθνῶν καὶ πόλεων· Κερκεταίων δ' ἄνω οἰκοῦσι Μόσχοι καὶ Χαριμάται, κάτω δ' Ἡνίοχοι, ἄνω δὲ Κοραξοί. Cercetas, Achaeos et Heniochos Scylax (75) inter Sindicen et Coraxos collocat, neque Hecataeum hos praeterisse probabile est: inter Achaeos et Heniochos Zygi memorantur a Strabone (XI, p. 753, cf. 759, qui Coraxorum oblitus est, quorum lanam laudaverat III, p. 213). Coracem montem et Achaeos, Cercetas, Heniochos recenset Ptolemaeus (V, 9) eosdem Plinius (VI, 5, 5). Coraxis finitimos Melanchlaenos recenset Scylax, quos Hecataeus cum Herodoto Europae assignavit. Cf. fr. 154. Colchi etiam fr. 188 memorantur.

186.

St. B. *Κῶλοι*, ἔθνος πρὸς τῷ Καυκάσῳ· Ἑκ. Ἀσ. αἱ δὲ ὑπωρεῖαι τοῦ Καυκάσου καλοῦνται Κωλικὰ ὄρη. ἡ χώρα Κωλική. Cf. Scyl. 77. Plin. l. c. Coli a Colchis proxime absunt.

187.

Schol. Apollon. Rhod. IV, 284: Ἑκαταῖος δὲ ἱστορεῖ, μὴ ἐκδιδόναι εἰς τὴν θάλασσαν τὸν *Φᾶσιν*, οὐδ' ὡς διὰ Ταναΐδος ἔπλευσαν, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν πλοῦν, καθ' ὃν καὶ πρότερον, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Σκύθαις ἱστορεῖ. Cui rei refragatur, quod in iisdem scholiis ad v. 259

dictum est: Ἑκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος ἐκ τοῦ Φάσιδος διελθεῖν εἰς τὸν Ὠκεανὸν, εἶτα ἐκεῖθεν εἰς τὸν Νεῖλον: itaque sunt qui in priori loco pro Hecataeo substituere velint Herodorum. Fortasse de alio Hecataeo in altero loco cogitavit scholiasta. Quidquid verum sit, id cognovisse mihi videtur Hecataeus, Phasin defluere a montibus Moschicis, et si Argonautas e Phaside in Oceanum duxit, probabile est, eos ex eius opinione navem ex altero in alterum per terram traxisse, id quod fieri posse Solinus saltem, qui plura ex Hecataeo hausit, opinabatur (c. 22). Neque enim cum tot gentes in regionibus et montibus illis recensuerit, tanti erroris imputandus est; imo vix dubium est, quin ipse terras illas adierit: neque Aeschylus neque Sophocles Phasin in montibus oriri ignorant. Fortasse tamen alteram opinionem de itinere Argonautarum fovebat antequam ipse eo profectus est, alteram postea.

188.

St. B. Μόσχοι, Κόλχων ἔθνος προσεχὲς τοῖς Ματιηνοῖς. Ἑκ. Ἀσ. Moschi cum Tibarenis, Macronibus, Mosynoecis et Maribus decimae nonae regni Persici regioni erant ascripti. Her. III, 94. Cf. Strab. XI, p. 760 sqq.

189.

St. B. Ὑώπη, πόλις Ματιηνῶν, προσεχὴς τοῖς Γορδίοις. Ἑκ. Ἀσίᾳ· »ἐν δὲ πόλις Ὑώπη, οἱ δ' ἄνθρωποι ἐσθῆτα φορέουσιν, οἵηνπερ Παφλαγόνες.« Τὸ ἐθνικὸν Ὑωπηνὸς τῷ ἐπιχωρίῳ τύπῳ. Revocavi lectionem

codicum pro Salmasii *Μαστιηνῶν*. Matieni cum Saspiribus et Alarodiis erant regionis decimae octavae (Her. III, 94), pertinebant usque ad Halyn fluvium, quo a Phrygibus dirimebantur (I, 72).

190.

Si. B. *Χοῖ, ἔθνος Βεχείρων ἐγγύς. Ἑκ. Ἀσίᾳ· »ἐς μὲν τοῦτο ἡ Βεχειρικὴ, ἔχονται δ' αὐτῶν Χοῖ.« καὶ πάλιν· »μέχρι μὲν τούτων Χοῖ.« καὶ πάλιν· »Χοῖσι »δ' ὁμουρέουσι πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Δίζηρες.«* Scylax, Strabo (XII, p. 826), Apollonius (Argon. II, 396), Eustathius (Dion. Per. 765) et Stephanus (s. v. *Βύζηρες* et s. v. *Ἑπτακωμῆται*) Byzeres in monte Scydissa prope montes Moschicos recensent, quos etiam hoc loco intelligendos esse probabile est: quamquam apud Melam (I, 20) forma Discheri legitur. His vicinos Bechiros recenset Scylax (81), cf. Dion. Perieg. 765. Avien. Descr. Orb. 945. Plin. VI, 4, 4 (cum Macronibus). Videmus Hecataeum in descriptione orientem versus procedentem. Idem fr. 193.

191.

St. B. *Μάκρωνες, οἱ νῦν Σαννοί, Στράβων δωδεκάτῃ* (p. 825) *καὶ Ἑκ. Ἀσ.* Cf. Her. II, 104; III, 94; VII, 78. Xen. Anab. IV, 8, 1; V, 5, 18; VII, 8, 25. Arrian. Peripl. Pont. Euxin. p. 11. med.

192.

St. B. *Μάρες, ἔθνος προσεχὲς τοῖς Μοσσυνοίκοις, Ἑκ. Ἀσ.* Herod. ll. cc. Cf. fr. 188.

193.

St. B. *Χοιράδες*, πόλις *Μοσσυνοίκων*· Ἑκ. [*Εὐρώπῃ*·] »*Τιβάροισι* δὲ πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα *Μοσσύνοικοι* ὁμουρέουσιν, ἐν δ' αὐτοῖσι *Χοιράδες* πόλις.« De Mosynoecis cf. Her. ll. cc. Xenoph. Anab. V, 4, 2; 5, 1; VII, 8, 25. Steph. *Μοσσ.* ex Eudoxo. Apollon. II, 379, 1016. Mel. I, 20. Qui in turribus ligneis degere regemque suum vinctum et custoditum tenere perhibebantur. Scylax (85) Choerades urbem Graecam appellat. Tibarenorum finitimi a parte australi sunt Leucosyri, ab occidentali Chalybes. Scyl. ib. Stephan. *Τιβάρ.* Strab. l. c. Xen. Anab. VII, 8, 25; V, 5, 2. Ephorus apud Stephanum Tibarenorum hilaritatem praedicat. De utrisque cf. Scymn. II, 162, 168. Plin. VI, 4, 4.

194.

St. B. *Τειρία*, πόλις *Λευκοσύρων*· Ἑκ. Ἀσ. Aliam Leucosyrorum urbem Chadisiam in finibus Themiscyrae memoraverat Hecataeus in Genealogiis a (fr, 350): eandemque in Asia recensitam esse probabile est, id quod fortasse confirmatur loco epitomatoris Stephani, qui quae annotavit, scripta sunt in codice huius operis servato in bibliotheca Rehdigerana: *Χαδισία*, πόλις *Λευκοσύρων*· Ἑκ. Ἀσίᾳ. οἱ πολῖται *Χαδίσιοι* καὶ *Χαδισία*. Cum vero haec omnia ad verbum concinant cum loco qualis in reliquis Stephani editionibus legitur, praesertim cum ultima verba manifesto ex ipso illo loco, duobis quidem omissis, transcripta sint (οἱ πολῖται *Χαδίσιοι* καὶ

Χαδισία τὸ θηλυκόν): recte censuisse Wellauerus videtur e sua mentionem Asiae addidisse epitomatorem vel coniectura vel errore. Eiusdem Chadisiae mentio est apud Marcianum Heracleotem Peripl. p. 74. Cf. fr. 200. Leucosyri Herodoto dicuntur Syri ad Thermodontem habitantes II, 104; I, 72.

195.

St. B. *Χάλυβες, περὶ τὸν Πόντον ἔθνος ἐπὶ τῷ Θερμώδοντι, περὶ ὧν Εὔδοξος ἐν πρώτῳ* - - - *καὶ Χάλυβοι παρ' Ἑκαταίῳ· »Χαλύβοισι πρὸς νότον Ἀρμένιοι »ὁμουρέουσι.«* Codd. *ὁμοῦ ῥέουσι.* Chalybum mentio apud tragicos frequentissima. Xen. An. V, 5, 1. Armenios ab altera parte Cilicum et Matienorum vicinos dicit Herodotus V, 49. *Themiscyram* campum qui a Chadisia ad Thermodontem pertinuerit, descripsit Hecataeus in Genealogiis l. c. Scylax Themiscyram urbem Graecam dicit.

196.

St. B. *Σταμένη, πόλις Χαλύβων, Ἑκ. Ἀσ.* A Scylace duae urbes Graecae in Chalybia recensentur Amenia et Iasonium. Pro *Ἀμενία* fortasse *Σταμενία* legendum.

197.

St. B. *Ἑρμώνασσα, χωρίον Τραπεζοῦντος* - - - *Ἑκ. δὲ καὶ Θεόπομπος πόλιν αὐτήν φασιν, ἀπὸ Ἑρμωνάσσης.* Strab. XII, 825. Ptolem. V, 6.

198.

St. B. *Πάτρασις, πόλις Ποντική, ὡς Ἑκ. Ἀσ.*

199.

St. B. *Κρόσσα, πόλις πρὸς τῷ Πόντῳ. Ἑκ. Ἀσίᾳ. Ἀσίᾳ* codex Vossianus. Edd. *Εὐρώπῃ.*

200.

Strab. XII, p. 830: *Ταυτὴν (Ἐνετὴν) δέ φησιν (Ἀπολλόδωρος) Ἑκαταῖον τὸν Μιλήσιον δέχεσθαι τὴν Ἀμισόν.* Eadem legimus Eust. Il. II, 852: *Ζηνόδοτος νοεῖ Ἐνετὴν ἀκολούθως τῷ Ἑκαταίῳ τὴν νῦν Ἀμισὸν Λευκοσύρων οὖσαν.* Hecataeus Heneten Homeri (Il. II, 852) eandem dixerat, quae tempore ipsius dicebatur Amisus, urbs Leucosyrorum de quibus cf. fr. 193, 194. Scymn. II, 181. Ptolem. V, 4. Origines *Sinopes* ex Hecataei scriptis narrantur Schol. Apollon. II, 948.

201.

St. B. *Στεφανίς, πόλις Μαριανδυνῶν. Ἑκ. Ἀσ.* Stephanen portum in Paphlagonia memorant Scylax (89), Ptolem. V, 4. Marcianus Heracleota (p. 72) qui eam septingenta et septuaginta stadia a Carambi, ducenta et quadraginta a Syriade promontorio distare tradit, et Plin. VI, 2, 2.

202.

Strab. XII, p. 828: *ὁ δὲ Σκήψιος -- ἐπαινεῖ μάλιστα τὴν Ἑκαταίου τοῦ Μιλησίου καὶ Μενεκράτους τοῦ Ἐλαΐτου τῶν Ξενοκράτους γνωρίμων ἀνδρῶν δόξαν, καὶ τὴν Παλαιφάτου, ὧν ὁ μὲν ἐν γῆς περιόδῳ φησίν· »ἐπὶ δ' Ἀλαζίᾳ πόλει ποταμὸς ὁ Ῥῦμος ῥέων διὰ »Μυγδόνης πεδίου ἀπὸ δύσιος ἐκ τῆς λίμνης τῆς »Δασκυλιτίδος ἐς Ῥυνδακὸν ἐσβάλλει,« ἔρημον*

δὲ εἶναι νῦν τὴν Ἀλαζίαν λέγει, κώμας δὲ πολλὰς τῶν Ἀλαζώνων οἰκεῖσθαι, δι' ὧν Ὀ δ ρ ύ σ σ η ς ῥεῖ· ἐν δὲ ταύταις τὸν Ἀπόλλωνα τιμᾶσθαι διαφερόντως, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἐφορείαν τῶν Κ υ ζ ι κ η ν ῶ ν. Scepsius ille est Demetrius geographus. Eadem habet Eustathius (Il. II, 856): Ἀλαζίαν δὲ πόλιν ἐρημωθεῖσαν Ἑκ. ἱστορεῖ, »κωμὰς δὲ πολλὰς τῶν Ἀλαζώνων οἰκεῖσθαι, »ἐν οἷς Ἀπόλλων τιμᾶται διαφερόντως καὶ μάλιστα κατὰ »τὴν ἐφορείαν τῶν Κυζικηνῶν.« Hecataeus, quem saepius locos Homericos respexisse vidimus (fr. 144, 200. Cf. 227), Alizones Alybam incolentes (Il. II, 856) eosdem esse contenderat, qui Alazones Alaziae habitantes. Quem Strabo eo potissimum refellit argumento, quod propius a Troade absit Alazia, quam illi, quos Homerus memoravit Alizones (τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης), et quod nemo prope Alaziam argenti fodinas invenerit, quibus insignis dicitur Alybe. Hecataeo assentitur Plinius (V, 32, 40). De singulis nominibus cf. ad fr. 204.

203.

Strab. XII, p. 829. Δημήτριος — ὁ Σκήψιος — — τὰ περὶ τὴν Σκῆψιν νομοθετῶν τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα πλησίον τῆς Σκήψεως καὶ τοῦ Α ἰ σ ή π ο υ Ἐ ν έ α ν κώμην καὶ Ἀ ρ γ υ ρ ί α ν λέγει καὶ Ἀλαζίαν· ταῦτα μὲν οὖν, εἰ καὶ ἔστι, πρὸς ταῖς πηγαῖς ἂν εἴη τοῦ Αἰσήπου. ὃ δὴ Ἑκαταῖος λέγει »ἐπέκεινα τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ·«

204.

St. B. Δολίονες, οἱ τὴν Κυζικὸν οἰκοῦντες, οὓς Δ ο λ ι έ α ς εἶπεν Ἑκ. Confirmantur haec verbis Stra-

bonis (XII, p. 861); *Δολιόνας μὲν οὖν μάλιστα καλοῦσι τοὺς περὶ Κύζικον ἀπὸ Αἰσήπου ἕως Ῥυνδάκου καὶ τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης· Μυγδόνας δὲ τοὺς ἐφεξῆς τούτοις μέχρι τῆς Μυρλειανῶν χώρας.* Rhyndacum amnem et oppidum Dascylium v. Thuc. I, 129; Ptolem. V, 1 et 2; Rhyndacum et Cyzicum Scyl. 93.

205.

St. B. *Σκυλάκη, πόλις περὶ Κύζικον· Ἑκ. Ἀσ.* Sita erat in Dolionide (Plin. V, 32, 40) habitata, pariter ac Placia urbs vicina, a Pelasgis (Herod. I, 57). Placiam memorat Scylax, Scylacen omittens; quae a mari distabat.

206.

St. B. *Μύλισιν, ἔθνος Φρυγίας· Ἑκ. Ἀσ.* Populus ignotus. Forma Mylisin videtur nom. sing. ut *Ἰσηπός* fr. 158. *Ἰμφής* fr. 114, alia. Berkelius coniecit *Μυλισηνοί.*

207.

St. B. *Ἄβαρνος, πόλις καὶ χώρα ἄκρα τῆς Παριανῆς. - - - Ἑκ. δ' ὁ Μιλήσιος ἐν Ἀσίας περιηγήσει Λαμψάκου ἄκρην εἶναί φησιν.* Vicinos fuisse Lampsacenos Parianis, patet e Scylace (93), Strabone (XIII, p. 879), Plinio (V, 32, 40). Memorat etiam Xenophon *Ἀβαρνίδα τὴν Λαμψάκου ἄκραν* Hell. II, 1, 29. Quod ex Herodoti libro quarto Abarnidem affert Stephanus, id ex errore repetendum est, cum nulla apud hunc loci illius mentio exstet. Ceterum Scylax hanc regionem inde a Myrlea oppido et amni Rhyndaco

usque ad Abydum extensam Phrygiae, Mysiae vero maritimae solam eam peninsulam, quae inter Cium sinumque Olbianum interiacet, assignat, id quod concinit cum Plinio, qui regionem Phrygiae maritimam antiquitus partem Troadis eiusque et Mysiae fines in flumine Etheleo prope Myrleam positos fuisse docet (VI, 32, 40). Scylaci vero et Hecataeo ab Abydo Troas incipit: Damasti a Pario usque ad Lectum extenditur, Strab. XIII. p. 873.

208.

St. B. *Σίγη, πόλις Τρωάδος, ὡς Ἑκ. Ἀσ.*

209.

St. B. *Μυρικοῦς, πόλις καταντικρὺ Τενέδου καὶ Λέσβου, τῆς Τροίας. Ἑκαταῖος· »ἐς Μυρικόεντα τῆς »Τρωικῆς.«* De Tenedo ipsa cf. fr 140.

210.

St. B. *Λαμπωνεία, πόλις Τρωάδος· Ἑκ. Ἀσ. τὸ ἐθνικὸν Λαμπωνειεύς. Ἑλλάνικος δὲ Λαμπώνιον αὐτήν φησι.* Ita etiam Herodotus (V, 26.) Sita erat in confiniis Troadis et Aeolidis, cui ab Hellanico assignabatur (Strab. XIII, p. 909).

211.

St. B. *Γρύνοι, πολίχνιον Μυριναίων, ου καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ μαντεῖον ἀρχαῖον. Ἑκ. δὲ τὴν πόλιν Γρύνειαν καλεῖ.* Codd. *Κυρηναίων* vel *Μυρηναίων*, quod emendavit Vossius. Iisdem verbis describitur a Strabone (XIII, 923). Oppidum quadraginta stadiis distabat a Myrina, quam ipse etiam Heca-

taeus haud dubie commemoravit (cf. fr. 104). Myrinam et Gryneam inter undecim urbes Aeolicas recenset Herodotus (I, 149), et ut Aeolicas in Lydia urbes Scylax (97). Prope Gryneam sunt ostia Caici, cuius meminit Hecataeus in fatis Augae et Teuthrantis. Cf. fr. 345.

212.

St. B. *Ἀμαζόνειον*, οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ Κύμη, ἐν ᾗ αἱ Ἀμαζόνες ᾤκουν. Ἑκαταῖος δὲ ἐν τοῖς *Αἰολικοῖς* διὰ τὸ ι γράφει τὸ ὄνομα. Liber Aeolicorum videtur fuisse caput descriptionis Asiae, ut Hellespontus pars descriptionis Europae. Cf. p. 16. De vocabulo cf. Steph. B. Κύμη, πόλις Αἰολίδος πρὸ τῆς Λέσβου ἀπὸ Κύμης Ἀμαζόνος.

213.

St. B. *Μελήτου κόλπος* ὁ Σμυρναῖος ἐκαλεῖτο ἀπὸ Μελήτου ποταμοῦ, ὡς Ἑκαταῖος ἐν Αἰολικοῖς. Codd. ὃς Σμυρναῖος. Quod Lade Aeolidi attribuitur (fr. 226), id ex errore Stephani repeto.

214.

St. B. *Κυβέλεια*, πόλις Ἰωνίας· Ἑκ. Ἀσ. Sita erat ad nigrum promontorium, quo mons Mimas et peninsula Erythraea boream versus excurrit. Strab. XV, 954: ubi Cybellia dicitur.

215.

St. B. *Ἐρυθραί*, πόλις Ἰώνων, Ἑκ. Ἀσ. ἐκαλεῖτο δὲ Κνωπούπολις ἀπὸ Κνώπου. Cnopus Codri filius nothus urbis conditor. Strab. XIV, 939. Mentio Erythrarum est in descriptione Chii fr. 99, praeterea fr.

216. Codd. Ἐρυθρά, sed forma pluralis in reliquis Hecataei locis usitata, ut apud alios scriptores.

216.

St. B. Κωρυκός - - - ἐστὶν ὄρος ἀρσενικῶς λεγόμενον, πλησίον Τέω τῆς Ἰωνίας καὶ Ἐρυθρῶν, ὡς Ἑκ. Ἀσ. Codd. ἐρυθρόν. De situ cf. Strab. XIV, 954.

217.

St. B. Σίδουσσα, πόλις Ἰωνίας. Ἑκ. Ἀσίᾳ· »ἐν »δὲ Σίδουσσα πόλις.« Sidussa castellum in regione Erythraea memoratur a Thucydide VIII, 24. Cf. Plin. V, 31, 38.

218.

St. B. Σιδήλη, πόλις Ἰωνίας· Ἑκ. Ἀσ. Situs ignotus.

219.

St. B. Μυόνησος, πόλις μεταξὺ Τέω καὶ Λεβέδου, Ἑκ. Ἀσ. Strab. XIV, p. 953. Plin. V, 31, 38. Teum et Lebedum Scyl. 97 Myoneso omissa.

220.

St. B. Νότιον, πόλις Ἰωνίας· Ἑκ. Ἀσ. Sita erat ad mare in agro Colophoniorum. Scyl. 97. Suid. Νότιον. Polyb. Excerpt. Leg. c. 36. Liv. XXXVII, 26. Plin. V, 29, 31. Aliam urbem Notium Herodotus in Aeolide recenset (I, 149.); litus Notium in Chio insula commemorat Strabo (XIV, 955).

221.

St. B. Κυνή, πόλις Λυδίας· Ἑκ. Ἀσ.

222.

St. B. *Μιμνηδός*, *πόλις Λυδῶν*· *῾Εκ.* *᾿Ασ.*

223.

St. B. *Καβαλίς* - - - *ὁ πολίτης Καβαλεύς*· *῾Εκ.* *᾿Ασ.* Sita erat ab australi parte Maeandri prope Cibyram in confiniis Lydiae et Cariae, extensa usque ad Lyciam. Strab. XIV, 934. Cf. fr. 240. Incolae Herodoto dicuntur Cabalii (III, 90).

224.

St. B. *Μύης*, *Μύητος*, *ὡς Φάγρης*, *Φάγρητος*, *πόλις Ἰωνική*· *῾Εκ.* *᾿Ασ.*

225.

St. B. *Μίλητος*, *πόλις ἐπιφανὴς ἐν Καρίᾳ των Ἰώνων*· *῾Εκ.* *᾿Ασ.* Cum saepius reprehensione Hecataeum respiciat Herodotus, haud improbabilis videtur opinio, illum, hominem Milesium, in descriptione Ioniae gloriatum esse de pura eorum, qui in Asia habitarent, Ionum origine, id quod refellit Herodotus (I, 146): praesertim cum hoc ab iis potissimum iactari dicat ille Ionibus, qui Caricas duxerint uxores, Miletus vero principalis fuerit inter horum urbes. Iactationem Hecataei de generis origine etiam alibi levi joco perstringit Herodotus (cf. fr. 276).

226.

St. B. *Λάδη*, *νῆσος Αἰολίδος*, *῾Εκ.* *᾿Ασ.* De Ladae situ in litore Ioniae prope Miletum satis constat ex Herodoto (VI, 7). Cf. Thuc. VIII, 24.

227.

Strab. XIV, 942: Ἑξῆς δ' ἐστὶν ὁ Λατμικὸς κόλπος, ἐν ᾧ Ἡράκλεια ἡ ὑπὸ Λάτμῳ λεγομένη πολίχνιον ὕφορμον ἔχον· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Λάτμος ὁμωνύμως τῷ ὑπερκειμένῳ ὄρει, ὅπερ Ἑκαταῖος μὲν ἐμφαίνει τὸ αὐτὸ εἶναι νομίζων τῷ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Φθειρῶν ὄρει λεγομένῳ· »ὑπὲρ γὰρ τῆς Λάτμου φησὶ τὸ Φθειρῶν ὄρος.« Itaque ipsam urbem Latmum dixit Hecataeus, montem vero non Latmum, sed Phtirôn. Hecataeum saepius Homeri respectum habuisse, observavi ad fr. 202. Locum Homeri invenies Il. II, 868.

228.

St. B. Καρύανδα, πόλις καὶ λίμην ὁμώνυμος, πλησίον Μύνδου καὶ Κῶ· Ἑκ. Καρυάνδαν αὐτὴν φησι. Strab. XIV, 972. Plin. V, 29, 29.

229.

St. B. Μύνδος, πόλις Καρίας· Ἑκ. Ἀσ. Scyl. 98. Strab. et Plin. ll. cc.

230.

St. B. Μέδμασα, πόλις Καρίας, Ἑκ. Ἀσ. τὸ ἐθνικὸν Μεδμασεὺς τῷ τύπῳ τῆς χώρας, ὡς Πηγασεύς. Eadem videtur Δέδμασα (Steph.), cum Stephanum saepius depravatis codicibus usum esse constet. Medmasa sita erat inter sinum Iasium et Ceramicum, prope Myndum, Plin. V, 29, 29.

231.

St. B. Ἱππόνησος, πόλις Καρίας, Ἑκ. Εὐρ. Insula in sinu Ceramico, Plin. V, 31, 36.

241.

St. B. *Ξάνθος*, *πόλις Λυκίας*, *'Εκ. 'Ασίᾳ, παρ' ἣν Ξάνθος ἐξίησι ποταμός. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ξάνθου Αἰγυπτίου ἢ Κρητὸς, οἰκιστοῦ.* Xanthus maxima urbs Lyciae. Strab. XIV, 666. Scyl. 100. Plin. V, 27, 28. Ptol. V, 3.

242.

St. B. *Πάταρα*, *πόλις Λυκίας*, *'Εκ. 'Ασ. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Πατάρου τοῦ 'Απόλλωνος καὶ Λυκίας τῆς Ξάνθου.* Scyl. Strab. Ptol. Plin. ll. cc.

243.

St. B. *Φελλὸς*, *πόλις Παμφυλίας*, *'Εκ. 'Ασ. 'Αλέξανδρος ὁ Πολυΐστωρ ἐν τῷ περὶ Λυκίας Φελλὸν καὶ 'Αντίφελλον Λυκίας εἶναι λέγει.* Strab. XIV, 982. Ptol. V, 3. Plin. V, 27, 28.

244.

St. B. *Κορύδαλλα*, *πόλις 'Ροδίων*, *'Εκ. 'Ασ. τὸ ἐθνικὸν Κορυδαλλεῖς.* Sitam memorant in Peraea Rhodiorum, pariter ac Loryma (fr. 232.). Cf. Ptol. V. 3; Plin. V, 27, 28. Incertum est, utrum in ipsa continenti terra an inter insulas Chelidonias sita fuerit, de quo cf. ad fr. 247.

245.

St. B. *Λιρνυτεία*, *πόλις Παμφυλίας*, *'Εκ. 'Ασ. τὸ ἐθνικὸν Λιρνυτειεύς.* Eadem videtur, quae *Λυρνατία, χεῤῥόνησος καὶ χωρίον Λυκίας.* Steph. — Scylax (100) insulae Lyrnatiae mentionem habet prope Idyram. Codd. Scylacis *Ἀὐραία Τεία*, quod emendavit Vossius.

246.

St. B. Ἴδυρος, πόλις καὶ ποταμὸς Παμφυλίας, Ἑκ. A Scylace (100) Lyciae assignatur.

247.

St. B. Μελανίππιον, τόπος Παμφυλίας· Ἑκ. Ἀσ. Τινὲς δὲ Λυκίας φασί. Τὸ ἐθνικὸν Μελανιππεὺς, καὶ Μελανίππιος. Codd. ποταμός pro τόπος. Loci meminit Quintus Smyrnaeus III, 232: ναῖε δ' ὅγ' αἰπεινὸν Μελανίππιον, ἱρὸν Ἀθήνης, ἀντία Μασικύτοιο, Χελιδονίης σχεδὸν ἄκρης. Videtur referendus inter insulas Chelidonias, confiniis Lyciae adiacentes, inter quas Stephanus (Χελιδόνιον) e Phavorino Corydelam et Melanippium recenset.

248.

St. B. Κόρδυλος, πόλις Παμφυλίας, Ἑκ. Ἀσ. Τὸ ἐθνικὸν Κορδύλιος.

249.

St. B. Κύρβη, πόλις Παμφυλίας, Ἑκ. Ἀσ. ὁ πολίτης Κυρβαῖος.

250.

St. B. Σίδη, πόλις Παμφυλίας, ὡς Ἑκ. Ἀσ. κέκληται δὲ ἀπὸ Σίδης τῆς θυγατρὸς μὲν Ταύρου, γυναικὸς δὲ Κιμώλου, ἀφ' οὗ ἡ νῆσος. ὁ πολίτης Σιδήτης. Codd. Μένταυρου. Taurus mons in eius vicinia incipit, Strab. XIV, 982. Pro Κιμώλου codd. Μώλου, quae nusquam est. Side erat Cymaeorum colonia, Strab. l. c. 983. Cf. praeterea Scyl. 101 Ptol. V, 5. Plin. V, 27, 26.

251.

St. B. *Χάραδρος*, λιμὴν καὶ ἐπίνειον Κιλικίας. Ἑκ. Ἀσίᾳ· »μετὰ δὲ Χάραδρος ποταμός.«

252.

St. B. *Ναγίδος*, πόλις μεταξὺ Κιλικίας καὶ Παμφυλίας. Ἑκ. Ἀσίᾳ· »μετὰ δὲ Ναγίδος πόλις, ἀπὸ »τοῦ Νάγιδος κυβερνήτου καὶ νῆσος Ναγιδοῦσα. Ναγίδος »δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ Νάγιν αὐτὴν κτίσαι.« ὁ πολίτης Ναγιδεύς. Urbis cum insula in Cilicia meminit Scylax 102. Strabo XIV, p. 1001. Sita erat in Cilicia aspera inter Anemurium promontorium et Aphrodisium urbem.

253.

St. B. *Σόλοι*, Κιλικίας πόλις, -- Ἑκ. Ἀσ. Meminit eius inter ceteros Scylax.

254.

Ael. Herodian. περὶ μονήρους λέξεως l. I, p. 8: de terminatione in ᾱ: ἴστω ὅτι τοῦτο παρ' Ἑκαταίῳ ἐστὶ, καὶ ἐν τῇ χρήσει τῶν Φοινικῶν, ὥς αὐτός φησι, οὐκ ἔτι μέντοι Ἀττικοῖς καὶ τῇ συνηθείᾳ γνωστόν. --- *Χνᾶ*, οὕτω γὰρ πρότερον ἡ Φοινίκη ἐκαλεῖτο. Patere videtur ex his, etsi proprie mentio Hecataei usum formae Δανᾶ (fr. 358.) respiciat, commemoravisse logographum illud antiquum Phoenices nomen et dixisse, in usu esse hanc formam Phoenicibus. Etenim non est quo referatur illud ὥς αὐτός φησι, nisi ad Hecataeum.

255.

St. B. *Γάβαλα*, πόλις Φοινίκης, ἣν Ἑκ. θηλυκῶς φησίν. Idem fecit in forma Caryandae fr. 228.

Sita erat Gabala in Syria prope Laodiceam. Strab. XVI, p. 1093. Ptol. V, 15. Plin. V, 21, 18.

256.

St. B. *Σίδων*, πόλις Φοινίκης, Ἑκ. Ἀσ.

257.

St. B. *Φοινικοῦσσαι*. --- ἔστι καὶ πόλις Φοινίκων τῶν ἐν Συρίᾳ Φοινικοῦσσαι, ὡς αὐτὸς (Ἑκ.) ἐν Ἀσίᾳ. Cf. fr. 315.

258.

St. B. *Γιγγλυμώτη*, Φοινίκης πόλις, ὡς Ἑκ.

259.

St. B. *Αἰγά*, τῆς Αἰολίδος ἀκρά. --- ἔστι καὶ πόλις Φοινίκων, ὡς Ἑκ.

260.

St. B. *Δῶρος*, πόλις Φοινίκης, Ἑκ. Ἀσίᾳ· »μέτα δὲ »ἡ παλαὶ Δῶρος, νῦν δὲ Δῶρα καλεῖται.« A Scylace (104) dicitur urbs Sidoniorum. Plin. V, 19, 17. Ptol. V, 15.

261.

St. B. *Κάνυτις*, πόλις Συρίων μεγάλη, ὡς Ἑκ. Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Κανυτίτης. Haud dubie eadem, quam ex Herodoti libro secundo Calytin dicit (s. v. *Κάλυτις*), duplici depravatione Cadytidis Herodoteae (II, 159 et III, 5) qua vix alia designata esse potest, nisi Gaza. Cf. Heyse Quaestion. Herodot. p. 94 sqq.

262.

St. B. *Καρδυτός*, ὡς Βηρυτός, πόλις Σύρων μεγάλη, ὡς Ἑκ. ἐν περιηγήσει Ἀσίας. τὸ ἐθνικὸν Καρδύτιος, ὡς Βηρύτιος.

263.

St. B. *Καμαρηνοὶ*, νῆσοι Ἀραβίων· Ἑκαταῖος ἐν περιηγήσεί. οἱ οἰκοῦντες ὁμοίως τῷ πρωτοτύπῳ Καμαρηνοί. Sitae erant in ostiis Persici sinus (Plin. VI, 28, 32 med.). Sinum Arabicum lacum putabat Damastes (Strab. I, p. 81) cuius erroris causa posita fuisse videtur in Hecataeo, quem Damastes exscripsit (Agathemer. Geogr. I, 1), neque tamen disertis verbis idem dixisse puto Hecataeum, quippe de quo taceat Strabo alibi saepe de eo disserens. Neque eum latere potuit expeditio Scylacis ex Indo flumine in mare rubrum atque sinum Arabicum. (Herod. IV, 44). Sed non descripsisse australem huius sinus finem videtur Hecataeus et sive nihil sive dubia de eo tradidisse, quae prave intellexit Damastes.

264.

St. B. *Τάβις*, πόλις Ἀραβίας, Ἑκ. περιηγήσει Αἰγύπτου.

265.

St. B. *Σκιάποδες*, ἔθνος Αἰθιοπικὸν, ὡς Ἑκ. ἐν περιηγήσει Αἰγύπτου.

266.

Eust. Iliad. III, 6, p. 372. *Πυγμαῖοι*. - - - ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι κέρατα παρατίθενται, καὶ ἐν σχήματι κριῶν, ὡς Ἑκαταῖός φησι, κρόταλα ψοφοῦσι καὶ οὕτω τὰς πυγμαιομάχους γεράνους ἀμύνονται καταφρονούσας ἄλλως τοῦ μήκους. γεωργικοὶ δέ εἰσιν, ὥς φασιν· ὅτι δὲ καὶ ἀξίνῃ ἐχρήσαντο ἐπὶ τὸν ἄσταχυν, γελοῖον μὲν

καὶ οὐ πιθανόν· λέγεται δέ. Et Schol. Iliad. ib. *Πυγμαῖοι. — ἔστι δὲ ἔθνος γεωργικὸν ἀνθρώπων μικρῶν κατοικούντων εἰς τὰ ἀνωτάτω μέρη τῆς Αἰγυπτιακῆς γῆς πλησίον τοῦ Ὠκεανοῦ, ὅπερ πολεμεῖν ταῖς γεράνοις φασὶ βλαπτούσαις αὐτῶν τὰ σπέρματα καὶ λιμὸν ποιούσαις τῇ χώρᾳ. - - - φησὶ δὲ αὐτοὺς Ἑκαταῖος ἐπὶ σχημάτων κριῶν ἐξιόντας ἀλέξασθαι αὐτάς, τὰς δὲ καταφρονούσας τοῦ μήκους πολεμεῖν πρὸς αὐτούς.*

267.

St. B. Ὑσαεῖς, *νῆσος μικρα καὶ μεγάλη Αἰθιόπων Ἑκ. περιηγήσει Αἰγύπτου. Οἱ νησιῶται Ὑσαῖται ὡς Ὀασῖται.*

268.

St. B. *Μάρμακες, ἔθνος Αἰθιοπικόν· Ἑκ. Ἀσ.*

269.

St. B. *Ἄβοτις, πόλις Αἰγυπτία, ὡς Ἑκ. ἣν Ἡρωδιανός φησι βαρύνεσθαι. ὁ πολίτης κατὰ μὲν τὸ ἐπιχώριον Ἀβοτίτης, ὡς νῦν Κλαυτίτης καὶ Ναυκρατίτης, κατὰ δὲ Ἑκαταῖον Ἀβοτιεύς, ὡς Μάκριοι, Μακριεύς.* Urbs ignota, nisi pro eadem habenda est, quam Plinius Aboccin dicit (VI, 29, 35), Ptolemaeus Abuncin (IV, 7) sitam ad occidentalem Nili ripam in Aethiopia. Abotis commemoratur etiam in *Κραμβοῦτις* fr. 275.

270.

St. B. *Μύλων, πόλις Αἰγύπτου, Ἑκ.*

271.

St. B. *Ὀνειαβάτης, πόλις Αἰγύπτου, Ἑκ. περιηγήσει Λιβύης.*

272.

St. B. *Σῆνος*, πόλις Αἰγύπτου· Ἑκ. ἐν τῃ αὐτῆς περιηγήσει. ὁ πολίτης Σηνικός.

273.

St. B. *Κρῶς*, πόλις Αἰγύπτου· Ἑκ. περιηγήσει Ἀσίας. ὁ πολίτης Κρωΐτης· καὶ νόμος Κρωΐτης.

274.

St. B. *Συΐς*, πόλις Αἰγύπτου, ὡς Ἑκ. ἐν τῇ αὐτῆς περιηγήσει. καὶ νόμος Συΐτης.

275.

St. B. *Κραμβοῦτις*, πόλις Αἰγύπτου· Ἑκ. περιηγήσει Λιβύης. ὁ πολίτης Κραμβουτίτης ὡς Ναυκρατίτης. Ἡρωδιανὸς διὰ τοῦ ο γράφει, Κράμβοτις προπαροξυτόνως, ὡς Ἄβοτις. Cf. 269.

276.

Herod. II, 143: *Πρότερον δὲ Ἑκαταίῳ τῷ λογοποίῳ ἐν Θήβῃσι γενεηλογήσαντι ἑωϋτὸν καὶ ἀναδήσαντί τε τὴν πατριὴν ἐς ἑκκαιδέκατον θεὸν ἐποίησαν οἱ ἱρέες τοῦ Διὸς, οἷόν τι καὶ ἐμοὶ οὐ γενεηλογήσαντι ἐμεωϋτόν· ἐσαγαγόντες ἐς τὸ μέγαρον ἔσω ἐὸν μέγα, ἐξηρίθμεον δεικνύντες κολοσσοὺς ξυλίνους τοσούτους ὅσους περ εἶπον· ἀρχιρεὺς γὰρ ἕκαστος αὐτόθι ἵσταται ἐπὶ τῆς ἑωϋτοῦ ζόης εἰκόνα ἑωϋτοῦ, ἀριθμέοντες οὖν καὶ δεικνύντες οἱ ἱρέες ἐμοί ἀπεδείκνυσαν παῖδα πατρὸς ἑωϋτῶν ἕκαστον ἐόντα, ἐκ τοῦ ἄγχιστα ἀποθανόντος τῆς εἰκόνος, διεξιόντες διὰ πασέων, ἕως οὗ ἀπέδειξαν ἁπάσας εἰκόνας. Ἑκαταίῳ δὲ γενεηλογήσαντι ἑωϋτὸν καὶ ἀναδήσαντι ἐς ἑκκαιδέκατον θεὸν, »ἀντεγενεηλόγησαν ἐπὶ*

»τῇ ἀριθμήσει, οὐ δεκόμενοι παρ' αὐτοῦ ἀπὸ θεοῦ γε»νέσθαι ἄνθρωπον· ἀντεγενεηλόγησαν δὲ ὧδε, φάμενοι »ἕκαστον τῶν κολοσσῶν Πίρωμιν· ἐκ Πιρώμιος γεγονέ»ναι· ἐς ὃ τοὺς πέντε καὶ τεσσεράκοντα καὶ τριηκοσίους »ἀπέδεξαν κολοσσοὺς, Πίρωμιν ἐκ Πιρώμιος γενόμενον »καὶ οὔτε ἐς θεὸν οὔτε ἐς ἥρωα ἀνέδησαν αὐτούς.« Πίρωμις δέ ἐστι κατ' Ἑλλάδα γλῶσσαν καλὸς κἀγαθός. Numerus, quem respicit Herodotus, est trecentorum et quadraginta annorum. Narravit haec haud dubie Hecataeus in descriptione Thebarum, se genus suum derivavisse a diis per quatuordecim avos, sacerdotes negavisse, hominem gigni a deo suosque ipsorum avos laudavisse, quos trecentos et quadraginta quinque numeraverint.

277.

St. B. Νεῖλος, πόλις Αἰγύπτου· Ἑκ. περιηγήσει αὐτῆς. καὶ ἱερὸν Νείλου ποταμοῦ. Sita erat in insula in regione Heracleopolitide. Ptol. IV, 5.

278.

Nilum fluvium ex Oceano derivatum esse ab Hecataeo, efficiendum videtur e comparatis locis Diodori, Herodoti et scholiastae Argonauticorum. Ait enim Diodorus I, 37: ὅλως ὑπὲρ τῆς ἀναβάσεως τοῦ Νείλου καὶ τῶν πηγῶν, ἔτι δὲ τῆς εἰς θάλασσαν ἐκβολῆς καὶ τῶν ἄλλων ὧν ἔχει διαφορῶν παρὰ τοὺς ἄλλους ποταμοὺς μέγιστος ὢν τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην, τινὲς μὲν τῶν συγγραφέων ἁπλῶς οὐκ ἐτόλμησαν οὐδὲν εἰπεῖν, καίπερ εἰωθότες μηκύνειν ἐνίοτε περὶ χειμάῤῥου τοῦ τυχόντος, τινὲς δ' ἐπιβαλόμενοι λέγειν περὶ τῶν ἐπιζητουμένων

πολὺ τῆς ἀληθείας διήμαρτον, οἱ μὲν γὰρ περὶ τὸν Ἑλλάνικον καὶ Κάδμον ἔτι δ' Ἑκαταῖον καὶ πάντες οἱ τοιοῦτοι παλαιοὶ παντάπασιν ὄντες εἰς τὰς μυθώδεις ἀποφάσεις ἀπέκλιναν. Quibus postea additur: οἱ μὲν κατ' Αἴγυπτον ἱερεῖς ἀπὸ τοῦ περιῤῥέοντος τὴν οἰκουμένην Ὠκεανοῦ φασὶν αὐτὸν (τὸν Νεῖλον) τὴν σύστασιν λαμβάνειν, ὑγιὲς οὐδὲν λέγοντες. — Herod. II, 20, 21: Ἑλλήνων μέν τινες ἐπίσημοι βουλόμενοι γενέσθαι σοφίην, ἔλεξαν περὶ τοῦ ὕδατος τούτου τριφασίας ὁδούς· τῶν τὰς μὲν δύο τῶν ὁδῶν οὐδ' ἀξιῶ μνησθῆναι, εἰ μὴ ὅσον σημῆναι βουλόμενος μοῦνον, τῶν ἡ ἑτέρη μὲν λέγει τοὺς ἐτησίας ἀνέμους εἶναι αἰτίους πληθύειν τὸν ποταμὸν, κωλύοντας ἐς θάλασσαν ἐκρέειν τὸν Νεῖλον, - - - - (21). ἡ δ' ἑτέρη ἀνεπιστημονεστέρη μέν ἐστι τῆς λελεγμένης, λόγῳ δὲ εἰπεῖν θωυμασιωτέρη· »ἣ λέγει μὲν ἀπὸ »τοῦ Ὠκεανοῦ ῥέοντα αὐτὸν ταῦτα μηχανᾶσθαι· τὸν δ' »Ὠκεανὸν γῆν περὶ πᾶσαν ῥέειν.« - - - - (23.) Ὁ δὲ περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ λέξας, ἐς ἀφανὲς τὸν μῦθον ἀνενείκας, οὐκ ἔχει ἔλεγχον, οὐ γάρ τινα ἔγωγε οἶδα ποταμὸν Ὠκεανὸν ὄντα. — Schol. Apoll. Rhod. IV, 259: Ἑκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος ἐκ τοῦ Φασίδος διελθεῖν εἰς τὸν Ὠκεανὸν, εἶτα ἐκεῖθεν εἰς τὸν Νεῖλον. Dixi de hoc loco ad fr. 187. Sed quamvis incertum sit, utrum haec revera repetita sint ex Hecataeo, et, si sunt, utrum flumina illa ex Oceano fluere hic contenderit, an Argonautas navem per terram ex alteris in altera traxisse, tamen Nilum ex Hecataei opinione iunctum fuisse cum Oceano, patere videtur e Diodoro, qui fabulosam Nili

originem ab Hecataeo esse existimatam, et ex Herodoto Hecataei solito reprehensore, qui a Graecis quibusdam fabulose Nilum ex Oceano derivari tradidit. Confirmavisse opinionem suam videtur Hecataeus testimonio sacerdotum Aegyptiorum, quos meminit Diodorus, quos etiam in descriptione phoenicis (fr. 292) testes protulit. Cui testimonio adversatur Herodotus, dicens, neminem usquam Aegyptiorum sibi quidquam de fontibus Nili narravisse praeter grammatistam Saitam, cui fidem non habet (II, 19, 28). Quod ad Hecataeum Abderitam nonnulli retulerunt locum Diodori, id satis eo refellitur, quod vetustos scriptores hos omnes ille nominavit (Cf. Creuzer. Histor. Graec. Fragm. p. 25. not. 19). Hecataeus tradidit, quod ab Aegyptiis audiverat sacerdotibus, pariter ac narrationes eorum de Chembi insula (fr. 284), quibus idem adversatur Herodotus, de Hecataeo ibi quoque silens. Si vero, id quod ad fr. 187 monui, locum eum, quem designat scholiastes Apollonii ante itinera in Colchidem et Aegyptum scripsit Hecataeus, probabile est, eum de Phaside opinionem mutavisse, quippe cuius fontes sint notissimi, de Nilo tenuisse, quippe cuius originem nemo exploraverit. Fuisse autem opinionem Hecataei, ab Oceano orbem terrarum circumflui, dictum est fr. 1.

279.

Arrian. de Exped. Alexandr. V, 6: »*Αἴγυπτόν*« *τε Ἡρόδοτός τε καὶ Ἑκαταῖος οἱ λογοποιοὶ (ἢ εἰ δή τοῦ ἄλλου ἢ Ἑκαταίου ἐστὶ τὰ ἀμφὶ τῇ γῇ Αἰγυπτίᾳ ποιή-*

ματα) »δῶρόν τε τοῦ ποταμοῦ« ἀμφότεροι ὡσαύτως ὀνομάζουσι. Locus Herodoti est II, 5: Αἴγυπτος, ἐς τὴν Ἕλληνες ναυτίλλονται, ἐστὶ Αἰγυπτίοισι ἐπίκτητός τε γῆ καὶ δῶρον τοῦ ποταμοῦ. Ultimis his verbis ipse Hecataeus usus esse videtur. Cf. locum Porphyrii, fr. 292. Dubitatio Arriani de scriptore descriptionis Aegypti est eadem, quam profert Athenaeus e Callimacho (cf. fr. 172). Quod totam Aegyptum, neque solam terram Delta dicit, eius causa haec est, quod Aegypti fines ultra eam non extendit Hecataeus (fr. 295).

280.

St. B. Ἀθάῤῥαβις, πόλις Αἰγύπτου, ὡς καὶ Ἡρωδιανὸς ἐν τρίτῳ. Ἀθαῤῥαβίτης νομὸς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἀθάῤῥαβις πόλις. Ἑκαταῖος δ' ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως δι' ἑνὸς ῥ καὶ τοῦ μ· Ἀθαραμβίτης νομὸς καὶ Ἀθαράμβη πόλις. Formam Atharrabitam servavit Plin. V, 9. Ptolemaeus vero (IV, 5) Athribiten et Athribin, et ita etiam Herodotus (II, 166).

281.

St. B. Φακοῦσσα, κώμη μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Στράβων ΙΖ. Ἑκαταῖος δὲ Φακούσσαι καὶ Φακούσσαις φησὶ καὶ Φακοῦσσαι νῆσοι καὶ Φάκαιοι. Τὸ ἐθνικὸν Φακούσσιος. Prope pagum Phacussam erat initium fossae, quae inde a Nilo in mare rubrum ducta erat, Strab. XVII, p. 1158, metropolis regionis Arabicae Ptol. IV, 5. De fossa cf. Herod. II, 158. Insula, cuius meminit, videtur habenda pro ea, quae prope Helenam sita erat inter Sporades

Plin. IV, 12, 23. An vero ex Hecataeo eius mentionem petiverit Stephanus, incertum est: quamquam eum de Helena insula locutum esse novimus fr. 95.

282.

St. B. *Μαγδωλός*, πόλις Αἰγύπτου· Ἑκ. περιηγήσει. τὸ ἐθνικὸν Μαγδωλίτης διὰ τὸν Αἰγύπτιον τύπον Κανωβίτης, Διολκίτης, Πενταςχοινίτης. Duodecim milia passuum distabat a Pelusio. Anton. Itiner. Herod. II, 159. Praeterea nota est e scriptis Hebraeorum 2 Mos. 14. 2. Alios locos vide in Gesenii Lexico.

283.

St. B. *Λίηβρις*, πόλις Φοινίκων, ὡς Ἡρωδιανός. τὸ ἐθνικὸν Λιηβρίτης ὡς Συβαρίτης. Ἑκ. περιηγήσει Αἰγύπτου.

284.

St. B. Χέμμις - - - - ἔστι καὶ *Χέμβις* νῆσος, διὰ τοῦ β, ἐν Βούτοις, ὡς Ἑκ. ἐν περιηγήσει Αἰγύπτου· »ἐν Βούτοις περὶ τὸ ἱρὸν τῆς Λητοῦς ἔστι νῆσος Χέμβις »οὔνομα, ἱρὴ τοῦ Ἀπόλλωνος. ἐστὶ δὲ ἡ νῆσος μεταρ»σίη καὶ περιπλεῖ [ἐπὶ τοῦ ὕδατος] καὶ κινέεται ἐπὶ τοῦ »ὕδατος.« ὁ νησιώτης Χεμμίτης καὶ Χέμμιος. Codd. ἱερὸν sed ἱρή. Prius ἐπὶ τοῦ ὕδατος abest in codd. nonnullis. Ad haec verba manifesto respexit Herodotus (II, 156): νῆσος ἡ Χέμμις καλουμένη. ἔστι μὲν ἐν λίμνῃ βαθέῃ καὶ πλατέῃ κειμένη παρὰ τὸ ἐν Βουτοῖ ἱρὸν, λέγεται δὲ ὑπ' Αἰγυπτίων αὕτη ἡ νῆσος εἶναι πλωτή. αὐτὸς μὲν ἔγωγε οὔτε *πλέουσαν* οὔτε *κινηθεῖσαν* εἶδον. τέθηπα δὲ ἀκούων, εἰ νῆσος ἀληθέως ἐστὶ πλωτή.

Meminit etiam templi Apollinis. Cf. Strab. XVII. p. 1153.

285.

St. B. *Βολβιτίνη*, πόλις Αἰγύπτου· Ἑκ. ὁ πολίτης Βολβιτινήτης. τὸ ἐθνικὸν Βολβίτινος. ἔνθεν καὶ Βολβίτινον στόμα. Codd. ἄρμα. De hoc ostio cf. Strab. XVII, 1153. Her. II, 17.

286.

St. B. Ἔφεσος --- ἔστι καὶ Ἔφεσος νῆσος ἐν τῷ Νείλῳ καὶ Χίος καὶ Λέσβος, καὶ Κύπρος, καὶ Σάμος, καὶ ἄλλαι, ὡς Ἑκ. Probabile est sitas fuisse has insulas in vicinia Canobi ubi Graecorum erant coloniae in Aegypto.

287.

Ael. Herodian. περὶ μον. λέξεως l. II, p. 36. (Ddf.) Φάρος, τὸ φάρος ἐνδέχεται ἐν διαφόρῳ σημαινομένῳ τὰ τρία γένη· ἔστι γὰρ ἀρσενικόν· οὕτω γὰρ ἐπὶ Μενελάου ἐκαλεῖτο πρωρεύς· ἄλλα γὰρ τὸ θηλυκὸν ἐπὶ τῆς νήσου ἀπ' αὐτοῦ τὸ ὄνομα λαβούσης, ὥς φησιν Ἑκαταῖος, καὶ οὐδέτερον ὅποτε σημαντικὸν τοῦ ἱματίου ἢ καὶ τὸ ἀρότρου.

288.

St. B. Ἑλένειος, τόπος περὶ τῷ Κανώβῳ, Ἑκ. περιηγήσει Λιβυκῶν. τὸ ἐθνικὸν Ἑλενειεύς. Helenium insulam memorat Eustathius Dion. Perieg. 12; herbae Helenei, quae prope Alexandriam inveniatur, Etym. magn. Ἑλένειον. Ad Canobicum Nili ostium Paris et Helena appulisse perhibebantur Herod. II, 113.

289.

Athen. III, 30, p. 114, c: *Αἰγύπτιοι δὲ τὸν ὑποξίζοντα ἄρτον κυλλάστιν καλοῦσιν. μνημονεύουσιν αὐτοῦ καὶ Ἑκαταῖος καὶ Ἡρόδοτος.* Herod, II, 77: *ἀρτοφαγέουσι δὲ ἐκ τῶν ὀλυρέων ποιεῦντες ἄρτους τοὺς ἐκεῖνοι κυλλήστις ὀνομάζουσι.* De pane Aegyptiorum cf. Herod. II, 36. Cf. fr. 290.

290.

Athen. X, p. 447, c. *Ἑκαταῖος δὲ ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως εἰπὼν περὶ Αἰγυπτίων ὡς ἀρτοφάγοι εἰσὶν ἐπιφέρει· »τὰς κριθὰς εἰς τὸ πῶμα καταλέουσιν.«* Et Athen. X, p. 418, e: *Αἰγυπτίους δ' Ἑκαταῖος ἀρτοφάγους φησὶν εἶναι, κυλλήστιας ἐσθίοντας, τὰς δὲ κρίθας εἰς ποτὸν καταλέοντας.* Herodotus l. c. ita pergit: *οἴνῳ δ' ἐκ κριθέων πεποιημένῳ διαχρέωνται· οὐ γάρ σφί εἰσιν ἐν τῇ χώρῃ ἄμπελοι.* Itaque hic etiam ut fr. 279, 292 sqq. Herodotum accurate sequi videmus Hecataeum et probabile est, etiam reliqua, quae in eodem loco narrat ille de cibis et altero, quem adscripsi (II, 35, 36) de moribus Aegyptiorum, desumpta esse ex Hecataeo, quamquam nullo modo definiri poterit, quid ab altero hauserit, quid ipse addiderit.

291. (?)

Plutarch. de Isid. et Osirid. p. 448 (Wyttenb.): *οἱ δὲ βασιλεῖς καὶ μετρητὸν ἔπινον ἐκ τῶν ἱερῶν γραμμάτων, ὡς Ἑκαταῖος ἱστόρηκεν, ἱερεῖς ὄντες.* Probabile est, haec desumta esse ex Aegyptiacis Hecataei Abderitae, quem postea in eodem libro citat Plutarchus (p. 453).

292.

Porphyr. apud Euseb. Praepar. Evangel. X, 3, p. 166, b: Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ πολλὰ Ἑκαταίου τοῦ Μιλησίου κατὰ λέξιν μετήνεγκεν ἐκ τῆς περιηγήσεως βραχέα παραποιήσας, τὰ τοῦ Φοίνικος ὀρνέου καὶ περὶ τοῦ ποταμίου ἵππου καὶ τῆς θήρας τῶν κροκοδείλων. Locus de Phoenice ave est Herod. II, 73: Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος ὄρνις ἱρὸς, τῷ οὔνομα φοῖνιξ. ἐγὼ μέν μιν οὐκ εἶδον, εἰ μὴ ὅσον γραφῇ. καὶ γὰρ δὴ καὶ σπάνιος ἐπιφοιτᾷ σφι, δι' ἐτέων, ὡς Ἡλιουπολῖται λέγουσι, πενταχοσίων. φοιτᾶν δὲ τότε φασὶ, ἐπεάν οἱ ἀποθάνῃ ὁ πατήρ. ἔστι δὲ, εἰ τῇ γραφῇ παρόμοιος, τοσόςδε καὶ τοιόςδε· τὰ μὲν αὐτοῦ χρυσόκομα τῶν πτερῶν, τὰ δὲ ἐρυθρά· ἐς τὰ μάλιστα αἰετῷ περιήγησιν ὁμοιότατος καὶ τὸ μέγαθος. τοῦτον δὲ λέγουσι μηχανᾶσθαι τάδε, ἐμοὶ μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες· »ἐξ Ἀραβίης ὁρμεώμενον ἐς τὸ ἱρὸν τοῦ Ἡλίου κομίζειν τὸν »πατέρα, ἐν σμύρνῃ ἐμπλάσσοντα, καὶ θάπτειν ἐν τοῦ »Ἡλίου τῷ ἱρῷ. κομίζειν δὲ οὕτω· πρῶτον τῆς σμύρ»νης ᾠὸν πλάσσειν ὅσον τε δυνατός ἐστι φέρειν, μετὰ »δὲ πειρᾶσθαι αὐτὸ φορέοντα. ἐπεὰν δὲ ἀποπειρηθῇ, »οὕτω δὴ κοιλήναντα τὸ ᾠὸν τὸν πατέρα ἐς αὐτὸ ἐντι»θέναι· σμύρνῃ δὲ ἄλλῃ ἐμπλάσσειν τοῦτο, καθότι τοῦ »ᾠοῦ ἐγκοιλήνας ἐνέθηκε τὸν πατέρα· ἐςκειμένου δὲ τοῦ »πατρὸς γίνεσθαι τὠυτὸ βάρος· ἐμπλάσαντα δὲ κομίζειν »μιν ἐπ' Αἰγύπτου ἐς τοῦ Ἡλίου τὸ ἱρόν.« ταῦτα μὲν τοῦτον τὸν ὄρνιν λέγουσι ποιέειν. Ex his avis ipsius descriptionem haud dubie ipse confecit Herodotus ad

picturam avis in tabula, alteram vero eius partem, quam se audivisse refert, transtulit ex Hecataeo, qui fidem ei habebat, quam Herodotus abrogat. Eadem enim ratione, ut hic per *λέγουσι*, narrationem de Chemmi insula, quam eidem debebat Hecataeo, introduxit per *λέγεται ὑπ' Αἰγυπτίων*. Quanquam non dubitandum est, quin ipse etiam haec audiverit Herodotus, in describendo autem itinere suo commodum ei visum est uti scriptis Hecataei narrationibus.

293.

Locus de hippopotamo est Herod. II, 71: *οἱ δὲ ἵπποι οἱ ποτάμιοι νομῷ μὲν τῷ Παπρημίτῃ ἱροί εἰσι, τοῖσι δὲ ἄλλοισι Αἰγυπτίοισι οὐκ ἱροί. φύσιν δὲ παρέχονται ἰδέης τοιήνδε· »τετράπουν ἐστὶ, δίχηλον, »ὁπλαὶ βοὸς, σιμὸν, λοφιὴν ἔχων ἵππου, χαυλιόδοντας »φαῖνον, οὐρὴν ἵππου καὶ φωνήν, μέγαθος ὅσον τε βοῦς »ὁ μέγιστος· τὸ δέρμα δ' αὐτοῦ οὕτω δή τι παχύ ἐστι, »ὥστε αὔου γενομένου, ξυστὰ ποιέεσθαι ἀκόντια ἐξ αὐτοῦ.«*

294.

Locus de venatione crocodilorum est Her. II, 70: *ἄγραι δέ σφεων πολλαὶ κατεστέασι καὶ παντοῖαι· ἣ δ' ὦν ἔμοιγε δοκέει ἀξιωτάτη ἀπηγήσιος εἶναι ταύτην γράφω· »ἐπεὰν νῶτον ὑὸς δελεάσῃ περὶ ἄγκιστρον, μετίει ἐς μέ»σον τὸν ποταμόν· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τοῦ χείλεος τοῦ ποτα»μοῦ ἔχων δέλφακα ζωὴν, ταύτην τύπτει. ἐπακούσας »δὲ τῆς φωνῆς ὁ κροκόδειλος ἵεται κατὰ τὴν φωνήν. ἐντυ»χὼν δὲ τῷ νώτῳ καταπίνει, οἱ δὲ ἕλκουσι. ἐπεὰν δὲ »ἐξελκυσθῇ ἐς γῆν, πρῶτον ἁπάντων ὁ θηρευτὴς πηλῷ*

»κατ' ὦν ἔπλασε αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. τοῦτο δὲ ποιή-»σας κάρτα εὐπετέως τὰ λοιπὰ χειροῦται· μὴ ποιήσας »δὲ τοῦτο, σὺν πόνῳ.« Cum narrationes Hecataei in brevius contraxisse dicatur Herodotus, probabile est, plures ab illo venationis modos esse descriptos, hunc vero elegisse eum, quem nobilissimum iudicaverit. Fortasse in iis etiam, quae hoc praecedunt, capitibus (68, 69), descriptiones crocodili repetiti sunt ex Hecataeo, quia breves illae enuntiationes, quibus eius natura depingitur, pariter atque in phoenice (fr. 292) epitomatorem arguere possunt.

295.

Cum in his, quae praecedunt, saepius Herodotum Hecataei respectum habuisse demonstratum sit, probabile est, ibi etiam, ubi de iis disserit Herodotus, quae de rebus geographicis statuant Iones, intelligi Hecataeum, hominem Ionem, quem nunc popularium auctoritate suas regi passum esse opiniones, nunc sua auctoritate popularium animos gubernavisse vix quisquam negabit. Ex his locis est Her. II, 15: *εἰ οὖν βουλόμεθα γνώμῃσι τῇσι Ἰώνων χρᾶσθαι περὶ Αἰγύπτου, οἵ φασι τὸ Δέλτα μοῦνον εἶναι Αἴγυπτον ---- τὰ δὲ ἄλλα λεγόντων τῆς Αἰγύπτου τὰ μὲν Λιβύης, τὰ δὲ Ἀραβίας εἶναι· ἀποδεικνύοιμεν ἂν τούτῳ τῷ λόγῳ χρεώμενοι Αἰγυπτίοισι οὐκ ἐοῦσαν πρότερον χώρην.* Terram Delta enim multo recentius, quam reliquas Aegypti partes apparuisse putat. Quod bene concinit cum opinione Hecataei ipsius, fluminis donum esse Aegyptum (fr. 279), neque ullus

eorum, qui ex Aegypti descriptione citantur, locorum extra Delta positus est exceptis iis, qui directo esse alius regionis dicuntur et propter solam vicinitatem commemorata sunt, ut Tabis Arabiae, Sciapodes et Hysaeis Aethiopiae, Liebris Phoeniciae. Et loci nonnulli, quos Stephanus Aegypto assignat, citantur tamen e descriptionibus Asiae vel Africae, id quod optimo iure inde repetimus, quod hi extra eius regionis fines siti itaque aut Arabiae aut Libyae ab Hecataeo ascripti erant, ut Oneabates, Crambutis et Eleneus Libyae, Cros vero Asiae.

296.

Quae cum ita sint, ex aliis Herodoti verbis effici potest, Hecataeum ex Ionum opinione *terminum Asiae et Libyae statuisse Nilum* fluvium. Cum enim dixisset, sibi omnem, quae ab Aegyptiis incolatur, terram appellari Aegyptum, ita pergit Herodotus (II, 16): *εἰ ὦν ἡμεῖς ὀρθῶς περὶ αὐτέων γινώσκομεν, Ἴωνες οὐκ εὖ φρονέουσι περὶ Αἰγύπτου, εἰ δὲ ὀρθή ἐστι ἡ τῶν Ἰώνων γνώμη, Ἕλληνάς τε καὶ αὐτοὺς Ἴωνας ἀποδείκνυμι οὐκ ἐπισταμένους λογίζεσθαι· οἵ φασι »τρία μόρια εἶναι »γῆν πᾶσαν, Εὐρώπην τε καὶ Ἀσίην καὶ Λιβύην.« τέταρτον γάρ σφεας δεῖ προςλογίζεσθαι Αἰγύπτου τὸ Δέλτα, εἰ μήτε γέ ἐστι τῆς Ἀσίης μήτε τῆς Λιβύης. οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλος γέ ἐστι κατὰ τοῦτον τὸν λόγον »ὁ τὴν Ἀσίην οὐρίζων τῆς Λιβύης.« τοῦ Δέλτα δὲ τούτου κατὰ τὸ ὀξὺ περιῤῥήγνυται ὁ Νεῖλος· ὥστε ἐν τῷ μεταξὺ Ἀσίης τε καὶ Λιβύης γένοιτ' ἄν.* De tribus orbis terrarum partibus alibi disserui (p. 13).

297.

Si in his omnibus Hecataeo adversari videmus Herodotum, probabile est etiam in alia re, quam in eodem loco leviter attingit, illum respici. Narraverat enim (II, 2), Aegyptios putare sese esse omnium hominum vetustissimos praeter Phryges, id quod sacerdotes Vulcani Memphide sibi tradiderint. Per se probabile est, Hecataeo pariter atque Herodoto hoc narratum esse a sacerdotibus: narrabatur haud dubie cuivis advenae, qui talia quaerebat. Iam si in altero libri Hecataei loco dictum erat, Aegyptios sese habere pro gente antiquissimo, altero loco, solum Delta esse veram Aegyptum, tum demum recte intelligere nobis videmur verba Herodoti, a quibus ea, quae fr. 295 ascripsi, excipiuntur: *εἰ τοίνυν σφι χώρη γε μηδεμίη ὑπῆρχε, τί περιειργάζοντο δοκέοντες πρῶτοι ἀνθρώπων γεγονέναι;* Alioqui non video, contra quem hoc dictum sit, sacerdotes enim Aegyptii Aegyptum minime in Delta coercebant. Ne dicas, ineptiam nos obtrudere Hecataeo: qui suo iure Herodoto respondere poterat, Aegyptios antequam terram Delta occupaverint, non minus habitavisse in Arabia et Libya, quam suo ipsius tempore. Restat aliud argumentum. Pergit Herodotus: *οὐδὲ ἔδει σφέας ἐς διάπειραν τῶν παίδων ἰέναι, τίνα γλῶσσαν πρώτην ἀπήσουσι.* Quibus respicit fabulam a sacerdotibus traditam de pueris, qui a Psammeticho infantes pastori tradebantur, qui eos per duos annos in domicilio solitario educaret, caprarum lacte nutriret, sed nullam usquam vocem coram iis

emitteret, tempore autem exacto lingua Phrygia panem petiverunt, ex quo agnoscebatur, Phryges esse Aegyptiis antiquiores, II, 2. Haec Herodotus a sacerdotibus sese audivisse refert, deinde pergit: Ἕλληνες δὲ λέγουσι ἄλλα τε μάταια πολλὰ καὶ ὡς γυναικῶν τὰς γλώσσας ὁ Ψαμμήτιχος ἐκταμὼν τὴν δίαιταν οὕτως ἐποιήσατο τῶν παιδίων παρὰ ταύτῃσι τῇσι γυναιξίν. Hanc discrepantiam fabulae Herodotum in Hecataei libro legisse probabile est, qui eam a colonis Graecis Aegyptum incolentibus acceperit. Quae si iuste disputata sunt, narravit Hecataeus, *Aegyptios sese putare gentem antiquissimam, antiquiores vero se ipsis habere Phryges, ex quo Psammitichus in primis infantium, quos nutricibus lingua privatis alendos dederat, vocibus Phrygia verba agnoverit.*

298 (?).

Incertior, quam haec, est alia, quam prolaturus sum, coniectura. Hecataeum tractavisse res Herculis et commemoravisse locos singulos ubi ille labores suos perfecerit, ex iis constat, quae de Erythia disseruit. Fabulae in Aegyptum quoque Herculem venisse ibique a populo hostiae instar coronis ornatum et ad aram, ubi immolaretur, ductum esse tradiderunt, subito autem eum sese liberavisse innumerosque Aegyptios occidisse, Her. II, 45. Sed hoc Graecos tantum narrare contendit Herodotus, nihil de Hercule Graeco scire Aegyptios, sed hos Herculem alium pro deo venerari (ib. 43); illos autem, qui fabulam istam referant, etiamsi fieri possit, ut vir unus tantam prostrave-

rit turbam, cui quidem rei ipse fidem non habet, graviter errare: *ἐμοὶ μέν νυν δοκέουσι ταῦτα λέγοντες τῆς Αἰγυπτίων φύσιος καὶ τῶν νόμων πάμπαν ἀπείρως ἔχειν οἱ Ἕλληνες, τοῖσι γὰρ οὐδὲ κτήνεα ὁσίη θύειν ἐστὶ, χωρὶς ὑῶν καὶ ἐρσένων βοῶν καὶ μόσχων ὅσοι ἂν καθαροὶ ἔωσι καὶ χηνέων· κῶς ἂν οὗτοι ἀνθρώπους θύοιεν;* Concinit haec oratio cum solita, qua Herodotus Hecataeum refellit, ratione. Praeter haec complures, quas Herodotus dedit, descriptiones animalium Aegyptiacorum fortasse debentur Hecataeo, e quibus solum *serpentes alatos* et *Ibidem* avem (II, 75, 76) designabo. Nam pariter quae has praecedunt narrationes de hippopotamo et phoenice et quae sequuntur de pane cyllesti inde repetita esse dictum est.

299.

St. B. *Κυνὸς σῆμα, τόπος Λιβύης· Ἑκ. περιηγήσει αὐτῆς.* Est in vicinia Catabathmi, quem posteri finem Aegypti et Libyae statuebant, cum Hecataeo Libya inde a Canobo incipiat. Strab. XVII, p. 1150.

300.

St. B. *Αὔσιγδα, πόλις Λιβύης, οὐδετέρως, ὡς Καλλίμαχος· Ἑκ. δε. νῆσον οἶδε. τὸ ἐθνικὸν Αὐσιγδοι, οὕτω γὰρ Ἀπόλλων τιμᾶται.* Sita erat in Cyrenaica media inter Phycum promontorium et Barcen urbem Ptol. IV, 4. Insulas multas et portus commodissimos in hac ora memorat Scylax (107). Fortasse aliquid cognationis in nomine inest cum Auschisis, quos supra Barcam habitare refert Herodotus IV, 171.

301.

St. B. *Μάσκωτος*, πόλις Λιβύης· Ἐκ. περιηγήσει. ἔστι δὲ πλησίον τῶν Ἑσπερίδων. τὸ ἐθνικὸν Μασκωτίτης, Λιβυκῷ καὶ Αἰγυπτίῳ τύπῳ. Hesperides in finibus Cyrenaicae: Scyl. 107. Locus dictus a pulchritudine regionis, quae hortorum instar silvis arborum frugiferarum erat ornata. Ab Herodoto dicitur Euesperides IV, 171, 198.

302.

St. B. *Ζήβυττις*, πόλις Λιβύης· Ἐκ. Ἀσ. ὁ πολίτης Ζηβυττίτης. Videtur haec urbs eadem, quam Zemythum appellat Ptolemaeus (IV, 4), oppidum Cyrenaicae mediterraneum situm inter Barcen et Neapolin.

303.

St. B. *Ψύλλοι*, καὶ Ψυλλικὸς κόλπος, ἐν τῷ Λιβυκῷ κόλπῳ· Ἐκ. περιηγήσει Λιβύης· ὁ Ψυλλικὸς »κόλπος μέγας καὶ βαθὺς, τριῶν ἡμερῶν πλοῦς.« Psyllos Nasamonum finitimos ad Syrtin quondam habitavisse sed pulvere obrutos esse narrat Herodotus (IV, 173. cf. Strab. XVII, 1195).

304.

St. B. *Μάζυες*, οἱ Λιβύης νομάδες· Ἐκ. περιηγήσει. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι Μάξυες, καὶ ἕτεροι Μάχμες. Pro ἕτεροι utroque loco legendum videtur ἑτέροις, pro Μάχμες legendum Μάχλυες. Maxyes in confiniis nomadum et agricolarum memorat Herodotus (IV, 191) ab occidentali parte fluminis Tritonis, ipsos vero agricolas dicit. Machlyes ab orientali Tritonidis habitant, medii

τοῦ ι. πόλις Φοινίκων. Nulla est huius loci apud Herodotum mentio. Legendum videtur Ἡρωδιανός vel Ἡρόδωρος.

313.

St. B. Γαῦλος, νῆσος πρὸς τῇ Καρχηδόνι. Ἑκ. περιηγήσει. ὁ νησιώτης Γαυλίτης. Scyl. 110.

314.

St. B. Εὐδείπνη, νῆσος Λιβύης Φοινίκων. Ἑκ. περιηγήσει Λιβύης - τὸ ἐθνικὸν Εὐδειπναῖος, ὡς Λερναῖος.

315.

St. B. Φοινικοῦσσαι, δύο νῆσοι ἐν τῷ Λιβυκῷ κόλπῳ πρὸς τῇ Καρχηδόνι, ὡς Ἑκ. περιηγήσει Λιβύης. οἱ νησιῶται Φοινικουσσαῖοι. ἔστι καὶ πόλις Φοινίκων τῶν ἐν Συρίᾳ Φοινικοῦσσαι, ὡς αὐτὸς ἐν Ἀσίᾳ.

316.

St. B. Φασηλοῦσσαι, δύο νῆσοι Λιβύης, πλησίον Σίριος ποταμοῦ· Ἑκ. περιηγήσει Λιβύης. οἱ νησιῶται Φασηλουσσαῖοι, ὡς Σκοτουσσαῖοι.

317.

St. B. Ἱεράφη, ὡς Ἀνάφη, νῆσος Λιβύης, Ἑκ. περιηγήσει. De his insulis omnibus nihil notum. Sed non multum ab hoc litore distabat insula *Calathe*, sita inter Sardiniam et Africam, quam in descriptione Sardiniae commemoravisse Hecataeus videtur. Cf. fr. 3 et 26.

318.

St. B. Δούλων πόλις, πόλις Λιβύης. Ἑκ. ἐν περιηγήσει. καὶ ἐὰν δοῦλος εἰς τὴν πόλιν ταύτην λίθον

προςενέγκῃ, ἐλεύθερος γίγνεται κἂν ξένος ᾖ. Eiusdem meminit Hesychius s. v.

319.

St. B. *Κρεμμύων*. - - ἔστι καὶ *Κρομμύων*, πόλις *Λιβύης*, διὰ τοῦ ο, ὡς Ἑκ. τὸ ἐθνικὸν *Κρομμυώνιος* καὶ *Κρομμυωνία*.

320.

St. B. *Ἰαγξουάτις*, πόλις *Λιβύων*, Ἑκ. Ἀσίᾳ. ὁ πολίτης Ἰαγξουατίτης· *Αἰγυπτίων* γὰρ καὶ *Αἰθιόπων* ὁ χαρακτήρ.

321.

St. B. *Μῶλυς*, *Λίβυσσα* πόλις· Ἑκ. περιηγήσει *Λιβύης*. τὸ ἐθνικὸν *Μωλύτης*, τῷ τύπῳ τῶν *Λιβυσσῶν* πόλεων, καὶ *Μωλυάτης*.

322.

St. B. *Στοῖαι*, πόλις *Λιβύης*, ὡς Ἑκ. περιηγήσει αὐτῆς. τὸ ἐθνικὸν *Στοιητής*.

323.

St. B. *Στρώη*, πόλις *Λιβύης*, ὡς Ἑκ. Ἀσίας περιηγήσει. τὸ ἐθνικὸν *Στρωαῖος* ἢ *Στρωΐτης*.

324.

St. B. *Μεταγώνιον*, πόλις *Λιβύης*· Ἑκ. Ἀσίᾳ, θηλυκῶς δὲ ταύτην φασί. τὸ ἐθνικὸν *Μεταγωνίτης*, Metagonitae prope fretum Herculis habitantes e regione Carthaginis Novae recensentur a Strabone (XVII, p. 1183, cf. III. p. 258), Ptolemaeo (IV, 1) et Plinio (V, 3, 2): recteque hoc nomen in Scylace (110) restitutum est a Gronovio. Cf. Polyb. III, 33.

325.

St. B. *Θρίγκη*, πόλις περὶ τὰς στήλας· Ἑκ. Ἀσίᾳ. τὸ ἐθνικὸν Θριγκαῖος ὡς Τρικκαῖος.

326.

St. B. *Θίγγη*, πόλις Λιβύης, Ἑκ. περιηγήσει. τὸ ἐθνικὸν Θίγγιος. Sita erat extra columnas Herculis e regione Gadium, eamque a barbaris Tinga appellatam, Lingam ab Artemidoro, Lixum ab Eratosthene contendit Strabo XVII, p. 1181, Ptol. IV, 1. Lixus etiam a Scylace memoratur 111. Hannon. Peripl. p. 2.

327.

St. B. *Μέλισσα*, πόλις Λιβύων· Ἑκ. Ἀσίᾳ. ὁ οἰκήτωρ Μελισσαῖος· ἡ χώρα Μελισσαία. Sita erat in litore Oceani extra promontorium Soloentem. Cf. Hannon. Peripl. p. 2.

328.

Herodian. περὶ μονήρ. λέξεως l. I, p. 31 (Dindf.): *Δούριζα* λίμνη παρὰ τὸν *Λίζαν* ποταμόν. Ἑκαταῖος περιηγήσει Ἀσίας· »τῇ δὲ λίμνῃ Δούριζα ὄνομα.« Lizas amnis videtur idem, quem Lixum appellat Hanno Peripl. p. 2, Stephanus Lingem (Λίγξ). Cuius mentionem etiam apud Hannonem excipit descriptio lacus ampli altis montibus circumdati, ex quo annem Chretem defluere refert. Probabile est, Herodianum propterea nomine Lizae designavisse situm lacus, quia ille notissimus est. Lizam pro Lixo dixit Hecataeus, ut Mazyes pro Maxyibus.

329.

Athen. IX, 410, e: ὡς καὶ Ἑκαταῖος δηλοῖ ἢ ὁ γεγραφὼς τὰς περιηγήσεις ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐπιγραφομένῃ· »Γυναῖκες δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχουσι χειρόμακτρα.«

330.

St. B. Εὐέλγεια, πόλις. Ἑκαταῖος ἐν περιηγήσει.

331.

Herodian. περὶ μον. λέξεως, l. I, p. 13 (Ddf.) Ἄρουρα: - - Κόλουρα, ἔστι δὲ πόλεως ὄνομα παρ' Ἑκαταίῳ· »δοκέω δὲ μάλιστα παρὰ Κολοῦραν, ἵνα »πρηνῆς ἕζοντο.« Rhinocoluram in confiniis Aegypti et Palaestinae commemorat Livius XLV, 11.

ΓΕΝΕΗΛΟΓΙΑΙ.

LIBER PRIMUS.

332.

Demetr. de Elocut. §. 2: Βούλεται μέντοι διάνοιαν, οἷον ὡς Ἑκαταῖός φησιν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἱστορίας· »Ἑκα»ταῖος Μιλήσιος ὧδε μυθεῖται.« Cf. idem §. 12: »Ἑκα»ταῖος Μιλήσιος ὧδε μυθεῖται· τάδε γράφω, ὥς μοι ἀλη»θέα δοκέει εἶναι· οἱ γὰρ Ἑλλήνων λόγοι πολλοί τε καὶ γε»λοῖοι, ὡς ἐμοὶ φαίνονται, εἰσίν.« Cr. p. 15. Initium hoc erat

primi libri Historiarum, quibus ipsum hoc nomen inditum est propter id, quod hoc loco profitetur Hecataeus, criticum veritatis explorandae studium.

333.

Steph. Byz. *Φάλαννα*, *πόλις Περραιβίας ἀπὸ Φαλάννης τῆς Τύρου θυγατρός. Ἑκαταῖος ἱστοριῶν πρώτῳ Ἱππίαν αὐτὴν καλεῖ, καὶ Ἔφορος Φάλαννον αὐτὴν καλεῖ ἐν τῷ τετάρτῳ.* Cr. p. 44. Phalanna sita erat ad Peneum prope Tempe. Incertum est utrum pro nomine an pro epitheto huius urbis habenda sit vox *Ἱππία.*

334.

Schol. Apoll. Rhod. IV, 266; »*οἱ ἀπὸ Δευκαλίωνος τὸ γένος ἔχοντες ἐβασίλευον Θεσσαλίας,*« *ὥς φησιν Ἑκαταῖος καὶ Ἡσίοδος. ἡ Θεσσαλία δὲ Πελασγία ἐκαλεῖτο ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ βασιλεύσαντος.* Cr. p. 44. In exposito Deucalionidarum genere mentionem iniectam esse existimo Phalannae atque Itoniae, deinde memoratis iis, qui in Thessalia remanserant, transisse ad reliquos eiusdem stirpis, qui e Thessalia in alias terras transierint ibique regium adepti sint honorem. Et primo quidem eum eorum res gestas exposuisse probabile est, qui ab Hellene Deucalionis filio erant oriundi. Ab Hellenis filio Doro Dorienses appellati sunt, quorum si terram circa Pindi montes sitam adumbraturus erat, iniicienda ei erat Amphanaeum urbis mentio, quam habes fr. 335: deinde si Doriensium expeditionem in Cariam enarravit, Meliae Caricae urbis commemorandae occasionem habebat (fr. 336). Frater Dori erat Aeolus, pater Athamantis,

qui Phrixum (fr. 337), et Crethei, qui Aesonem et Peliam genuit, quorum ille pater Iasonis erat, cuius mentio ansam dedit ad enarrandam Argonautarum expeditionem (fr. 338, 339). Ab altero Crethei filio Amythaone originem duxit Amphiaraus (fr. 340). Quibus exhibitis regressus videtur ad Deucalionem aliumque eius recensuisse filium Orestheum qui in Aetoliam migravit, deinde fata regum Aetolorum, Tydeum Argos profectum, Diomedem Argivorum regem, Oeneum a filiis Agrii eiectum Oenaeque conditorem (fr. 338, 340). Num Pelasgum etiam, cuius meminit scholiastes, ex Hecataeo receperit, incertum.

335.

Steph. Byz. Ἀμφαναί, πόλις Δωρική, Ἑκαταῖος ἐν πρώτῃ Γενεαλογιῶν. De situ Amphanarum sive Amphanaeae in monte Oeta cf. Müller. Dor. I, p. 38.

336.

Steph. Byz. Μελία, πόλις Καρίας, Ἑκαταῖος Γενεαλογιῶν πρώτῳ. Alias Cariae et Lyciae urbes tetigit in quarto libro (fr. 363 sq.).

337.

Schol. Apollon. Rhod. I, 256: ὅτι δὲ ἐλάλησεν ὁ κριὸς, καὶ Ἑκαταῖός φησιν. De Phrixi ariete. Cr. p. 48. Negari non potest, non minus ulla alia ridiculam esse hanc fabulam, itaque si consilium Hecataei recordamur, ea tantum dicendi, quae sibi vera videantur, facile existimemus, hoc ex alio desumptum esse Hecataeo. Dixit

tamen Milesius de Argonautis, neque in omnibus eodem usus est ingenii acumine.

338.

Schol. Apollon. Rhod. I, 551: *Ἰτωνίας δὲ Ἀθηνᾶς ἐστὶν ἱερὸν ἐν Κορωνείᾳ τῆς Βοιωτίας. Ὁ μέντοι Ἀπολλώνιος οὐκ ἂν λέγοι τὴν Ἀθηνᾶν ἐπὶ κατασκευῇ τῆς Ἄργους ἀπὸ τῆς ἐν Ἰτωνίᾳ κλήσεως, μᾶλλον δὲ ἀπὸ Θεσσαλικῆς Ἰτωνίας, περὶ ἧς Ἑκαταῖος μὲν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν.* Cr. p. 44. Diversa haec est ab Itone Thracia, quam fr. 151 commemoravit. Cf. fr. 112. Probabile est, Hecataeum, quem Argonautarum res descripsisse scimus, navem eorum a Minerva Itonide instructam dixisse: alioqui certe non patet, cur eum citaverit scholiasta. Itaque iungendum est hoc fragmentum cum fr. 337 et 339.

339.

Schol. Apollon. Rhod. IV, 259: *Ἑκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος ἐκ τοῦ Φάσιδος διελθεῖν εἰς τὸν Ὠκεανὸν, εἶτα ἐκεῖθεν εἰς τὸν Νεῖλον, ὅθεν εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν.* De Argonautis. Dixi de hac re ad fr. 187.

340.

Aelian. Histor. Anim. XIII, 22: *τέσσαρες δὲ καὶ εἴκοσι τῷ βασιλεῖ φρουροὶ παραμένουσιν ἐλέφαντες ἐκ διαδοχῆς, ὥςπεροῦν οἱ φύλακες οἱ λοιποί. καὶ αὐτοῖς παίδευμα τὴν φρουρὰν οὐ κατανυστάξαι, διδάσκονται γάρ τοι σοφίᾳ τινὶ Ἰνδικῇ καὶ τοῦτο. καὶ λέγει μὲν Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος »Ἀμφιάρεω τὸν Οἰκλέους κατακοιμίσαι τὴν φυλακὴν καὶ ὀλίγου παθεῖν ὅσα λέγει.« οὗτοι δὲ*

ἄρα ἄγρυπνοι καὶ ὕπνῳ μὴ ἡττώμενοι, πιστότατοι τῶν ἐκεῖθι φυλάκων μετά γε τοὺς ἀνθρώπους εἰσί. Cr. p. 69. Quid Amphiarao, nisi e somno expergefactus esset, timendum fuerit, nescimus.

341.

Athenae. II, init. p. 35: Ἑκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος τὴν ἄμπελον ἐν Αἰτωλίᾳ λέγων εὑρεθῆναι, φησὶ καὶ τάδε· »Ὀρεσθεὺς ὁ Δευκαλίωνος ἦλθεν εἰς Αἰτωλίαν »ἐπὶ βασιλέα*, καὶ κύων αὐτῷ στέλεχος ἔτεκε· καὶ ὃς »ἐκέλευσε αὐτὸν κατορυχθῆναι. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔφυ ἄμ-»πελος πολυστάφυλος. διὸ καὶ τὸν αὐτοῦ παῖδα Φύτιον »ἐκάλεσε. τούτου δ' Οἰνεὺς ἐγένετο, κληθεὶς ἀπὸ τῶν »ἀμπέλων. οἱ γὰρ παλαιοὶ,« φησὶ, »Ἕλληνες οἴνας ἐκά-»λουν τὰς ἀμπέλους. Οἰνέως δ' ἐγένετο Αἰτωλός.« — Cr. p. 64. Quae nomina omnia ita esse inventa, ut vini inventio mythica significetur allegoria, facile apparet. Montani filio Nativo gignitur Uvarius: in montibus nascuntur uvae. Quibus additur quartus Aetolus regionem, ubi haec fiant, designaturus. Notum est, prorsus haec differre ab ea, quam plerique exhibent, genealogia Oenei, quem Homerus (Il. XIV, 114) filium Porthei dicit. Portheum vel Porthaonem mythologi per Agenorem filium Pleuronis, filii Aetoli, filii Endymionis, filii Aethlii, quem Iupiter e Protogenia genuerit, repetunt a Protogeniae patre Deucalione (Apollod. I, 7, 10): de primo et extremo cum Hecataeo consentientes, id enim non est dubium, Oresthei natum fuisse Phytium, non alius cuiusquam, qui rex fuerit Aetolorum Ore-

stheumque hospitio receperit. Neque enim hic ille ab ea re, quae alieno homini accidisset, filio nomen indidisse putatus esset, neque recte sese haberet allegoria, si Orestheus et Phytius disiungerentur. Atqui cum ii heroes, quorum nominibus natura regionis significatur, semper eius reges in fabulis dicantur, cum praeterea nemo unquam negaverit, regnavisse Oeneum in Aetolia, recte censuisse iudicandum est eos, qui pro ἐπὶ βασιλέα legunt ἐπὶ βασιλείᾳ. — Nomen Oenei a vino repetivit etiam Apollodorus, qui huic primo vitem a Baccho donatam narravit (I, 8, 1). — Ad eandem, quam Hecataeus tradidit, fabulam pertinet derivatio nominis Locrorum Ozolarum a palmitibus (ὄζοις) vitium, quae est apud Pausaniam, repetita fortasse ex Hecataeo, quanquam sese audivisse has fabulas profitetur Pausanias, quod minus accurate dictum esse potest (X, 38, 1): Ὀρεσθεῖ τῷ Δευκαλίωνος βασιλεύοντι ἐν τῇ χώρᾳ κύων ἔτεκεν ἀντὶ σκύλακος ξύλον· κατορύξαντος δὲ τοῦ Ὀρεσθέως τὸ ξύλον ἅμα τῷ ἦρι φῦναι ἄμπελον· ἀπ' αὐτοῦ λέγουσι καὶ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῶν ὄζων γενέσθαι τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις.

342.

Ael. Herodian. περὶ μονήρους λέξεως. II, p. 41 s. v. Λοκός· Ἑκαταῖος· »Ἴων δὲ πρεσβύτερος »Λοκρὸς ἦν Φύσκου παῖς.« Locrus, pater Opuntis, Physci, cuius pater erat Aetolus (de quo v. fr. 338), filius dicitur ab Eustathio Il. II, 531. Quod Ionem Locrum dixit Hecataeus, hoc non intelligo. For

tasse legendum: *Λοκρόν*, ut frater Locri natu maior fuisse narretur. Pro Aetolo Amphictyonem Physci patrem appellat Eustathius (Il. II, 531): *οἱ δὲ παλαιοί φασι καὶ ταῦτα· Ἀμφικτύονος καὶ Χθονοπάτρας ἀπόγονος Φύσκος, οὗ Λοκρός· ὧν ἀπὸ μὲν Φύσκου Φύσκοι πρώην, ἀπὸ δὲ Λοκροῦ Λοκροὶ οἱ αὐτοὶ ὠνομάσθησαν.* Fortasse haec ex Hecataeo petita sunt, ut incertum maneat, utrum hic Aeoli an Amphictyonis filium dixerit Physcum. Locri cum Ionibus etiam apud Homerum consociantur (Il. XIII, 685): *ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες, Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοί.*

343.

Steph. Byz. *Οἴνη*, *πόλις Ἄργους· Ἑκαταῖος ἱστοριῶν πρώτῳ.* Cr. p. 15, 66. Oenam sive Oenoam nomen duxisse ab Oeneo, Tydei patre, qui ex Aetolia eiectus ab Agrii filiis hanc urbem ad amnem Charadrum sitam a Diomede sibi concessam habitaverit ibique sepultus sit, perhibebant Argivi. Paus. II, 25, 2. Apollod. I, 8, 6. Probabile est haec ab Hecataeo esse narrata: in Oenei enim rebus Oenam esse memoratam, eo probatur, quod Oenam formam alteri Oenoae praetulit Hecataeus, qui idem Oenei nomen a vetusta voce *οἴνη* derivavit.

LIBER SECUNDUS.

344.

Steph. Byz. *Ψωφίς. Ἑκαταῖος γενεαλογιῶν δευτέρῳ.* »*Κάπρος ἦν ἐν τῷ ὄρει καὶ Ψωφιδίους κακὰ πολλ' ἔοργεν.*« De apro Erymanthio. Cr. p. 47. Multas res ab

Hercule gestas narravit Hecataeus, quae mihi secundo huic libro videntur assignanda, a quibus eum ad fata Heraclidarum perrexisse probabile est. Nihil enim Psophidi cum Amazonibus, quae utraeque ex hoc libro repetuntur (cf. fr. 351) est commune nisi Herculis facta. Quod neglexit, qui passim in pluribus libris Herculis mentionem factam esse ab Hecataeo contendit, Vogelius (Hercules p. 35 sq.).

345.

Pausan. VIII, 4, 9: *Ἀλεῷ δὲ ἄρσενες μὲν παῖδες Λυκοῦργός τε καὶ Ἀμφιδάμας καὶ Κηφεύς, θυγάτηρ δὲ ἐγένετο Αὔγη. ταύτῃ* »*τῇ Αὔγῃ*« *τῷ Ἑκαταίου λόγῳ* »*συνεγένετο Ἡρακλῆς, ὁπότε ἀφίκοιτο ἐς Τεγέαν· τέλος δὲ καὶ ἐφωράθη τετοκυῖα ἐκ τοῦ Ἡρακλέους, καὶ αὐτὴν ὁ Ἀλεὸς ἐςθέμενος ὁμοῦ τῷ παιδὶ ἐς λάρνακα ἀφίησιν ἐς θάλασσαν· καὶ ἡ μὲν ἀφίκετο ἐς Τεύθραντα δυνάστην ἄνδρα ἐν Καΐκου πεδίῳ, καὶ συνῴκησεν ἐρασθέντι τῷ Τεύθραντι.*« — Cf. VIII, 47, 4: *ἔστι δὲ ἐν τοῖς πρὸς ἄρκτον τοῦ ναοῦ κρήνη, καὶ ἐπὶ ταύτῃ βιασθῆναι τῇ κρήνῃ φασὶν (οἱ Τεγεᾶται) Αὔγην ὑπὸ Ἡρακλέους, οὐχ ὁμολογοῦντες Ἑκαταίῳ τὰ ἐς αὐτήν.* Cr. p. 48 sq. Fanum, quod indicat, est Minervae Aleae. De filio Augae cf. Paus. X, 28, 8. Idem, quod Hecataeus, clam cum Hercule concubuisse sed deprehensam esse (*φωράσαντες*) Augen, Euripides narravit in tragoedia Auge: Strab. XIII, p. 915. Hoc enim potissimum Hecataei narrationi videtur fuisse proprium, Herculem ab Auge amatum, adisse eam quoties Tegeam venerit.

346.

Pausan. III, 25, 5: *Ἐποίησαν δὲ Ἑλλήνων τινὲς ὡς Ἡρακλῆς ἀναγάγοι ταύτῃ τοῦ Ἅιδου τὸν κύνα, οὔτε ὑπὸ γῆν ὁδοῦ διὰ τοῦ σπηλαίου φερούσης, οὔτε ἕτοιμον ὂν πεισθῆναι θεῶν ὑπόγαιον εἶναί τινα οἴκησιν, ἐς ἣν ἀθροίζεσθαι τὰς ψυχάς. ἀλλὰ Ἑκαταῖος μὲν ὁ Μιλήσιος λόγον εὗρεν εἰκότα, »ὄφιν φήσας ἐπὶ Ταινάρῳ τραφῆναι δεινόν, κληθῆναι δὲ Ἅιδου κύνα, ὅτι ἔδει τὸν δηχθέντα τεθνάναι παραυτίκα ὑπὸ τοῦ ἰοῦ· καὶ τοῦτον ἔφη τὸν ὄφιν ὑπὸ Ἡρακλέους ἀχθῆναι παρ' Εὐρυσθέα.«* Cr. p. 47 sq.

347.

Aelian. Histor. Animal. IX, 23: *Τὴν μὲν ὕδραν τὴν Λερναίαν, τὸν ἆθλον τὸν Ἡράκλειον, ᾀδέτωσαν ποιηταὶ καὶ μύθων ἀρχαίων συνθέται, ὧνπερ οὖν καὶ Ἑκαταῖος ὁ λογοποιός ἐστιν.* Cr. p. 49.

348.

Strab. VIII, p. 524: *Ἑκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος ἑτέρους λέγει τῶν Ἠλείων τοὺς Ἐπειούς· »τῷ γοῦν Ἡρακλεῖ συστρατεῦσαι τοὺς Ἐπειοὺς ἐπὶ Αὐγείαν καὶ συνανελεῖν αὐτῷ τόν τε Αὐγείαν καὶ τὴν Ἦλιν. φησὶ δὲ καὶ τὴν Δύμην Ἐπειΐδα καὶ Ἀχαΐδα.«* Cr. p. 61. Pertinet ad res, quas in Graecia gessit Hercules, vastatio Oechaliae, de qua dixit Hecataeus, cf. fr. 106.

349.

Arrian. Exped. Alexandr. II, 16: *»Γηρυόνην δέ, ἐφ' ὅντινα ὁ Ἀργεῖος Ἡρακλῆς ἐστάλη πρὸς Εὐρυσθέως, τὰς βοῦς ἐπελάσαι τὰς Γηρυόνου καὶ ἀγαγεῖν ἐς Μυκήνας, οὐδέν τι προσήκειν τῇ γῇ τῶν Ἰβήρων,«*

Ἑκαταῖος ὁ λογοποιὸς λέγει, »οὐδὲ ἐπὶ νῆσόν τινα Ἐρύθειαν ἔξω τῆς μεγάλης θαλάσσης σταλῆναι Ἡρακλέα· ἀλλὰ τῆς ἠπείρου τῆς περὶ Ἀμβρακίαν τε καὶ Ἀμφιλόχους βασιλέα γενέσθαι Γηρυόνην καὶ ἐκ τῆς ἠπείρου ταύτης ἀπελάσαι Ἡρακλέα τὰς βοῦς, οὐδὲ τοῦτον φαῦλον ἆθλον τιθέμενον.« Cr. p. 50 sq. Cf. Scyl. (26.) Patet ex ipsis verbis mare mediterraneum ab Hecataeo dictum esse τὴν μεγάλην θάλασσαν, nam neque quisquam, qui insulam putabat Erythiam, eam ab Oceano removebat, neque voce ἔξω e communi antiquorum usu alii fines designati esse possunt, quam columnae Herculis. Quis vero homo Graecus, vel qui pro ingenti mari habuisset Oceanum, unquam extra hoc pelagus mare mediterraneum situm esse dixisset? Patet igitur, omnia illa maria, quae sinus habebantur fluminis Oceani, mari mediterraneo minora existimavisse Hecataeum.

350.

Steph. Byz. Χαδισία, πόλις Λευκοσύρων. Ἑκαταῖος γενεαλογιῶν δευτέρῳ· »ἡ δὲ Θεμίσκυρη πεδίον ἐστὶν· ἀπὸ Χαδισίης μέχρι Θερμώδοντος.« Cr. p. 81. Cf. fr. 194, 195.

351.

Schol. Apoll. Rhod. II, 1003, de Amazonibus: Χαδησίας δὲ αὐτὰς εἶπεν Ἑκαταῖος, ἀπὸ τοῦ χαδῆσαι. Quod idem scholiasta ad v. 373 de triplici Amazonum tribui Themiscyriis, Lycastiis, Chadesiis annotavit, attulit Creuzerus p. 80.

352.

Schol. Apoll. Rhod. II, 948: Narraverat Andro Teius Amazonem quandam vino assuetam appellatam esse Sanapen, ex qua ab Apolline Syrum genitum esse narraverit Philostephanus: *ἐπεὶ δὲ οἱ μέθυσοι Σανάπαι λέγονται παρὰ Θρᾳξὶν (ᾗ διαλέκτῳ χρῶνται καὶ Ἀμαζόνες) κληθῆναι τὴν πόλιν· ἔπειτα κατὰ φθορὰν Σινώπη· »ἡ δὲ μέθυσος Ἀμαζὼν ἐκ τῆς πόλεως παρε»γένετο πρὸς Αντίδαν.« ὥς φησιν Ἑκαταῖος.* Cr. p. 81.

353.

Longin. *περὶ ὕψους* c. 27: *ἔτι γὲ μὴν ἔσθ' ὅτε περὶ προσώπου διηγούμενος ὁ συγγραφεὺς, ἐξαιφνῆς παρενεχθεὶς εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἀντιμεθίσταται. --- Διὸ καὶ ἡ πρόχρησις τοῦ σχήματος τότε ἡνίκα ὀξὺς ὁ καιρὸς ὢν διαμέλλειν τῷ γράφοντι μὴ διδῷ, ἀλλ' εὐθὺς ἐπαναγκάζῃ μεταβαίνειν ἐκ προσώπων εἰς πρόσωπα· ὡς καὶ παρὰ τῷ Ἑκαταίῳ. »Κῆυξ δὲ ταῦτα δεινὰ ποιού»μενος, αὐτίκα ἐκέλευε τοὺς Ἡρακλείδας ἐπιγόνους ἐκ»χωρεῖν. Οὐ γὰρ ὑμῖν δυνατός εἰμι ἀρήγειν· ὡς μὴ ὦν »αὐτοί τε ἀπόλησθε κἀμὲ τρώσητε, ἐς ἄλλον τινὰ δῆ»μον ἀποίχεσθαι.«* Ionismum restituit Creuzerus (p. 54), qui non bene omisit *ἐπιγόνους*. Videtur in iis, quae antecesserunt, sermo fuisse de Hercule, cuius *ἐπίγονοι* sunt Heraclidae. Notum est Eurystheum bellum Ceyci esse minatum: Apollod. II, 8, init.

354.

Harpocration. *Ἀδελφίζειν, ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν, παρ' Ἰσοκράτους ἐν Αἰγινητικῷ καὶ Ἑκαταίῳ*

τῷ Μιλησίῳ ἐν δευτέρῳ ἡρωελεγείῳ. — Zonar. Ἀδελφίζειν ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν· οὕτως Ἰσοκράτης καὶ ὁ Μιλήσιος Ἑκαταῖος καὶ Ἀπολλοφάνης ἐχρήσαντο. — Suid. Ἀδελφειός--- καὶ ἀδελφίζειν ἀντὶ τοῦ ἀδελφὸν καλεῖν. οὕτως Ἰσοκράτης καὶ ὁ Μιλήσιος Ἑκαταῖος. Mirum est, si quis in loco Harpocrationis vocem ἡρωελεγείῳ tuetur, quae in aetate Hecataei Milesii ne excogitari quidem potuit. Emendandum est sive γενεαλογιῶν, quod G. I. Vossius (de hist. Gr. p. 439), sive ἡρωικῶν γενεαλογιῶν, quod Sevinius proposuit, sive ἡρώων γενεαλογιῶν, vel tale quid. Cr. p. 76.

LIBER TERTIUS.

355.

Athenae. IV, p. 148: Ἀρκαδικὸν δὲ δεῖπνον διαγράφων ὁ Μιλήσιος Ἑκαταῖος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Γενεαλογιῶν »μάζάς φησιν εἶναι καὶ ὕεια κρέα.« Cr. p. 65. De ratione qua res narratae in hoc libro descriptae fuerint, conferas fr. 361.

356.

Strab. VII, p. 494: Ἑκαταῖος μὲν οὖν ὁ Μιλήσιος περὶ τῆς Πελοποννήσου φησὶν, ὅτι πρὸ τῶν Ἑλλήνων ᾤκησαν αὐτὴν βάρβαροι. σχεδὸν δέ τι καὶ ἡ σύμπασα Ἑλλὰς κατοικία βαρβάρων ὑπῆρξε τὸ παλαιὸν, ἀπ' αὐτῶν λογιζομένοις τῶν μνημονευομένων. Cr. p. 71.

357.

Schol. Eurip. Orest. 869: ἡ πολλὴ δόξα κατέχει μὴ ἐλθεῖν τὸν Αἴγυπτον εἰς Ἄργος, καθάπερ ἄλλοι τε

φασὶ καὶ Ἑκαταῖος γράφων οὕτως· »ὁ δὲ Αἴγυπτος αὐ-»τὸς μὲν οὐκ ἦλθεν εἰς Ἄργος· λέγεται δέ τις ἐν Ἄργει »πρών, ὅπου δικάζουσιν Ἀργεῖοι.« Cr. p. 70. Iudicium, cuius meminit, Danaus coram Argivorum populo de Hypermnestra instituit: ipse accusator, iudicibus Argivis, qui absolverunt Hypermnestram: Paus. II, 19, 6; 20, 7; 21, 1.

358.

Ael. Herodian. περὶ μονήρ. λέξεως I, p. 8 (Ddf.). Ἀθηνᾶ: -- καὶ ἡ Δανᾶ οὕτως εἴρηται παρ' Ἑκαταίῳ· »τῇ Δανᾷ μίσγεται Ζεύς.« Cf. fr. 254.

359.

Iul. Poll. Onomast. I, 5, 50: Τὸ δὲ Χειρογάστορες Ἑκαταῖος λεγέτω. Probabile est, quod Creuzerus (p. 71 sq.) existimavit, ad hoc referendum esse locum Strabonis VIII, p. 572: »τῇ μὲν οὖν Τίρυνθι ὁρμητηρίῳ χρήσασθαι δοκεῖ Προῖτος καὶ τειχίσαι διὰ Κυκλώπων· οὓς ἑπτὰ μὲν εἶναι, καλεῖσθαι δὲ γαστερόχειρας, τρεφομένους ἐκ τῆς τέχνης· ἥκειν δὲ μεταπέμπτους ἐκ Λυκίας· καὶ ἴσως τὰ σπήλαια τὰ περὶ τὴν Ναυπλίαν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἔργα τούτων ἐπώνυμά ἐστιν.

360.

Schol. Venet. Hom. Iliad. XV, 302. ed. Villoison: ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἰσοσυλλάβως· Μύνου τ' Ἐπιστρόφου γε, Μύκητά τε καὶ Μύκην, εἰ τὰ πολλὰ σημαίνει ἡ λέξις, καὶ ὅτι οὐ τὸ μέτρον αἴτιόν ἐστι, δῆλός ἐστιν Ἑκαταῖος

οὕτω κλίνας, φησὶ γάρ· »καὶ ἐπαφήσας τὸν κολεὸν τοῦ ξίφεος, τὸν μυκῆν εὗρεν ἀποπεπτωκότα.« Mycenae iussu Mercurii nomen acceperunt ἀπὸ μύκητος τοῦ ξίφους, ὃ ἐφόρει Περσεύς. Cf. Cr. p. 77 sq.

361.

Bekker. Anecd. I, p. 783: »Τῶν στοιχείων εὑρέτην« ἄλλοι τε καὶ Ἔφορος Κάδμον λέγουσι. ἐπιμαρτυροῦσι τούτοις καὶ οἱ Μιλησιακοὶ συγγραφεῖς Ἀναξίμανδρος καὶ Διονύσιος καὶ Ἑκαταῖος, οὓς καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν νεῶν καταλόγῳ παρατίθεται. Cum tertius Genealogiarum liber uno tantum loco, in rebus Arcadicis, citetur, incertum est, num recte ei haec fragmenta tribuerim. Cum vero quae de Deucalionidis dicenda erant, sane suffecerint explendo libro primo, neque hoc magis quam Herculis et Heraclidarum res libro secundo, probabile videtur, res Peloponnesiacas tertio fuisse assignatas. Quorum principium optime tenent res Arcadum, quas ibi tractatas esse scimus (fr. 355): praeterea de omnibus Peloponnesi incolis dictum esse probabile est (fr. 356): deinde de regia stirpe Argivorum, quae ab Inacho et Io oriunda erat, et in hac de Aegypto et Danao (fr. 357), de Danae (fr. 358), de Proeto (fr. 359), de Perseo (fr. 360). Ab Io puella etiam Cadmus, filius Agenoris, quem Neptunus e Libya, Epaphi filia, genuit, originem repetebat: itaque transeundum erat ad hunc eiusque res in Boeotia gestas. Ibique eum propter viciniam res Atheniensium tractavisse Tyrsenorumque Pelasgorum mentionem fecisse, putari potest (fr. 362)

quamquam nullum ego habeo, quo hoc probem, argumentum.

362.

Herod. VI, 137: *Πελασγοὶ, ἐπεί τε ἐκτὸς Ἀττικῆς ὑπὸ Ἀθηναίων ἐξελάθησαν, εἴτε ὦν δὴ δικαίως εἴτε ἀδίκως, τοῦτο γὰρ οὐκ ἔχω φράσαι, πλὴν τὰ λεγόμενα, ὅτι Ἑκαταῖος μὲν ὁ Ἡγησάνδρου ἔφησε ἐν τοῖσι λόγοισι λέγων ἀ δ ί κ ω ς· »ἐπεί τε γὰρ ἰδεῖν τοὺς Ἀθηναίους τὴν χώρην, τήν σφισι ὑπὸ τὸν Ὑμησσον ἔδοσαν οἰκῆσαι, μίσθον τοῦ τείχεος τοῦ περὶ τὴν ἀκρόπολιν τότε ἐληλαμένου· ταύτην ὡς ἰδεῖν τοὺς Ἀθηναίους ἐξεργασμένην εὖ, τὴν πρότερον εἶναι κακήν τε καὶ τοῦ μηδενὸς ἀξίην, λαβεῖν φθόνον τε καὶ ἵμερον τῆς γῆς, καὶ οὕτω ἐξελαύνειν αὐτοὺς οὐδεμίην ἄλλην πρόφασιν προισχομένους τοὺς Ἀθηναίους.« ὡς δὲ αὐτοὶ Ἀθηναῖοι λέγουσι δικαίως ἐξελάσαι.* Sequitur narratio de protervitate Pelasgorum, qui ad Hymettum habitantes vi puellas Atticas quotidie aquatum ad Enneacrunum fontem venientes compresserint, quibus expositis ita finem facit Herodotus: *ἐκεῖνα μὲν δὴ Ἑκαταῖος ἔλεξε, ταῦτα δὲ Ἀθηναῖοι λέγουσι.* Cr. p. 41.

LIBER QUARTUS.

363.

St. B. *Μ ύ γ ι σ ο ι, πόλις Καρίας, Ἑκαταῖος τετάρτῃ γενεαλογιῶν.*

364.

St. B. *Τρεμίλη --- ἡ Λυκία ἐκαλεῖτο οὕτως - -. Τρεμιλεῖς --- Ἑκαταῖος Τρεμίλας αὐτοὺς καλεῖ ἐν τετάρτῃ γενεαλογιῶν.* De vocabulo Tremilarum cf. Eustath. Il. II, 876, p. 369.

FRAGMENTA INCERTI LOCI.

365.

Ioseph Antiqu. Iud. I, 4: *Ἡσίοδός τε καὶ Ἑκαταῖος καὶ Ἑλλάνικος καὶ Ἀκουσίλαος καὶ πρὸς τούτοις Ἔφορος καὶ Νικόλαος ἱστοροῦσι τοὺς ἀρχαίους ζήσαντας ἔτη χίλια.* Cr. p. 77. Fortasse hoc ex Abderita desumtum, quo saepius utebatur Iosephus. Tamen probabile est, hoc loco intelligi Milesium, cum inter antiquissimos scriptores recenseatur Hecataeus.

366.

• Etymol. m. p. 203: *Γέγειος, ὁ ἀρχαῖος· παρ' Ἑκαταίῳ. Καὶ κxλῶν ἦρ' ὅτι τῶς ὁ γέγειος ἔχει λόγος, καὶ· ἤχεῖ γέγεια ἄνθεα μήκωνός τε.* Sunt qui haec verba Hecataeo tribuant. Verisimilius est, id quod alii viderunt, ex Hecataeo desumptam esse solam vocis *γέγειος* mentionem atqui in vocabulo *καλῶν* latere nomen scriptoris alius, fortasse Callimachi. Cr. p. 74.

367.

Etym. m. p. 596: *Μέτασσαι, μεσαίταται. δύναται δὲ καὶ οὕτως ἐπίσσας λέγεσθαι Ἰωνικῶς· παρ' Ἑκα-*

ταίῳ ἔστιν ἐπίσσαι, αἱ ἐπιγιγνόμεναι τοῖς προγόνοις. Cr. p. 76.

368.

Schol. Hom. Il. XXIV, 228: Ἀρίσταρχος δέ φησι τὴν κίβωτον λέξιν νεωτέραν εἶναι. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι καὶ Σιμωνίδης καὶ Ἑκαταῖος μέμνηται αὐτῆς.

369.

Ael. Herodian. π. μον. λέξ. II, p. 39 (Ddf): Κρέας· παρ' Ἑκαταίῳ ἔστι· »τὰ δέατα περιτετημένοι.« ἀλλ' οὐ συνηθές ἐστι λέγειν δέας. καὶ Σοφοκλῆς ἐν Κηδεμόνι σατυρικῷ φησί· καὶ δή τι καὶ παρεῖκα τῷ ἀρτυμάτῳ ὑπὸ τοῦ δέατος, ἀντὶ τοῦ δέους.

370.

Suid. Μοιχίδιον, τὸν ἐκ μοιχοῦ γεγενημένον· οὐχ ὅτι Ἑκαταῖος ἀλλὰ καὶ Ὑπερίδης.

371.

Phrynich. ed. Lobeck. p. 218: Σκορπίζεται· Ἑκαταῖος μὲν τοῦτο λέγει Ἴων ὤν· οἱ δ' Ἀττικοὶ σκεδάννυνται φασί.

FRAGMENTA, QUAE FALSE TRIBUUNTUR HECATAEO.

372.

Iudaeos pulsos ex Aegypto averruncandae pestilentiae, quam dii ob sacra neglecta et peregrinorum con-

suetudine vitiata terrae immiserint, a Mose ductos esse in Iudaeam, condidisse Hierosolyma, divisos esse in duodecim tribus, a pontifice gubernatos moribusque et institutis singularibus a reliquis nationibus disparatos vixisse tradidit Diodorus Siculus in medio libro quadragesimo, harumque narrationum testem protulit Hecataeum: περὶ μὲν τῶν Ἰουδαίων Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος ταῦτα ἱστόρηκεν. Phot. Biblioth. p. 380, a, b et 381, a (ed. Bekker.). Neque tamen omnia ea desumpta esse ex Hecataeo sed e recentioribus scriptis permulta addita, inde apparet, quod Macedonici etiam imperii mentionem habet in fine huius descriptionis. Confirmat haec res suspicionem, Diodorum confudisse nomen Milesii Hecataei cum Abderita grammatico Alexandrino, quem de Iudaeis librum scripsisse novimus ex Eusebio. Praepar. Evang. IX, 4, p. 408.

373.

Diod. Sicul. II, 47. Fabula de insula Hyperboreorum. Hanc Abderitae tribuendam esse recte monuit Dindorf. ib. Eodem referendum est, quod annotatum est in Schol. Pind. Ol. III, 28: ὁ δὲ Φερένικος τοὺς Ὑπερβορέους ἀπὸ τοῦ Τιτανικοῦ γένους φησὶν εἶναι, ὁ δὲ Ἑκαταῖος ἄλλως ἱστορεῖ: et quod in Schol. Apoll. Rhod. II, 675: Ἑκαταῖος δὲ μέχρι τοῦ αὐτοῦ χρόνου εἶναί φησι τὸ τῶν Ὑπερβορείων ἔθνος. ἔστι δὲ αὐτῷ βιβλία ἐπιγραφόμενα· Περὶ τῶν Ὑπερβορείων. De insula illa, cuius meminit Diodorus, dixit etiam Natalis Comes IX, 6, quasi repetita ex Hecataeo Milesio. Cf.

Scriptorum Catalogum, quem operi suo praefixit. Eiusdem libri meminit IX, 15.

374.

Locos Erotiani (Glossar. in Hippocratem): *Κυρβασίαν, τὴν λεγομένην τιάραν· Ἑκαταῖος δέ φησιν, ὅτι πῖλον βαρβαρικὸν οἱ κωμικοὶ λέγουσιν*, et Hesychii: *Ὑπ' αὐνήν· παρ' Ἑκαταίῳ Φιλητᾶς*, quorum alter perobscurus est, tempore Alexandrinorum non esse antiquiora manifestum est.

375.

Natal. Com. IX, 9: Hecataeus Milesius libro secundo Genealogiarum longe aliam tradidit rationem, cur Lycaon et eius filii fuerint, quam explicavit postea Ovidius. Sic enim inquit: »*Πελασγὸς ἦν παῖς Διὸς καὶ* »*Νιόβης. ᾧ παῖς ἦν Λυκάων ἐκ Μελιβοίης κόρης, εἴτ'* »*οὖν Κυλλήνης, ὥς φασιν. οὗτος ἔπειτα βασιλεὺς τῶν* »*Ἀρκάδων καταστὰς κατὰ χρησμόν τινα ἐκ πολλῶν* »*γάμων πολλοὺς παῖδας λαβὼν αὐτὸς ὢν ἀσεβὴς ἀσεβεῖς* »*καὶ τοὺς παῖδας προςέλαβεν· ὧν Μαίναλος, Θεσπρωτὸς,* »*σὺν Νυκτίμῳ καὶ Καύκονι Λύκος, Φθίνος τε καὶ Τη-* »*λεβόας, Αἵμων, Μαντίνους, Στύμφηλος, Κλείτωρ, Ὀρ-* »*χόμενός τε καὶ ἄλλοι, οἱ πάντες ἀσεβείᾳ καὶ ὑπερη-* »*φανίᾳ ἐνίκων. ὁ δὲ Ζεὺς χερνήτῃ εἰκασθεὶς παραγίνε-* »*ται * αὐτοῖς. ὃν αὐτοὶ καλέσαντες ἐπὶ ξενίᾳ, ἕνα τῶν* »*ἐγχωρίων παιδαρίων σφάττουσι * καὶ τὰ σπλάγχνα* »*συμμίξαντες παρέθεντο τῇ τραπέζῃ· τοῦτο δὲ Ζεὺς* »*ἐγνωκὼς καὶ μυσαχθεὶς τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν·* »*ὅθεν ἐκεῖνος ὁ τόπος Τραπεζεὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ καὶ Τρα-*

»πεζοῦς ἡ πόλις καλεῖται· τῶν δὲ Λυκάονος παίδων »ὡς ἀσεβησάντων εἰς ξένον μετ᾽ αὐτοῦ Λυκάονος τοὺς »μὲν εἰς λύκους ἔτρεψε, τοὺς δὲ ἐκεραύνωσε«. Fictum haud dubie est hoc fragmentum a Comite Natali, confectum e loco Tzetzae (Lycophr. 481.): plura enim insunt, quae in brevius redactam arguunt narrationem Tzetzae, qui tamen nihil habet de Hecataeo. Dixit de hac re Heynius (Apollod. p. 263). Quod e secundo Genealogiarum libro locum repetivit Natalis, vel sine ulla ratione fecit, vel propter locum Stephani (fr. 343), ordinis, quo fabulas distribuit Hecataeus, nescius. Ne id quidem statui potest, in eo, quo Natalis usus est, codice mentionem Hecataei fuisse factam. Nam si revera hoc nomen invenisset Natalis, accurate ei omnia exscribenda fuissent, quod cum non fecerit, sed brevius plura narraverit, fides ei nulla haberi potest. Ne tamen me hanc sententiam propterea tulisse quis opinetur, quod ordinem, quo fabulas in Genealogiis dispositas ostendi, turbet locus Natalis, rationem reddam, qua in secundo earum libro Lycaonis mentio iniici potuerit. Erat ille proavus Augae, neque improbabile est, dixisse Hecataeum in illo libro de genere Augae. Fatendum tamen est, longiorem esse hanc Lycaonis mentionem, aptioremque fuisse libro tertio.

376.

Natal. Com. III, init. p. 189: His rationibus [cogitationibus de regno inferorum] ad corporis voluptates pertinentibus (alias enim voluptates vulgus non perci-

piebat) aliisque similibus conati sunt antiqui multitudinis animos partim spe voluptatum, partim metu suppliciorum ad iustitiam vitaeque integritatem revocare. Sed quoniam primus omnium mortalium Pluto istas rationes excogitavit, ut sensit Hecataeus, hunc esse locorum illorum regem perhibebant, sicut ventorum Aeolum, quia mutationes ventorum prior observasset.

377.

Nat. Com. VI, 23: Ubi Hercules foedus iniit cum liberis Nelei fide ultro citroque data, sue mactato super eius testibus et ipse et illi iurarunt atque confirmarunt iuramentum insuper factum, ut scripsit in Phoroneo Hecataeus. — Phoroneum fuisse librum Hecataei solummodo propter pravam, quam in Strabonem intrusit aliquis, coniecturam opinati sunt nonnulli. Strab. X, p. 723. cf. Casaub. Creuzer. p. 40.

378.

Nat. Com. VII, 2: Acheloum Alcaeus Oceani et Terrae filium esse sensit, ac Hecataeus Solis et Terrae. — Nisi dubia esset Comitis fides propter reliquos vel errores vel fraudes, non est, quod obstet, cur hanc rem revera ab eo alicubi vel in libro grammatico vel in scholio repertam et ab ipso Hecataeo profectam putemus.

379.

Nat. Com. IX, 9: Miratus sum, cur Pausanas in Arcadicis (VIII, 6) unicam tantum filiam fuisse dicat Ly-

caoni inter tot mares, quam etiam inquit in gratiam Iunonis fuisse sagittis transfixam (Callisto): cum Dia etiam Dryopis mater filia eius fuerit, ut scripsit Hecataeus. — De hac re iudico, quod de fr. 378.

380.

Diog. Laert. Prooem. 6 de Magis: *Ἑκαταῖος δὲ λέγει καὶ γεννητοὺς τοὺς θεοὺς εἶναι κατ' αὐτούς.* Diserte negari non potest, de Magis dixisse Hecataeum in Periegesi, probabilior vero ea est opinio, qua in libros Abderitae hic locus relegatur, qui de Alexandro magno scripsit. Cr. p. 39. Quod enim Persica a nonnullis Milesio tribuuntur, mero debetur errori, quo cum Hellanico ille confusus est.

SCYLACIS CARYANDENSIS PERIPLUS.

δανοῦ ποταμοῦ δύο ἡμερῶν καὶ μιᾶς νυκτός.

ΛΙΓΥΕΣ. Ἀπὸ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ ἔχονται Λίγυες μέχρι Ἀλπίου. ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ πόλις ἐστὶν Ἑλληνὶς 4. Μασσαλία καὶ λιμήν.... ἄποικοι αὗται Μασσαλίας εἰσίν. παράπλους δ' ἐστὶ ταύτης ἀπὸ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ μέχρι Ἀλπίου ἡμερῶν δ' καὶ νυκτῶν δ'. Ἀπὸ δὲ Ἡρακλείων στηλῶν μέχρι Ἀλπίου ἡ χώρα πᾶσα αὕτη εὐλίμενος.

ΤΥΡΡΗΝΟΙ. Ἀπὸ δ' Ἀλπίου Τυῤῥηνοὶ ἔθνος 5. μέχρι Ῥώμης πόλεως. παράπλους ἡμερῶν δ' καὶ νυκτῶν δ'.

ΚΥΡΝΟΣ. Κατὰ δὲ Τυῤῥηνίαν κεῖται νῆσος 6.

4. Ἀλπίου em. Gronov. Codd. Ἀντίου. Cluver. Ἄρνου. Ante ἄποικοι videtur excidisse: Ταυροέντιον, Ὀλβία, Αντίπολις. Cluver.

Ligurum ab Emporio usque ad Rhodanum fluvium duorum dierum et unius noctis. ‖ 4. Post Rhodanum fluvium sunt *Ligures*, usque ad Alpium. In ista regione urbs est Graeca Massilia cum portu .... Massiliensium hae sunt coloniae. Praeternavigatio huius (regionis) a Rhodano fluvio usque ad Alpium est dierum quatuor et noctium quatuor. Ab Herculeis Columnis usque ad Alpium omnis hic tractus portus habet commodos. ‖ 5. Post Alpium *Tyrrhenorum* est gens, usque ad urbem Romam. Tyrrhenorum autem praeternavigatio dierum quatuor et noctium quatuor. ‖ 6. Prope Tyrrheniam sita est insula *Corsica*. Navigatio vero a

Κύρνος. Ἔστι δὲ ἀπὸ Τυῤῥηνίας ὁ πλοῦς εἰς Κύρνον ἡμέρας καὶ ἡμίσεως. καὶ νῆσος ἐν μέσῳ τῷ πλῷ τούτῳ οἰκουμένη, ᾗ ὄνομα Αἰθαλία, καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἔρημοι νῆσοι.

7. *ΣΑΡΔΩ. Ἀπὸ δὲ Κύρνου νήσου εἰς Σαρδὼ νῆσον πλοῦς ἡμέρας τρίτον μέρος. καὶ νῆσος ἐρήμη ἐν τῷ μεταξύ. Ἀπὸ Σαρδοῦς δὲ εἰς Λιβύην, πλοῦς ἡμέρας καὶ νυκτός. Εἰς δὲ Σικελίαν ἀπὸ Σαρδοῦς πλοῦς ἡμερῶν δύο καὶ νυκτός. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν εἰς τὴν Κύρνον ἐξετραπόμην.*

8. *ΛΑΤΙΝΟΙ. Τυῤῥηνίας ἔχονται Λατῖνοι μέχρι τοῦ Κιρκαίου. καὶ τὸ τοῦ Ἐλπήνορος μνῆμά ἐστι Λατίνων. Λατίνων παράπλους ἡμέρας καὶ νυκτός.*

9. *ΟΛΣΟΙ. Λατίνων δὲ ἔχονται Ὀλσοί. Ὀλσῶν δὲ παράπλους ἡμέρας μιᾶς.*

Tyrrhenia in Corsicam est diei ac dimidii. Et insula in medio hoc itinere habitata, cui nomen Aethalia, aliaeque complures desertae insulae. || 7. A Corsica insula in *Sardiniam* insulam est tertiae diei partis navigatio. Et in medio est insula deserta. A Sardinia vero in Libyam diei noctisque est navigatio. In Siciliam vero a Sardinia navigatio duorum dierum noctisque. Sed redeo rursum ad continentem, unde ad Corsicam digressus eram. || 8. Tyrrheniam sequuntur *Latini*, usque ad Circeios. Etiam Elpenoris tumulus est Latinorum. Praeternavigatio autem Latinorum diei et noctis. || 9. Latinos sequuntur *Volsci*. Volsco-

ΚΑΜΠΑΝΟΙ. Ὀλσῶν δὲ ἔχονται Καμπανοί. καί 10.
εἰσι πόλεις Ἑλληνίδες αὗται ἐν τῇ Καμπανίᾳ· Κύμη, b.
Νεάπολις. Κατὰ ταῦτά ἐστι Πιθηκοῦσα νῆσος καὶ πό-
λις Ἑλληνίς. Παράπλους δὲ τῆς Καμπανίας ἐστὶν ἡμέ-
ρας μιᾶς.

ΣΑΥΝΙΤΑΙ. Καμπανῶν δὲ ἔχονται Σαυνῖται· 11.
καὶ παράπλους ἐστὶ Σαυνιτῶν ἡμέρας ἥμισυ.

ΛΕΥΚΑΝΟΙ. Λευκανοὶ Σαυνιτῶν ἔχονται μέχρι 12.
Θουρίας. Ὁ πλοῦς δέ ἐστι παρὰ Λευκανίαν ἡμερῶν
ϛ' καὶ νυκτῶν. Ἡ δὲ Λευκανία ἐστὶν ἀκτή. Ἐν ταύτῃ
πόλεις εἰσὶν Ἑλληνίδες αἵδε, Ποσειδωνία, καὶ Ἐλαὰ Pag. 4.
Θουρίων ἀποικία, Πανδοσία, Πλαταιεῖς, Τερίνα, Ἱππώ-
νιον, Μέσα, Ῥήγιον ἀκρωτήριον καὶ πόλις.

ΣΙΚΕΛΙΑ. Κατὰ δὲ Ῥήγιόν ἐστι Σικελία νῆσος 13.

12. *Ποσειδωνία* em. Cluver. Ital. IV, 14. p. 1252. Codd. *Ποσειδῶ, Ἰαι.*

rum vero praeternavigatio diei unius. || 10. Post Volscos sunt *Campani*. Et hae Graecae urbes sunt in Campania: Cuma, Neapolis. Hic est Pithecusa insula cum urbe Graeca. Praeternavigatio vero Campaniae est diei unius. || 11. Campanis contigui sunt *Samnites*. Samnitum vero praeternavigatio est diei dimidiati. || 12. Samnites sequuntur *Lucani* usque ad Thurios. Praeternavigatio vero Lucaniae est dierum sex et noctium sex. Est autem Lucania peninsula. In ea sunt hae urbes Graecae: Posidonia, et Elaa Thuriorum colonia, Pandosia, Plataeenses, Terina, Hipponium, Mesa, Rhegium promontorium et urbs. || 13. E regione Rhegii est

ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἀπέχουσα στάδια ιβʹ, ἐς Πελωριάδα ἀπὸ Ῥηγίου. Ἐν δὲ Σικελίᾳ ἔθνη βάρβαρα τάδε ἐστίν· Ἔλυμοι, Σικανοὶ, Σικελοὶ, Φοίνικες, Τρῶες. Οὗτοι μὲν
b. βάρβαροι, οἰκοῦσι δὲ καὶ Ἕλληνες. Ἀκρωτήριον δὲ Σικελίας Πελωριάς. Πόλεις δέ εἰσιν ἀπὸ Πελωριάδος Ἑλληνίδες αἵδε· Μεσσήνη καὶ λιμὴν, Ταυρομένιον, Νάξος, Κατάνη, Λεοντῖνοι. εἰς τοὺς Λεοντίνους δὲ κατὰ Τηρίαν ποταμὸν ἀνάπλους κʹ σταδίων. Σύμαιθος ποταμὸς, καὶ πόλις Μεγαρὶς, καὶ λιμὴν Ξιφώνειος. Ἐχομένη δὲ Μεγαρίδος πόλις ἐστὶ Συράκουσαι, καὶ λιμένες ἐν αὐτῇ δύο. Τούτων ὁ ἕτερος ἐντὸς τείχους, ὁ δ' ἄλλος ἔξω. Μετὰ δὲ ταύτην πόλις Ἕλωρον, καὶ Πα-

13. a. Ἔλυμοι em. Voss. Cf. Dion. Hal. Ant. Rom. I, p. 42. lin. 32. Codd. Ἐδύνοι.
Φοίνικες em. Hoeschel. Cf. Thuc. VI, 2. Codd. Θοίνικες.
b. Τηρίαν em. Cluver Thuc. VI, 50. Codd. τὴν ῥίαν.
Μεγαρίδος πόλις em. Cluver. Codd. πόλις Μεγαρίς. Gronov. πόλις μεγάλη. At ἐχομένη genitivum requirit.

Sicilia insula, duodecim ab Europa stadia distans; a Rhegio in Pelorum. In Sicilia autem gentes barbarae sunt hae: Elymi, Sicani, Siculi, Poeni, Troiani. Hi quidem Barbari; habitant vero etiam Graeci. Promontorium Siciliae est Pelorus. A Peloro urbes Graecae hae sunt: Messana cum portu, Tauromenium, Naxus, Catana, Leontini. Ad Leontinos vero per Teriam flumen sursum navigatur viginti stadia. Symaethus amnis, et urbs Megaris, et portus Xiphonius. Megaridem autem sequitur urbs Syracusae, cum duobus portubus. Horum unus intra murum, alter vero extra. Post hunc vero urbs Helorum, et Pachynus

χυνος ἀκρωτήριον. Ἀπὸ Παχύνου δὲ πόλεις Ἑλληνίδες αἵδε· Καμάρινα, Γέλα, Ἀκράγας, Σελινοῦς, Λιλύβαιον ἀκρωτήριον. Ἀπὸ δὲ Λιλυβαίου πόλις ἐστὶν Ἑλληνὶς Ἱμέρα. Ἔστι δὲ ἡ Σικελία τρίγωνος· τὸ δὲ κῶλον ἕκαστον αὐτῆς ἐστὶ μάλιστα στάδια ,βφ'. Κατὰ c. πέραν πόλις Λιπάρα νῆσός ἐστι, καὶ πόλις Ἑλληνὶς Pag. 5. Μύλαι, καὶ λιμήν. Ἔστι δὲ ἀπὸ Μυλῶν ἐπὶ Λιπάραν νῆσον πλοῦς ἡμέρας ἥμισυ. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν d. ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην. Ἀπὸ γὰρ Ῥηγίου πόλεις εἰσὶν αἵδε· Λοκροὶ, Καυλωνία, Κρότων, Λακίνιον ἱερὸν Ἥρας, καὶ νῆσος Καλυψοῦς, ἐν ᾗ Ὀδυσσεὺς ᾤκει παρὰ Καλυψοῖ, καὶ ποταμὸς Κρᾶθις, καὶ Σύβαρις καὶ Θουρία πόλις. οὗτοι ἐν τῇ Λευκανίᾳ Ἕλληνες.

κῶλον em. Salmas. Codd. καλόν.
Στάδια ,βφ' em. Salmas. Codd. μφ'.
c. κατὰ πέραν πόλις. Codd. πόλιν.
d. ποταμός. Cluver. coni. ποταμοί.
Θουρία em. Cluver. Codd Τυρία.

promontorium. Post Pachynum autem sunt hae urbes Graecae: Camarina, Gela, Agrigentum, Selinus, Lilybaeum promontorium. Post Lilybaeum est urbs Graeca Himera. Est autem Sicilia triangularis, et quodque eius latus est circiter 1500 stadiorum. E regione urbs Lipara insula est; et urbs Graeca Mylae cum portu. A Mylis in Liparam insulam diei dimidiati est navigatio. Post Rhegium urbes hae: Locri, Caulonia, Croton, Lacinium fanum Iunonis, et Calypsus insula, in qua Ulysses habitabat apud Calypso; et fluvius Crathis, et Sybaris et Thuria urbs. Hi in Lucania Graeci.

14. *ΙΑΠΥΓΕΣ.* Μετὰ δὲ τὴν Λευκανίαν, Ἰάπυγές εἰσιν ἔθνος μέχρι Δρίονος ὄρους τοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τῷ Ἀδρίᾳ· ἐν δὲ τούτῳ τῷ ἔθνει γλῶσσαι, ἤτοι στόματα τάδε· Λατέρνιοι, Ὀπικοὶ, Κραμόνες, Βορεοντῖνοι, Πευκετιεῖς. παράπλους παρὰ τὴν Ἰαπυγίαν ς' ἡμερῶν καὶ ς' νυκτῶν. Ἐν δὲ τῇ Ἰαπυγίᾳ οἰκοῦσιν Ἕλληνες, καὶ πόλεις εἰσὶν αἵδε· Ἡράκλειον, Μεταπόντιον, Τάρας, καὶ λιμὴν Ὑδροῦς ἐπὶ τῷ τοῦ Ἀδρίου ἢ τῷ τοῦ Ἰονίου κόλπου στόματι.

15. *ΣΑΥΝΙΤΑΙ.* Μετὰ δὲ Ἰάπυγας ἀπὸ Δρίονος Σαυνῖται ἔθνος ἐστίν, διήκοντες ἀπὸ τοῦ Τυῤῥη-

14. *εἰσιν* em. Cluver. Codd. *μίσον*. Hoeschel. *μέσον*. *Δρίονος* em. Gronov. Codd. *Ἀρίονος*.
ἐν δὲ - Πευκετιεῖς em. Niebuhr. Hist. Rom. I, 165, not. In codd. posita sunt §. 15 post: *ἔθνος ἐστίν*.
15. *Δρίονος* em. Gron. Codd. *Ἀρίονος*. Hoeschel. et Vossius: *Ἀρίονος ὄρους*.
Σαυνῖται em. Niebuhr. Hist. Rom. I, 104 not. et 165 not. Codd. *Δαυνῖται*.

14. Post Lucaniam est *Iapygum* gens, usque ad Drionem montem, qui est in sinu Adriatico. In hac gente linguae sive ora haec sunt: Laternii, Osci, Cramones, Boreontini, Peucetii. Praeternavigatio Iapygiae est dierum sex et noctium sex. In Iapygia vero habitant Graeci, urbesque in ea sunt hae: Heraclea, Metapontum, Tarentum, et Hydruntum portus, in ipso Adriatici sive Ionii sinus ore. || 15. Post Iapyges et Drionem montem est gens *Samnites*, qui pertingunt a Tyrrheno mari usque ad Adriam. Praeternavigatio vero re-

νικοῦ πελάγους εἰς τὸν Ἀδρίαν. Παράπλους τῆς Σαυνίτιδος χώρας, ἡμερῶν δύο καὶ νυκτῶν.

ΟΜΒΡΙΚΟΙ. Μετὰ δὲ Σαυνίτας ἔθνος ἐστὶν 16. Ὀμβρικοί· καὶ πόλις ἐν αὐτῷ Ἀγκὼν ἐστι. τοῦτο δὲ τὸ Pag. 6. ἔθνος τιμᾷ Διομήδην, εὐεργετηθὲν ὑπ' αὐτοῦ· καὶ ἱερόν ἐστιν αὐτοῦ. παράπλους δὲ τῆς Ὀμβρικῆς ἐστὶν ἡμερῶν δύο καὶ νυκτός.

ΤΥΡΡΗΝΟΙ. Μετὰ δὲ τὸ Ὀμβρικὸν Τυῤῥηνοί. 17. διήκουσι δὲ καὶ οὗτοι ἀπὸ τοῦ Τυῤῥηνικοῦ πελάγους ἔξωθεν εἰς τὸν Ἀδρίαν διήκοντες· καὶ πόλις ἐν αὐτῇ Ἑλληνὶς καὶ ποταμός· καὶ ἀνάπλους εἰς τὴν πόλιν κατὰ ποταμὸν ὡς κ' σταδίων. Καὶ Τυῤῥηνία ἐστὶν διήκουσα ἀπὸ τῆς ἔξωθεν θαλάττης ἕως εἰς τὸν Ἀδρίαν κόλπον· ἀπὸ πόλεων..... πόλεως, καί ἐστιν ὁδὸς ἡμερῶν τριῶν.

Σαυνίτιδος χώρας em. Nieb. Codd. Δαυν. et §. 16. Δαυνίκας: 17. Ἀδρίαν em. Cluver. Codd. Δαφνίαν.

gionis Samnitum est dierum noctiumque duarum. ‖ 16. Post Samnites est *Umbrorum* gens: et in ea est Ancon urbs. Haec gens Diomedem colit, a quo beneficiis affecta fuit, et eius (ibi) est fanum. Praeternavigatio autem Umbriae est duorum dierum et noctis. ‖ 17. Umbros *Tyrrheni* sequuntur: pertinent autem et hi a mari exteriore Tyrrheno ad Adriam usque pertinentes; et urbs apud illos est Graeca, et amnis: et navigatur sursum ad hanc urbem per amnem stadia viginti. Extendit vero sese Tyrrhenia a mari extero usque ad sinum Adriaticum, ab urbibus [Roma et Ancona usque ad Spinam] urbem; et est iter dierum trium.

18. *ΚΕΛΤΟΙ.* Μετὰ δὲ Τυῤῥηνούς εἰσι Κελτοὶ ἔθνος ἀπολειφθέντες τῆς στρατείας, ἐπὶ στενῶν μέχρι Ἀδρίου· ἐνταῦθα δέ ἐστιν ὁ μυχὸς τοῦ Ἀδρίου κόλπου.

19. *ΕΝΕΤΟΙ.* Μετὰ δὲ Κελτοὺς Ἐνετοί εἰσιν ἔθνος, καὶ ποταμὸς Ἠριδανὸς ἐν αὐτοῖς. Ἐντεῦθεν δὲ παράπλους ἐστὶν ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ Σπίνης πόλεως ἡμέρας μιᾶς.

20. *ΙΣΤΡΟΙ.* Μετὰ δὲ Ἐνετούς εἰσιν ἔθνος Ἴστροι,
Pag. 7 καὶ ποταμὸς Ἴστρος. οὗτος ὁ ποταμὸς καὶ εἰς τὸν Πόντον ἐκβάλλει ἐν διασκευῇ ὡς εἰς Αἴγυπτον. παράπλους δὲ τῆς Ἰστριανῶν χώρας ἡμέρας καὶ νυκτός.

21. *ΛΙΒΥΡΝΟΙ.* Μετὰ δὲ Ἴστρους Λιβυρνοί εἰσιν ἔθνος. ἐν δὲ τούτῳ τῷ ἔθνει πόλεις εἰσὶ παρὰ θάλατταν αἵδε· Ἴδασσα, Ἀττιενίτης, Δυύρτα, Ἁλουψοί, Ὀλσοί, Πεδῆται, Ἡμίονοι. οὗτοι γυναικοκρατοῦνται.

19. *Σπίνης* em. Cluver. Codd. *Πίσης*.
20. *ἐν διασκευῇ ὡς εἰς Αἴγ.* - Codd. *ἐνδιασκεύνως εἰς Α.*

18. Post Tyrrhenos est *Celtarum* gens: qui relicti sunt ab expeditione in angusta regione usque ad Adriam. Et istic est sinus Adriatici recessus intimus. ‖ 19. Post Celtas *Venetorum* est natio, et fluvius Eridanus in iis. Ibi praeternavigatio ad hanc ab urbe Spina est diei unius. ‖ 20. Post Venetos sunt *Istri* et fluvius Ister. Hic fluvius etiam in Pontum Euxinum delabitur, in directione adversus Aegyptum. Praeternavigatio autem Istrianorum regionis est diei noctisque. ‖ 21. Post Istros *Liburnorum* gens est. Ea in gente maritimae civitates sunt hae: Idassa, Attienites, Dyyrta, Halupsi, Volsci, Pedetae, Hemioni. Hi muliebri imperio subiecti sunt.

καί εἰσιν αἱ γυναῖκες ἀνδρῶν ἐλευθέρων, μίσγονται δὲ τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις, καὶ τοῖς πλησιοχώροις ἀνδράσι. Κατὰ ταύτην τὴν χώραν αἵδε νῆσοί εἰσιν, ὧν ἔχω b. εἰπεῖν τὰ ὀνόματα· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι ἀνώνυμοι πολλαί· Εἴστρις νῆσος, σταδίων τι', πλάτος δὲ ρκ'· Κλείτρει Λιτρία, Μεντορίδες· αὗται δὲ αἱ νῆσοί εἰσι μεγάλαι. Καταρβάτης ποταμός. Παράπλους τῆς Λιβυρνίδος χώρας ἡμερῶν δύο.

ΙΛΛΥΡΙΟΙ. Μετὰ δὲ Λιβυρνούς εἰσιν Ἰλλύριοι 22. ἔθνος, καὶ παροικοῦσιν οἱ Ἰλλύριοι παρὰ θάλατταν μέχρι Χαονίας τῆς κατὰ Κέρκυραν τὴν Ἀλκινόου νῆσον. καὶ πόλις ἐστὶν Ἑλληνὶς ἐνταῦθα, ᾗ ὄνομα Ἡράκλεια, καὶ λιμήν. Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ Λωτοφάγοι καλούμενοι, b.

21. b. Κλείτρει Λιτρία. Fortasse Ἠλεκτρίδες. Scymn. 373.
22. Χαονίας em. Salmas. Codd Χλωνίας.

Et sunt uxores liberorum virorum: coeunt autem cum servis suis vicinarumque regionum viris. Huic regioni hae adiacent insulae, quarum possum recensere nomina: sunt vero et aliae complures ibi sine nomine. Istris insula stadiorum 310, latitudine 120; Electrides, Mentorides, hae sunt magnae insulae. Catarbates fluvius. Praeternavigatio Liburnicae regionis est dierum duorum. ‖ 22. Liburnos sequitur *Illyriorum* gens, habitantque Illyrii secundum mare usque ad Chaoniam, quae est ex adverso Corcyrae, Alcinoi insulae. Estque ibi urbs Graeca, cui nomen Heraclea, cum portu. Sunt etiam qui dicuntur Lotophagi, iique barbari; Hiera-

βάρβαροι οἵδε· Ἱεραστάμναι, Βουλινοί, Ὕλλινοι. Βουλινῶν ὁμοτέρμονες Ὕλλοι. οὗτοι δέ φασιν Ὕλλον τὸν Ἡρα-
Pag. 8. κλέους αὐτοῦ κατοικῆσαι· εἰσὶ δὲ βάρβαροι· κατοικοῦσι δὲ χεῤῥόνησον ὀλίγω ἐλάσσω τῆς Πελοποννήσου. Ἀπὸ δὲ χεῤῥονήσου παραστόνιον ὀρθὸν, ταύτην παροικοῦσι. Βουλινοὶ δ' εἰσὶν ἔθνος Ἰλλυρικόν. παράπλους δέ ἐστι τῆς Βουλινῶν χώρας ἡμέρας μακρᾶς ἐπὶ Νέστον ποταμόν.

23. ΝΕΣΤΟΙ. Ἀπὸ δὲ Νεστοῦ πλοῦς ἐστι κολπώδης. Καλεῖται δὲ Μάνιος ἅπας οὗτος ὁ κόλπος. παράπλους δέ ἐστιν ἡμέρας μιᾶς. Εἰσὶ δὲ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ νῆσοι, Προτερὰς, Κρατειαὶ, Ὀλύντα. αὗται δὲ ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχουσι στάδια β', ἢ ὀλίγῳ πλέον, κατὰ Φάρον καὶ Ἴσσαν. ἐνταῦθα γάρ ἐστι νέος Φάρος,

22. Ὕλλινοι Codd. Gail. Ὕλλοι.
ὁμοτέρμονες. Codd. λινοτέρμονες. Voss. ἀγχιτέρμονες.
Ἀπὸ δὲ χεῤῥονήσου — ὀρθὸν cod. Hervurtii. Vulg. ἀπὸ παραστόνιον ὀρθόν.

stamnae, Bulini, Hyllini. Bulinorum vicini sunt Hylli. Dicunt vero hi, Hyllum Herculis filium illic habitasse: sunt autem barbari. Incolunt peninsulam paullo minorem Peloponneso. A peninsula vero directum litus incolunt iuxta illam Bulini. Bulini vero sunt gens Illyriorum. Praeternavigatio regionis Bulinorum ad flumen Nestum est longae diei. || 23. *Nesti.* A Nesto amne navigatio est sinuosa: Vocatur Manius universus hic sinus. Praeternavigatio vero eius est diei unius. Hoc in sinu hae sunt insulae: Proteras, Cratiae, Olynta. Hae stadia duo a se invicem distant, sive paulo plus, prope Pharum et Issam. Istic enim est nova Pharus,

νῆσος Ἑλληνὶς, καὶ Ἴσσα νῆσος· καὶ πόλεις Ἑλληνίδες αὗται. Πρὶν ἐπὶ τὸν Νάρωνα ποταμὸν παραπλεῦσαι, b. πολλὴ χώρα ἀνήκει σφόδρα εἰς θάλασσαν. Καὶ νῆσος τῆς παραλίας χώρας ἐγγὺς, ᾗ ὄνομα Μελίτη. καὶ ἑτέρα νῆσος ἐγγὺς ταύτης, ᾗ ὄνομα Κέρκυρα ἡ μέλαινα· καὶ ἐκτρέχει περὶ τὸ ἀκρωτήριον νῆσος αὕτη τῆς παραλίας χώρας σφόδρα, τῷ δὲ ἑτέρῳ ἀκρωτηρίῳ καθήκει ἐπὶ τὸν Νάρωνα ποταμόν. Ἀπὸ δὲ τῆς Μελίτης ἀπέχει στάδια κ'· τῆς δὲ παραλίας χώρας ἀπέχει στάδια η'.

ΜΑΝΙΟΙ. Ἀπὸ δὲ Νεστῶν ἐστὶν ὁ Νάρων 24.
ποταμός· ὁ δε εἴςπλους εἰς τὸν Νάρωνά ἐστιν οὐ Pag. 9.
στενός. εἰσπλεῖ δὲ εἰς αὐτὸν καὶ τριήρης καὶ πλοῖα εἰς τὸ ἄνω ἐμπόριον, ἀπέχον ἀπὸ θαλάσσης στάδια π'. Οὗτοι δέ εἰσιν Ἰλλύριοι ἔθνος Μανιοί. Λίμνη δέ ἐστι b.

23. b. ἐκτρέχει em. Hoeschel. Codd. ἐῤῥέχει. Salmas. ἀπέχει.

insula Graeca, et Issa insula; et hae quidem Graecae civitates. Antequam vero ad Naronem fluvium perveniatur, magna admodum regionis huius pars in mare prominet. Et insula maritimae huic regioni propinqua est, cui nomen Melita. Vicina huic est et alia insula, cui nomen Corcyra nigra. Et plurimum excurrit circa (alterum) promontorium haec insula a maritima regione; altero vero promontorio pertinet versus Naronem fluvium. A Melita distat (Corcyra) stadia viginti; a maritima regione stadia octo. ‖ 24. Post Nestos est Naro fluvius. Navigatio usque in Naronem non est angusta. Pervenit in eum vel triremis et naves onerariae ad emporium, quod sursum situm abest a mari stadia octoginta. Sunt

τὸ εἴσω τοῦ ἐμπορίου μεγάλη, καὶ ἀνήκει ἡ λίμνη εἰς Αὐταριάτας, ἔθνος Ἰλλυρικόν. καὶ νῆσος ἐν τῇ λίμνῃ ἔνεστι σταδίων ρκ΄· ἡ δὲ νῆσος αὕτη ἐστὶν εὐγέωργος σφόδρα. Ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς λίμνης ὁ Νάρων ποταμὸς ἀποῤῥεῖ. Καὶ ἀπὸ τοῦ Νάρωνος ἐπὶ τὸν Ἀρίωνα ποταμὸν ἡμέρας ἐστὶ πλοῦς. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀρίωνος ποταμοῦ πλοῦς ἡμέρας ἥμισυ, καὶ Κάδμου καὶ Ἁρμονίας οἱ λίθοι εἰσὶν ἐνταῦθα, καὶ ἱερὸν, ἄπωθεν τοῦ Ἀρίωνος ποταμοῦ. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀρίωνος ποταμοῦ εἰς Βουθόην ὁ πλοῦς καὶ τὸ ἐμπόριον.

c.

25. ΕΓΧΕΛΕΙΣ. Ἰλλυριῶν ἔθνος εἰσὶν οἱ Ἐγχελεῖς, ἐχόμενοι τοῦ Ῥιζοῦντος. ἐκ Βουθόης δὲ εἰς Ἐπίδαμνον, πόλιν Ἑλληνίδα, πλοῦς ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ὁδὸς δὲ τριῶν ἡμερῶν.

autem hi Illyrii gens *Manii*. Lacus vastus est ab interiore emporii parte, qui lacus pertinet usque ad Autariatas, gentem Illyricam. Et insula in hoc lacu est stadiorum 120 agri culturae perquam commoda. Ab hoc lacu Naro fluvius profluit. A Narone ad Arionem fluvium est navigatio diei. Ab Arione vero fluvio diei dimidiati navigatione facta, ibi Cadmi et Harmoniae sunt rupes, et fanum procul ab Arione fluvio. Ab Arione autem fluvio ad Buthoen navigatur et emporium. || 25. Illyriorum gens sunt Enchelei, qui post (amnem) Rhizonem sunt. Ex Buthoe autem ad Epidamnum, urbem Graecam, navigatio est diei noctisque; iter vero (pedestre) trium dierum.

ΙΛΛΥΡΙΟΙ. Κατ' ἀντίον δέ ἐστιν τὸ Ἰλλυρικὸν 26. ἔθνος, ἐν ᾧ ἡ Ἐπίδαμνός ἐστι, καὶ ποταμὸς παρὰ τὴν Pag. 10. πόλιν παραῤῥεῖ, ᾧ ὄνομα Πάλαμνος. Ἐκ δὲ Ἐπιδάμνου εἰς Ἀπολλωνίαν πόλιν Ἑλληνίδα ὁδὸς ἡμερῶν δύο. ἡ δὲ Ἀπολλωνία ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀπέχει στάδια ν', καὶ ποταμὸς Αἴας παραῤῥεῖ τὴν πόλιν. Ἀπὸ δὲ Ἀπολ- b. λωνίας εἰς Ἀμαντίαν ἐστὶ στάδια τκ'. Καὶ ὁ Αἴας ποταμὸς ἀπὸ τοῦ Πίνδου ὄρους παρὰ τὴν Ἀπολλωνίαν παραῤῥεῖ. Πρὸς Ὠρίκου εἴσω μᾶλλον εἰς τὸν Ἰόνιον τῆς Ὠρικίας καθήκει εἰς θάλατταν στάδια π'· τῆς δὲ Ἀμαντίας στάδια ξ'. Ἅπασιν ὅμοροι ἐν μεσογείᾳ Ἀτίντανες ὑπὲρ τῆς Ὠρικίας καὶ Καρίας μέχρι

26. *Κατ' ἀντίον* Codd. Gronov. *Ταυλάντιοι*. Fortasse *Ταυλαντίων*.
b. *Αἴας* em. Voss. Cf. Hecat. fr. 71. Codd. *Δίας*.
Ἀτίντανες em. Voss. Codd. *Ἀγίντανες*.
Καρίας Codd. Fortasse *Δεξαρίας* Hecat. fr. 73. — Voss. *Χαονίας*.

26. In adverso est *Illyriorum* gens, in qua Epidamnus urbs; et fluvius urbem praeterfluit, cui nomen Palamnus. Ex Epidamno autem ad Apolloniam, urbem Graecam, duorum dierum iter (pedestre). Apollonia vero abest a mari stadia 50, et fluvius Aeas urbem praeterlabitur. Ab Apollonia autem ad Amantiam sunt stadia 320. Et Aeas fluvius, a Pindo monte delapsus, Apolloniam praeterfluit. Ab Orici parte magis intus ad Ionium sinum Oriciae stadia octaginta pertinent ad mare, Amantiae vero stadia sexaginta. Omnibus contermini sunt in mediterraneo tractu Atintanes supra

εἰς τοῦτον τὸν λιμένα ποταμὸς ἐξίησιν Ἀχέρων, καὶ λίμνη Ἀχερουσία, ἐξ ἧς ὁ Ἀχέρων ῥεῖ ποταμός. Παράπλους δὲ τῆς Θεσπρωτίας ἥμισυ ἡμέρας.

31. *ΚΑΣΣΩΠΟΙ.* Μετὰ δὲ Θεσπρωτίαν Κασσωπία ἐστὶν ἔθνος. οἰκοῦσι δὲ καὶ οὗτοι κατὰ κώμας. παροικοῦσι δὲ οὗτοι ἕως εἰς τὸν Ἀνακτορικὸν κόλπον. Παράπλους δ' ἐστι τῆς Κασσωπῶν χώρας ἥμισυ ἡμέρας. Μικρῷ δὲ ἐλάττων ὁ Ἀνακτορικὸς κόλπος ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στόματος ἕως εἰς τὸν μυχὸν σταδίων ρκ'. τὸ δὲ στόμα εὖρος στάδια δ'.

Pag. 12.

32. *ΜΟΛΟΤΤΟΙ.* Μετὰ δὲ Κασσωπίαν Μολοττία εἰσὶν ἔθνος. οἰκοῦσι δὲ οὗτοι κατὰ κώμας· καθήκουσι δὲ κατὰ μικρὸν ἐνταῦθα ἐπὶ τὴν θάλατταν, εἰς μεσο-

32. *Μολοττία* cod. Hervurt. ut *Κασσωπία* §. 31. Vulg. *Μολοττοί.*

tus ibi est, cui nomen Elaea. In hunc Acheron fluvius exoneratur, palusque Acherusia, unde Acheron amnis fluit. Praeternavigatio Thesprotiae est diei dimidiati. ‖

31. Post Thesprotiam est gens *Cassopia.* Habitant etiam hi vicatim. Pertingunt vero usque ad interiorem Anactorii sinus partem. Praeternavigatio regionis Cassoporum est diei dimidiati. Sinus autem Anactorius ab ore usque ad intimum recessum paullo minor est stadiis 120. Os vero est stadiorum quatuor latitudine. ‖

32. Post Cassopiam est *Molossorum* gens. Habitant etiam hi vicatim. Pertingunt ibi exiguo spatio usque ad mare: maxima autem ex parte mediterranei

γειαν δὲ πολλῇ. Παράπλους δ' ἐστὶ τῆς Μολοττίας χώρας στάδια μ'.

ΑΜΒΡΑΚΙΑ. Μετὰ δὲ Μολοττίαν Ἀμβρακία 33. πόλις Ἑλληνίς· ἀπέχει δὲ αὕτη ἀπὸ θαλάττης στάδια π'. Ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ θαλάττης τεῖχος, καὶ λιμὴν κάλλιστος. Ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ Ἑλλὰς συνεχὴς εἶναι μέχρι Πηνειοῦ ποταμοῦ, καὶ Ὁμολίου Μαγνητικῆς πόλεως, ἥ ἐστι παρὰ τὸν ποταμόν. Παράπλους δὲ τῆς Ἀμβρακίας στάδια ρκ'.

ΑΚΑΡΝΑΝΙΑ. Μετὰ δὲ Ἀμβρακίαν Ἀκαρνανία 34. ἔθνος ἐστί. καὶ πρώτη πόλις αὐτόθι Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικόν, καὶ Εὔριπος, καὶ Οὐριτὸν ἐν τῷ Ἰκονίῳ. καὶ ἔξω τοῦ Pag. 13. Ἀνακτορικοῦ κόλπου αἵδε· Ἀνακτόριον, καὶ λιμὴν Ἀκτή, καὶ πόλις Λευκὰς καὶ λιμήν. αὕτη ἀνέχει ἐπὶ τὸν Λευκά- b.

34. *αἵδε* cod. Hervart. Vulg. om.
b. *Λευκάταν, ὅ ἐστιν* em. Voss. Codd. *Λευκαταιῶν ἐστιν.*

sunt. Praeternavigatio Molossiae est stadiorum quadraginta. || 33. Post Molossiam est *Ambracia* Graeca civitas. Abest haec a mari stadiis octoginta. Habet vero ad mare munimentum et portum pulcherrimum. Hinc Graecia continua esse incipit, usque ad flumen Peneum et Homolium Magnesiae civitatem quae est ad flumen. Praeternavigatio Ambraciae est stadiorum 120. || 34. Ambraciam *Acarnaniae* gens sequitur: et prima huius civitas est Argos Amphilochicum, et Euripus, et Uritum in Iconio. Et extra sinum hae: Anactorium, et urbs Leucas cum portu. Haec surgit versus Leucatam, quod

ταν, ὅ ἐστιν ἀκρωτήριον πόῤῥωθεν τῇ θαλάττῃ. αὕτη ἡ πόλις τὸ πρὶν καὶ Ἐπιλευκάδιοι ὠνομάζετο. Ἀκαρνᾶνες δὲ στασιάσαντες ἔλαβον ἐκ Κορίνθου ἐποίκους χιλίους· οἱ δὲ ἔποικοι ἀποκτείναντες .... τούτων τὴν χώραν αὐτοὶ ἔχουσιν. αὕτη δ' ἐστὶ νῦν νῆσος τὸν ἰσθμὸν ἀποτετα-
c. φρευμένη. Μετὰ δὲ ταῦτα πόλις Φαρά· καὶ κατὰ ταῦτα νῆσός ἐστιν Ἰθάκη, καὶ λιμήν. μετὰ δὲ ταῦτα νῆσος Κεφαληνία. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπει-
d. ρον, ὅθεν ἀπέλιπον. Μετὰ ταῦτα πόλις Ἀλυττία, καὶ κατὰ ταύτην νῆσος Κάρνος· καὶ πόλις Ἀστακὸς, καὶ λιμὴν, καὶ ποταμὸς Ἀχελῶος, καὶ Οἰνιάδα πόλις· καὶ εἰς ταύτας τὰς πόλεις ἀνάπλους ἐστὶ κατὰ τὸν Ἀχελῶον. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις Ἀκαρνάνων ἐν μεσο-

πόῤῥωθεν τῇ fors. πόῤῥωθεν· ἐν τῇ. Gail. coni. πόῤῥω ἐν τῇ.
τούτων. — Codd τοῦτον. Edd. τούτους.
ἀποτεταφρουμένη Codd.

est promontorium e longinquo in mari (sese protendens). Haec civitas prius etiam Epileucadii appellabatur. Acarnanes autem seditione laborantes, mille a Corinthiis colonos accepere; qui coloni, iis occisis, eorum ipsi regionem tenent. Ea nunc insula est, isthmo perfosso. Deinceps est urbs Phara; his opposita Ithaca insula, in qua urbs cum portu: postea insula Cephalenia. Sed rursus ad continentem redeo, unde abieram. Sequitur inde urbs Alyttia, cui opposita Carnus insula; et urbs Astacus cum portu, et fluvius Achelous, et urbs Oeniada: ad has urbes pervenitur navigatione sursum per Acheloum.

γείᾳ. παράπλους δὲ Ἀκαρνανίας ἐστὶν ἡμερῶν δύο. Ἡ δὲ Ἀκαρνανία ἐστὶ πᾶσα εὐλίμενος· καὶ κατὰ ταῦτα νῆσοι παράκεινται πολλαὶ, ἃς ὁ Ἀχελῷος προσχωννύων ἤπειρον ποιεῖ. καλοῦνται δὲ Ἐχινάδες αἱ νῆ- Pag. 14
σοι· εἰσὶ δὲ ἔρημοι.

ΑΙΤΩΛΙΑ. Μετὰ δὲ Ἀκαρνανίαν Αἰτωλία ἐστὶν 35.
ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ εἰσὶν αἵδε· Καλυδὼν, Μύκαρνα, Μολυκρεία· καὶ ὁ Δελφικὸς κόλπος. στόμα δὲ τοῦ κόλπου τούτου ἐστὶ στάδια ι', καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἱερὸν, καὶ Ναύπακτος πόλις· καὶ ἐπ' αὐτὴν πόλεις εἰσὶν ἄλλαι πολλαὶ Αἰτωλοῖς ἐν μεσογείᾳ. παράπλους δ' ἐστὶ τῆς Αἰτωλίας ἡμέρας μιᾶς. Ἡ δὲ Αἰτωλία παρήκει τὴν Λοκρίδα πᾶσαν ἀπὸ μεσογείας, μέχρι Αἰνιάνων.

ΛΟΚΡΟΙ. Μετὰ δὲ Αἰτωλοὺς Λοκροί εἰσιν ἔθνος 36.

Sunt et aliae Acarnanum civitates mediterraneae. Praetervectio autem Acarnaniae est dierum duorum. Omnis vero Acarnania commodos habet portus: et multae ei insulae adiacent, quas Achelous, dum humum aggerit, continentem reddit. Vocantur hae insulae Echinades, et sunt desertae. || 35. Post Acarnaniam est *Aetolia* gens, et in ea urbes hae: Calydon, Mycarna, Molycria: et sinus Delphicus. Os huius sinus est stadiorum decem, et in illo fanum, et Naupactus urbs; et insuper multae aliae Aetolorum civitates sunt in mediterraneis partibus. Praetervectio autem Aetoliae est diei unius. Aetolia vero contermina est toti Locridi per mediterraneos locos usque ad Aenianes. || 36. Aetolos sequitur *Locrorum* gens, in

ἐν οἷς εἰσὶν Ὀζόλαι καλούμενοι, καὶ πόλεις αἵδε· Εὐάνθις, Ἄμφισσα. εἰσὶ δὲ καὶ τούτοις πόλεις ἐν μεσογείᾳ. παράπλους δ' ἐστὶ τῆς χώρας Λοκρῶν τὸ ἥμισυ ἡμέρας.

37. ΦΩΚΕΙΣ. Μετὰ δὲ Λοκρούς εἰσιν ἔθνος Φωκεῖς κατὰ τὸ Κιῤῥαῖον πεδίον· καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ Δελφοὶ πόλις, καὶ Ἀντίκυρα πόλις, οὗ βέλτιστα ἐλλεβορίζονται. παράπλους δ' ἐστὶ τῆς Φωκέων χώρας ἥμισυ ἡμέρας.

38. ΒΟΙΩΤΟΙ. Μετὰ δὲ Φωκεῖς Βοιωτοί εἰσιν ἔθνος, καὶ πόλεις αἵδε· Κορσιαί, Σῖφαι, καὶ λιμὴν Εὔτρητος, καὶ τεῖχος τῶν Βοιωτῶν. παράπλους δὲ τῆς Βοιωτίας ἥμισυ ἡμέρας ἔλαττον.

Pag. 15.

37. Κιῤῥαῖον em. Palmer. Codd. Κουραῖον.
38. Σῖφαι em. Voss. Codd. σφάσις.
Fortasse: Σῖφαι καὶ λίμην, Εὔτρητος, καὶ cett. Gail.
τῶν Βοιωτῶν em. Salmas. Codd. ὁ Βοηθῶν.

quibus sunt qui dicuntur Ozolae, urbesque hae: Euanthis, Amphissa. Habent etiam hi urbes mediterraneas. Praetervectio vero Locrorum regionis est diei dimidiati. ‖ 37. Post Locros est *Phocensium* gens per Cirrhaeum campum; et Apollinis fanum, civitas Delphi et civitas Anticyra, ubi optime purgantur helleboro. Praetervectio Phocensium regionis est dimidiati diei. ‖ 38. Phocenses sequitur *Boeotorum* gens, urbesque hae: Corsiae, Siphae, et portus Eutretus, et munimentum (navale) Boeotorum. Praeternavigatio autem Boeotiae minor est, quam diei dimidiati. ‖ 39. Boeotos sequitur *Mega-*

ΜΕΓΑΡΕΙΣ. Μετὰ δὲ Βοιωτοὺς Μεγαρεῖς εἰσὶν 39.
ἔθνος, καὶ πόλεις αἵδε· Αἰγοσθένια, Πηγαὶ τεῖχος, Γεράνεια ὄρος. παράπλους δὲ τῆς Μεγαρέων χώρας στάδια ρ'.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ. Μετὰ δὲ Μεγαρεῖς ἡ Κόρινθος 40.
πόλις ἐστὶν, ἱερὸν Αἰγαῖον, ἰσθμός.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ. Ἐντεῦθεν ἤδη ἄρχεται ἡ 41.
Πελοπόννησος. Ἔστι δ' ἀπὸ θαλάσσης ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν ἐπὶ ἡμῶν θάλασσαν διὰ τοῦ ἰσθμοῦ στάδια τετταράκοντα· ταῦτα κολπώδη πάντα. παράπλους δὲ τῆς Κορινθίων χώρας ἥμισυ ἡμέρας.

ΣΙΚΥΩΝ. Μετὰ δὲ Κόρινθον Σικυὼν πόλις. ταύ- 42.
τῃ παράπλους σταδίων ρκ'.

39. Αἰγοσθέναι. Codd. Αιγοσθέναι. Salm. Αἰγόσθενα. τεῖχος, Γεράνεια ὄρος em. Gail. Codd. τεῖχος Γεράνεια, Ἄρις.
40. Αἰγαῖον. Codd. αἴγνον. Gail. Αἔχαιον.
41. πάντα cod. Hervurt. Vulg. om.

rensium gens, et urbes hae: Aegosthena, Pegae munimentum, Gerania mons. Praeternavigatio Megarensium regionis est stadiorum centum. ‖ 40. Post Megarenses est *Corinthus* urbs, fanum Aegaeum, isthmus. ‖ 41. Inde autem incipit *Peloponnesus*. A mari ad mare usque ad nostrum est iter per isthmum quadraginta stadiorum, et sunt haec omnia sinuosa. Praeternavigatio regionis Corinthiorum est partis diei dimidiae. ‖ 42. Post Corinthum *Sicyon* civitas. Huius praetervectio stadiorum 120. ‖ 43. Post

43. *ΑΧΑΙΟΙ.* Μετὰ δὲ Σικυῶνα Ἀχαιοὶ ἔθνος, καὶ πόλεις εἰσὶν ἐν αὐτοῖς αἵδε· Πελλήνη, Αἴγειρα, Αἰγαὶ, Αἴγιον, Ῥύπαι, ἐξοχὴ Ῥίον, Πάτραι, Δύμη. παράπλους δὲ τῆς Ἀχαΐας χώρας στάδια ψ'.

Pag. 16.

44. *ΗΛΙΣ.* Μετὰ δὲ Ἀχαιοὺς εἰσιν ἔθνος Ἦλις· καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ· Κυλλήνη, καὶ λιμὴν, καὶ ποταμὸς Ἀλφειός· ἔστι δὲ καὶ ἄλλη συνοικία πόλεων Ἠλιεῖς ἐν μεσογείᾳ. Κατὰ ταύτην τὴν χώραν ἐστὶ νῆσος Ζάκυνθος, ἐν ᾗ καὶ πόλις καὶ λιμήν. παράπλους δὲ τῆς Ἠλείων χώρας ἄχρι ἐπὶ τοὺς Λεπρεατῶν .... στάδια ψ'.

45. *ΑΡΚΑΔΙΑ.* Μετὰ δὲ Ἦλιν Ἀρκαδία ἔθνος ἐστίν. Καθήκει δὲ ἡ Ἀρκαδία ἐπὶ θάλατταν κατὰ Λεπρέων

43. Em. Voss. Codd. Πελλύνη, Ἄσπρα, Αἴγειον, Αἰγαίας. Ad Ἄσπρα in margine utriusque codicis ascriptum Αἴγειρα. Ῥάπαι codd. — Palmer. e Strabone Ῥύπες. ἐξοχὴ Ῥίου. em. Voss. Codd. ἐξωχερίον.

44. Post Λεπρεατῶν videtur excidisse ὅρους.

Sicyonem est *Achaeorum* gens; in qua hae civitates: Pellene, Aegira, Aegae, Aegium, Rhypes, et extra Rhium promontorium, Patrae, Dyme. Praetervectio Achaiae regionis est stadiorum 700. || 44. Post Achaeos est *Elis* gens: urbsque in ea Cyllene cum portu, et fluvius Alpheus. Est etiam altera cohabitatio civitatum Elienses in mediterraneo tractu. Huic regioni est opposita Zacynthus insula, in qua civitas cum portu. Praeternavigatio vero regionis Eliensium usque ad terminos Lepreatarum est stadiorum 700. || 45. Elin sequitur *Arcadia.* Descendit autem Arcadia ad mare de Lepreis inde a media terra. Mediterraneae vero

ἐκ μεσογείας. εἰσὶ δὲ αὐτῶν πόλεις ἐν μεσογείᾳ αἱ μεγάλαι αἵδε· Τέγεα, Μαντίνεια, Ἡραία, Ὀρχομενός, Στύμφαλος. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις. παράπλους δὲ τῆς Λεπρεατῶν χώρας στάδια ρ'.

ΜΕΣΣΗΝΗ. Μετὰ δὲ Ἀρκαδίαν ἐστὶν ἔθνος 46. Μεσσήνη, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ αἵδε· πρώτη Μεσσήνη καὶ λιμὴν, Κυπάρισσος ἀπέχουσα ἀπὸ θαλάττης στάδια ζ', Ἰθώμη ἐν μεσογείᾳ ἀπὸ θαλάττης στάδια π'. παράπλους δὲ τῆς Μεσσηνίας χώρας στάδια τ'.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΩΝ. Λακεδαίμων ἔθνος, καὶ πό- 47. λεις ἐν αὐτῇ εἰσὶν αἵδε· Ἀσίνη, Μοθώνη, Ἀχίλ- Pag. 17. λειος λιμὴν, καὶ ἀντίπυγος τούτου Ψαμαθοῦς λιμήν. Τούτων ἀμφοτέρων ἐν μέσῳ προέχον εἰς θάλασσαν ἱερὸν Ποσειδῶνος, Ταίναρος· καὶ Λᾶς πόλις καὶ λι-

45. ἐν μεσογείᾳ cod. Hervurt. Vulg. om.

civitates magnae in ea sunt: Tegea, Mantinea, Heraea, Orchomenus, Stymphalus: sunt etiam aliae urbes. Praetervectio Lepreatarum regionis stadiorum est 100. || 46. Post Arcadiam est *Messene* gens, et urbes in ea hae sunt: prima Messene cum portu, Cyparissus distans a mari stadia septem; Ithome in mediterraneo tractu (distans) a mari stadia octoginta. Praetervectio vero Messeniae est stadiorum 300. || 47. Deinceps est *Lacedaemon* regio, et urbes in ea sunt hae: Asine, Methone, Achilleus portus, et huic adversum tergum habens Psamathus portus. In medio horum (portuum) est Neptuni fanum, mari imminens; Taenarus, et Las

μὴν, Γύθειον, ἐν ᾧ νεώριον καὶ τεῖχος, καὶ ποταμὸς
b. Εὐρώτας, καὶ Βοῖα πόλις, καὶ Μαλέα ἄκρα. ΚΥΘΗΡΑ. κατὰ ταύτην κεῖται Κύθηρα νῆσος, καὶ πόλις καὶ λιμήν. Κατὰ δὲ ταύτην ἐστὶ Κρήτη νῆσος. Μετὰ δὲ ταύτην ἡ προειρημένη ἄκρα Μαλέα, Σίδη πόλις καὶ λιμὴν, Ἐπίδαυρος πόλις καὶ λιμὴν, Πρασία πόλις καὶ λιμὴν, Μέθανα πόλις καὶ λιμήν. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ πόλεις Λακεδαιμονίων. Ἐν μεσογείᾳ δ' ἐστὶ Σπάρτη καὶ ἄλλαι πολλαί. Παράπλους δὲ τῆς Λακεδαιμονίων χώρας ἡμερῶν γ'.

48. ΚΡΗΤΗ. Κατὰ Λακεδαίμονα νῆσος κεῖται Κρήτη· ἐγγυτάτω γὰρ Λακεδαίμων κεῖται τῆς Εὐρώπης. Δια-

47. Γύθειον em. Salmas. Codd. Γιθείων.
b. ΚΥΘΗΡΑ em. Gronov. Codd. Κύθηρα, quod eiiciunt Salmas. et Vossius.
Μέθανα fors. Ἄνθάνα. Gail.

urbs cum portu, Gythium in quo est navale cum portu, et fluvius Eurotas, et Boea urbs, et Malea promontorium. CYTHERA. Cui vicina est Cythera insula, et urbs cum portu. Cui opposita est Creta insula. Post hoc est supra memoratum promontorium Malea, Sida urbs et portus, Epidaurus urbs cum portu, Prasia urbs cum portu, Anthana urbs cum portu. Habent et multas alias Lacedaemonii civitates. In mediterraneo tractu est Sparta, aliaeque multae. Praetervectio regionis Lacedaemoniorum est dierum trium. ‖
48. E regione Lacedaemonis sita est *Creta* insula. Proxima enim (inter regiones) Europae sita est Lacedae-

πλοῦς δὲ ἀπὸ Λακεδαίμονος ἕως ἐπὶ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Κρήτης, ἐφ' ᾧ ἐστὶ πόλις Φαλάσαρνα, ἡμέρας δρόμος. Ἀπὸ δὲ Φαλασάρνων Κριοῦ μέτωπόν ἐστιν ἀκρωτήριον. πρὸς Νότον δὲ ἄνεμον πλοῦς εἰς Λιβύην. ἐπὶ Χεῤῥονήσου δὲ τὰς Ἁλιάδας τῶν Κυρηναίων, πλοῦς ἡμέ- Pag. 18.
ρας καὶ νυκτός. Ἔστι δὲ ἡ Κρήτη μακρὰ στάδια ,βφ'. b.
στενὴ δὲ, καὶ τέταται ἀπὸ ἡλίου δυσμῶν πρὸς ἡλίου ἀνατολάς. Οἰκοῦσι δὲ ἐν Κρήτῃ Ἕλληνες, οἱ μὲν ἄποικοι Λακεδαιμονίων, οἱ δὲ Ἀργείων, οἱ δὲ Ἀθηναίων, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος τῆς ἄλλης ὁπόθεν ἔτυχεν. Εἰσὶ δέ τινες αὐτῶν καὶ αὐτόχθονες. Πόλεις πολλαὶ ἐν Κρήτῃ. Κρήτης θέσις ὡς ἀκρωτηρίων. Ἔστι πρώτη c.
πόλις πρὸς ἥλιον δυόμενον ἡ προειρημένη Φαλάσαρνα

48. ἄνεμον Edd. ἀνέμου Codd.
b. ἀκρωτηρίων. — Codd. ἀκρωτέρω.

mon. Navigatio autem a Lacedaemone usque ad promontorium Cretae, in quo urbs Phalasarna, est iter diei. Post Phalasarna est Criumetópon promontorium. Ad Notum vero navigatio est in Libyam. Usque ad Piscatoria Chersonesi Cyrenaeorum navigatio est diei noctisque. Longitudo Cretae est stadiorum 2500; est vero angusta, et extenditur a solis occasu adversus solis ortum. Inhabitant Cretam Graeci; hi quidem Lacedaemoniorum coloni, illi Argivorum, isti Atheniensium, alii vero ex aliis Graeciae partibus, undecumque sors tulit. Sunt etiam inter eos quidam indigenae. Urbes in Creta sunt multae. Cretae situs est sicut promontoriorum. Prima eius civitas

τὴν Ἀστυπάλη. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην.

50. *ΑΡΓΟΣ.* Μετὰ δὲ Λακεδαίμονα πόλις ἐστὶν Ἄργος, καὶ ἐν αὐτῇ Ναυπλία πόλις, καὶ λιμήν. ἐν μεσογείᾳ δὲ Κλεῶναι, καὶ Μυκῆναι, καὶ Τίρυνς. παράπλους τῆς Ἀργείας χώρας κύκλῳ (ἔστι γὰρ κόλπος ὁ Ἀργολικὸς καλούμενος) στάδια ρν'.

51. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ. Ἡ Ἐπίδαυρος δὲ χώρα μετὰ Ἄργος· Pag. 20. καθήκει γὰρ εἰς τὸν κόλπον τοῦτον στάδια λ'. Μετὰ δὲ τὴν Ἐπιδαυρίαν χώραν Ἁλία καὶ λιμήν. αὕτη ἐστὶ ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου. περίπλους ταύτης ἐστὶ σταδίων ἑκατόν.

52. ΕΡΜΙΩΝ. Μετὰ δὲ ταύτην Ἑρμιὼν πόλις ἐστὶ, καὶ λιμήν. ταύτης δὲ περίπλους σταδίων π'. Μετὰ

50. *Κλεῶναι* em. Voss. Codd. *Καθῶναι*. *Τίρυνς* em. Gail. Codd. *Τίρυνθα*.

quam Anaphe; prope eam vero Astypale. Sed redeo ad continentem, unde digressus eram. || 50. Post Lacedaemonem est *Argos* civitas, et in ea urbs Nauplia cum portu. In media vero terra Cleonae, Mycenae et Tiryns. Praetervectio Argivae regionis per orbem (est enim ibi sinus dictus Argolicus) stadiorum 150. || 51. *Epidaurus* regio Argum excipit. Pertinent enim ad hunc sinum eius stadia triginta. Post Epidauriam regionem Halia, cum portu. Sita haec est in ore sinus Argolici. Praetervectio huius est stadiorum centum. || 52. Deinceps est *Hermion* civitas cum portu.

δὲ Ἑρμιῶνα Σκύλλαιόν ἐστιν ἀκρωτήριον τοῦ κόλπου τοῦ πρὸς ἰσθμόν· ἔστι δὲ τὸ Σκύλλαιον τῆς Τροιζηνίας. καταντικρὺ δὲ αὐτοῦ ἐστὶ Σούνιον ἀκρωτήριον τῆς Ἀθηναίας χώρας. Κατὰ δὲ τοῦτό ἐστι νῆσος Βέλβινα, καὶ πόλις. Τούτου τοῦ κόλπου ἀπὸ τούτου τοῦ στόματος εἴσω εἰς τὸν ἰσθμὸν στάδιά ἐστι ψμ′. ἔστι δὲ ὁ κόλπος οὗτος αὐτὸς κατὰ στόμα εὐθύτατος.

ΤΡΟΙΖΗΝ. Μετὰ δὲ Ἑρμιῶνα Τροιζὴν πόλις 53.
καὶ λιμήν. παράπλους δ' ἐστὶν αὐτῆς στάδια λ′. Μετὰ δὲ ταῦτα νῆσός ἐστι Καλαυρία, καὶ πόλις, καὶ λιμήν. παράπλους δ' ἐστὶν αὐτῆς στάδια τ′.

ΑΙΓΙΝΑ. Κατὰ δὲ ταύτην νῆσός ἐστι καὶ πόλις 54.
Αἴγινα, καὶ λιμένες δύο. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην.

Huius praeternavigatio est stadiorum octoginta. Post Hermionem est Scyllaeum promontorium sinus ad isthmum (pertingentis). Est vero Scyllaeum in Troezenia: ex adverso eius est Sunium promontorium Atticae regionis. Circa hoc (Scyllaeum), est Belbina insula cum urbe. Huius sinus ab hoc ore intus usque ad isthmum sunt stadia 740. Est vero hic idem sinus in ore rectissimus. § 53. Post Hermionem *Troezen* civitas cum portu: praetervectio eius est stadiorum triginta. Post haec est insula Calauria cum urbe et portu. Praetervectio eius (reliquae Troezeniae) est stadiorum 300. § 54. Circa hanc (Troezeniam) est *Aegina* insula cum urbe et duobus portubus. Sed redeo ad continentem,

55. *ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ.* Μετὰ δὲ Τροιζηνίαν πόλις Ἐπί-
Pag 21. δαυρος, καὶ λιμήν. παράπλους δὲ τῆς Ἐπιδαύρου χώρας στάδια λ'.

56. *ΚΟΡΙΝΘΙΑ.* Μετὰ δὲ Ἐπίδαυρον ἡ Κορινθίων χώρα ἐστὶ... πρὸς ἠῶ, καὶ τεῖχος Κεγχρείας, καὶ ἰσθμὸς, οὗ ἱερὸν Ποσειδῶνος. Ἐνταῦθα ἡ Πελοπόννησος λήγει. Ἔστι δὲ καὶ ἔξω τοῦ ἰσθμοῦ χώρα Κορινθίοις, καὶ τεῖχος Σιδοῦς, καὶ ἕτερον τεῖχος Κρεμμύων. Παράπλους δὲ τῆς Κορινθίων χώρας μέχρι τῶν ὁρίων τῶν Μεγαρέων στάδια τ'.

57. *ΜΕΓΑΡΑ.* Ἀπὸ δὲ τῆς Κορινθίων χώρας Μέγαρα πόλις ἐστὶ, καὶ λιμὴν, καὶ Νίσαια τεῖχος. Παράπλους δὲ τῆς Μεγαρέων χώρας μέχρι Ἄπιδος, ἐστὶ

56. ἐστὶ... Videtur excidisse ἡ. Gail.
57. Νίσαια em. Voss. Codd. Μεγαία.
Μεγαρέων em. Voss. Codd. Μεγαρέως.

unde deverteram. ‖ 55. Post Troezeniam est civitas *Epidaurus* cum portu. Praeternavigatio regionis Epidauri, stadiorum triginta. ‖ 56. Post Epidaurum est *Corinthiorum* regionis ea pars, quae orientem spectat, et munimentum Cenchreae, et isthmus, ubi fanum Neptuni. Hic est finis Peloponnesi. Est vero etiam extra isthmum ager Corinthiorum, et castellum Sidus, et aliud castellum Cremmyon. Praeternavigatio Corinthiorum regionis usque ad terminos Megarensium est stadiorum 300. ‖ 57. Post Corinthiorum regionem est *Megara* urbs cum portu et Nisaea oppidum. Praeternavigatio Megarensium regionis usque ad Apidem (est enim hic terminus

γὰρ οὗτος ὅρος τῆς Ἀθηναίων χώρας, στάδιοι ρμ'.

ΑΤΤΙΚΗ. Μετὰ δὲ Μεγαρεῖς εἰσὶν Ἀθηναίων 58. πόλεις. Καὶ πρῶτον τῆς Ἀττικῆς Ἐλευσὶς, οὗ ἱερὸν Δήμητρός ἐστι, καὶ τεῖχος [καὶ νῆσος Σαλαμίς]. Κατὰ τοῦτό ἐστι Σαλαμὶς νῆσος καὶ πόλις καὶ λιμήν. Ἔπειτα ὁ Πειραιεὺς, καὶ τὰ σκέλη, καὶ Ἀθῆναι. Ὁ δὲ Πειραιεὺς λιμένας ἔχει γ'. Ἀνάφλυστος τεῖχος, καὶ λιμήν. Σούνιον ἀκρωτήριον, καὶ τεῖχος, καὶ λιμένες δύο. Ῥαμνοῦς τεῖχος. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι λιμένες ἐν τῇ Ἀττικῇ Pag. 22. πολλοί. Περίπλους τῆς Ἀθηναίων χώρας στάδια αρμ'. Ἀπὸ Ἄπιδος χώρας ἐπὶ Σούνιον στάδια μμξ'. Ἀπὸ Σουνίου μέχρι τῶν ὅρων τῶν Βοιωτίων στάδια χν'. Κατὰ δὲ τὴν Ἀττικὴν εἰσι νῆσοι αἱ Κυκλάδες καλούμεναι, καὶ πόλεις αἵδε ἐν ταῖς νήσοις.

58. c. μμξ'. Fortasse υϛ. Gail.

Atheniensium regionis) stadiorum 140. ‖ 58. Post Megarenses sunt Atheniensium oppida. Et primum *Atticae* est Eleusis, ubi fanum Cereris, et munimentum. Circa hoc est insula Salamis, et urbs cum portu. Deinceps est Piraeeus, eiusque crura, et Athenae. Piraeeus vero portus habet tres. Anaphlystus munimentum cum portu. Sunium promontorium, et munimentum, cum duobus portubus. Rhamnus munimentum. Sunt et alii complures in Attica portus. Circumnavigatio Atheniensium regionis est stadiorum 1140. Ab Apide regione usque ad Sunium stadia 490, a Sunio usque ad terminos Boeotiae stadia 650. Circa Atticam sunt insulae, quae Cyclades appellantur,

59. *ΝΗΣΟΙ ΚΥΚΛΑΔΕΣ.* *Κέως, αὕτη τέτράπολις, καὶ λιμὴν, Κορησία, Ἰουλίς, Αἶραι. Ἑλένη, Κύθνος νῆσος, καὶ πόλις. Σέριφος νῆσος, καὶ πόλις, καὶ λιμήν· Σίφνος. Πάρος λιμένας ἔχουσα δύο, ὧν τὸν ἕνα κάλλιστον. Νάξος, Δῆλος, Ῥήνη, Σύρος, Μύκονος, αὕτη δίπολις. Τῆνος καὶ λιμήν. Ἄνδρος καὶ λιμήν. Αὗ-*
b. *ται μὲν αἱ Κυκλάδες νῆσοι. Ὑπὸ δὲ ταύτας ἕτεραι νῆσοι αἵδε. Πρὸς Νότου Ἴος, καὶ λιμήν. Ἐν ταύτῃ Ὅμηρος τέθαπται. Ἀμοργὸς, αὕτη τρίπολις, καὶ λιμήν.*
c. *Ἴκαρος, δίπολις. Μετὰ δὲ Ἄνδρον Εὔβοια νῆσος, αὕτη τετράπολις. Εἰσὶ δὲ ἐν αὐτῇ Κάρυστος, Ἐρετρία*

59. a. *Αἶραι*, fortasse *Καρθαία*. Gail.
κάλλιστον em. Voss. Codd. *κάθιστον*.
Σύρος em. Harduin. Codd. *Σκύρος*.
Μύκονος em. Voss. Codd. *Μύκολος*.
b. *νότου*. — Codd. *πόντου*. Voss. *νότον*.

urbesque in iis hae sunt. || 59. *Cyclades insulae.* Ceos, haec quatuor urbes habens cum portu, Coresia, Iulide, et Carthaea. Inde Helena, Cythnus insula cum urbe. Seriphus insula cum urbe et portu. Siphnus, Paros cum duobus portubus, quorum unus pulcherrimus. Naxus, Delus, Rhene, Scyrus, Myconus cum duabus urbibus. Tenus cum portu. Andrus cum portu. Hae quidem sunt Cyclades insulae. Sub his vero sunt aliae insulae hae. Ad Notum Ios cum portu, in qua Homerus sepultus est. Amorgus, quae e tribus constat urbibus et portu. Icarus, in qua binae urbes. Post Andrum vero est Euboea insula; in qua urbes quatuor. Sunt

καὶ λιμὴν, Χαλκὶς καὶ λιμὴν, Ἑστίαια καὶ λιμήν. Ἡ
δὲ Εὔβοια ἀπὸ Κηναίου Διὸς ἱεροῦ ἐπὶ Γέραιστον Pag. 23.
Ποσειδῶνος ἱερὸν ἔχει στάδια ατν'. Τὸ δὲ πλάτος στενή
ἐστιν ἡ Εὔβοια. Ἐν δὲ τῷ Αἰγαίῳ πελάγει εἰσὶ νῆσοι d.
αἵδε. Κατὰ Ἐρετρίαν Σκύρος καὶ πόλις. Ἶκος, αὕτη
δίπολις. Πεπάρηθος, αὕτη τρίπολις, καὶ λιμήν. Σκία-
θος, αὕτη δίπολις, καὶ λιμήν. Μετὰ ταῦτα ἐπάνειμι
πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην.

ΒΟΙΩΤΙΑ. Μετὰ δὲ Ἀθήνας εἰσὶ Βοιωτοὶ ἔθνος. 60.
Καθήκουσι γὰρ καὶ οὗτοι ἐπὶ ταύτην τὴν θάλασσαν. Καί
ἐστιν ἐν αὐτῇ πρῶτον ἱερὸν Δήλιον· Αὐλὶς, ἱερὸν, Εὔ-
ριπος, τεῖχος, Ἀνθηδὼν τεῖχος· Θῆβαι, Θεσπιαὶ, Ὀρ-

c. *Κηναίου* em. Voss. Codd. *Κηρηναίου*.
d. *Ἶκος* em. Voss. ex Hoeschelii notis. Codd. *ἴκσο*.
60. *Εὔριπος* cett. em. Gail. Priores edd. *Εὔριπος, τεῖχος Ἀνθηδών· τεῖχος Θηβαί, Θεσπιαί* cett.

in ea Carystus, Eretria cum portu, Chalcis cum portu, Hestiaea cum portu. Euboea a Cenaei Iovis fano usque ad Geraestum Neptuni fanum est stadiorum 1350. Latitudine vero angusta est Euboea. In Aegaeo vero pelago insulae sunt hae. E regione Eretriae Scyrus cum urbe. Icus, in qua duae urbes. Peparethus, cui tres urbes cum portu. Sciathus, in qua duae urbes et portus. Sed iam redeo ad continentem, unde abieram. ‖ 60. Post Athenas sunt *Boeoti*. Pertingunt enim et hi usque ad hoc mare. Primum in ea est fanum Delium: Aulis, fanum, Euripus, castellum, Anthedon castellum: Thebae, Thespiae, Orchomenus in mediterraneo tractu Sunt

χομενὸς ἐν μεσογείᾳ. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις. Παράπλους δὲ τῆς Βοιωτίας χώρας, ἀπὸ Δηλίου μέχρι τῶν Λόκρων ὁρίων, στάδιοι σν'.

61. ΛΟΚΡΟΙ. Μετὰ δὲ Βοιωτοὺς εἰσι Λοκροὶ ἔθνος. Καί εἰσι κατὰ Εὔβοιαν αὐτοῖς πόλεις αἵδε· Λάρυμνα, Κῦνος, Ὀποῦς, Ἀλόπη. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Λοκροῖς. Παράπλους δὲ τῆς χώρας αὐτῶν στάδια σ'.

62. ΦΩΚΕΙΣ. Μετὰ δὲ Λοκροὺς εἰσι Φωκεῖς. Διήκουσι γὰρ καὶ οὗτοι εἰς τὴν θάλασσαν ταύτην. Καὶ πόλεις αὐτοῖς εἰσὶν αἵδε· Θρόνιον, Κνημὶς, Ἐλάτεια,
Pag. 24. Πανοπεύς. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις αὐτοῖς ἐν μεσογαίᾳ. Παράπλους δέ ἐστι τῆς Φωκέων χώρας στάδια σ'.

63. ΜΗΛΙΕΙΣ. Μετὰ δὲ Φωκεῖς εἰσὶ Μηλιεῖς, καὶ ὁ κόλπος ὁ Μηλιεύς. Ἐν τούτῳ τῷ κόλπῳ εἰσὶ οἱ Λιμο-

Λόκρων ὁρίων em. Palmer. Codd. Λευκῶν ὁρίων.
61. Κῦνος, Ὀποῦς em. Gronov. Codd. Κυνοσοῦρος.

etiam aliae urbes. Praeternavigatio vero Boeotiae regionis a Delio usque ad Locrorum fines stadia 250. || 61. Post Boeotos sunt *Locri.* Hae sunt eorum civitates e regione Euboeae: Larymna, Cynus, Opus, Alope. Habent etiam alias multas civitates Locri. Praetervectio eorum regionis est stadiorum 200. || 62. Locros sequuntur *Phocenses.* Pertingunt enim etiam hi ad hoc mare. Urbes eorum sunt hae: Thronium, Cnemis, Elatea, Panopeus. Habent quoque alias civitates mediterraneas. Praetervectio Phocensium regionis est stadiorum 200. || 63. Post Phocenses sunt *Melienses,* sinusque Meliacus. Ad hunc sinum sunt, qui dicuntur *Limodorienses,* urbesque hae:

δωριεῖς καλούμενοι οἵδε, Ἐρινεὸς, Βοῖον, Κυτίνιον. Ἐνταῦθα Θερμοπύλαι, Τραχίς, Οἴτη, Ἡράκλεια, Σπερχειὸς ποταμός.

ΜΑΛΙΕΙΣ. Μετὰ δὲ Μαλιεῖς ἔθνος. Ἔστι δὲ b. Μαλιεῦσιν ἡ πρώτη πόλις Λαμία, ἐσχάτη δὲ Ἐχῖνος. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις Μαλιεῦσι, μέχρι οὗ ὁ κόλπος ἐπιθίγῃ. Καὶ τῇ Μαλιέων χώρᾳ ἐποικοῦσιν ἄνωθεν ἀπὸ μεσογείας Αἰνιᾶνες, καὶ δι' αὐτῶν ῥεῖ ὁ Σπερχειὸς ἔξω τοῦ Μαλιέων κόλπου.

ΑΧΑΙΟΙ. Εἰσὶ δὲ Ἀχαιοὶ Φθιῶται ἔθνος. Εἰσὶ 64. δὲ ἐν τῷ Παγασητικῷ κόλπῳ ἐπ' ἀριστερᾷ εἰσπλέοντι ὡς ἐπὶ τὸ ἥμισυ τοῦ κόλπου Ἀχαιῶν πόλεις αἵδε· Ἀλιτροπὲς, Λάρισσα, Μελιτιάδες, Δημήτριον, Θῆβαι. Εἰσὶ

63. Ἐρινεός. — Codd. Ἔρινος.
Κυτίνιον em. Voss. Codd. τὸ Γούνιον
b. Μαλιέων. Codd. Μαλεῶν.
64. Ἀλιτροπὲς codd. — Gail. coni. παλιντροπές.

Erineus, Boeum, Cytinium. Illic Thermopylae, Trachis, Oeta, Heraclea, Sperchius amnis. Deinceps sunt *Malienses*. Prima Maliensium civitas est Lamia, postrema vero Echinus. Sunt etiam aliae civitates Maliensibus, usque ad sinum. Supra Maliensium regionem in mediterraneo tractu habitant Aenianes, perque eos fluit Sperchius amnis, extra sinum Maliacum. || 64. Est gens *Achaei* Phthiotae. Ad sinum vero Pagaseticum a sinistra parte eius qui eum navigando intrat usque ad medium hunc sinum sunt hae Achaeorum civitates: Alitropes, Larissa, Melitaea, Demetrium, Thebae. Habent

δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις Ἀχαιοῖς ἐν μεσογαίᾳ.

65. ΘΕΤΤΑΛΙΑ. Μετὰ δὲ Ἀχαιοὺς Θετταλία, καθήκει ἐπὶ θάλατταν ἐκ μεσογείας κατὰ στενὸν εἰς τὸν Παγασητικὸν κόλπον στάδια λ'. Καὶ εἰσι Θετταλίας πόλεις αἵδε ἐπὶ θαλάττῃ· Ἀμφάναιον, Παγασαί. Ἐν δὲ μεσογείᾳ· Φέραι, Λάρισσα, Φάρσαλος, ἱερὸν Πελινναῖον, Σκότουσα, Κράνων. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πό-
Pag. 25. b. λεις Θετταλῶν ἐν μεσογείᾳ. Ἡ δὲ Θετταλία παρήκει ἐν μεσογείᾳ ὑπὲρ Αἰνιάνων, καὶ Δολόπων, καὶ Μαλιέων, καὶ Ἀχαιῶν, καὶ Μαγνήτων, μέχρι Τεμπῶν. Τοῦ δὲ Παγασητικοῦ κόλπου μῆκός ἐστιν ἀπὸ στόματος εἰς τὸν μυχὸν πλοῦς προαριστίδιος. Τὸ δὲ στόμα

65. στάδια. Codd. στάδιοι.
Ἀμφάναιον. — Codd. Ἀμφίναιον. Voss. Ἀμφαναὶ vel Ἀμφάναια.
Πελινναῖον em. Voss. Codd. Πελληναῖον.
Κράνων em. Salmas. Codd. Κραῖνον.

etiam alias Achaei urbes mediterraneas. || 65. Post Achaeos *Thessalia* est. Pertinet ad mare e media terra per angustias usque ad sinum Pagaseticum per stadia triginta. Civitates autem Thessaliae ad mare sunt hae: Amphanaeum, Pagasae. Mediterraneae vero: Pherae, Larissa, Pharsalus, fanum Pelinnaeum, Scotusa, Cranon. Sed alias quoque Thessali civitates mediterraneas habent. Thessalia vero in mediterraneo tractu extenditur supra Aenianes, et Dolopes, et Malienses, et Achaeos, et Magnetas, usque ad Tempe. Sinus autem Pagasetici longitudo, ab ore usque ad intimum recessum, est naviga-

αὐτοῦ ἐστὶ στάδια ε'. Ἐν δὲ τῷ Παγασητικῷ κόλπῳ ἐστὶ νῆσος Κικύνηθος, καὶ πόλις.

ΜΑΓΝΗΤΕΣ. Ἔθνος δὲ Μαγνήτων παρὰ θάλατταν, καὶ πόλεις αἵδε· Ἰωλκὸς, Μεθώνη, Κορακαὶ, Σπάλαιθρα, Ὀλιζὼν καὶ λιμήν. Ἔξω δὲ τοῦ κόλπου Παγασητικοῦ Μελίβοια, Ῥιζοῦς, Εὐρυμέναι, Μύραι. Ἐν μεσογείᾳ δὲ ἐποικοῦσιν ἔθνος Περῤῥαιβοὶ, Ἕλληνες. Μέχρι ἐνταῦθά ἐστιν ἀπὸ Ἀμβρακίας συνεχὴς ἡ Ἑλλάς. Ἐπιεικῶς δὲ καὶ ἐπὶ θάλατταν πᾶσαν Ἑλλάδι ὅμοιόν ἐστι. 66.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Ἀπὸ δὲ Πηνειοῦ ποταμοῦ Μακεδόνες εἰσὶν ἔθνος, καὶ κόλπος Θερμαῖος. Πρώτη πό- 67. Pag. 26.

b. Κικύνηθος em. Voss. (cf. Strab. IX, 667). Codd. Κικήνθος.
66. Μεθώνη em. Voss. — Codd. Μοθώνη.
καὶ λιμήν em. Salmas. Codd. Ἴσαι λ. Palmerius Ἰπνοί. Gronov. Ἀφέται.
πᾶσαν em. Gail. Codd. πᾶσα. Vossius πάσῃ.

tionis antemeridianae. Os eius patet stadia quinque. In sinu vero Pagasetico est insula Cicynethus cum urbe. ‖ 66. *Magnetum* autem gens ad mare habitat, urbesque in ea sunt hae: Iolcus, Methone, Coracae, Spalaethra, Olizon cum portu. Extra sinum Pagaseticum: Meliboea, Rhizus, Eurymenae, Myrae. In mediterraneo tractu Perrhaebi habitant, natio Graeca. Et hactenus ab Ambracia continua est Graecia. Iuxta maria vero omnia Graeciae plerumque est similitudo. ‖ 67. Post Peneum fluvium sunt *Macedones*, et sinus Thermaeus. Prima

λις Μακεδονίας Ἡράκλειον, Δῖον, Πύδνα πόλις Ἑλληνίς, Μεθώνη πόλις Ἑλληνίς, καὶ Ἁλιάκμων ποταμός, Ἀλωρὶς πόλις καὶ ποταμὸς Λυδίας, πόλις Αἰγαὶ καὶ βασίλειον ἐν αὐτῇ, καὶ ἀνάπλους εἰς αὐτὴν ἀνὰ τὸν Λυδίαν.
b. Ἄξιος ποταμός, Ἐχείδωρος ποταμός, Θέρμη πόλις, Αἴνεια Ἑλληνίς, Παλλήνη ἄκρα μακρὰ εἰς τὸ πέλαγος ἀνατείνουσα. Καὶ πόλεις αἵδε ἐν τῇ Παλλήνῃ Ἑλληνίδες· Ποτίδαια ἐν τῷ μέσῳ τὸν ἰσθμὸν ἐμφράττουσα, Μένδη, Ἄφυτις, Θραμβηΐς, Σκιώνη, Καναστραῖον τῆς Παλλή-
c. νης ἱερὸν ἀκρωτήριον. Ἔξω δὲ τοῦ ἰσθμοῦ πόλεις αἵδε·

67. Ἀλωρίς codd. Salmas. Ἄλωρος, ut omnes.
πόλις Αἰγαί em. Voss. Codd. Πολάγιλις. Salmas. Πέλλα πόλις.

b. Ἐχείδωρος em. Voss. ex Herod. VII, 127. Codd. Δῶρος.
Αἴνεια em. Voss. ex Herod. VII, 123. Codd. Ἄνεια.
Μένδη, Ἄφυτις em. Hoeschel. ex Herod. l. c. Codd. Μένδυ, Ἄφυστις.
Θραμβηΐς. — Codd. Ὀραμβηΐς. Herod. l. c. Θεράμβω. Vossius e Steph. B. Θράμβος.

Macedoniae urbs est Heraclium, Dium, hinc Pydna urbs Graeca, Methone urbs Graeca, et Haliacmon fluvius, Alorus urbs, et fluvius Lydias, Aegae urbs, et regia in ea, navigaturque in eam per Lydiam. Axius fluvius. Echedorus fluvius, Therma urbs, Aenea civitas Graeca, Pallene promontorium longe in mare prominens. Et hae urbes Graecae sunt in Pallene, Potidaea isthmum in medio obstruens, Mende, Aphytis, Thrambeis, Scione, Canastraeum sacrum Pallenes promontorium. Extra isthmum sunt urbes hae: Olynthus urbs Graeca, Mecyberna urbs

Ὄλυνθος Ἑλληνὶς, Μηκύβερνα Ἑλληνὶς, Σερμυλία Ἑλληνὶς καὶ κόλπος Σερμυλικὸς, Τορώνη πόλις Ἑλληνὶς καὶ λιμὴν, Δῖον Ἑλληνὶς, Θύσος Ἑλληνὶς, Κλεῶναι Ἑλληνὶς, Ἄθως ὄρος, Ἀκροθῶται Ἕλληνες, Χαραδρίαι Ἑλληνὶς, Ὀλόφυξις Ἑλληνὶς, Ἄκανθος Ἑλληνὶς, Ἄλαπτα Ἑλλη- Pag. 27.
νὶς, Ἀρεθοῦσα Ἑλληνὶς, Βολβὴ λίμνη, Ἀπολλωνία Ἑλληνίς. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Μακεδονίας ἐν μεσογείᾳ πολλαί. Ἔστι δὲ κολπώδης. Παράπλους δὲ περὶ τοὺς κόλπους δύο ἡμερῶν. Μετὰ δὲ Μακεδονίαν Στρυμὼν ποταμός· οὗτος ὁρίζει Μακεδονίαν καὶ Θρᾴκην.

ΘΡΑΚΗ. Διήκει δὲ ἡ Θρᾴκη ἀπὸ Στρυμῶνος 68.

c. *Σερμυλία* em. Voss. ex Herodoti *Σερμύλῃ* (VII, 122). — Cf. Hecat. fr. 121. *Σερμυλία*. Codd. *Ἰσμύρια*.

Σερμυλικός em. Palmer. Codd. *Συρμονικός*. Voss. *Τορωνικός*. Gronov. *Σιθωνικός*. Nomen Sermylici alibi non invenitur.

Θύσος em. Voss. ex Her. VII, 22; Thuc. IV, 109. Codd. *Θῦος*.

Ἄκανθος Ἑλληνὶς em. Voss. Codd. *Ἄκ. Ἑλλήνιον*.

Στρυμὼν em. Voss. Codd. *Στρυμόν*.

Graeca, Sermylia urbs Graeca et sinus Sermylicus, Torone urbs Graeca cum portu, Dium urbs Graeca, Thysus urbs Graeca, Cleonae urbs Graeca, Athos mons, Acrothoi Graeci, Charadriae urbs Graeca, Olophyxus urbs Graeca, Acanthus urbs Graeca, Alapta urbs Graeca, Arethusa urbs Graeca, Bolbe lacus, Apollonia urbs Graeca. Sunt etiam aliae multae Macedoniae urbes mediterraneae. Est vero regio sinuosa. Praetervectio eius circum sinus est dierum duorum. Post Macedoniam Strymon fluvius. Hic Macedoniam et Thraciam disterminat. || 68. Extendi-

ποταμοῦ μέχρι Ἴστρου ποταμοῦ τοῦ ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ. Εἰσὶ δὲ ἐν Θρᾴκῃ πόλεις Ἑλληνίδες αἵδε· Ἀμφίπολις, Φάγρης, Γαληψὸς, Οἰσύμη, καὶ ἄλλα ἐμπόρια, Σαγίον. Κατὰ ταῦτά ἐστι Θάσος νῆσος καὶ πόλεις,
b. *καὶ λιμένες δύο, τούτων ὁ εἷς κλειστός. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν, ὅθεν ἐξετραπόμην. Νεάπολις κατὰ ταύτην, Δάτον πόλις Ἑλληνὶς, ἣν ᾤκισεν Καλλίστρατος Ἀθηναῖος, καὶ ποταμὸς Νεστὸς, Ἄβδηρα πόλις, Κούδητος ποταμός. Αἱ δὲ πόλεις, Δίκαια καὶ Μαρωνεία. Κατὰ ταῦτα ἐν τῇ ἠπείρῳ ἐμπόρια Δρῦς, Ζώνη. Σαμοθρᾴκη κατὰ*

68. *Φάγρης* em. Voss. ex Thuc. II, 99. Codd. *Φάγρη*.
Οἰσύμη em. Maussac. ex Thuc. IV, 107. Codd. *Σισύμη*.
Σαγίον, fortasse *Σαίων* Palmer.
ἐστι Θάσος em. Voss. Codd. *ἐστιν Ἕλσος*.
b. *Δρῦς, Ζώνη* em. Voss. Cf. Hecat. fr. 131 sq. Codd. *Δρυζώνη*.
κατὰ ταύτας. Cod. Hervurt. *κατατ*. Vulg. *κατὰ*. Vossius: *κατὰ ταῦτα νῆσος*.

tur *Thracia* a Strymone fluvio usque ad Istrum fluvium, qui est in Ponto Euxino. In Thracia vero urbes Graecae hae sunt: Amphipolis, Phagres, Galepsus, Oesyma, aliaque emporia, Sagium. Circa haec est Thasus insula cum urbibus et duobus portubus, quorum unus est clausus. Sed eo revertor unde digressus eram. Circa hanc Neapolis, Datum urbs Graeca, quam condidit Callistratus Atheniensis, et fluvius Nestus, Abdera urbs, Cudetus fluvius. Urbes vero Dicaea et Maronea. Vicina his in continenti sunt emporia Drys, Zone. Prope haec est

ταύτας καὶ λιμὴν, ποταμὸς Ἕβρος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ τεῖχος Δουρίσκος, Αἶνος πόλις καὶ λιμὴν, τείχη Αἰνίων ἐν τῇ Θρᾴκῃ, Μέλας κόλπος, Μέλας ποταμὸς, Δερὶς ἐμπόριον, Κόβρυς ἐμπόριον Καρδιανῶν, καὶ ἄλλο Κύπασις. Ἴμβρος καὶ Λῆμνος κατὰ τὸν Μέλανα κόλπον. Ἴμβρος ἐστὶ νῆσος καὶ πόλις, καὶ Λῆμνος νῆσος καὶ λιμήν. Ἐπάνειμι παλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην. ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΣ. Μετὰ δὲ τὸν Μέλανα κόλπον ἐστὶν ἡ Θρᾳκία χεῤῥόνησος καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ αἵδε·

Pag. 28.

c.

ποταμὸς Ἕβρος καὶ ἐπ' αὐτοῦ Δουρίσκος τεῖχος em. Voss. ex Her. VII, 59. Codd. ποταμὸς Δουρίσκος, Ἀάβαρος καὶ ἐπ' αὐτοῦ τεῖχος. Gronovius: ποταμὸς Ἄρισβος καὶ Ἕβρος καὶ ἐπ' αὐτοῦ τεῖχος. Sed nulli hic est ratio mediterranei amnis Arisbi.

Αἰνίων em. Palmer. Codd. Αἴνων.

Κόβρυς. fortasse Κῶβρυς ut Steph. B. Hoeschel.

Καρδιανῶν em. Voss. Codd. Καρδανῶν.

ἄλλο em. Gail. Codd. ἄλλος. Voss. πόλις.

Κύπασις. em. Voss. Cf. Hecat. fr. 136. Codd. Κύπασγις.

c. ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΣ. em. Palmer. Codd. χεῤῥόνησος.

ἡ Θρᾳκία χεῤῥόνησος em. Voss. Codd. ἡ Θρᾴκη ἀχεῤῥόνησος.

Samothrace insula cum portu, fluvius Hebrus, et ad eum Doriscus castellum, Aenus urbs cum portu, castella Aeniorum in Thracia, Melas sinus, Melas fluvius, Deris emporium, Cobrys emporium Cardianorum, et aliud Cypasis. Imbrus et Lemnus circa Melanem sinum. Imbrus est insula cum urbe, et Lemnus insula cum portu. Sed rursum ad continentem redeo, unde abieram. Post sinum Melanem est *Chersonesus* Thracica: urbesque in ea sunt hae; Cardia, Ide, Paeon, 'Alopeconnesus, Araplus,

Καρδία, Ἴδη, Παιὼν, Ἀλωπεκόννησος, Ἄραπλος, Ἐλαιοῦς, Ἄβυδος, Σηστὸς ἐπὶ τοῦ στόματος τῆς Προποντίδος, ὅ ἐστι στάδια ϛ'. Ἐντὸς δὲ Αἰγὸς ποταμοῦ Κρῆσσα, Κριθωτὴ, Πακτύη. Μέχρις ἐνταῦθα ἡ Θρᾳκία χεῤῥόνησος. Ἐκ Πακτύης δὲ εἰς Καρδίαν διὰ τοῦ αὐχένος πεζῇ στάδια μ', ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν· καὶ πόλις ἐν τῷ μέσῳ, ᾗ ὄνομα Ἀνορά. Χεῤῥονήσου μῆκος ἐκ Καρδίας εἰς Ἐλαιοῦντα, ταύτῃ γάρ ἐστι μακρωτάτη,
d. στάδια υ'. Μετὰ δὲ τὴν Χεῤῥόνησόν ἐστι Θρᾴκια τείχη τάδε· πρῶτον Λευκὴ ἀκτὴ, Τειρίστασις, Ἡρά-

Παιὼν fortasse Ἠϊὼν ut Steph. Byz. Gronov.
Ἐλαιοῦς em. Voss. Codd. Ἐλβιοῦς.
Μάδυτος em. Gronov. Cf. Hecat. fr. 138. Codd. Ἄβυδος.
Σηστὸς cett. em. Voss. Codd. Σηστὸς· ἐπὶ τοῦ στόματος τῆς Προποντίδος ἐστὶ στάδια ϛ'.
Κρῆσσα fortasse Κίσσα. Voss.
Κριθωτή em. Hoeschel. e Stephano, Scymno (710), Plinio (IV, 11), Suida. Codd. Κρηθωτή.
Θρ. χ. em. Voss. Codd. Θρᾳκία χεῤῥόνησος.
Ἐλαιοῦντα, em. Voss. Codd. Ἐλεοῦντα.
ταύτῃ Hoeschel. Codd. ταύνῃ.
d. μετὰ δὲ τὴν Hoeschel. e codd. Vulg. μετὰ τήν.

Elaeus, Madytus, Sestus in ore Propontidis, quod est stadiorum sex. Intus vero Aegospotamu Cressa, Crithote, Pactya. Hucusque est Chersonesus Thracia. A Pactya vero ad Cardiam pedestri itinere per cervicem sunt stadia 40, a mari ad mare. In medio est urbs appellata Agora. Longitudo Chersonesi a Cardia Elaeuntem, ibi enim maxima eius longitudo, stadiorum est 400. Post Chersonesum Thracica castella haec sunt: primum Lit-

κλεια, Γᾶνος, Γανίαι, Νέον τεῖχος, Πέρινθος πόλις καὶ λιμὴν, Δαμινὸν τεῖχος, Σηλυμβρία πόλις καὶ λιμήν. Ἀπὸ τούτου ἐπὶ στόματος τοῦ Πόντου εἰσὶ στάδιοι φ'. Ἀνάπλους καλεῖται ὁ τόπος ἀνὰ Βόσπορον μέχρι ἂν ἔλθῃ ἐφ' ἱερόν. Ἀφ' ἱεροῦ δὲ τοῦ στόματός ἐστι τοῦ Pag. 29. Πόντου εὖρος στάδια ζ'. Εἰσὶ δὲ ἐν τῷ Πόντῳ πόλεις Ἑλληνίδες αἵδε ἐν Θρᾴκῃ· Ἀπολλωνία, Μεσημβρία, Ὀδησόπολις, Κάλλατις, καὶ ποταμὸς Ἴστρος. Παράπλους e. δὲ τῆς Θρᾴκης ἀπὸ Στρυμῶνος ποταμοῦ μέχρι Σηστοῦ δύο ἡμερῶν καὶ νυκτῶν δύο. Ἀπὸ δὲ Σηστοῦ μέχρι στόματος τοῦ Πόντου δύο ἡμερῶν καὶ νυκτῶν δύο.

Δαμινόν Codd. — Voss. Δαόνιον, e Cedreno. Gronov. Δαύνιον e Stephano. Gall. Καινὸν e Stephano et Livio (XXXVIII, 40).
Ὀδησόπολις Codd. — Palmer. Ὀδησσὸς πόλις.
Κάλλατις em. Voss. (Plin. IV, 11, 18). Codd. Κάλλαβις.
e. Σηστοῦ — Σηστοῦ em. Hoeschel. Codd. utrobique Δήστου.

tus album, Tiristasis, Heraclea, Ganus, Ganiae, Neontichus, Perinthus urbs cum portu, Daminum oppidum, Selymbria urbs cum portu. Ab hoc usque ad os Ponti sunt stadia 500. Anaplus vocatur tractus in Bosporo, donec ad fanum deveneris. Ultra fanum latitudo oris Ponti stadiorum est septem. Ad Pontum vero urbes Graecae in Thracia hae sunt: Apollonia, Mesembria, Odesopolis, Callatis, et Ister fluvius. Praeternavigatio Thraciae a Strymone usque ad Sestum est dierum duorum et duarum noctium. A Sesto usque ad os Ponti, duorum dierum et duarum noctium. Ab

Ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος μέχρι τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ ἡμερῶν τριῶν καὶ νυκτῶν τριῶν. Ὁ σύμπας περίπλους ἀπὸ Θρᾴκης καὶ ποταμοῦ Στρυμῶνος μέχρι τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ ὀκτὼ ἡμερῶν καὶ ὀκτὼ νυκτῶν.

69. ΣΚΥΘΙΑ, ΤΑΥΡΟΙ. Μετὰ δὲ Θρᴀ́κην εἰσὶν Σκύθαι ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτοῖς Ἑλληνίδες αἵδε·

b. Τύρης ποταμός, Νικώνιον πόλις, Ὀφιοῦσα πόλις. Ἐπὶ δὲ τῇ Σκυθικῇ ἐποικοῦσι Ταῦροι ἔθνος ἀκρωτήριον τῆς ἠπείρου· εἰς θάλατταν δὲ τὸ ἀκρωτήριόν ἐστι. Ἐν δὲ τῇ Ταυρικῇ οἰκοῦσιν Ἕλληνες οἵδε· Χεῤῥόνησος ἐμπόριον. Κριοῦ μέτωπον ἀκρωτήριον τῆς Ταυρικῆς.

c. Μετὰ δὲ ταῦτά εἰσι Σκύθαι πάλιν· πόλεις δὲ Ἑλληνίδες αἵδε ἐν αὐτῇ: Θευδοσία, Κύταια καὶ Νύμφαια,

69 Τύρης em. Voss. (Herod. IV, 47). Codd. Τρίσσης. Νικώνιον em. Voss. (Strab. VII, 469; Ptol. III, 10). Codd. Νεώνειον.

b. Ἕλληνες οἵδε. — Codd. Ἑλλ. αἵδε.

c. Κύταια (Tzetz. Lycophr. 174) em. Voss. Codd. Κύδαια.

ore Ponti vero usque ad Istrum fluvium dierum trium et noctium trium. Omnis praetervectio Thraciae, a Strymone fluvio usque ad Istrum flumen, est octo dierum et octo noctium. ‖ 69. Post Thraciam sunt *Scythae*, urbesque in iis Graecae sunt hae: Tyras flumen, Niconium urbs. Prope Scythiam vero *Taurorum* gens habitat promontorium continentis: in mare autem excurrit haec peninsula. Incolunt Tauricam Graeci, urbesque eorum sunt hae: Chersonesus emporium, Arietis frons promontorium Tauricae. Deinceps denuo sunt Scythae, urbesque Graecae in ea hae: Theudosia,

Παντικάπαιον, Μυρμήκειον. Πάράπλους εὐθὺς ἀπὸ d.
Ἴστρου ἐπὶ Κριοῦ μέτωπον τριῶν ἡμερῶν καὶ τριῶν Pag. 30.
νυκτῶν. Ὁ δὲ παρὰ γῆν διπλάσιος· ἔστι γὰρ κόλπος.
Ἐν δὲ τῷ κόλπῳ τούτῳ νῆσός ἐστι, νῆσος δὲ ἐρήμη,
ᾗ ὄνομα Λευκὴ, ἱερὰ τοῦ Ἀχιλλέως. Ἀπὸ δὲ Κριοῦ
μετώπου πλοῦς εἰς Παντικάπαιον ἡμέρας καὶ νυκτός.
Ἀπὸ δὲ Παντικαπαίου ἐπὶ τὸ στόμα τῆς Μαιώτιδος λί-
μνης ἐστὶ στάδια κ'. Ἡ δὲ Μαιῶτις λίμνη λέγεται ἥμισυ e.
εἶναι τοῦ Πόντου. Ἐν δὲ τῇ Μαιώτιδι λίμνῃ εὐθὺς
εἰςπλέοντι [στερᾶς] εἰσὶν ἐπ' ἀριστερᾶς Σκύθαι. Καθ-
ήκουσι γὰρ ἐκ τῆς ἔξω θαλάσσης ὑπὲρ τῆς Ταυρικῆς
εἰς τὴν Μαιῶτιν λίμνην Συρμάται ἔθνος, καὶ ποταμὸς
Τάναϊς ὁρίζει Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην. Πάράπλους ἁπάσης f.

e. Post εἰςπλέοντι in codd. additur στερᾶς, ex ἀριστερᾶς ortum, quod recte eiecit Hoeschelius.

Cytaea, et Nymphaea, Panticapaeum, Myrmecium. Navigatio recta ab Istro ad Arietis frontem est dierum trium et noctium trium. Secundum litus altera parte maior: est enim sinus. Est vero in hoc sinu insula deserta, cui nomen Leuce, sacra Achilli. Ab Arietis fronte Panticapaeum diei noctisque spatio navigatur. A Panticapaeo ad os Maeotidis paludis sunt stadia viginti. Palus vero Maeotis dicitur dimidia pars Ponti esse. In hanc paludem recto itineri naviganti, sinistram versus obvii fiunt Scythae. Pertingit enim a mari extero super Tauricam usque ad Maeotin paludem gens Syrmatarum, et fluvius Tanais Asiam et Europam dirimit. Praeternavigatio universae Europae, ab Herculeis columnis,

τῆς Εὐρώπης ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ περιπλέοντι τοὺς κόλπους παρὰ γῆν, λογιζομένοις ὅσαι γεγραμμέναι εἰσὶ νύκτες ἀντὶ τούτων ἡμέρας, καὶ ὅπου στάδιοί εἰσι γεγραμμένοι, ἀντὶ τῶν φ' σταδίων ἡμεραῖον τὸν πλοῦν, γίνεται τῆς Εὐρώπης ὁ παράπλους, τοῦ ἡμίσεος μέρους τῶν Πόντου ὄντος ἴσου καὶ τῆς Μαιώτιδος λίμνης, ἡμερῶν ρνγ'. Μέγιστοι δὲ ποταμοί εἰσιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ὁ Τάναϊς, ὁ Ἴστρος, ὁ Ῥοδανός.

f. *λογιζομένοις* em. Hoeschel. Codd. *λογιζόμενος*.
ὅσαι em. Salmas. Codd. *σῶσαι*.
γεγραμμέναι em. Hoeschel. Codd. *γεγραμμένοι*.
ἡμεραῖον τὸν πλοῦν em. Salm. Codd. *ἡμεραίου τοῦ πλέονους*.
Codd. *τοῦ Πόντου ὄντος ἴσου καὶ τοῦ ἡμίσεος μέρους* contra id, quod nuper dixit, itaque transponendum.

quae sunt in Europa, sinus ad litus circumnaviganti, si enumeres singulas noctes a nobis recensitas, et vicissim dies pro his capias, ubi vero stadia expressa sunt, pro 500 stadiis capias diei navigationem (cum dimidiam Ponti partem exaequet Maeotis palus) erit dierum 153. Maximi vero in Europa fluvii sunt Tanais, Ister et Rhodanus.

ΑΣΙΑ.

Pag. 31.

Ἀπὸ Ταναΐδος δὲ ποταμοῦ ἄρχεται ἡ Ἀσία. ΣΑΥΡΟΜΑΤΑΙ. Καὶ πρῶτον ἔθνος αὐτῆς ἐστὶν ἐν τῷ Πόντῳ Σαυρομάται. Σαυρομάτων δέ ἐστιν ἔθνος γυναικοκρατούμενον. 70.

ΜΑΙΩΤΑΙ. Τῶν γυναικοκρατουμένων ἔχονται Μαιῶται. 71.

ΣΙΝΔΟΙ. Μετὰ δὲ Μαιώτας Σινδοὶ ἔθνος. Διήκουσι γὰρ οὗτοι καὶ εἰς τὸ ἔξω τῆς λίμνης. Καί εἰσιν ἐν αὐτοῖς πόλεις Ἑλληνίδες αἵδε· Φαναγόρου πόλις, Κῆποι, Σινδικὸς λιμὴν, Πάτους. 72.

ΚΕΡΚΕΤΑΙ. Μετὰ δὲ Σινδικὸν λιμένα Κερκέται ἔθνος, καὶ πόλις Ἑλληνὶς Τορικὸς καὶ λιμήν. 73.

ΑΧΑΙΟΙ. Μετὰ δὲ Κερκέτας Ἀχαιοὶ ἔθνος. 74.

70. ΣΑΥΡΟΜΑΤΑΙ em Voss. Codd. Σαυρομάται.
72. Σινδοὶ em. Gail quia Σινδικὸς λιμήν. Codd. Σιντοί. Πάτους. Gronov. coni. Ἀπάτουρος. Plin. VI, 6. Hec. fr. 165. — Πάτους defenditur a Vossio, qui affert Bata Strabonis (XI, 759).

70. Post Tanaim fluvium incipit Asia, et prima eius gens in Ponto est *Sauromatarum*. Sauromatae a mulieribus reguntur. ‖ 71. Gynaecocratumenis contermini sunt *Maeotae*. ‖ 72. Post Maeotas gens *Sinodrum*. Pertingunt hi etiam extra paludem, urbesque in iis Graecae sunt hae: Phanagori urbs, Cepi, Sindicus portus, Patus. ‖ 73. Post Sindicum portum *Cercetae*, et urbs Graeca Toricus cum portu. ‖ 74. Post Cercetas est gens *Achaeorum*.

75. *ΗΝΙΟΧΟΙ.* Μετὰ δὲ Ἀχαιοὺς Ἡνίοχοι ἔθνος.

76. *ΚΟΡΑΞΟΙ.* Μετὰ δὲ Ἡνίοχους Κοραξοὶ ἔθνος.

77. *ΚΩΛΙΚΗ.* Μετὰ δὲ Κοραξοὺς Κωλικὴ ἔθνος.

78. *ΜΕΛΑΓΧΛΑΙΝΟΙ.* Μετὰ δὲ Κωλικὴν Μελάγ- Pag. 32. χλαινοι ἔθνος, καὶ ποταμὸς ἐν αὐτοῖς Μετάσωρις, καὶ Αἰγίπιος ποταμός.

79. *ΓΕΛΩΝΟΙ.* Μετὰ δὲ Μελαγχλαίνους Γελωνοί.

80. *ΚΟΛΧΟΙ.* Μετὰ δὲ τούτους Κολχοὶ ἔθνος, καὶ Διοσκουρὶς πόλις, καὶ Γυηνὸς πόλις Ἑλληνὶς, καὶ Γυηνὸς ποταμὸς, καὶ Χερόβιος ποταμὸς, Χόρσος ποταμὸς, Ἄριος ποταμὸς, Φάσις ποταμὸς, καὶ Φάσις Ἑλληνὶς πόλις, καὶ ἀνάπλους ἀνὰ τὸν ποταμὸν σταδίων ρπ' εἰς πόλιν Μάλην μεγάλην βάρβαρον, ὅθεν ἡ Μήδεια ἦν.

77. *ΚΩΛΙΚΗ* - Κωλικὴ em. Voss. Cf. Hec. fr. 186. Codd. et his duobus locis et §. 78 Κορικὴ.
78. Αἰγίπιος. Codd. Hervort. Vulg. Αἰγύπτιος.
79. Γελωνοί em. Gail. Cf. Her. IV, 108. Codd. Γέλωνοι.
80. Διοσκουρίς. Codd. Lege Διοσκουριάς, ut omnes. Voss.

75. Post Achaeos est gens *Heniochorum.* ‖ 76. Post Heniochos est gens *Coraxorum.* ‖ 77. Post Coraxos est *Colica* gens. ‖ 78. Colicam sequuntur *Melanchlaeni,* et in iis Metasoris fluvius et Aegipius fluvius. ‖ 79. Post Melanchlaenos sunt *Geloni.* ‖ 80. Post hos est *Colchorum* gens et Dioscurias urbs, et Gyenus urbs Graeca, et Gyenus fluvius, et Cherobius fluvius, Chorsus fluvius, Arius fluvius, Phasis fluvius, et Phasis urbs Graeca, et navigatio per hunc fluvium est stadiorum 180 ad Malam civitatem barbaram, unde erat Medea. Ibi est

Ἐνταῦθά ἐστι [Ῥὶς ποταμὸς,] Ἶρις ποταμὸς, Ἄψαρος ποταμός.

81. ΒΥΖΗΡΕΣ. Μετὰ δὲ τοὺς Κολχοὺς Βύζηρές ἔθνος, καὶ Δαραάνων ποταμὸς, καὶ Ἀρίων ποταμός.

82. ΕΚΕΧΕΙΡΙΕΙΣ. Μετὰ δὲ Βύζηρας Ἐκεχειριεῖς ἔθνος, καὶ ποταμὸς Πορδανὶς, καὶ Ἀραβὶς ποταμὸς, Λίμνη πόλις, Ὠδεινιὸς πόλις Ἑλληνίς.

83. ΒΕΧΕΙΡΙΚΗ. Μετὰ δὲ Ἐκεχειριεῖς Βέχειροι ἔθνος, Βεχειρικὸς λιμὴν, Βεχειριὰς πόλις Ἑλληνίς.

84. ΜΑΚΡΟΚΕΦΑΛΟΙ. Μετὰ δὲ Βέχειρας Μακροκέφαλοι ἔθνος, καὶ Ψωρῶν λιμὴν, Τραπεζοῦς πόλις Pag. 33. Ἑλληνίς.

85. ΜΟΣΣΥΝΟΙΚΟΙ. Μετὰ δὲ Μακροκεφάλους Μοσσύνοικοι ἔθνος, καὶ Ζεφύριος λιμὴν, Χοιράδες πόλις

[Ῥὶς ποταμός] recte eiicit Gail. Cf. Annot.
81. Βύζηρες em. Voss. e Steph. Cf. Hec. fr. 190. Codd. Βούσηρες.
83. ΒΕΧΕΙΡΙΚΗ codd. Hervurt. Vulg. ΒΕΧΕΙΡΟΙ. Βεχειριάς em. Salmas. Codd. Βεχειράς.
85. Μοσσύνοικοι em. Voss. (Hecat. fr. 193). Codd. Μοσσύνικοι.

[Rhis flumen] Iris fluvius, Apsarus fluvius. || 81. Colchos sequuntur *Byzeres*, et Daraanon fluvius, et Arion fluvius. || 82. Byzeres sequitur gens *Ecechiries*, et fluvius Prytanis, et Arrhabis fluvius, Limne urbs, Odinius urbs Graeca. || 83. Post Ecechiries est gens *Bechirorum*, Bechiricus portus, Bechirias urbs Graeca. || 84. Post Bechires est gens *Macrocephalorum*, et Psoron portus, Trapezus urbs Graeca. || 85. Post Macrocephalos sunt *Mossynoeci*, et Zephyrius portus, Choerades urbs

Ἑλληνὶς, Ἄρεως νῆσος. Οὗτοι ὄρη κατοικοῦσιν.

86. *ΤΙΒΑΡΗΝΟΙ.* Μετὰ δὲ Μοσσυνοὺς ἔθνος ἐστὶ Τιβαρηνοί.

87. *ΧΑΛΥΒΕΣ.* Μετὰ δὲ Τιβαρηνοὺς Χάλυβές εἰσιν ἔθνος, καὶ Γενήτης λιμὴν κλειστὸς, Ἀμένεια πόλις Ἑλληνὶς, καὶ Ἀσινεία ἀκρόπολις Ἑλληνίς.

88. *ΑΣΣΥΡΙΑ.* Μετὰ δὲ Χάλυβας Ἀσσυρία ἐστὶν ἔθνος, καὶ ποταμὸς Θερμώδων, καὶ πόλις Ἑλληνὶς Θεμίσκυρα, Λύκαστος ποταμὸς, καὶ πόλις Ἑλληνὶς, Ἅλυς ποταμὸς, καὶ Κάρουσσα πόλις Ἑλληνὶς, Σινώπη πόλις Ἑλληνὶς, Κερασοῦς πόλις Ἑλληνὶς, Ὀχέραινος ποταμὸς, Ἁρμένη πόλις Ἑλληνὶς καὶ λιμὴν, Τετράκις πόλις Ἑλληνίς.

86 *Μοσσυνοὺς* em. Voss. Codd. *Μοσινούς*. Ita Hecataeus (l. c.) Tibaros pro Tibarenis.

87 *Γενήτης* em. Salmas. e Steph. Codd. *Γενέσιντις*.

Ἀμενεία codd. Legendum videtur *Σταμενεία* Hec. 196.

Ἀσινεία codd. Vellem *Ἰασώνιον*. Arrian. Pont. Euxin. p. 17. Strab. XI, 798. Voss. Potius *Ἰασονεία*.

ἀκρόπολις codd. Voss. *ἄκρα καὶ πόλις*.

88. *ΑΣΣΥΡΙΑ* additum ab Hoeschelio. Deest in codd.

Graeca, Martis insula. Hi montes inhabitant. ‖ 86. Post Mosynos est gens *Tibareni.* ‖ 87. Post Tibarenos est gens *Chalybum*, et Genetes portus clausus, Stamenia urbs Graeca, et Iasonium promontorium et urbs Graeca. 88. Post Chalybes est *Assyria*, et fluvius Thermodon, et urbs Graeca Themiscyra, Lycastus fluvius, et urbs Graeca, Halys fluvius, et Carussa urbs Graeca, Sinope urbs Graeca, Cerasus urbs Graeca, Ocheraenus fluvius, Harmene urbs Graeca cum portu, Tetracis urbs Graeca. ‖

ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑ. Μετὰ δὲ Ἀσσυρίαν Παφλαγονία ἔθνος. Ἔστι δὲ ἐν αὐτῇ Στεφάνη λιμὴν, Κολοῦσσα πόλις Ἑλληνὶς, Κιμωλὶς πόλις Ἑλληνὶς, Κάραμβις πόλις Ἑλληνὶς, Κυτωρὶς πόλις Ἑλληνὶς, Σησαμὸς πόλις Ἑλληνὶς, καὶ Παρθένιος ποταμὸς, Τίθιον πόλις Ἑλληνὶς, καὶ λιμὴν Ψύλλα, καὶ ποταμὸς Καλλίχορος. 89. Pag. 34.

ΜΑΡΙΑΝΔΥΝΟΙ. Μετὰ δὲ Παφλαγονίαν Μαριανδυνοί εἰσιν ἔθνος. Ἐνταῦθα πόλις ἐστὶν Ἡράκλεια Ἑλληνὶς, καὶ ποταμὸς Λύκος, καὶ ἄλλος ποταμὸς Ὕπιος. 90.

ΒΙΘΥΝΟΙ. Μετὰ δὲ Μαριανδυνοὺς εἰσι Θρᾷκες Βιθυνοὶ ἔθνος, καὶ ποτάμὸς Σαγγάριος. καὶ ἄλλος ποταμὸς Ἀρτάνης, καὶ νῆσος Θυνιάς. Οἰκοῦσι δὲ αὐτὴν 91.

89. *ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑ* additum ab Hoeschelio. Deest in codd.
Κιμωλίς em. Voss. Codd. *Κορωνίς.*
Κάραμβις em. Voss. Codd. *Κάραμος.*
Παρθένιος em. Salmas. Codd. *Παροίνιος.*
Τίειον em. Salmas. e Steph. Codd. *Τίθιον.* Voss. *Τήϊον.*
91. *Ἀρτάνης* em. Voss. Codd. *Ἀρτώνης.*
Θυνιάς em. Voss. Cf. Hec. fr. 140. Codd. *Θηνιάς.*

89. Assyriam sequitur *Paphlagonum* gens. Est in ea Stephane portus, Colussa urbs Graeca, Cimolis urbs Graeca, Carambis urbs Graeca, Cytorus urbs Graeca, Sesamus urbs Graeca, et Parthenius fluvius, Tithium urbs Graeca, et portus Psylla, et fluvius Callichorus. ‖ 90. Post Paphlagoniam *Mariandynorum* est natio. Illic est Heraclea urbs Graeca, et fluvius Lycus, et alius fluvius Hypius. ‖ 91. Mariandynos sequuntur Thracica gens *Bithyni*, et flumen Sangarius, et aliud flumen Artanes, et Thynias insula.

b. Ἡρακλεῶται. Καὶ ποταμὸς Ῥήβας. Εἶτ' εὐθὺς Πόρος καὶ τὸ προειρημένον ἱερὸν ἐν τῷ στόματι τοῦ Πόντου, καὶ μετὰ τοῦτο πόλις Χαλκηδὼν ἔξω Θρᾴκης, μεθ' ἣν
c. ὁ κόλπος ὁ Ὀλβιανός. Παράπλους ἀπὸ Μαριανδυνῶν μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ κόλπου τοῦ Ὀλβιανοῦ (τοσαύτη γάρ ἐστιν ἡ Βιθυνῶν Θρᾴκη) ἡμερῶν τριῶν. Ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου, ἕως . . . τὸ στόμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης, παραπλήσιός ἐστιν ὁ πλοῦς, ὅτε παρὰ τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν.

92. ΜΥΣΙΑ. Μετὰ δὲ Θρᾴκην Μυσία ἔθνος. Ἔστι
Pag. 35. δὲ τὸ ἐπ' ἀριστερᾷ τοῦ Ὀλβιανοῦ κόλπου ἐκπλέοντι εἰς τὸν Κιανὸν κόλπον μέχρι Κίου. Ἡ δὲ Μυσία ἀκτή ἐστι. Πόλεις δὲ ἐν αὐτῇ εἰσὶν Ἑλληνίδες αἵδε· Ὀλβία καὶ λιμὴν, Καλλίπολις καὶ λιμὴν, ἀκρωτήριον τοῦ

c. ἕως . . . Addendum est vel εἰς, vel ἐπί. Gail.

Inhabitant hanc Heracleotae. Et fluvius Rhebas. Statim dein est fretum, et supra memoratum fanum in ostio Ponti, post hoc est urbs Chalcedon extra Thraciam, deinde sinus Olbianus. Praetervectio Mariandynorum usque ad intimum sinus Olbiani recessum (tantae enim magnitudinis est Bithynorum Thracia) dierum est trium. Ab ostio vero Ponti usque ad Maeotidis paludis ostium secundum Europam et Asiam aequalis est navigatio. ‖

92. Thraciam excipit gens *Mysorum*. Est vero ea ad sinistram Olbiani sinus naviganti in Cianum sinum usque ad Cium. Mysia autem est peninsula. Urbes in ea Graecae sunt hae: Olbia cum portu, Callipolis cum

Κιανοῦ κόλπου, καὶ ἐν ἀριστερᾷ Κίος πόλις, καὶ Κίος ποταμός. Παράπλους δὲ τῆς Μυσίας εἰς Κίον ἡμέρας μιᾶς.

ΦΡΥΓΙΑ. Μετὰ δὲ Μυσίαν Φρυγία ἐστὶν ἔθνος, 93.
καὶ πόλεις Ἑλληνίδες αἵδε· Μύρλεια, καὶ Ῥύνδακος ποταμὸς, καὶ ἐπ' αὐτῷ Βέσβικος νῆσος, καὶ πόλις Πλακία, καὶ Κύζικος ἐν τῷ ἰσθμῷ, ἐμφράττουσα τὸν ἰσθμὸν, καὶ ἐντὸς τοῦ ἰσθμοῦ Ἀρτάκη. Κατὰ ταῦτα νῆσός b.
ἐστι καὶ πόλις Προκόννησος, καὶ ἑτέρα νῆσος εὐλίμενος Ἐλαφόνησος. Γεωργοῦσι δ' αὐτὴν Προκοννήσιοι. Ἐν δὲ τῇ ἠπείρῳ πόλις ἐστὶ Πάριον, Λάμψακος, Περκώτη, Ἄβυδος, καὶ τὸ στόμα κατὰ Σηστὸν τῆς Προποντίδος τοῦτό ἐστι.

ΤΡΩΑΣ. Ἐντεῦθεν δὲ Τρωὰς ἄρχεται, καὶ πό- 94.

93. Πλακία. - Codd. Πλακίου. Voss. Πλακίη vel Πλάκιον.
b. Ἐλαφόνησος codd. - Gail. Ἐλαφόννησος.
Πάριον em. Voss. Codd. Σάριος.

portu, promontorium sinus Ciani, ad sinistram Cius urbs, et Cius fluvius. Praetervectio Mysiae usque ad Cium est diei unius. || 93. Mysiam sequitur *Phrygum* gens, urbesque Graecae hae: Myrlea, et Rhyndacus flumen, ad quod est Besbicus insula, et urbs Placia, et in isthmo Cyzicus, isthmum obstruens, intra angustias vero Artace. Circa haec est Proconnesus insula cum urbe, aliaque insuper insula Elaphonesus, commodis instructa portubus. Huius agrum colunt Proconnesii. In continenti est urbs Priapus, Parium, Lampsacus, Percote, Abydus, ostiumque Propontidis, quod ad Sestum, hoc est. ||
94. Hinc *Troas* exordium capit, urbesque in ea Graecae

λεις Ἑλληνίδες εἰσὶν ἐν αὐτῇ αἵδε· Δάρδανος, Ῥοίτειον, Ἴλιον· ἀπέχει δὲ ἀπὸ τῆς θαλάττης στάδια κέ. Καὶ ἐν αὐτῇ ποταμος Σκάμανδρος. Καὶ νῆσος κατὰ ταῦτα κεῖται Τένεδος καὶ λιμὴν, ὅθεν Κλείοστρατος ὁ ἀστρό-
Pag. 36. λογός ἐστι. Καὶ ἐν τῇ ἠπείρῳ Σίγη καὶ Ἀχιλλεῖον, καὶ Κρατῆρες Ἀχαιῶν, Κολῶναι, Λαρίσσα, Ἁμάξιτον, καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἵνα Χρύσης ἱερᾶτο.

95. ΑΙΟΛΙΣ. Ἐντεῦθεν δὲ Αἰολὶς χώρα καλεῖται. Αἰολίδες δὲ πόλεις ἐν αὐτῇ εἰσὶν ἐπὶ θαλάττῃ αἵδε· Κέβρην, Σκῆψις, Νεάνδρεια, Πιτύεια. Παράπλους Φρυγίας ἀπὸ Μυσίας μέχρι Ἀντάνδρου ....

96. ΛΕΣΒΟΣ. Κατὰ ταῦτά ἐστι νῆσος Αἰολὶς Λέσβος, ε' πόλεις ἔχουσα ἐν αὐτῇ τάςδε· Μέθυμναν, Ἀντ-

94. *Σίγη* em. Gronov. Cf. Hec fr. 208. Codd. *τοίχη*. *Ἀχιλλεῖον* em. Palmer. Codd. *Ἀγχιαλεῖον*.
95. *Αἰολὶς* em. Hoeschel. Codd. *Αἰωλίς*. *Πιτύεια* em. Voss. Codd. *Πιτίεια*.

sunt hae: Dardanus, Rhoeteum, Ilium, quae stadiis 25 a mari abest, et in ea est fluvius Scamander. Circa haec est Tenedus insula cum portu: unde oriundus est Cleostratus Astrologus. Et in continenti Sige et Achilleum, Crateres Achivorum, Colonae, Larissa, Hamaxitum, et fanum Apollinis, ubi Chryses sacra peragebat. ‖ 95. Regio, quae sequitur, *Aeolis* appellatur. Civitates in ea Aeolicae ad mare sunt hae: Cebren, Scepsis, Neandria, Pityia. Praetervectio Phrygiae a Mysia usque ad Antandrum est .... ‖ 96. Circa haec est *Lesbus*, Aeolum insula, urbesque in ea quinque: Methymna, Antissa,

ισσαν, Ἐρεσσὸν, Πύῤῥαν καὶ λιμένα, Μιτυλήνην λιμένας ἔχουσαν δύο. Κατὰ δὲ ταύτην νῆσός ἐστι καὶ πόλις, ὄνομα δὲ ταύτης Πορδοσελήνη. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην ἐπὶ τὰς νήσους.

ΛΥΔΙΑ. Ἀπὸ Ἀντάνδρου καὶ τῆς Ἰλιακῆς τὸ 97.
κάτω ἦν πρότερον μὲν δι' αὐτῆς ἡ χώρα Μυσία μέχρι Τευθρανίας, νῦν δὲ Λυδία. Μυσοὶ δ' ἐξανέστησαν εἰς τὴν ἤπειρον ἄνω. Εἰσὶ δὲ πόλεις ἐν αὐτῇ b.
Ἑλληνίδες καὶ ἐν τῇ Λυδίᾳ αἵδε· Ἄστυρα, οὗ τὸ ἱερὸν . . . οἱ . . ., Ἀδραμύτιον. Ἡ δὲ χώρα Λεσβία, καὶ ὑπὲρ ταύτης ἡ Χίων χώρα, καὶ πόλις Ἀταρνεύς. Pag. 37.
Ὑπὸ δὲ ταῦτα ἐπὶ θάλατταν λιμὴν Πιτάνη, καὶ ποτα-

97. Ἰλιακῆς. — Codd. Ἰνδίσης. Voss. Ἴδης.
b. Ἄστυρα em. Voss. Codd. Ἄσυρα.
. . οἱ . . Codd. οἱ. Voss. coni. Ἀρτέμιδος.
Χίων em. Voss. Codd. Κίων.
λιμὴν Πιτάνη em. Hoeschel. Codd. ἐμλὴν Πιτάνη.

Eressus, Pyrrha cum portu, Mitylene duobus instructa portubus. Circa hanc est insula cum urbe, Pordoselene appellata. Sed ad continentem redeo, unde ad insulas concesseram. ‖ 97. Post Antandrum et infra Iliacam (regionem) ibidem prius erat Mysia usque ad Teuthraniam, nunc vero *Lydia*. Mysi autem in superiorem continentis tractum concesserunt. Urbes in ea et in Lydia Graecanicae sunt hae: Astyra, ubi est fanum . . . Dianae, Adramytium. Regio vero haec est Lesbiorum. Supra hanc Chiorum regio, et urbs Atarneus. Inferius ad mare est portus Pitane, et fluvius Caicus. Pitanen se-

μὸς Κάϊκος. Μετὰ Πιτάνην Ἐλαία, Γρύνειον Ἀχαιῶν λιμήν. Ἐν τούτῳ λέγονται Ἀχαιοὶ βουλεύσασθαι ἐπὶ τὸν Τή-
c. λεφον, πότερον στρατεύοιεν, ἢ ἀπίοιεν. Πόλις Μυρίνα καὶ λιμην, Κύμη καὶ λιμήν. Ὑπὲρ δὲ Κύμης ἐν μεσογείᾳ πόλις Ἑλληνίς ἐστιν Αἴγαι, καὶ Λευκαὶ καὶ λιμένες, καὶ Σμύρνα, ἐν ᾗ Ὅμηρος ἦν, Φώκαια καὶ λιμὴν, καὶ Ἑρμὸς ποταμὸς, Κλαζόμεναι καὶ λιμὴν, Ἐρυθραὶ καὶ λιμήν. Κατὰ δὲ ταύτας νῆσός ἐστι Χίος καὶ λιμήν. Ἐπάνειμι πάλιν
d. ἐπὶ τὴν ἤπειρον. Ἄγρα πόλις καὶ λιμὴν, Τέως πόλις καὶ λιμὴν, Λέβεδος, Κολοφῶν ἐν μεσογαίᾳ, Νότιον καὶ λιμὴν, Ἀπόλλωνος Κλαρίου ἱερὸν, Καΰστρος ποταμὸς, Ἔφεσος καὶ λιμὴν, Μαραθήσιον, καὶ ἐν τῇ ἠπείρῳ Μα-

Γρύνειον em. Voss. (Hecat. fr. 211). Codd. Χρύνειον.
c. Πόλις Μυρίνα em. Hoeschel. Codd. πόϊς Μυρίνα.
Ἑρμός em. Voss. (Herod. I, 89) Codd. Τερμός.
d. Ἄγρα. Legendum videtur Αἰγάρα, ut in Ptolem. Voss.
Τέως em. Voss. Codd. Γῶς.

quitur Elaea, Gryneum Achivorum portus. In hoc fama est Achivos deliberasse, utrum Telepho arma inferrent an discederent. Urbs Myrina cum portu, Cyme cum portu. Supra Cymen in mediterraneo tractu est urbs Graeca Aegae, et Leucae cum portubus, et Smyrna ubi Homerus agebat, Phocaea cum portu, et Hermus fluvius, Clazomenae cum portu, Erythrae cum portu. Circa has est Chius insula cum portu. Ad continentem me denuo confero. Agra urbs cum portu, Teos urbs cum portu, Lebedus, Colophon in mediterraneo tractu, Notium cum portu, Apollinis Clarii fanum, Caystrus fluvius, Ephesus cum portu, Marathesium, et in continenti

γνησία πόλις Ἑλληνὶς, Ἄναια, Πανιώνιον, Ἐρασιστράτιος, Χαραδροῦς, Φύγελα, Ἀκάδαμις, Μυκάλη· ἐν τῇ Σαμίων χώρᾳ ταῦτά ἐστιν. Πρὸ δὲ τῆς Μυκάλης Σάμος ἐστὶ νῆσος πόλιν ἔχουσα καὶ λιμένα κλειστόν. Αὕτη ἡ νῆσος οὐκ ἐλάσσων ἐστὶ Χίου. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην. Ἐπὶ τῆς Μυκάλης ἐστὶ πόλις Πριήνη λιμένας ἔχουσα δύο, ὧν τὸν ἕνα κλειστόν. Εἶτα ποταμὸς Μαίανδρος. Παράπλους δὲ Μυσίας καὶ Λυδίας, ἀπὸ Ἀστυρίων μέχρι Μαιάνδρου ποταμοῦ, δύο ἡμερῶν καὶ νυκτὸς μιᾶς. Pag. 38.

98. ΚΑΡΙΑ. Μετὰ δὲ Λυδίαν Καρία ἐστὶν ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ Ἑλληνίδες αἵδε· Ἡράκλεια, εἶτα

Ἄναια em. Salmas. Codd. Ἄννα.
Φύγελα em. Gronov. (Plin. V, 29, 31. Mel. I, 17). Codd. Φώκαια.
Σαμίων em. Voss. Codd. Σανίων.
e. Πριήνη em. Voss. Codd. Πρινής.
Ἀστυρίων em. Voss. Codd. Ἀσσυρίων.

Magnesia urbs Graeca, Anaea, Panionium, Erasistratius, Charadrus, Phygela, Acadamis, Mycale: haec in Samiorum regione sita sunt. Mycalae obiacet Samus insula, quae urbem habet, et portum clausum. Non minor Chio est haec insula. Sed ad continentem denuo me confero, unde digressus eram. Ad Mycalen urbs est Priene, cum portubus duobus, quorum unus est clausus. Deinde Maeander fluvius. Praeternavigatio Mysiae et Lydiae, ab Astyriis usque ad Maeandrum fluvium, duorum est dierum et unius noctis. || 98. Lydiam sequitur *Caria*, et urbes in ea Graecae sunt hae: He-

Μίλητος, εἶτα Μύνδος καὶ λιμὴν, Ἁλικαρνασσὸς καὶ λιμὴν κλειστὸς, καὶ ἄλλος λιμὴν περὶ τὴν νῆσον καὶ ποταμὸς, Κάλυνδα νῆσος, Καρύανδα νῆσος καὶ πόλις καὶ λιμὴν, οὗτοι Κᾶρες· νῆσος Κῶς καὶ πόλις καὶ λι-
b. μὴν κλειστός. Κατὰ ταῦτα Κεραμιακὸς κόλπος τῆς Καρίας, Σύμη νῆσος καὶ Νίσυρος καὶ λιμήν. Ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον. Ἀκρωτήριον ἱερὸν Τριόπιον, Κνίδος πόλις Ἑλληνὶς, καὶ χώρα ἡ Ῥοδίων, καὶ ἐν τῇ ἠπείρῳ Καῦνος, Καρικὴ πόλις καὶ λιμὴν κλειστὸς, Κράγος ἀκρωτήριον.

99. ΡΟΔΟΣ. Ῥόδος κατὰ τοῦτο νῆσος τρίπολις, ... ἀρχαία πόλις. Καὶ ἐν αὐτῇ πόλεις αἵδε· Ἰαλυσὸς, Λίν-

98. Κάλυνδα em. Berkel. ad Steph. B. Κάλ. Codd. Κάλυμνα.
Καρύανδα em. Voss. (Hec. fr. 228). Codd. Κρυΐνδα.
b. Σύμη νῆσος καὶ Νίσυρος em. Voss. Codd. Συνησὸς δὲ Εὖρος.

raclea, deinde Miletus, deinde Myndus cum portu, Halicarnassus cum portu clauso, aliusque circa insulam est portus et fluvius; Calynda insula, Caryanda insula, et urbs, et portus: incolae eius Cares: insula Cos, et urbs cum portu clauso. Vicinus his est Ceramicus sinus Cariae, Syme insula, et Nisyrus cum portu. Denuo ad continentem me recipio. Promontorium sacrum Triopium, Cnidus urbs Graeca, et Rhodiorum regio, et in continenti Caunus, Carica urbs cum portu clauso, Cragus promontorium. ‖ 99. Circa hoc est *Rhodus* insula e tribus constans urbibus, urbs [haud] antiqua: et in ea

δος, Κάμειρος. Κατὰ δὲ τὴν Ῥόδον αἵδε νῆσοί εἰσιν
οἰκούμεναι· Χαλκεία, Τῆλος, Κάσος, Κάρπαθος, αὕτη
τρίπολις. Καὶ ὁ παράπλους Καρίας, ἀπὸ Μαιάνδρου
ποταμοῦ ἐπὶ τὴν Κράγον ὅ ἐστι Καρίας ἀκρωτήριον Pag. 39.
δύο ἡμερῶν. Ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν
ἐξετραπόμην.

ΛΥΚΙΑ. Ἀπὸ δὲ Καρίας Λυκία ἐστὶν ἔθνος, καὶ 100.
πόλεις Λυκίοις αἵδε· Τέλμισσος καὶ λιμὴν, καὶ ποτα-
μὸς Ξάνθος, δι᾽ οὗ ἀνάπλους εἰς Πάταρα πόλιν, καὶ
λιμένα ἔχει, Φέλλος πόλις καὶ λιμήν. Κατὰ ταῦτα b.
νῆσός ἐστι Ροδίων Μεγίστη, Λίμυρα πόλις, εἰς ἣν ὁ
ἀνάπλους κατὰ τὸν ποταμὸν, εἶτα Γαγαία πόλις, εἶτα

99. *Κάσος* em. Voss. Codd. *Κράσος.*
100. *Τελμισσὸς* em. Voss. Codd. *Θεανισσός.*
Φελλὸς em. Voss. Codd. *Φελδός.*
b. *Γαγαία πόλις* em. Salmas. Codd. *Λιγαία πόλεις.*

urbes hae: Ialysus, Lindus, Camirus. Prope Rhodum insulae habitatae sunt hae: Chalcia, Telus, Casus, Carpathus cum tribus urbibus. Et praetervectio Cariae, a Maeandro fluvio usque ad Cragum Cariae promontorium, est duorum dierum. Sed rursum me ad continentem confero, unde abscesseram. || 100. Cariam sequitur gens *Lycia.* Lyciorum civitates sunt hae, Telmissus cum portu, et fluvius Xanthus, per quem navigatur ad urbem Patara, quae portum habet, Phellus urbs cum portu. Circa haec est insula Rhodiorum Megista, Limyra urbs, ad quam adverso flumine navigatur; inde Gagaea urbs, inde Chelidoniae, promontorium cum dua-

Χελιδονίαι, ἀκρωτήριον καὶ νῆσοι δύο, καὶ Διονυσιὰς
c. νῆσος, ἀκρωτήριον καὶ λιμὴν Σιδηροῦς. Ὑπὲρ δὲ τούτου ἱερὸν Ἡφαίστου ἐν τῷ ὄρει, καὶ πῦρ πολὺ αὐτόματον ἐκ τῆς γῆς καίεται καὶ οὐδέποτε σβέννυται. Καὶ ἐὰν προσέλθῃς ἀπὸ θαλάττης ἀνώτερον, ἐστὶ Φασηλὶς
d. πόλις καὶ λιμήν. Μετὰ δὲ τοῦτο κόλπος καὶ Ἴδυρος πόλις, νῆσος Λυρνατεία, Ὀλβία, Μάγυδος καὶ ποταμὸς Καταράκτης, καὶ Πέργη πόλις, καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος. Ἐντεῦθεν παράπλους ἐστὶν ἀπὸ Λυκίας ἡμέρας καὶ νυκτός· ἔστι γὰρ κολπώδης. Ὁ δὲ παρὰ γῆν διπλάσιος τούτου.

101. ΠΑΜΦΥΛΙΑ. Μετὰ δὲ Λυκίαν ἐστὶ Παμφυλία

Χελιδονίαι. Ita Codd. teste Hoeschelio. Edidit tamen *Χελιδόναι.*

d. *Μετὰ δὲ* em. Gail. Codd. *ἔστι δέ.*

Λυρνατεία em. Salmas. (Cf. Hec. 245). Codd. *Λύρατα Τεία.*

Μάγυδος em. Salm. e Ptol. V. Codd. *Μάσηδος.*

Καταράκτης em. Voss. Alter cod. *Καταρᾶ*, in altero nihil.

Πέργη πόλις em. Salm. Cf. §. 101. Codd. *Περίπολις.*

bus insulis, et Dionysias insula, promontorium et portus Siderus. Supra id est fanum Vulcani in monte, multusque ignis terra editus ardet sua sponte neque unquam exstinguitur. Si vero a littore ad superiora ascenderis, occurret urbs Phaselis cum portu. Deinde est sinus et urbs Idyrus, insula Lyrnatia, Olbia, Magydus, et fluvius Cataractes, Perge urbs, et fanum Dianae. Praetervectio Lyciae est diei et noctis. Secundum terram vero est altera parte longior, est enim sinuosa. || 101. Lyciam excipit *Pamphylia* regio, ur-

ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ αἵδε· Ἄσπενδος πόλις· εἰς ταύτην ὁ ἀνάπλους γίνεται κατὰ ποταμὸν, ὁ δὲ ποταμός ἐστιν Εὐρυμέδων· εἶτα πόλις Σύλλειον, ἄλλη πόλις Σίδη Κυμαίων ἀποικία καὶ λιμήν. Παράπλους Παμφυλίας ἀπὸ Πέργης ἥμισυ ἡμέρας. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις Παμφυλίας, Κίβυρα, εἶτα Κορακήσιον. Pag. 40.

102. **ΚΙΛΙΚΙΑ.** Μετὰ δὲ Παμφυλίαν Κιλικία ἐστὶν ἔθνος, καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ αἵδε· Σελινοῦς, Χαραδροῦς πόλις καὶ λιμὴν, Ἀνεμούριον ἄκρα καὶ πόλις, Ναγίδος πόλις, καὶ νῆσον ἔχει. Πρὸς δέ τὴν Σητὸν λιμένα
b. Ποσείδειον, Σάλον, Μυοῦς, Κελενδρὶς πόλις, καὶ λιμὴν Ἀφροδίσιος, καὶ λιμὴν ἕτερος, Ὅλμοι πόλις Ἑλλη-

101. Σύλλειον em. Voss. e Polyb. XXII, 17, 11. Codd. Σύλλον.
102. Ναγίδος em. Voss. (Hecat. fr. 252). Codd. Ναμαός.
b. Ποσείδειον em. Salmas. Codd. Ποσειθέριον.
Ὅλμοι em. Gronov. Codd. Ὀάνοι.

besque in ea sunt hae; Aspendus urbs, ad quam adverso amne navigatur; amni vero nomen est Eurymedon. Inde urbs Syllium, item alia urbs Side Cymaeorum colonia, cum portu. Praetervectio Pamphyliae a Perga est diei dimidiatae. Sunt et aliae urbes in Pamphylia, Cibyra, inde Coracesium. ‖ 102. Post Pamphyliam sequitur *Cicilia*, urbesque in ea sunt hae: Selinus, Charadrus urbs cum portu, Anemurium promontorium et urbs. Nagidus urbs, quae insulam habet. Ad Setum vero portum est Posideum, Salum, Myus, Celendris urbs, et portus Aphrodisius, item alius portus. Holmi urbs

νὶς ἀπέχουσα, Σαρπηδὼν πόλις ἔρημος καὶ ποταμὸς, Σόλοι πόλις Ἑλληνὶς, Ζεφύριον πόλις, ποταμὸς Πύραμος, καὶ πόλις Μαλλὸς, εἰς ἣν ὁ ἀνάπλους κατὰ τὸν ποταμὸν, ἐμπόριον Ἀδάνη καὶ λιμὴν, Μυριανδρὸς Φοινίκων, Θά-
c. ψακος ποταμός. Παράπλους Κιλικίας ἀπὸ τῶν Παμφυλίων ὁρίων μέχρι Θαψάκου ποταμοῦ τριῶν ἡμερῶν καὶ νυκτῶν δύο. Ἐκ τῆς Σινώπης τῆς ἐν τῷ Πόντῳ
Pag. 41. διὰ τῆς ἠπείρου καὶ τῆς Κιλικίας εἰς Σόλους ὁδὸς ἐστὶν ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν ἡμερῶν ε΄.

103. ΚΥΠΡΟΣ. Κατὰ δὲ Κιλικίαν ἐστὶ νῆσος Κύπρος καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ αἵδε· Σαλαμὶς Ἑλληνὶς λιμένα ἔχουσα κλειστὸν χειμερινὸν, Καρπάσεια, Κερύνεια, Λήπηθις

ἔρημος. Voss. coni. καὶ λίμην ἔρημος. Gronov. coni. Λάτμος.
Ἀδάνη em. Salmas. Codd. Ἀλάνη.
Μυρίανδρος em. Voss. Codd. Μυριανδός.
c. Σόλους ὁδὸς em. Voss. Codd. Σολουσίδος.
103. κλειστὸν em. Gail. Codd. κλειτόν.

Graeca distans (a mari), Sarpedon urbs deserta et fluvius, Soli urbs Graeca, Zephyrium urbs, fluvius Pyramus, Mallus, ad quam adverso navigatur amne, emporium Adana cum portu, Myriandrus Phoenicum, Thapsacus fluvius. Praetervectio Ciliciae, a Pamphyliorum terminis, usque ad Thapsacum flumen, est trium dierum et duarum noctium. A Sinope, quae ad Pontum, per continentem usque ad Solos Ciliciae est iter a mari ad mare dierum quinque. ‖ 103. E regione Ciliciae est insula *Cyprus* et urbes in ea hae: Salamis Graeca civitas cum portu clauso ad hibernandum commodo, Carpasea, Cerynea,

Φοινίκων, Σόλοι, καὶ αὕτη λιμένα ἔχει χειμερινόν· Μάριον Ἑλληνίς· Ἀμαθοῦς· αὐτόχθονές εἰσιν. Αὗται πᾶσαι λιμένας ἔχουσαι ἐρήμους. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις ἐν μεσογείᾳ βάρβαροι. Ἐπάνειμι δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅθεν ἐξετραπόμην.

ΣΥΡΙΑΣ καὶ ΦΟΙΝΙΚΗΣ. Ἔστι μετὰ Κιλικίαν 104.
ἔθνος Σύροι. Ἐν δὲ τῇ Συρίᾳ οἰκοῦσι παρὰ θάλατταν Φοίνικες ἔθνος, ἐπὶ στενὸν ἔλαττον ἢ ἐπὶ τετταράκοντα σταδίους ἀπὸ θαλάττης· ἐνιαχῆ δὲ οὐδὲ ἐπὶ σταδίους ἰ τὸ πλάτος. Ἀπὸ δὲ Θαψάκου ποταμοῦ ἐστὶ Τρίπολις b.
Φοινίκων, Ἄραδος νῆσος καὶ λιμὴν, βασίλεια Τύρου καὶ λιμὴν ὅσον ἢ στάδια ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῇ χεῤῥονήσῳ ἑτέρα πόλις Τρίπολις. αὕτη ἐστὶν Ἀράδου καὶ

104. τετταράκοντα em. Palmer. Codd. τέτταρας ὄντας.
b. ὅσον cett. em. Voss. Codd. ὅσον ἢ στάδια καὶ λίμην ἀπὸ τῆς γῆς.

Lepethis Phoenicum, Soli, et haec etiam portum habet ad hibernandum commodum; Marium urbs Graeca; Amathus: sunt indigenae. Hae omnes portus habent vacuos. Sunt etiam aliae urbes in media insula barbarae. Redeo iam ad continentem unde digressus sum. || 104. Post Ciliciam est gens *Syri*. In Syria vero habitant ad mare *Phoenices* gens, in angustiis minus quam per quadraginta stadia a mari (extensa): interdum vero ne decem quidem stadiorum est latitudo. Post Thapsacum amnem est Tripolis Phoenicum, Aradus insula cum portu, regia Tyri cum portu circa octo stadia a litore, et in chersoneso alia urbs Tripolis: quae est Aradi et Tyri

Τύρου καὶ Σιδῶνος· ἐν τῷ αὐτῷ τρεῖς πόλεις καὶ πε-
Pag. 42. ρίβολον ἑκάστη τοῦ τείχους ἴδιον ἔχον· καὶ ὄρος Θεοῦ
πρόςωπον, Τῆρος καὶ λιμὴν, Βηρυτὸς πόλις καὶ λιμὴν,
Βορινὸς, Πορφυρέων πόλις, Σιδὼν πόλις καὶ λιμὴν
c. κλειστὸς, Ὀρνίθων πόλις Σιδωνίων. Ἀπὸ Λεόντων πό-
λεως μέχρι Ὀρνίθων πόλεως Τυρίων πόλις Σάραπτα.
Εἶτα ἄλλη πόλις Τύρος λιμένα ἔχουσα ἐντὸς τείχους.
Αὕτη δὲ ἡ νῆσος βασίλεια Τυρίου καὶ ἀπέχει στάδια
d. ἀπὸ θαλάττης γ'. Παλαίτυρος πόλις, καὶ ποταμὸς διὰ
μέσης ῥεῖ καὶ πόλις τῶν [Ἐκδιππῶν] καὶ ποταμὸς καὶ

ἑκάστη ἔχον. Codd. ἑκάστη ἔχων.
Τῆρος. Gron. coni. Τριήρης.
Βορινὸς. Salm. coni. βορεινός.
Πορφυρεὼν em. Salm. e Polyb. V, 68. Codd, πορφυρεών.
c. Λεόντων πόλεως em. Voss. Codd. Λεόντων πόλεων.
Σάραπτα em. Voss. (Plin. V, 20, fin.). Codd. Σάρα.
d. Παλαίτυρος em. Voss. Codd. Πάλιν Τύρος.
[Ἐκδιππῶν] cett. Quae addita sunt, debentur Vossio: Ἑξῆς Βῆλος. Codd.: ἔξω πη. — Ἀνδρομέδαν. Codd.: Ἄνδρον. — Ἀσκάλων. Codd.: λῶν.

et Sidonis: in eodem loco tres urbes et moenia diversa, quae unamquamque circumdant: et mons Dei facies, Terus cum portu, Berytus urbs cum portu, Borinus. Porphyreon urbs, Sidon urbs cum portu clauso, Avium urbs Sidoniorum. A Leonum urbe usque ad Avium urbem (regio, ubi) Tyriorum urbs Sarapta. Postea alia urbs Tyrus cum portu qui intra moenia continetur. Haec vero insula est regia Tyrii (regis): ac distat [a litore] stadia tria. Palaetyrus urbs, per quam mediam amnis fluit, et urbs [Ecdipporum] et amnis, et urbs Ace.

Ἄκη πόλις. Ἑξῆς Βῆλος, πόλις Τυρίων [Κάρμηλος] ὄρος, ἱερὸν Διός, Ἄραδος πόλις Σιδωνίων, [Συκαμίνων πόλις] καὶ ποταμὸς Τυρίων, Δῶρος πόλις Σιδωνίων. Ἐκτεθῆναί φασιν ἐνταῦθα τὴν Ἀνδρομέδαν [τῷ κήτει]. Ἀσκάλων πόλις Τυρίων καὶ βασίλειον ἐνταῦθα, - - - - Συρίας παράπλους, κοίλης Συρίας - - - Ἀσκάλωνος στάδια αψ΄ - - ‖ - - ἔθνος Νομάδες ἱππεύοντες - - - - βοσ- e.
κημάτων, οἰῶν καὶ - - - - καὶ καμήλων. Ἔστι δὲ - αὖ - - - ἔτι τὰ πολλὰ - - - τε - - - τὴν Αἴγυπτον - - - ἐν αὐτῇ. Κρ - - - ἐκ τῆς - - - -

- - - - τὸ δὲ Πηλουσιακόν. Καὶ πάλιν σχίζεται 105.
δίχα· τὸ δὲ Σεβεννυτικὸν, τὸ μὲν εἰς τὸ Μενδήσιον, τὸ Pag. 43.
δὲ εἰς θάλασσαν. Ἀπὸ δὲ τοῦ Μενδησίου εἰς τὸ Φατ-

105. *Σεβεννυτικὸν* em. Voss. Codd. *Σεβεννητικόν*.

Porro Belus, urbs Tyriorum, [Carmelus] mons, fanum Iovis', Aradus urbs Sidoniorum, [Sycaminon urbs] et amnis Tyriorum, Dorus urbs Sidoniorum. Expositam esse ibi perhibent Andromedam [ceto]. Ascalon urbs Tyriorum, ubi regia - - -. Syriae praetervectio, cavae Syriae - - - ad Ascalonem stadia 1700 - - - -. [*Arabes*] - - gens Nomadum, qui equis vehuntur - - - pecorum, ovium et - - - et camelorum - - - Est vero - - - ba - - etiam multa - - - Aegyptum - - in ea. - - Co - - est ex - - - - -. ‖ 105. [*Aegyptus*] - - r - -. Alterum vero Pelusiacum. Et rursum scinditur bifariam, Sebennyticum partim in Mendesium, partim in mare. A Mendesio vero in Phatnicum ostium: a Pe-

νικὸν στόμα· ἀπὸ δὲ τοῦ Πηλουσίου εἰς τὸ Τανικὸν στόμα· τὸ δὲ ἀπὸ Κανώβου μέχρι Σεβεννυτικῆς λίμνης· καὶ στόμα τὸ Βολβιτικὸν ῥεῖ ἐκ τῆς λίμνης. Ἔστι δὲ τὰ πολλὰ τὰ παρὰ θάλατταν Αἰγύπτου λίμναι καὶ ἕλη.
b. Ἔστι δὲ Αἴγυπτος τοιάδε τὴν ἰδέαν ὁμοία πελέκει. Ἔστι γὰρ κατὰ θάλατταν πλατεῖα, κατὰ δὲ μεσόγειαν στενωτέρα, κατὰ δὲ Μέμφιν στενωτάτη αὐτῆς. Ἔπειτα δὲ εἰς μεσόγειαν ἀπὸ Μέμφεως ἰόντι πλατυτάτη. Τὸ μέρος τὸ ἄνωθεν Μέμφιδος Αἰγύπτου ἐστὶ τὸ πλεῖστον ἢ τὸ
c. παρὰ θάλασσαν. Τὸ δὲ Κανωπικὸν στόμα ὁρίζει Ἀσίαν καὶ Λιβύην. Παράπλους δ' ἐστὶν Αἰγύπτου ἀπὸ Πηλουσίου στόματος στάδια ψπ'. Τῆς δὲ Ἀσίας ὁ περίπλους (ἔστι γὰρ περιφερὴς) λογιζομένῳ κατὰ τὸν αὐ-

b. Μέμφιδος Αἰγύπτου. — Codd. Αἰγύπτου Μέμφιδος.
c. στάδια ψπ' em. Voss. Codd. στάδια ψτ'.

lusio in Tanicum ostium: a Canobo vero usque ad Sebennyticum lacum. Ex hoc lacu fluit ostium Bolbiticum. Pleraque Aegypti, quae ad mare, sunt lacus et paludes. Ea autem est figura Aegypti ut bipennem referat. Ad mare enim lata est, in mediterraneis angustior, ad Memphin vero arctissima. Inde in mediam terram pergenti a Memphide fit latissima. Ea Aegypti pars, quae supra Memphin iacet, maxima est; maior ea quae ad mare. Ostium Canopicum Asiam Libyamque disterminat. Praetervectio Aegypti ab ostio Pelusiaco est stadiorum 780. Asiae vero circumvectio (tortuosa enim est) eodem modo, ut de Europa scriptum est, suppu-

τὸν τρόπον, ὃν περὶ Εὐρώπης γέγραπται, ἡμερῶν ἐστὶ πζ΄. Ἐπὶ δὲ τῷ στόματι Κανωπικῷ ἐστὶ νῆσος ἐρήμη, d. ᾗ ὄνομα Κάνωπος, καὶ σημεῖά ἐστιν ἐν αὐτῇ τοῦ Μενέλεω τοῦ κυβερνήτου τοῦ ἀπὸ Τροίας, ᾧ ὄνομα Κάνωπος, τὸ μνῆμα. Λέγουσι δὲ οἱ Αἰγύπτιοί τε, καὶ οἱ πρόςχωροι οἱ τοῖς τόποις Πηλούσιον ἥκειν ἐπὶ τὸ Κάσιον, καὶ Κάνωπον ἥκειν ἐπὶ τὴν νῆσον οὗ τὸ μνῆμα Pag. 44. τοῦ κυβερνήτου.

ΛΙΒΥΗ.

Ἄρχεται ἡ Λιβύη. Ἀπὸ τοῦ Κανωπικοῦ στόματος τοῦ Νείλου Ἀδυρμαχίδαι ἔθνος Λιβύων. Ἐκ Θω- 106.

d. ἥκειν — ἥκειν. — Codd. utrobique ἕξειν. Voss. ἐλθεῖν οὗ τὸ em. Voss. — Codd. αὐτό.

tanti est dierum 87. Ad ostium Canopicum est insula deserta, quae appellatur Canopus: et gubernatorem Menelai, cui nomen Canopus, a Troia eo venisse, indicium est eius ibi sepulcrum. Aiunt autem Aegyptii, eorumque iis in locis accolae, Pelusium venisse in Casium, Canopum vero in hanc insulam, ubi et monumentum huius gubernatoris exstat.

LIBYA. 106. Incipit Libya. Post Canopicum Nili ostium sunt *Adyrmachidae*, natio Libyca. E Thonide

νίδος δὲ πλοῦς ὡς εἰς Φάρον νῆσον ἔρημον, εὐλίμενον δὲ καὶ ἄνυδρον, στάδια ρν'. Ἐν δὲ Φάρῳ λιμένες πολλοί. Ὕδωρ δὲ ἐκ τῆς Μαρίας λίμνης ὑδρεύονται· ἔστι γὰρ πότιμος. Ὁ δὲ ἀνάπλους εἰς τὴν λίμνην βραχὺς ἐκ Φάρου. Ἔστι δὲ καὶ Χεῤῥόνησος, καὶ λιμήν· ἔστι
b. δὲ τοῦ παράπλου στάδια σ'. Ἀπὸ Χεῤῥονήσου δὲ Πλίνθινός ἐστι κόλπος. Τὸ δὲ στόμα ἐστὶ τοῦ Πλινθίνου κόλπου εἰς Λευκὴν ἀκτὴν πλοῦς ἡμέρας καὶ νυκτός. Τὸ δὲ εἰς τὸν μυχὸν τοῦ Πλινθίνου κόλπου δὶς τοσοῦτον. Περιοικεῖται δὲ κύκλῳ. Ἀπὸ δε Λευκῆς ἀκτῆς εἰς Λαοδαμάντειον λιμένα πλοῦς ἥμισυ ἡμέρας.

106. πλοῦς ὡς em. Gail. Codd. πλουσῶν.
εὐλίμενον — ἄνυδρον em. Voss. — Codd. εὐλίμενος — ἄνυδρος.
b. Πλίνθινος -- Πλινθίνου em. Voss. Codd. Πλιθίει -- Πενθινοῦ.

vero navigatio est ad Pharum, insulam desertam, commodis ornatam portubus et aqua carentem, stadiorum 150. In Pharo autem portus multi. In Mariam vero paludem aquatum eunt: potabilis namque haec est. Navigatio in hanc paludem e Pharo est brevis. Est ibi etiam Chersonesus cum portu: praetervectio eius est stadiorum 200. Chersonesum sequitur sinus Plinthinus. Os vero sinus Plinthini usque ad Album litus patet per navigationem diei noctisque. Ad extremum autem sinus Plinthini recessum duplo maius est spatium. Circumhabitatur vero hic sinus. Ab Albo litore ad portum Laodamantium navigatio diei dimidiati. A portu

Ἀπὸ δὲ Λαοδαμαντείου λιμένος εἰς Παραιτόνιον λιμένα πλοῦς ἥμισυ ἡμέρας. Ἔχεται Ἆπις πόλις. Μέχρις οὖν ἐνταῦθα Αἰγύπτιοι ἄρχουσιν.

ΜΑΡΜΑΡΙΔΑΙ. Ἀπὸ δὲ Ἄπιδος ἔθνος Λι- 107.
βύων ἐστὶν οἱ Μαρμαρίδαι, μέχρις εἰς Ἑσπερίδας. Ἀπὸ δὲ Ἄπιδος ἐπὶ Τυνδαρέους σκοπέλους πλοῦς ἡμέρας. Καὶ ἀπὸ Τυνδαρέων σκοπέλων εἰς Πλύνους λιμένα Pag. 45.
πλοῦς ἡμέρας. Ἐκ Πλύνων εἰς Πέτραντα μέγαν πλοῦς b.
ἥμισυ ἡμέρας. Ἐκ Πέτραντος εἰς Μενέλαον πλοῦς ἡμέρας. Ἐκ Μενελάου εἰς Κυρθάνειον πλοῦς ἡμέρας. Ἀπὸ Κυρθανείου Ἀντίπυγος λιμὴν· πλοῦς ἥμισυ ἡμέρας. Ἀπὸ c.
δε Ἀντιπύγου Πέτρας ὁ μικρὸς λιμὴν· πλοῦς ἥμισυ ἡμέρας. Ἀπὸ Πέτραντος μικροῦ Χεῤῥόνησοι Ἁλιάδες

107. Τυνδαρέους em. Salm. Codd. Τυνδαρέου.
b. Πέτραντα μέγαν em. Gronov. Codd. Πέτραντα μ'.
c. Χεῤῥόνησοι Ἁλιάδες, cf. annot. §. 48. a Codd. Χεῤῥόνησοι Ἀχίτιδες.

Laodamantio ad portum Paraetonium navigatio diei dimidiati. Excipit hunc Apis urbs. Hucusque patet Aegyptiorum regnum. ‖ 107. Ultra Apin usque ad Hesperides, sunt *Marmaridae*, gens Libyca. Ab Apide vero usque ad saxa Tyndarea navigatio diei. A saxis Tyndareis usque ad Plynos portum navigatio diei. E Plynis ad Petrantem maiorem est diei dimidiati navigatio. A Petrante usque ad Menelaum navigatio diei. E Menelao ad Cyrthanium navigatio diei. A Cyrthanio Antipygus portus dimidiati diei navigatione abest. Post Antipygo Petrantis parvi portus, diei dimidiati navigatio. Post Petrantem parvum Chersonesi Piscatoriae por-

λιμήν. ταῦτα τῆς Κυρηναίων χώρας ἐστί, πλοῦς ἡμέρας. Ἐν δὲ τῷ μέσῳ Πέτραντος καὶ Χεῤῥονήσου εἰσὶ νῆσοι Ἀηδωνία καὶ Πλατειαί. Ὕφορμοι δὲ ὑπ' αὐτῶν εἰσίν. Ἐντεῦθεν ἄρχεται τὸ σίλφιον φύεσθαι γῆς. Παράγει δὲ ἀπὸ Χεῤῥονήσου διὰ τῆς μεσογείας μέχρι Ἑσπερίδων, [παρὰ γῆν] ἐγγὺς στάδια ,βφ' μάλιστα. Ἀφροδισιὰς νῆσος ὕφορμος, Ναύσταθμος λιμήν. πλοῦς ἀπὸ
d. Χεῤῥονήσου ἡμέρας μιᾶς. Ἀπὸ δὲ Ναυστάθμου εἰς λιμένα τὸν Κυρήνης στάδια ρ'. Ἐκ δὲ τοῦ λιμένος εἰς Κυρήνην στάδια π'. Ἔστι δὲ Κυρήνη ἐν μεσογείᾳ. Εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ λιμένες πάνορμοι. Καὶ ἄλλαι δὲ καταφυγαὶ ὑπὸ νησιδίοις καὶ ὕφορμοι καὶ ἀκταὶ πολλαὶ

Ἀηδωνία em. Voss. e Ptolem. Codd. Διδωνία.
[παρὰ γῆν] ortum videtur e repetito παράγει.
στάδια ,βφ' em. Voss. Codd. μφ'.

tus: haec sunt in Cyrenensium regione: navigatio diei. Mediae vero inter Petrantem et Chersonesum sunt insulae Aëdonia et Plataeae. Portus habent hae insulae. Ulterius sunt agri, quibus silphium gignitur. A Chersoneso autem [secundum terram] per loca mediterranea usque ad Hesperidas ducit via stadiorum plus minus 2500. Aphrodisias insula statio navium, Naustathmus portus; navigatio ad hunc a Chersoneso unius diei. A Naustathmo ad portum Cyrenes stadia 100. A portu vero ad Cyrenem sunt stadia 80. In media enim terra est Cyrene. Portus autem isti commodum omni tempore appulsum praebent. Sunt et alia in parvis insulis refugia et stationes multaeque orae prominen-

ἐν τῇ μεταξὺ χώρᾳ. Ἐκ δὲ λιμένος τῆς Κυρήνης μέχρι e. λιμένος τοῦ κατὰ Βάρκην στάδια φ'. Ἡ δὲ πόλις ἡ Pag. 46. Βαρκαίων ἀπὸ θαλάσσης ἀπέχει στάδια ρ'. Ἐκ δὲ λιμένος τοῦ κατὰ Βάρκην ἐφ' Ἑσπερίδας στάδια χκ'. Ἐκ δὲ Κυρήνης εἰσὶ λιμένες, καὶ χωρία ἐστὶν ἐσχισμένα μέχρι Ἑσπερίδων· τάδε Φυκοῦς κόλπος. Ἄνω δὲ ἐν- f. ταῦθά ἐστιν ὁ κόλπος τῶν Ἑσπερίδων. Ἔστι δε τόπος βάθος ὀργυιῶν ιη', ἀπότομος κύκλῳ, οὐδαμοῦ ἔχων κατάβασιν. Ἔστι δὲ δύο σταδίων πανταχῇ, οὐκ ἔλαττον εὖρος καὶ μῆκος. Οὗτός ἐστι σύσκιος δένδρεσιν ἐμπεπλεγμένοις ἐν ἀλλήλοις, ὡς ὅτι μάλιστα πυκνοτάτοις. Τὰ δένδρα ἐστὶ λωτὸς, μηλέαι παντοδαπαὶ, ῥοαὶ, ἄπιοι,

e. Βαρκαίων em. Voss. Codd. Βαρκέων.
λιμένες cett. em. Gail. — Codd. λιμένος καὶ χωρίς ἐστιν ἐσχισμένα μέχρι Ἑσπερίδων ψάδε.
f. ἄνω em. Gail Codd. ἄνης.
βάθος. — Codd. ξαθός. Salmas. βαθύς.
ῥοαὶ em. Salm. Codd. ὑραί.

tes in hac interiecta regione. A portu Cyrenes ad Barces portum stadia 5o. Barcaeorum autem civitas abest a mari stadia 100. A portu Barces ad Hesperides stadia 620. Post Cyrenen sunt portus et loca sunt dissecta usque ad Hesperides: ibi Phycus sinus. Illic in parte superiore est hortus Hesperidum. Est vero locus altitudine ulnarum duodeviginti, per totum orbem praeruptus, nusquam descensum habens. Ubique est stadiorum duorum, neque minor est latitudo nec longitudo. Hortus hic opacus est arboribus in se invicem implicatis, quam maxime densis. Arbores sunt lotus, mali

μιμαίκυλα, συκάμινα, ἄμπελοι, μυρσῖναι, δάφναι, κισσος,
g. ἐλαῖαι, κότινοι, ἀμυγδαλαῖ, καρύαι. Τῶν δὲ χωρίων ἃ οὐκ εἴρηται, ἔστι γὲ κατὰ τὸν κῆπον Ἄμπελος· Ἄπιος, ἀλλάσσει στάδια λ'. Χεῤῥόνησος, κῆποι πλεῖστοι, Ζήνερτις, Ταύχειρα, Καυκαλοῦ κώμη, Ἑσπερίδες, πόλις καὶ λιμὴν καὶ ποταμὸς ἐπὶ τῇ πόλει Ἔκκειος. Κατὰ ταῦτα τὰ χωρία ἀπὸ Χεῤῥονήσων τῶν Ἀλιάδων, τὰ μὲν Κυρηναίων, τὰ δὲ Βαρκαίων ἐστὶ, μέχρι Ἑσπερίδων.
108. ΝΑΣΑΜΩΝΕΣ καὶ ΜΑΚΑΙ. Ἀπὸ δὲ Ἑσπερίδων κόλπος ἐστὶ μέγας, ᾧ ὄνομα Σύρτις· ὡς δὲ εἰπεῖν ὅτι μάλιστα εἰκάζοντι στάδια π'. Ἔστιν αὐτῇ τὸ πλά-

μιμαίκυλα, συκάμινα em. Salm. — Codd. μεμήκυλα, σύμνα.

g. εἴρηται; ἔστι γέ. — Codd. εἴρηται. Ἔστι δέ.

Ἄμπελος em. Salm. (Cf. Addenda ad Hecat. fr. 24). Codd. ἄμπελος.

Ἔκκειος codd. — Gail. coni. ἐκχεῖται.

Ἀλιάδων cf. annot. §. 48. a. Codd. Ἀντίδων.

Βαρκαίων em. Voss. Codd. Καρκαίων.

omnis generis, punicae, pyri, arbuti fructus, mora, vites, myrti, lauri, hedera, olivae, oleastri, amygdalae, iuglandes. Loca vero circa hortum nondum memorata haec sunt: Ampelus, Apius, qui abest stadia triginta. Chersonesus, horti plurimi, Zenertis, Tauchira, Gaucali vicus, Hesperides, urbs et portus et amnis prope urbem Ecceus. Ad haec loca a Chersonesis Piscatoriis illa quidem Cyrenaeis, haec vero Barcaeis subsunt, usque ad Hesperides. ‖ 108. *Nasamones et Macae.* Post Hesperides est sinus magnus, qui appellatur Syrtis, stadiorum ut quam proxime dicam octoginta. Eius latitudo

τος ἀπὸ Ἑσπερίδων εἰς Νέαν πόλιν τὴν πέραν πλοῦς
ἡμερῶν τριῶν καὶ νυκτῶν τριῶν. Περιοικοῦσι δὲ αὐ- Pag. 47.
τὴν Λιβύων ἔθνος Νασαμῶνες μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ
ἐπ' ἀριστερᾷ. Τούτων δὲ ἔχονται Λιβύων ἔθνος....
Παρὰ τὴν Σύρτιν μέχρι τοῦ στόματος τῆς Σύρτιδος b.
Μακαὶ χειμάζουσιν, ἐπὶ θαλάττῃ τὰ βοσκήματα κλεί-
οντες. Τοῦ δὲ θέρους ὑπεκλειπόντων τῶν ὑδάτων ἀπε-
λαύνουσι τὰ βοσκήματα εἰς μεσογαίαν ἄνω μεθ' ἑαυ-
τῶν. Μετὰ δὲ τὴν Σύρτιν ἔξω τῆς Σύρτιδός ἐστι χω- c.
ρίον καλὸν, καὶ πόλις, ᾗ ὄνομα Κίνυψ· ἔστι δὲ ἔρημος.
Ἀπὸ δε Νέας πόλεως ἀπέχει εἰς τὴν Σύρτιν στάδια π'
πάντῃ. Ὑπ' αὐτῶν δ' ἔστι ποταμὸς Κίνυψ, καὶ νῆσος
ὕπεστι πρὸς τὸν ποταμόν. Τὸ δὲ βάθος τῆς Σύρτιδος

108. *Τούτων* em. Gail. Codd. *τοῦτον.*
ἔθνος.... Videtur excidisse *Ψύλλοι.* Cf. Hecat. fr. 303.
c. *Ὑπ' αὐτῶν.* — Codd. *αὐτὸν.* Voss. *αὐτὴν.* Gail. *αὐτό.*

ab Hesperidibus ad Neapolim, quae in ulteriori littore, per trium dierum noctiumque navigationem patet. Accolunt eam Nasamones, gens Libyca, usque ad intimum partis sinistrae recessum. Ultra hunc est Libyum natio [Psylli]. Ad Syrtim vero usque ad os eius Macae hiemem agunt greges ad mare includentes. Aestate vero deficientibus aquis greges secum ad superiores in mediterranea parte tractus abigunt. Ultra Syrtim vero est campus pulcherrimus, et urbs, cui nomen Cinyps: est autem deserta. A Neapoli ad Syrtin intervallum est undique stadiorum 80. Prope eam vero est Cinyps fluvius et insula subest fluvio. Profunditas autem Syrti-

ἔσω τῶν Ἑσπερίδων πρὸς τοὺς Φιλαίνου βωμοὺς εἰς τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου πλοῦς ἡμερῶν γ' καὶ νυκτῶν. Πλάτος δὲ ἀπὸ Κίνυφος ποταμοῦ πρὸς τὰς Λευκὰς νήσους πλοῦς ἡμερῶν τεσσάρων καὶ νυκτῶν.

109. ΛΩΤΟΦΑΓΟΙ. Τὰ δὲ ἔξω τῆς Σύρτιδος παροικοῦσι Λίβυες Λωτοφάγοι ἔθνος, μέχρι τοῦ στόματος τῆς ἑτέρας Σύρτιδος. Οὗτοι λωτῷ χρῶνται, σίτῳ καὶ ποτῷ. Ἀπὸ δὲ Νεαπόλεως τῆς Καρχηδονίων χώρας Γράφαρα πόλις. Ταύτῃ παράπλους ἡμέρας μιᾶς ἀπὸ Νέας πόλεως. Ἀπὸ δὲ Γραφάρων Ἀβρότονον πόλις καὶ λιμήν.
b. Ταύτης ὁ παράπλους ἡμέρας μιᾶς. Ἀπὸ δὲ Ἀβροτό-
Pag. 48. νου ἡμέρας μιᾶς· κατὰ δὲ ταῦτά ἐστι νῆσος, ᾗ ὄνομα Βραχείων μετὰ Λωτοφάγους κατὰ Ταριχείας. ἔστι δὲ ἡ

d. βωμοὺς em. Maussac. Codd. κωμούς.
109 Γράφαρα. Hudson. Γάφαρα e Plinii (V, 4.) Gaphris.
b. Βραχείων fortasse Ταριχείων (Mel. II, 7, 7) . . . κατὰ Ταριχείας em. Voss. Codd. Καταριχιάς.

dis intra Hesperides usque ad Philaeni aras in intimum huius sinus recessum est navigationis dierum noctiumque trium. Latitudo vero a Cinyphe flumine ad Albas insulas per dierum noctiumque quatuor navigationem patet. || 109. Quae sunt extra Syrtim, incolit Libyum *Lotophagorum* natio, usque ad os alterius Syrtidis. Hi loto utuntur pro cibo et potu. Post Neapolin in Carthaginiensium tractu est Graphara urbs. Eo navigatur a Neapoli spatio diei. Post Graphara est Abrotonum civitas cum portu: huius praetervectio diei unius. Ab Abrotono vero diei unius: ibique est insula, cui nomen Brachion post Lotophagos qui circa Tari-

νῆσος αὕτη σταδίων τ'. Πλάτος δὲ μικρῷ ἐλάττων. Ἀπέχει δὲ ἀπὸ τῆς ἠπείρου ὡσεὶ στάδια γ'. ἐν δὲ τῇ νήσῳ γίνεται λωτὸς, ὃν ἐσθίουσιν, καί ἕτερος, ἐξ οὗ οἶνον ποιοῦσιν. Ὁ δὲ τοῦ λωτοῦ καρπός ἐστι τῷ μεγέθει, ὅσον μιμαίκυλον. Ποιοῦσι δὲ καὶ ἔλαιον πολὺ ἐκ κοτίνων. Φέρει δὲ καρπὸν ἡ νῆσος πολὺν, πυροὺς καὶ κριθάς. Ἔστι δὲ ἡ νῆσος εὔγειος. Πλοῦς ἀπὸ Ταριχείων εἰς τὴν νῆσον ἡμέρας μιᾶς. Μετὰ δὲ τὴν νῆσόν c. ἐστι Ἔπιχος πόλις. Ἀπὸ δὲ τῆς νήσου εἰς Ἔπιχον πλοῦς ἡμέρας ἡμίσεια. Ἀπὸ δὲ Ἐπιχίδος πλοῦς ἡμέρας· καὶ νῆσος ἔπεστιν ἐπ' αὐτῇ ἐρήμη. Μετὰ δὲ αὐ- d. τὴν Κερκινῖτις νῆσος καὶ πόλις, καὶ κατὰ ταύτην Θά-

c. Ἐπιχίδος. Codd. Ἐσχίδων. Gail. coni. Ἐπίχων vel Ἐπιχίων.

d. Κερκινῖτις em. Voss. (Strab. XVII, 1191. Agathem. I, 5). Codd. Ἀνακινίτης.

chias (habitant): est autem insula haec stadiorum 300. Latitudine vero paulo minor. Abest a continenti stadia circiter tria. In hac insula nascitur lotus, quem edunt, aliaque eius est species, ex qua vinum conficiunt. Loti autem fructus magnitudine similis est fructui arbuti. Oleum multum ex oleastris faciunt. Producit autem haec insula fructum multum, triticum et hordeum. Estque haec insula uberis terrae. Navigatio autem a Tarichiis in hanc insulam diei unius. Post insulam hanc est Epichus urbs. Ab insula ad Epichum navigatio diei dimidiati. Ab Epichide diei navigatio: ibique est insula deserta. Post hanc est Cercinitis insula cum urbe, et

ψος. Παράπλους ἀπὸ ταύτης εἰς Θάψον ἡμέρας καὶ ἡμι-
e. σεως. Ἀπὸ δὲ Θάψου τῆς μικρᾶς καὶ Τριτωνίτης ἐστὶ κόλπος μέγας εἴσω, ἐν ᾧ ἡ Σύρτις ἐστὶ ἡ μικρὰ Κερκινῖτις καλουμένη, πολὺ τῆς ἄλλης Σύρτιδος χαλεπωτέρα καὶ
Pag. 49. δυςπλοωτέρα· ἧς τὸ περίμετρον στάδια ͵β΄. Ἐν ταύτῃ τῇ Σύρτιδι ἐνέστηκεν ἡ νῆσος Τρίτωνος καλουμένη, καὶ
f. ποταμὸς Τρίτων. Καὶ αὐτόθεν ἐστὶν Ἀθηνᾶς Τριτωνίδος ἱερόν· στόμα δὲ ἔχουσα λίμνη μικρὸν, καὶ ἐν τῷ στόματι νῆσος ἔπεστιν· καὶ ὅταν ἀνάπωτις ᾖ, ἐνίοτε ἡ λίμνη οὐκ ἔχειν εἴςπλουν συμφαίνουσα. Ἡ δὲ λίμνη αὕτη ἐστὶ μεγάλη, τὸ περίμετρον ἔχουσα ὡς σταδίων

e. Τριτωνίτης em. Voss. Codd. Δρονίτης.
Κερκινῖτις em. Voss. Codd. Καρκινίτης.
f. ἔχουσα. Codd. ἔχων ἡ,
ὅταν ἀνάπωτις em. Salmas. Codd δ τῆς ἀνάπωτος.
ἔχειν εἴςπλουν συμφαίνουσα. — Codd. ἔχων εἴςπλουν συνυφαίνουσα - - Salmas. coni. ἔστι τὸν εἴςπλουν ναυσὶν ὑποφαίνουσα.

circa eam est Thapsus. Praetervectio ab hac in Thapsum diei unius et dimidiae. A Thapso vero minore intra est Tritonites magnus sinus, in quo est parva Syrtis, Cercinitis appellata, altera Syrti multo saevior navigatuque difficilior; cuius ambitus stadiorum 2000. In hac Syrti est insula Tritonis appellata, et fluvius Triton. Et illic est Minervae Tritoniae fanum; et lacus os exiguum habens, et in ore est insula: atque quando recedit mare, interdum lacus accessum navibus non praebens. Lacus autem hic est magnus, ambitum habens stadiorum circiter mille. Cingit vero eum

χιλίων. Περιέπουσι δὲ αὐτὴν Λίβυες πάντες ἔθνος, g. καὶ πόλις τὸ ὑπέκεινα πρὸς ἡλίου δυσμάς· οὗτοι γὰρ ἅπαντες Λίβυες λέγονται, ξανθοὶ, ἄπαστοι καὶ κάλλιστοι. Καὶ ἡ χώρα αὕτη ἀρίστη καὶ παμφορωτάτη, καὶ βοσκήματα παρ' αὐτοῖς ἐστὶ καὶ μέγιστα καὶ πλεῖστα, καὶ αὐτοὶ πλουσιώτατοι καὶ κάλλιστοι. Μετὰ δὲ τὴν Σύρτιν ταύτην Νεάπολίς ἐστι. Παράπλους δὲ ἀπὸ Ἀδρύμη- h. τος ἐπὶ Νέαν πόλιν ἡμερῶν γ'. Μετὰ δὲ Νέαν πόλιν Ἑρμαία ἄκρα καὶ πόλις. Παράπλους ἀπὸ Νέας πόλεως εἰς Ἑρμαίαν ἡμέρας καὶ ἡμίσεως. Ἀπὸ δε Νέας [πό- i. λεώς] ἐστιν εἰς ἰσθμὸν στάδια ρπ' πεζῇ πρός τὴν ἑτέραν θάλασσαν τὴν πρὸς Καρχηδόνα. Ἔστι δὲ ἀκτὴ, δι'

g. Λίβυες em. Voss. Codd. Λίβυοι.
πάντες — ἅπαντες codd. Fortasse Ζυγάντες. Hec. fr. 306
ἄπαστοι codd. Fortasse ἄριστοι.
h. Ἀδρύμητος em. Voss. Codd. Ἀδρίμητος.
ἡμερῶν γ' em. Voss. Codd. ἡμερῶν τ'.
Νέας [πόλεως]. πόλεως addidit Voss. quod deest in codd.

Libyum omnis natio; et urbs eorum est in ulteriori ripa, versus Solis occasum: omnes enim hi Libyes appellantur, flavi, validi, pulcherrimi. Regio haec optima est, et fecunda, gregesque apud eos sunt maximi et plurimi, ipsi ditissimi pulcherrimique. Post hanc Syrtin est Neapolis. Praetervectio vero ab Adrumeto ad Neapolin est dierum trium. Post Neapolin est Hermaeum promontorium et urbs. Praetervectio a Neapoli usque ad Hermaeum est diei unius ac dimidiati. A Neapoli ad isthmum pedestri itinere stadia sunt 180 usque ad alterum mare, quod Carthaginem alluit. Est vero

ῆς ἰσθμός ἐστι. Παράπλους ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦ-
Pag. 50. θεν εἰς Καρχηδόνα, ἥμισυ ἡμέρας. Ἡ δὲ Καρχηδονίων χώρα, ἐστὶν ἐν κόλπῳ.

110. ΚΑΡΧΗΔΩΝ. Μετὰ δὲ τὸν ἰσθμὸν Καρχηδών ἐστι, πόλις Φιάλων, καὶ λιμήν. Παράπλους ἀπὸ Ἑρμαίας ἥμισυ ἡμέρας εἰς Καρχηδόνα. Ἔπεισι δὲ νησία ἐν τῇ Ἑρμαίᾳ ἄκρᾳ, Ποντία νῆσος, καὶ Κόσυρος. Πλοῦς δὲ ἀπὸ Ἑρ-
b. μαίας ἐπὶ Κόσυρον ἡμέρας. Ἀπὸ Ἑρμαίας ἄκρας πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα, μικρὸν ἀπὸ Ἑρμαίας εἰσὶ νῆσοι τρεῖς μικραὶ κατὰ τοῦτο, ὑπὸ Καρχηδονίων οἰκούμεναι· Μελίτη πόλις καὶ λιμὴν, Γαῦλος πόλις, Λαμπάς· αὕτη πύργους ἔχει δύο ἢ τρεῖς. Ἀπὸ δὲ Κοσύρου ἐπὶ Λι-
c. λύβαιον ἀκρωτήριον Σικελίας πλοῦς ἡμέρας μιᾶς. Μετὰ

110. Φιάλων codd. Fortasse Φοινίκων. Gail.

litus prominens cum isthmo. Praetervectio a flumine ex hoc loco usque ad Carthaginem est diei unius et dimidiae. Carthaginiensium autem regio est in sinu. ‖

110. Post Isthmum est *Carthago*, urbs Phialon cum portu. Praetervectio vero ab Hermaeo usque ad Carthaginem est dimidiati diei. Hermaeo promontorio adiacent insulae Pontia et Cosyrus. Navigatio ab Hermaeo usque ad Cosyrum est diei. Ultra Hermaeum promontorium, paululum versus solem orientem, tres ei adiacent insulae exiguae, a Carthaginiensibus habitatae; Melita urbs cum portu, Gaulus urbs, Lampas, in hac turres duae vel tres. A Cosyro vero ad Lilybaeum promontorium Siciliae, navigatio diei unius, Post Cartha-

Καρχηδόνα Ἰτύκη πόλις καὶ λιμήν. Παράπλους δὲ ἀπὸ Καρχηδόνος εἰς Ἰτύκην μιᾶς ἡμέρας. Ἀπὸ Ἰτύκης εἰς Ἵππου ἄκραν, Ἵππου πόλις, καὶ λίμνη ἐπ' αὐτῇ ἐστὶ, καὶ νῆσοι ἐν τῇ λίμνῃ, καὶ περὶ τὴν λίμνην πόλεις ἐν ταῖς νήσοις αἵδε· Ψέγις πόλις, καὶ ἀπαντίον αὐτῆς νῆσοι Ναξικαὶ πολλαὶ, Πιθηκοῦσαι καὶ λιμήν. Κατ' d. ἐναντίον αὐτῶν καὶ νῆσος καὶ πόλις ἐν τῇ νήσῳ Εὔβοια, Θάψα καὶ πόλις καὶ λιμὴν, Καύκακις πόλις καὶ λιμὴν, Σίδα πόλις, Ἰουλίου ἄκρα πόλις καὶ λιμὴν, Ἑβδόμος πόλις καὶ λιμὴν, Ἀκίον νῆσος, πόλις καὶ λιμὴν ἔπεστι. Ψαμαθὸς νῆσος, πόλις καὶ λιμὴν καὶ κόλπος. e. Ἐν δὲ τῷ κόλπῳ Βαρτὰς νῆσος καὶ λιμὴν, Χάλκα πόλις ἐν τῷ ποταμῷ, Ἀρύλων πόλις, Μὴς πόλις καὶ λιμὴν, Σίγον πόλις ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ πρὸ τοῦ ποτα- Pag. 51.

ginem Utica urbs cum portu. Praeternavigatio a Carthagine Uticam diei unius. Ab Utica ad Equi promontorium Equi urbs, et palus ad eam est, insulaeque in ea, et urbes circa paludem in insulis hae sunt: Psegas urbs, ex adverso eius multae insulae Naxicae, Pithecusae cum portu. Ex adverso earum est insula, in qua est Euboea civitas, Thapsa cum urbe et portu, Caucacis urbs cum portu. Sida urbs, Iulium promontorium, urbs et portus, Hebdomus urbs cum portu, Acium insula, in qua urbs et portus, Psamathus insula, urbs, portus, et sinus. In hoc sinu est Bartas insula cum portu, Chalca urbs in fluvio, Arylon urbs, Mes urbs cum portu, Sigum urbs in fluvio, cui obiacet insula

μοῦ νῆσος Ἄκρα, πόλις Μεταγώνιον καὶ λιμὴν, Ἄκρος ἡ πόλις, καὶ ὁ κόλπος ἐν αὐτῇ, ἔρημος νῆσος Δρίναυπα ὄνομα, Ἡρακλεία στήλη, ἐν Λιβύῃ ἄκρα, Ἀπανιλύη πό-
f. λις ἐν ποταμῷ καὶ ἀντίον αὐτῆς τὰ Γάδειρα νῆσος. Ἀπὸ Καρχηδόνος ταύτη ἐστὶν ἐφ' Ἡρακλέους στήλας τοῦ καλλίστου πλοῦ παράπλους ἡμερῶν ἑπτὰ καὶ νυκτῶν ἑπτά. Γάδειρά εἰσιν νῆσοι αὗται πρὸς τῇ Εὐρώπῃ. Τούτων ἡ ἑτέρα πόλιν ἔχει, καὶ Ἡράκλειαι στῆλαι κατὰ ταύτας· ἡ μὲν ἐν τῇ Λιβύῃ ταπεινή· ἡ δὲ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ὑψηλή. Αὗται δέ εἰσιν ἄκραι καταντικρὺ ἀλλήλων,
g. διέχουσι δὲ αὗται ἀπ' ἀλλήλων πλοῦν ἡμέρας. Παράπλους Λιβύης ἀπ' Αἰγύπτου τοῦ Κανώβου στόματος

e. *Μεταγώνιον καὶ λιμὴν* scripsit Gronov. Cf. Hec. fr. 324. Codd. *Με.... λιμήν.*

Acra, urbs Metagonium cum portu. Acrus urbs, in qua est sinus, deserta insula quae appellatur Drinaupa, Herculea columna, Libyae promontorium, Apanilya urbs in fluvio. Ex adverso huius sunt Gades insulae. A Carthagine hucusque ad columnas Herculeas quam prosperrime praetervehuntur diebus et noctibus septem. Gades vero hae insulae ad Europam pertinent. Harum una urbem habet. In his quoque sunt columnae Herculeae: ea quidem, quae in Libya, humilis: Europaea vero excelsa est. Ex adverso sibi positi sunt hi montes: distantque inter se diei navigatione. Praetervectio Libyae ab ostio Canobi, quod in Aegypto, usque ad

μέχρι Ἡρακλείων στηλῶν, τιθεμένου τοῦ λογισμοῦ κατὰ ταὐτὰ, ἅπερ ἐν Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ γέγραπται, κατὰ τοὺς κόλπους κύκλῳ περιπλέοντι ἡμερῶν οε',δ'. Ὅσα γέγραπται πολίσματα ἢ ἐμπόρια ἐν τῇ Λιβύῃ ἀπὸ τῆς Σύρτιδος τῆς παρ' Ἑσπερίδας μέχρι Ἡρακλείων στηλῶν ἐν Λιβύῃ, πάντα ἐστὶ Καρχηδονίων. Pag. 52.

Μετὰ δὲ Ἡρακλείας στήλας εἰς τὸ ἔξω πλέοντι, ἔχοντι τὴν Λιβύην ἐν ἀριστερᾷ κόλπος ἐστὶ μέγας, μέχρι Ἑρμαίας ἄκρας. Ἔστι γὰρ καὶ ἐνταῦθα Ἑρμαία ἄκρα. Κατὰ δὲ μέσον τὸν κόλπον κεῖται Ποντίον τόπος καὶ πόλις. Περὶ δὲ τὴν πόλιν λίμνη κεῖται μεγάλη, ἐν δὲ τῇ λίμνῃ ταύτῃ κεῖνται νῆσοι πολλαί. Περὶ δὲ τὴν λίμνην πέφυκε κάλαμος, καὶ κύπειρος, καὶ φλεὼς III. b.

g. ταὐτὰ em. Gronov. Codd. ταῦτα.
ἅπερ ἐν Ἀσίᾳ. Codd. ἐν περασίᾳ. Voss. τὰ περὶ Ἀσίας. Gronov. ὥςπερ Ἀσία. Gail. ὥςπερ ἐν Ἀσίᾳ.
III. b. κύπειρος cett. em. Salmas. Codd. κύπρος καὶ φλοιὸν καὶ δρύον.

Herculeas columnas, eo modo si numeres, quo supra in Asia et Europa scriptum est, circumnaviganti sinus est dierum 75¼. Omnia vero oppida et emporia ante memorata in Libya, a Syrti quae ad Hesperidas, usque ad columnas Herculeas quae in Libya, sunt Carthaginiensium. || III. Post Herculeas columnas extra navigantibus, Libyamque in sinistra relinquentibus, occurrit sinus magnus usque ad promontorium Hermaeum. Est enim etiam ibi promontorium Hermaeum. At medio in sinu est Pontium locus et urbs. Circa urbem vero est lacus magnus, insulaeque in eo sunt complures. Circa lacum

καὶ θρυόν. αἱ δὲ ὄρνιθες αἱ Μελεαγρίδες ἐνταῦθά εἰσιν, ἄλλου δὲ οὐδαμοῦ, ἂν μὴ ἐντεῦθεν ἐξαχθῶσιν. Τῇ δὲ λίμνῃ ταύτῃ ὄνομα Κηφησίας, τῷ δὲ κόλπῳ Κώτης. Ἔστι δὲ Ἡρακλείων στηλῶν καὶ Ἑρμαίας ἄκρας
c. ἐν τῷ μεταξύ. Ἀπὸ δε τῆς Ἑρμαίας ἄκρας ἕρματα τέταται μεγάλα, ἀπὸ δὲ τῆς Λιβύης ἐπὶ τὴν Εὐρώπην, οὐχ ὑπερέχοντα τῆς θαλάττης. Ἐπικλύζει δὲ ἐπ' αὐτὰ ἐνιαχῇ. Τέταται δὲ τὸ ἕρμα ἐπὶ ἑτέραν ἄκραν τῆς Εὐρώπης τὸ καταντικρύ. Τῇ δὲ ἄκρᾳ ταύτῃ ὄνομα
d. Ἱερὸν ἀκρωτήριον. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἑρμαίας ἄκρας ποταμός ἐστιν Ἄνιδος. Ἐξίησι δὲ οὗτος εἰς λίμνην μεγάλην.
Pag. 53. Μετὰ δὲ Ἄνιδον εἶτά ἐστιν ἄλλος ποταμὸς μέγας Λίξος,

αἱ Μελεαγρίδες. — Codd. λιμελελιφίδες. Salm. Μελεαγρίδες.
ἐξαχθῶσιν em. Salmas. Codd. ἐξαχέωσιν.
d. Ἄνιδον εἶτα. Codd. Ἀνιδίευτα.

nascitur arundo, cyperus, stoebe et iuncus. Meleagrides aves ibi degunt, alibi vero nusquam nisi inde exportatae. Paludi vero huic nomen Cephesias, sinui vero Cotes. Est autem in medio columnarum Herculis et Hermaei promontorii. Ultra promontorium Hermaeum magna extenduntur scopulorum scamna a Libya usque in Europam, nusquam exstantia ex fluctibus, et aestus iis efficitur in nonnullis locis. Tenditur hoc scamnum ad aliud Europae promontorium illi adversum. Vocatur autem id promontorium sacrum. Post Hermaeum promontorium est amnis Anidus. Effluit autem hic in lacum magnum. Post Anidum porro est alius fluvius

καὶ πόλις Λιβύων ἐστὶ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ λιμήν. Μετὰ δὲ Λίξον Κράβις ποταμὸς καὶ λιμὴν, καὶ πόλις Φοινίκων Θυμιατηρία ὄνομα. Ἀπὸ Θυμιατηρίας εἰς Σολόεσαν ἄκραν, ἣ ἀνέχει μάλιστα εἰς τὸν πόντον. Τῆς e.
δὲ Λιβύης πᾶσα αὕτη ἡ χώρα ὀνομαστοτάτη καὶ ἱερωτάτη. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς ἄκρας ἔπεστι βωμὸς μέγας, Ποινῆς, Ποσειδῶνος. Ἐν δὲ τῷ βωμῷ εἰσὶ γεγραμμένοι ἀνδριάντες, λέοντες, δελφῖνες· Δαίδαλον δὲ φασὶ ποιῆσαι. Ἀπὸ δὲ Σολόεντος ἄκρας ποταμός f.
ἐστιν, ᾧ ὄνομα Ξιῶν. Περὶ τοῦτον τὸν ποταμὸν περιοικοῦσιν Αἰθίοπες ἱεροί. Κατὰ δὲ ταῦτα νῆσός ἐστιν, ᾗ ὄνομα Κέρνη. Παράπλους δὲ ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν ἐπὶ Ἑρμαίαν ἄκραν ἡμερῶν δύο. Ἀπὸ δὲ Ἑρ-

Θυμιατηρία em. Voss. e Steph. B. Codd. Θυμιατριάς.
Θυμιατηρίας em. Voss. Codd. Θυμιατηριάς.

magnus Lixus, et Phoenicum urbs Lixus, aliaque ultra fluvium est urbs cum portu. Post Lixum Crabis fluvius cum portu, et urbs Phoenicum quae Thymiateria appellatur. A Thymiateria Soloentum promontorium occurrit, quod maxime in mare prominet. Libyae autem haec regio tota est celeberrima et sacerrima. In summo promontorio est ara magna, Vindictae et Neptuno consecrata. In ara autem expressae sunt imagines, leones, delphines: a Daedalo ea confecta esse aiunt. Post Soloentem promontorium est fluvius qui appellatur Xion. Hunc fluvium circumhabitant Aethiopes sacri. Circa haec est insula, Cerne appellata. Praetervectio vero a columnis Herculeis usque ad Hermaeum promontorium

μαίας ἄκρας εἰς Σολόεντα. ἄκραν παράπλους ἡμερῶν τριῶν. Ἀπὸ δὲ Σολόεντος εἰς Κέρνην παράπλους ἡμερῶν ἑπτά. Σύμπας δὲ ὁ παράπλους οὗτός ἐστι ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν εἰς Κέρνην νῆσον ἡμερῶν δεκαδύο.
g. Τῆς Κέρνης δὲ νήσου τὰ ἐπέκεινα οὐκ ἔτι ἐστὶ πλωτὰ
Pag. 54. διὰ βραχύτητα θαλάττης, καὶ πηλὸν, καὶ φύκος. Ἔστι δὲ τὸ φύκος τῆς δοχμῆς τὸ πλάτος, καὶ ἄνωθεν ὀξὺ,
h. ὥστε κεντεῖν. Οἱ δὲ ἔμποροί εἰσι μὲν Φοίνικες. Ἐπὰν καὶ ἀφίκωνται εἰς τὴν νῆσον τὴν Κέρνην, τοὺς μὲν γαύλους ἐφορμίζουσιν, ἐν τῇ Κέρνῃ σκηνὰς ποιησάμενοι αὐτοῖς· τὸν δὲ φόρτον ἐξελόμενοι αὐτοὶ διακομίζουσι ἐν
i. μικροῖς πλοίοις εἰς τὴν ἤπειρον. Εἰσὶ δὲ οὗτοι Αἰθίο-

h. γαύλους em. Salmas. Codd. ταύδους. ἐφορμίζουσιν em. Gronov. Codd. ἐσθ᾽ ὁρμίζουσι. Salm. καθορμίζουσιν.

est dierum duorum. Ab Hermaeo promontorio ad Soloentem promontorium est praetervectio dierum trium. A Soloente vero ad Cernen praetervectio dierum septem. Omnis autem praetervectio ab Herculeis columnis ad Cernen insulam est dierum duodecim. Quae sunt ultra Cernen insulam, non amplius navigabilia sunt propter brevitatem maris, et coenum, et algam. Est vero haec alga palmi latitudine, superne in acutum desinens, adeo ut pungat. Institores autem sunt Phoenices. Hi cum venerint in insulam Cernen, gaulos suos eo appellunt et ibi tentoria figunt: onus vero desumtum ipsi minoribus navigiis in continentem portant. Ii autem, cum quibus negotiantur, sunt Aethiopes. Vendunt vero mu-

πες, πρὸς οὓς διατίθενται. Πωλοῦσι δὲ προς δέρματα ἐλάφων, καὶ λεόντων, καὶ παρδαλέων, καὶ δέρματα ἐλεφάντων μετ' ὀδόντων, καὶ τῶν ἡμερῶν βοσκημάτων. Οἱ Αἰθίοπες χρῶνται κοσμοστίκτοις, καὶ ἐκπώμασι τοῦ ἐλέφαντος φιάλαις· καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν χρῶνται κοσμίῳ ψελίοις τοῦ ἐλέφαντος· χρῶνται δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἵππους ἐλεφαντίνῳ κόσμῳ. Εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ Αἰθίοπες k. μέγιστοι ἀνθρώπων πάντων, ὧν ἡμεῖς ἴσμεν, μείζους ἢ τετραπήχεις. Εἰσὶ δέ τινες αὐτῶν καὶ πενταπήχεις, καὶ πωγωνοφόροι εἰσὶ, καὶ κομῆται, καὶ κάλλιστοι πάντων ἀνθρώπων οὗτοί εἰσι. καὶ βασιλεύει αὐτῶν οὗτος, ὃς ἂν ᾖ μέγιστος. Εἰσὶ καὶ ἱππηλάται, καὶ ἀκοντισταὶ, καὶ τοξόται, καὶ χρῶνται τοῖς βέλεσιν πεπυρακτωμέ-

i. μετ' ὀδόντων em. Voss. Codd. καὶ ὀδόντων. Reines. καὶ ὀδόντας.
k. μέγιστοι em. Voss. Codd. μεστοί.

tando sua pellibus cervorum et leonum et pardalium, pellibus insuper elephantum cum dentibus et cicurum gregum. Aethiopes utuntur vestibus variegatis eburneisque phialis pro poculis: mulieres pro ornatu utuntur armillis eburneis. Etiam equos suos ebore ornant. Sunt autem hi Aethiopes omnium hominum nobis cognitorum maximi, maiores quam quatuor cubitorum. Quidam etiam inter eos sunt quinque cubitorum, et sunt barbati et comati, omnium hominum pulcherrimi: ac regit ipsos, quicunque apud eos est maximus. Sunt optimi equites, iaculatores et sagittarii, et iaculis utuntur ignitis. Phoenicum vero institores portant ipsis unguenti

l. νοις. Οἱ δὲ Φοίνικες ἔμποροι εἰςάγουσιν αὐτοῖς μύρον λίθον Αἰγυπτίαν, ἄπρους ἐξαράκτους, κέραμον Ἀτ-
Pag. 55. τικὸν καὶ χοῦς. Τὰ πλάσματά ἐστιν ὤνια ἐν τοῖς Χουσὶ τῇ ἑορτῇ. Εἰσὶ δὲ οἱ Αἰθίοπες οὗτοι κρεοφάγοι, γαλακτοπόται, οἶνον δὲ ποιοῦσι πολὺν ἀπὸ ἀμπέλων· τὸν
m. δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ Φοίνικες ἄγουσιν. Ἔστι δὲ αὐτοῖς καὶ πόλις μεγάλη, πρὸς ἣν οἱ Φοίνικες εἰςπλέουσιν οἱ ἔμποροι. Λέγουσι δέ τινες τούτους τοὺς Αἰθίοπας παρήκειν, συνεχῶς οἰκοῦντας ἐντεῦθεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ εἶναι ταύτην θάλατταν συνεχῆ· ἀκτὴν δὲ εἶναι τὴν Λιβύην.

110. ΔΙΑΦΡΑΓΜΑ διὰ τῆς θαλάττης τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπιεικῶς εὐθὺ κατ' ὀρθόν.

a. Ἄρχεται δὲ τὸ διάφραγμα ἀπὸ Εὐρίπου τοῦ κατὰ

l. γαλακτοπόται em. Voss. Codd. γαλακτοπάται.

Aegyptii lapidem, apros castratos, tegulas Atticas et vasa et congios. Fictilia vasa in Congiorum festo venduntur. Edunt vero hi Aethiopes carnem, et lac potant; vinum vero e vineis multum conficiunt: hoc praeterea a Phoenicibus eo defertur. Habent etiam civitatem magnam, ad quam Phoenicum mercatores navigant. Inquiunt nonnulli, istos Aethiopes continenter habitantes pertingere inde usque ad Aegyptum, et id mare esse contiguum: Libyam vero esse peninsulam.

112. *Diaphragma per mare Europaeum in Asiam recte propemodum, lineaque directa.* Incipit vero dia-

Χαλκίδα· καί ἐστιν ἐπὶ Γεραιστὸν στάδια ρ΄ κοινῇ. Ἀπὸ Γεραιστοῦ ἐπὶ Παιώνιον τῆς Ἄνδρου στάδια π΄. Ἀπὸ τῆς Ἄνδρου ἐπὶ τὸν αὐλῶνα στάδια σπ΄. Τοῦ αὐλῶνος διάπλους εἰς Τῆνον στάδια ιβ΄. Αὐτῆς δὲ τῆς νήσου ἐπὶ τὸ ἀκρωτήριον τὸ κατὰ Ῥηναίας στάδια ρν΄. Τοῦ δὲ διάπλου εἰς Ῥήναιαν στάδια μ΄. Αὐτῆς δὲ b. *Ῥηναίας καὶ τοῦ διάπλου εἰς Μύκονον στάδια μ΄. Ἀπὸ δὲ Μυκόνου διάπλους ἐπὶ τοὺς Μελαντίους σκοπέλους προαριστιδίου μικρῷ ἐλάττων σταδίων μ΄. Ἀπὸ δὲ Μελαντίων σκοπέλων πλοῦς εἰς Ἴκαρον προαριστίδιος. Αὐτῆς δὲ τῆς Ἰκάρου στάδια τ΄ ἐστὶ μῆκος. Ἀπὸ Ἰκα-* c.

112. a. *Τῆνον* em. Salmas. Codd. *Τεῖνον*.
Ῥηναίας. Codd. *Ῥήναιαν*.
b. *Μύκονον* — *Μυκόνου* em. Voss. Codd. *Μύκινον* — *Μυκίνου*.
ἐστὶ em. Voss. Codd. *ἐπὶ*.

phragma ab Euripo, qui ad Chalcidem est: unde ad Geraestum stadia sunt quasi septem. A Geraesto ad Paeonium Andri stadia octoginta. Ab Andro vero usque ad fretum stadia 280. A freto traiectus in Tenum stadiorum duodecim. Ipsius vero insulae usque ad promontorium Rhenaeae oppositum longitudo stadiorum 150: traiectus vero in Rhenaeam stadiorum quadraginta. Ipsius vero Rhenaeae et traiectus in Myconum stadia quadraginta. A Mycono traiectus est ad Melantios scopulos paulo minor antemeridiano, stadiis circiter quadraginta. A Melantiis scopulis navigatio in Icarum antemeridiana. Ipsius Icari longitudo est stadiorum 300.

Pag. 56. ρου πλοῦς εἰς Σάμον προαριστίδιος. Αὐτῆς δὲ Σάμου στάδια σ'. Ἐκ Σάμου εἰς Μυκάλην τοῦ διάπλου στάδια ζ' τὸ πᾶν. Ἐὰν ἐκ Σάμου πλέωσι πρὸ ἀρίστου στάδια β', τὸ μὴ προσλογιζομένῳ τοῦ . . . . πλοῦς . . .
d. . . . . . . ἕτερον διάφραγμα ὀρθὸν κατ' εὐθὺ . . . . . . ἕως Κυθήρων στάδια λ'. Αὐτῶν δὲ Κυθήρων μῆκος στάδια ρ'. Εἰς Αἰγιλίαν πλοῦς προαριστίδιος . . . . . .
e. Κρήτης αὐτῆς μῆκος, στάδια βφ'. Ἀπὸ Κρήτης εἰς Κάρπαθον στάδια [ρ']. Αὐτῆς Καρπάθου μῆκός στάδια ρ'. Εἰς Ῥόδον ἀπὸ Καρπάθου πλοῦς στάδια ρ' . . . . Αὐτῆς Ῥόδου μῆκος στάδια χ'. Ἀπὸ Ῥόδου εἰς τὴν

c. πρὸ ἀρίστου em. Salmas. Codd. προαρίστου.
d. Κυθήρων — Κυθήρων — Αἰγιλίαν em. Voss. Codd. Καθήρων — Καθήρων — Αἴγιναν.
προαριστίδιος . . . . Videtur excidisse: Ἀπὸ Αἰγιλίας εἰς Κρήτην πλοῦς προαριστίδιος.
e. [ρ'] Codd. Restituendum videtur ύ.
ρ' . . . Restituendum videtur ρμ'.

Ab Icaro navigatio in Samum est antemeridiana. Sami longitudo stadiorum ducentorum. E Samo in Mycalen traiectus stadiorum omnino est septem. Si ante meridiem e Samo navigent per stadia duo ratione non habita . . . . aliud diaphragma rectum . . . . . usque ad Cytheram stadia triginta. Cytherae vero longitudo stadiorum centum. Ad Aegiliam navigatio antemeridiana . . . . Cretae ipsius longitudo est stadiorum 2500. A Creta in Carpathum stadia [quadraginta]. Ipsius Carpathi longitudo stadiorum centum. A Carpatho usque ad Rhodum stadiorum centum [et quadra-

Ἀσίαν στάδια ρ'. Ἔστι τοῦ διάπλου τὸ διάφραγμα στάδια ,δυό.

ΜΕΓΕΘΗ ΝΗΣΩΝ. Μεγίστη Σαρδώ· δευτέρα Σικελία· τρίτη Κρήτη· τετάρτη Κύπρος· πέμπτη Εὔβοια· ἕκτη Κύρνος· ἑβδόμη Λέσβος· ὀγδόη Ῥόδος· ἐννάτη Χίος· δεκάτη Σάμος· ἑνδεκάτη Κόρκυρα· δωδεκάτη Κάσος· τρισκαιδεκάτη Κεφαληνία· τεσσαρεσκαιδεκάτη Νάξος· πεντεκαιδεκάτη Λῆμνος· ὀκτωκαιδεκάτη Αἴγινα· ἐννεακαιδεκάτη Ἴμβρος· εἰκοστὴ Θάσος.

e. ,δυό. — Codd. δύο.

ginta] navigatio. Ipsius Rhodi longitudo stadiorum 600. A Rhodo in Asiam stadia centum. Est vero huius traiectus diaphragma stadiorum 4470. || 113. *Magnitudines insularum.* Maxima est Sardinia, deinde Sicilia, tertia Creta, quarta Cyprus, quinta Euboea, sexta Corsica, septima Lesbus, octava Rhodus, nona Chius, decima Samus, undecima Corcyra, duodecima Casus, decima tertia Cephalenia, decima quarta Naxus, decima quinta Lemnus, decima octava Aegina, decima nona Imbrus, vigesima Thasus.

DE AETATE SCYLACIS.

Veterum scriptorum de Scylace testimonia.

1. Anonymi *vita* Scylacis. *Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς ἀρχαιότατος μέν ἐστιν ἀνήρ· τῶν δὲ πλείστων ἔτι μερῶν τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης καὶ τῆς ἔνδον Ἡρακλειῶν στηλῶν θαλάσσης πέρα τῶν πολλῶν ἀγνοουμένων περίπλους τῆς οἰκουμένης ἀναγράψαι προείλετο. Τὰ μὲν γὰρ τῆς ἑῴας Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν δῆλα τοῖς ἀνθρώποις πάντα κατέστησε· τὰ δὲ τῶν ἑσπερίων ἐθνῶν ἡ Ῥωμαίων ἀνδρεία πολέμῳ τούτων κρατήσασα. Τῆς μὲν οὖν ἀκριβοῦς γνώσεως τῶν τόπων ἁπάντων διὰ τὰς εἰρημένας αἰτίας οὐκ ἴσχυσεν ἐφικέσθαι. Μέρη δὲ πλεῖστα καλῶς καὶ ἀκολούθως περιέπλευσεν· ὥςπερ τὸν Ἰόνιον ἤτοι Ἀδρίαν κόλπον, καὶ προςέθιγε τὴν Ἀττικὴν καὶ τὴν Πελοπόννησον πᾶσαν μετὰ τῶν ἐνοικούντων ἐθνῶν· ἔτι μὲν ἕτερα μέρη τῆς θαλάσσης καὶ τῶν προσοικούντων αὐτῇ σαφῶς παραστήσας. Δοκεῖ δέ πως καὶ αὐτὸς τῆς ἀγνοίας τῶν πλείστων τόπων τὴν βραχυλογίαν ὥςπερ ἀπολογίαν τινὰ πεποιῆσθαι, δι' ὀλίγων σφόδρα χωρίων τὰ πλεῖστα τοὺς ἐντυγχάνοντας ἢ ἅμα ζητεῖν τινὶ εἰδέναι βουλόμενος. Τῆς δὲ ἀρχαιότητος τοῦ ἀνδρὸς ἐναργὲς γνώρισμα τὸ μήτε Ἀλέξανδρον εἰδέναι τῶν Μακεδόνων βασιλέα μήτε τὸν ὀλίγον ἔμπροσθεν ἐκείνου τοῦ χρόνου. ὥςτε οὐκ*

ἄν τις ἁμάρτοι θαύματος ἄξιον ἡγούμενος τὸν ἄνδρα τῶν πλείστων ἐφικέσθαι δυνηθέντα. Αἴλιος Διονύσιος ἐν τῷ περὶ Ἀλεξανδρείας βιβλίῳ πρώτῳ φησὶν, ὅτι Δαρείῳ προςεφώνησε Σκύλαξ τὸ φρόντισμα.

2. Suidae vita Scylacis. Σκύλαξ Καρυανδεὺς (πόλις δέ ἐστι τῆς Καρίας πλησίον Ἁλικαρνασσοῦ τὰ Καρύανδα) μαθηματικὸς καὶ μουσικός. Ἔγραψε περίπλουν τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν Ἡρακλέος στηλῶν· τὰ κατὰ τὸν Ἡρακλείδην τὸν Μυλασσῶν βασιλέα· γῆς περίοδον· ἀντιγραφὴν πρὸς τὴν Πολυβίου ἱστορίαν.

3. Strab. XIV, 972: Μύνδος, καὶ μετὰ ταύτην Βαργυλία, καὶ αὕτη πόλις· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Καρυάνδα λίμνη καὶ νῆσος ὁμώνυμος ταύτῃ, ἣν ᾤκουν Καρυανδεῖς· ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ Σκύλαξ ὁ παλαιὸς συγγραφεύς.

4. Stephan. Byz. Καρύανδα: Καρύανδα πόλις καὶ λίμνη ὁμώνυμος πλησίον Μύνδου καὶ Κῶ· Ἑκαταῖος Καρυάνδαν αὐτήν φησι. Τὸ ἐθνικὸν Καρυανδεύς·, ὡς Ἀλαβανδεύς. Ἐντεῦθεν ἦν Σκύλαξ ὁ παλαιὸς λογογράφος.

5. Marcian. Heracl. epit. Artemid. et Menippi p. 63. (Hudson): Οἱ μὲν μερῶν τινῶν, οἱ δὲ τῆς ἐντὸς πάσης θαλάσσης, οἱ δὲ τῆς ἐκτὸς περίπλουν ἀναγράψαντες· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς καὶ Βοτθαῖος· οὗτοι δὲ ἑκάτεροι διὰ τῶν ἡμερησίων μηκῶν, οὐ διὰ τῶν σταδίων τὰ διαστήματα τῆς θαλάσσης ἐδήλωσαν. Eiusdem libri meminerunt Strabo lib. XIII (cf. annot. ad §. 93), scholiastes Apollonii IV, 1215, I, 1177 (cf. ann. §. 23 et 92).

6. Rufi Festi Avieni Ora marit. 40 sqq.: Multa rerum iunximus Ex plurimorum sumta commentariis. Hecataeus istic quippe erat Milesius, Hellanicusque Lesbius, Phileas quoque Atheniensis, Caryandaeus Scylax, Pausimachus ille, prisca quem genuit Samos; Quin et Damastes nobili natus Sige.

7. Ibid. v. 370 sqq. Sed ad Columnas quidquid interfunditur Undae aestuantis, stadia septem vix ait Damastes esse. Caryandaeus Scylax Tantum patere quantus aestus Bospori est. — Hoc nusquam dixit Scylax.

8. Constantin. Porphyrogenn. Them. Armen. p. 7: de Armenia: *Οὔτε γὰρ Στράβων ὁ Γεωγράφος τῆς τοιαύτης ὀνομασίας ἐμνήσθη, καίτοι Καππαδόκης ὢν τὸ γένος ἐξ Ἀμασείας τῆς πόλεως· οὔτε Μένιππος ὁ τοὺς σταδιασμοὺς τῆς ὅλης οἰκουμένης ἀπογραψάμενος· οὔτε μὴν Σκύλαξ ὁ Καρυανδηνός· οὔτε ἄλλος τις τῶν ἱστορίαν γεγραφότων.*

9. De *Periplo Indiae* Aristot. Polit. VII, 14: *Ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὐν ῥᾴδιον λαβεῖν οὐδέ ἐστιν, ὥςπερ „ἐν Ἰνδοῖς" φησὶ Σκύλαξ „εἶναι τοὺς βασιλέας τοσοῦτον „διαφέροντας τῶν ἀρχομένων, φανερὸν ὅτι διὰ πολλὰς „αἰτίας ἀναγκαῖον πάντας ὁμοίως κοινωνεῖν τοῦ κατὰ „μέρος ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι."*

10. Harpocrat. *Ὑπὸ γῆς οἰκοῦντες. Λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ περίπλῳ λεγομένους „Τρωγλοδύτας" καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν τρίτῳ καταλόγου Κατουδαίους ὀνομαζομένους. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας.* Idem Suidas sub eodem nomine.

11. Philostrat. vit. Apollon. Tyan. III, 14: „*Σκιάποδας*" *δὲ ἀνθρώπους ἢ „Μακροκεφάλους" ἢ ὁπόσα Σκύλακος συγγραφαὶ περὶ τούτων ᾄδουσιν οὔτε ἄλλοσέ ποι βιοτεύειν τῆς γῆς οὔτε μὴν ἐν Ἰνδοῖς.*

12. Ioann. Tzetz. Chil. VII, 144: *Καρυανδέως Σκύλακος ὑπάρχει τι βιβλίον „Περὶ τὴν Ἰνδικὴν γρά-„φον ἀνθρώπους πεφυκέναι· Οὕςπερ φασὶ Σκιάποδας καὶ „γε τοὺς Ὠτολίκνους· Ὧν οἱ Σκιάποδες πλατεῖς ἔχου-„σιν ἄγαν πόδας, Καιρῷ τῆς μεσημβρίας δὲ πρὸς γῆν „καταπεσόντες, Τοὺς πόδας ἀνατείναντες σκιὰν αὐτοῦ „ποιοῦσι. Μεγάλα δ' οἱ Ὠτόλικνοι τὰ ὦτα κεκτημένοι, „Ὁμοίως σκέπουσιν αὐτοὺς τρόπῳ τῶν σκιαδείων." Ὁ Σκύλαξ οὗτος γράφει δὲ καὶ ἕτερα μυρία Περὶ γὲ „Μον-„οφθάλμων τε καὶ τῶν Ἐνοτικτόντων Καὶ Ἐκτραπέλων „ἄλλων τε μυρίων θεαμάτων." Ταῦτά φησι δ' ὡς ἀληθῆ μηδὲ τῶν ἐψευσμένων. Ἐγὼ τῇ ἀπειρίᾳ δὲ ταῦτα ψευδῆ νομίζω.*

13. Athen. II, p. 70: *Καὶ Σκύλαξ δὲ ἢ Πολέμων „εἶναι δὲ τὴν γῆν ὑδρηλὴν κρήνῃσι καὶ ὀχετοῖσιν. ἐν „δὲ τοῖς οὔρεσι πέφυκε κυνάρα καὶ βοτάνη ἄλλη." καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς· „ἐντεῦθεν δὲ ὄρος παρέτεινε τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν ὑψηλόν τε καὶ δασὺ ἀγρίῃ „ὕλῃ καὶ ἀκάνθῃ κυνάρᾳ."*

* * *

Herod. IV, 44: *Τῆς δὲ Ἀσίας τὰ πολλὰ ὑπὸ Δαρείου ἐξευρέθη· ὃς βουλόμενος Ἰνδὸν ποταμόν, ὃς κροκοδείλους δεύτερος οὗτος ποταμῶν πάντων παρέχεται,*

τοῦτον τὸν ποταμὸν εἰδέναι τῇ ἐς θάλασσαν ἐκδιδοῖ, πέμπει πλοίοισι ἄλλους τε τοῖσι ἐπίστευε τὴν ἀληθηΐην ἐρέειν, καὶ δὴ καὶ Σκύλακα ἄνδρα Καρυανδέα· οἱ δὲ ὁρμηθέντες ἐκ Κασπατύρου τε πόλιος καὶ Πακτυικῆς γῆς ἔπλεον κατὰ ποταμὸν πρὸς ἠῶ τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς εἰς θάλασσαν· διὰ θαλάσσης δὲ πρὸς ἑσπέρην πλέοντες τριηκοστῷ μηνὶ ἀπικνέονται ἐς τοῦτον τὸν χῶρον ὅθεν ὁ Αἰγυπτίων βασιλεὺς τοὺς Φοίνικας, τοὺς εἶπα, ἀπέστειλε περιπλώειν Λιβύην.

* * *

Cic. Divin. II, 42: Scylax Halicarnasseus familiaris Panaetii: excellens in astrologia, idemque in regenda sua civitate princeps, totum hoc Chaldaicum praedicendi genus repudiavit.

De aetate eius, qui hunc Periplum scripsit, Scylacis Caryandensis multa disceptaverunt viri docti, liberius usi iis, quae de Scylace referunt scriptores antiqui, testimoniis. Etenim notissimum est, aetate Darii Hystaspis vixisse Scylacem Caryandensem, qui regis iussu per Indum fluvium inde a Caspatyro urbe usque in mare australe navigavit et ex eo rediit per sinum Arabicum. Quem ut nemo veterum omnium neque quidquam scripsisse neque Graece scivisse neque in occidentales maris mediterranei partes ullum iter fecisse narraverit, miro studio nonnulli nostrae aetatis viri docti huius libelli, qui Attica dialecto, eaque posteriore confectus est, con-

tendunt fuisse scriptorem: quod fieri nullo modo potuisse cum demonstratum sit, refugit ille, qui novissime hanc opinionem defendit, ad eam argumentationem, confecisse Scylacem illum hoc opus, descripsisse eam orbis terrarum conditionem, quae fuerit aetatis Darii Hystaspis, sed vertisse hominem Atheniensem aetate Demosthenis libellum, edidisse descriptum dialecto Attica, inseruisse pauca: quibus postea addita sint nonnulla ab iis, qui libro utebantur.

Quod his rationibus refutatur. Animadvertendum est, opinionem eam, quae antiquo Scylaci librum tribuit, esse nihil nisi coniecturam et commentum ultimorum quorundam antiquitatis scriptorum, qui ne ipsi quidem satis meditati erant de rebus et nominibus, inter recentiores probatum ab iis, qui primi eum edebant neque satis accurate perlegerant, neque statum orbis terrarum in aetate Darii satis cognoverant. Nihil utrique Scylaci scimus commune, nisi nomen et patriam, ac si Thucydides Olori diversus est a Thucydide Milesiae filio, qui uterque erat homo Atheniensis, si Demosthenes orator diversus a Demosthene imperatore, ridiculum est, si cui improbabile videtur, diversum esse hominem Caryandensem, qui per Indum iter fecerit, a Caryandensi, qui mediterranei maris litora descripserit. Habeatur alter proavus alterius: artiore scilicet vinculo nullis connecti poterunt argumentis: hoc vero probabile est: censeamus igitur artem navigandi transisse in hoc genere a patre ad filium, mansisse in eo memoriam iti-

neris, quod ad explorandas terras adhuc incognitas suscepisset proavus, incitatum esse alterum Scylacem, qui postea vixit, hac memoria ad describenda litora tum vicina, tum distantia: neque interisse studium artis in hoc genere post eius mortem, descendisse ab eo tertium Scylacem, qui tempore Polybii mathematicis artibus operam dedit.

Solus antiquorum omnium, qui antiquissimum Scylacem cum scriptore nostro confudisse putari potest, est Aelius Dionysius Hadriani coaevus, qui in primo libro de Alexandria narravit, Dario hoc opus a Scylace esse dedicatum. Mirum est si quis Persarum regi ante bella cum Graecis suscepta librum dedicatum putat, in quo Graecorum ubique, Persarum ne minima quidem ratio habetur: ut ne nomen quidem eorum usquam commemoratum inveniamus. Haud dubie vel ipse hoc commentus est Aelius Dionysius, vel ex homine quopiam, qui id commentus erat, exscripsit. Eritne qui dicat, eiectas esse Persarum mentiones, insertas Graecorum? Vix puto quemquam tales nugas esse prolaturum: at aegre meliora sunt, quae de interpolationibus urbium post Persica bella conditarum contenderunt nonnulli: qui vero serio talia cogitaverit, ex eius ratione universum libellum ex interpolationibus conflatum demonstrare potero. Quod vero omnino opinionem illam, librum Carica lingua scriptum ab Atheniensi in vernaculam esse translatum, redarguit, id est, quod prorsus inutile fuisset hoc consilium. Cuinam homini sano in mentem

veniret voluntas transscribendi libri qui nautis destinatus nullum omnino commodum ferebat nautis in aetate ipsius? Nam quod singula vocabula inseruit, minimae frugis erat, si revera totus orbis terrarum status is, quem descripsit, erat antiquior. Itaque si in nautarum usum editum erat hoc opus, is haud dubie in eo status exhibebatur, qui erat aetatis editoris ipsius. Aliorum vero usui eum haud fuisse destinatum, est certissimum: soli enim portus, litora, loca in litoribus conspicua et navigationum longitudines describuntur: neque id contendi potest, antiquiorem litorum conditionem consulto esse descriptam, quia eius, qui hoc agit, non est inserere nova. Neque ab ullo homine ingenuo Atheniensi ferri poterat hic liber, nisi a nautis, quia universus prave scriptus est, omni carens orationis pulchritudine, puritate et ornatu. Neque hae maculae pro interpolationibus haberi possunt, manent enim satis multa, qnae prava sunt, licet plurima eieceris: itaque hanc viam a novissimo editore initam omnino deserui. Sed est scriptus hic liber ab homine rudi, in scribendo minime exercitato, qui loca in litoribus obvia ordine recensuit ut ipsi nota erant et ut facillime enarrabantur nulla omnino opera adhibita. Itaque oratio est vulgaris nautarum, est oratio hominis barbari, qui Graece sciebat, sed minime eleganter, qui ea in scribendo usus est dialecto, quae erat eius urbis, quae in maribus Graecorum imperium exercebat. Omnia enim inveniuntur signa posterioris dialecti Atticae, tum vocabulorum for-

mae quaedam (107, f), tum usus litterarum ῤῥ et ττ. Cum vero saepe inveniantur σσ et ρσ, equidem haec prorsus eiicere nolui. Possunt quidem haec esse mutata a librariis: at non prorsus improbabile est, hominem barbarum fuisse sibi parum constantem in usu omnium Atticae dialecti formarum, saepiusque eorum scriptorum, quorum libris usus est, verba et formas retinuisse. Etenim omnes has oras, quas describit, ipsum vidisse Scylacem, vix credibile est, et si vidit, tamen non omnes in aspiciendo descripsit, sed postea cum domi erat: ibique libris aliorum adiutus est, uno vel altero periplo antiquiore et praeterea haud dubie libro Hecataei, id quod patet e locis permultis, in quibus uterque omnino concinit, quos reperies in indice. Mutavit vero, quae rebus gestis sua aetate mutata erant, quatenus ipse hoc cognoverat. Ut non mirum esset, si quis locus reperiretur, qui ad antiquiorem geographiam pertinuerit: neque nos eo turbaremur: id modo ostendendum erat, quamnam aetatem demonstraret locorum plurimorum concinna multitudo: id quod effecit Niebuhrius.

At cum post Niebuhrium scripserit Gailius, cui veram opinionem non persuadebant argumenta certissima, equidem breviter locos omnes recensebo, qui ad diiudicandam hanc quaestionem faciunt, partim ab aliis partim a me observatos. Et quae Niebuhrius disputavit, ea leviter tango, quia in omnium manibus est eius scriptum: quae antiquiores disseruerunt interpretes, omitto, quia omittenda sunt: quae Gailius, ad ea respiciam,

haud quidem ob gravitatem, sed quia tum sunt recentissima quae de re dicta sunt, tum non sine ulla doctrina et acumine excogitata.

Sc. §. 5. Tyrrheni pertinent usque ad urbem Romam: inde Latini, quorum terra extenditur usque ad Circeios. Quem statum esse regii Romanorum aevi contendit Gailius (§. 17), mansisse usque ad initium saeculi quinti ante Christum. At quin sub Tarquiniis late patuerit id regnum, cuius caput erat Roma, dubitari non potest, si ingentia huius aetatis opera spectantur. Sed post regifugium sane exiguus erat Romanorum ager, neque tamen minor eo, quem post urbem a Gallis incensam tenebant (id quod accidit 365 a. u.; 387 a. Chr.): cum Latini defecissent nulloque cum Romanis vinculo iuncti manerent, usque dum 397 a. u. 355 a. Chr. foedus Latinum restitutum est. Scylacem vero eum adumbrare contendimus statum Italiae, qui erat annorum urbis 380 et 390. Itaque ex his nihil efficitur: sed maius est, quod nulla fit mentio urbium Tuscarum quae mari adiacebant, cum tamen satis accurate describantur urbes Carthaginiensium, qui multo magis alieni erant a Graecis, quam Tyrrheni. Medio saeculo quarto urbis Romae maxime florebat Tyrrhenorum commercium et potentia maritima, exeunte saeculo quarto eadem haec erat in iis regionibus auctoritas Carthaginis: Tuscos iam 278 a. u. debellaverat Hiero, 299 a. u. Aethaliam ceperant Syracusani, 357 a. u. Veios Romani, 366 a. u. Pyrgos diripuerat Dionysius: neque quidquam in mari

pollebant Tyrrheni, nisi ut piratae: itaque iure omittuntur eorum urbes a Scylace, ut quas parum eo tempore adierint mercatores. Aethaliam Tyrrhenorum esse tradidit Hecataeus (fr. 25): nihil de hac re in Scylace, quia huius aetate Tyrrhenis erepta erat haec insula. Id quoque, quod Latinorum et Volscorum terminus dicitur urbs Circeii, posterioris aetatis statum arguit, cum tempore regifugii usque ad Cumas pertinuerit nomen Latinum (Nieb. Hist. Rom. I, 593). Postea exorta est Volscorum potentia, qui Antium, quod medium inter Romam et Circeios situm est, occupaverunt et perpetuo tenebant, qui etiam Circeios tenebant ab anno urbis 266 usque ad 362. Ne postea quidem Latinorum erat Antium, at cum Circeios hi recuperavissent, consentaneum erat, his omnem oram ascribere, etsi una eius urbs Volscis parebat, cum continuae Volscorum ditionis initium post Circeios esset.

9. sqq. Volsci, Samnites, Lucani commemorati, cum in Hecataeo, quantum nos scimus, nonnisi Ausones et Oenotri dicti essent. Apud Scylacem nulla omnino mentio Oenotrorum, quorum tot oppida recenset Hecataeus. Interiit nomen eorum hoc saeculo. Contra (Nieb. Scr. min. I, p. 123) etiam omissa mentio Bruttiorum qui exstiterunt Ol. 105, 3; 358 a. Chr.; 394 a. u. c. Itaque si non diu ante, etiam non multo post scriptus est hic liber (Gail. §. 22).

10. Campani gens exorta est Ol. 85. 3. 438 a. Chr. Diod. XII, 31.

12, 13. Thuria, condita Ol. 84, 1. 444 a. Chr. ter commemorata. Quae omnia pro insertis habet Gailius (§. 27).

13, Messana non amplius Zancle appellata, ut ab Hecataeo, quia inde ab Ol. 75 nomen mutavit. — Agrigentum dirutum a Poenis 405 a. Chr.; Selinus cum parte regionis Agrigentinorum sub ditione Poenorum inde a 383 a. Chr.: horum omnium nulla mentio: sed est mentio Poenorum ipsorum, neque omnino de finibus singulorum in Sicilia populorum dicit Scylax. Quod Agrigentum commemorat, nihil interest, quamvis tum temporis hoc dirutum esse scimus, neque enim opus est ut urbem prorsus interisse putemus. Sic etiam Sybarim commemorat, fortasse solummodo urbis rudera, et Rhegium dirutum a Dionysio 392 a. Chr.

14. Heraclea ad Sirin, condita a Tarentinis, Ol. 86. 4. 433 a. Chr. Diod. XII, 36. Herodoto nonnisi Siris vocabulum notum (VIII, 62) Ukert, Geogr. I, 2, 291. In finibus Iapygiae determinandis Scylax discrepat a Thucydide, qui (VII, 33) etiam Metapontum Italiae tribuit, quam ab Iapygiae distinguit. Quando fines mutati sint nescimus.

18. Celtae relicti prope Padum amnem ab expeditione ea, quae per Italiam profecta Romam cepit 365 a. u. 387 a. Chr. Certum est, antea nusquam pertinuisse Gallos ad mare Adriaticum, cum Herodotus eos in extremi occidentis regionibus habitare tradiderit II, 33; IV, 49. Niebuhr. Hist. Rom. II, 577 sqq.

23. Issa colonia Graeca condita a Dionysio Syracusano maiore: Nieb. Scr. min. I, p. 117.

26. Mentio Epiri, cuius nominis usus hic primum invenitur, quem quasi praeparatum videmus in locis, quales sunt Pind. Nem. IV, 51; Thuc. II, 81; III, 102. Interpolatam illam mentionem iudicat Gailius (§. 7).

28. sqq. Chaones, Thesprotos, Cassopos, Molossos vicatim habitare Scylax refert, quod necessario ad aetatem Philippo antiquiorem referendum esse contendit Gailius (§. 6): cum iam ab Herodoto ibi memoretur urbs Posideium (III, 91), ab aliis aliae. Posideium Herodotus non in Epiro sed in Cilicia situm dicit. Sed iam Hecataeus urbes ibi cognovit Buthrotum et Baeacen (75, 76): itaque nisi Scylacem nostrum Dario Hystaspis antiquiorem facis, fatendum est, urbes Hecataei a vicis Scylacis haud esse diversas, et vixisse hos populos pariter atque Arcades. A Thucydide (II, 80) Chaones et Thesproti dicuntur vivere sine regibus, cum vicini eorum Molossi, Parauaei, Atintanes, Orestae regibus obtemperaverint. Eandem reperimus conditionem in aetate Philippi, manserat antiquus ille status usque ad tempora Macedonica.

29. Quod e descriptione situs Corcyrae e regione Chaoniae efficit Gailius (§. 7), aetate Scylacis magis versus meridiem extensos fuisse Chaonum fines, quam postea, velut in ea, quam Scymnus describit, cum dicit *Κόρκυρα νῆσος δ' ἐστὶ κατὰ Θεσπρωτίαν* (445): id eo refellitur, quod ipse Scylax Corcyram magis e regione Thesprotiae quam Corcyrae sitam esse retulit.

32. Quod ad mare Molossos pertinere dixit Scylax, antiquioris aetatis testimonium esse contendit Gailius (18). At Dicaearchus (v. 45) Oreitas prope Arachthum amnem ad sinum Ambracium habitare refert, Hecataeus Orestas populum Molossorum dicit (fr. 77): itaque tum Hecataei tum Dicaearchi aetate Molossorum Orestarum ditio extendebatur usque ad hunc sinum, sed haud dubie exiguo tantum tractu, cum in media terra latiore habitarent ambitu.

34. Urbem Leucadem antiquiore tempore Epileucadios dictam esse refert Scylax. Ita appellata est ab Hecataeo (fr. 79).

45. Lepreatas Arcadiae partem dicit Scylax, id quod nonnisi ad eam aetatem, quae pugnam Leuctricam proxime secuta est (Ol. 103, 4), referendum esse demonstravit Niebuhrius (Scr. min. p. 117. sq.). Scylacem sequitur Dicaearchus, idem referens (Cic. Attic. VI, 2. Ukert. Geogr. I, 2, p. 293). Contendit Gailius (§. 9), cum a Strabone dictum sit (VIII, 519) Arcades saepius hanc regionem occupavisse, Pylumque Triphyliacam etiam Arcadicae nomen gessisse, esse nihil, quod impediat, quominus Darii etiam aetate Arcadiae fuisse existimemus Lepreum, de quo nihil traditur, quod illuc pertineat. Itaque per se nihil probat hic locus, cum vero e reliquis pateat aetas posterior, in eo etiam certissimum eius habemus testimonium. Mirum sane est quod deest mentio urbis Megalopolis. Sed facile excidit, cum paulo ante eius locum dictum sit *πόλεις αἱ μεγάλαι*.

46. Messeniorum ditio memoratur, quae nonnisi tum ante bella Messeniaca tum post Epaminondam in Peloponneso exstabat; cum interea omnis haec regio Laconicae adnumeraretur. Nieb. Scr. min. 118 sqq. Memorat Scylax etiam urbem Messenam, quam diversam esse ab ea, quam condidit Epaminondas, contendit Gailius (§. 10. cf. Annot. 207) id quod equidem refutavi in annotationibus. Sed etiamsi verum esset, nullo modo Messeniae regionis mentio ferri posset in aetate Darii Hystaspis: et minime omnium Messenia illa Scylacis pertinens solum a finibus Triphyliae usque ad Mothonen, tota australi Peloponnesi ora Laconicae tributa: cum australis pariter atque occidentalis Messeniae pars antea Messeniorum fuisset, post bella Messeniaca Lacedaemoniis obtemperaret.

58. Muros longos Atheniensium memorat Scylax, exstructos Ol. 80, 4, 451 a. Chr., quos τὰ σκέλη appellat, quod nomen posteriori aetati recte ascribit Gailius qui locum insertum iudicat (§. 24). Sed Piraeeus etiam ab eo portus dicitur Atheniensium isque triplex, cum tamen aetate Darii ante Themistoclem solo Phalero portu uterentur (Paus. I, 1, 2).

59. Histiaea a Scylace memoratur nomine antiquo ut Herod. VIII, 23; Thuc. I, 114, 57, nondum Oreus, quod nomen accepit quo tempore Euboeam debellavit Pericles Ol. 83, 3; 445 a. Chr., qui Histiaeenses in Macedoniam eiecit, urbem Atticis tradidit colonis, a quibus dicta est Oreus (Theopomp. apud Strab. X, 683).

Tamen non antiquior habendus est Scylax, cum post hoc tempus factum sit quod narrat Thucydides, et Pausaniae etiam aetate saepius antiquo Hestiaeae nomine dicta sit Oreus (VII, 26, 4).

62. Thronium et Cnemis Phocensium urbes dicit Scylax, quae erant Locrorum, sub ditione Phocensium nonnisi primis regnantis Philippi annis (Aeschin. περὶ παραπρ. p. 45, 33). Tempore Peloponnesiaci belli adhuc Locrorum erant, id quod de Thronio refert Thucydides (II, 26), quod non ante tempora belli sacri expugnaverunt Phocenses Ol. 106, 4; 353. a. Chr. (Diod. XVI, 33) Nomina inserta censet Gailius (§. 26). Quod hic (§. 23) Phocenses nonnisi in tempore antiquissimo ad utrumque litus pertinuisse idque e Strabonis loco apparere dicit (IX, 637): ibi nihil dictum nisi τὸ γὲ παλαιόν, quod late patet.

67. Pydna diruta a Philippo Ol. 105, 3; Methone Ol. 106, 4, Olynthus Ol. 108, 1: quae omnes a Scylace recensentur. (Nieb. Scr. min. p. 123). E quibus solius Olynthi urbiumque in Chalcidice, quos una cum hac prorsus evertit Philippus, rationem habendam esse arbitror: cum multas dirutas urbes memoratas videamus a Scylace, modo ne plane exstinctae essent. Ceterum Macedoniae nomine totam hanc maritimam regionem appellat Scylax, cum Thracia Hecataeo dicatur: ut illud recentiori tempore tribuendum videatur.

68. Amphipolis recensetur, condita ab Atheniensibus colonis duce Agnone Niciae filio Ol. 85, 4; 437

a. Chr. Thuc. IV, 102. Locum insertum putat Gailius (§. 25). — Datum urbs Thracum Edonorum (Her. IX, 75) a Graecis colonis occupata est duce Callistrato Atheniensi, cuius facti meminit Scylax, quod accidisse non potest ante Ol. 104, 4. Nieb. Scr. min. p. 120—122. Cf. Isocr. de Pac. 9. Quod locum Herodoti contra hanc argumentationem profert Gailius, non consideravit, non Graecam urbem dici Datum ab Herodoto. Quod urbem Perinthum etiam recentiore nomine Heracleae quo multo post demum appellata est, designatam videmus, ibi sane interpolatio videtur statuenda, cum ne proxime quidem in textu Perintho apposita sit Heraclea. — Deest vero mentio Byzantii, quod inde repetit Ste. Croix, quod aufugerint incolae metu Persarum. Respondit Niebuhrius (p. 129), tunc omnes Hellesponti urbes fuisse omittendas, quarum omnium nomina recensuit. Cui opponi potest occupatas esse has, non deletas, licet hoc non dixerit Gailius qui tacite Sancrucio assentitur (§. 15). At certissimum argumentum in eo positum est, quod Chalcedonis meminit Scylax (91, b), cui tamen prorsus idem quod Byzantio accidisse narrat Herodotus (VI, 33). Itaque minime de illo tempore agitur.

69. Chersonesum urbem Graecam in Taurica memorat Scylax, Herodoto (IV, 99) ignotam. Ukert. I, 2, 292.

87. Chalybum fines, quales in Xenophontis Anabasi inveniuntur, diversos esse ab iis, quos Scylax designat, contendit Gailius (§. 13). Praeterea apud Xenophontem Colchidis fines latius versus occidentem extenduntur,

neque singulae gentes eius finitimae recensentur, neque Assyriae mentio fit, sed sub nomine Paphlagoniae ea regio comprehenditur. Xenophon Trapezuntem et Cerasum Colchidi tribuit, deinde Mosynoecos, Chalybes iis subditos, tum Tibarenos cum urbe Graeca Cotyora recenset, post Cotyoram statim ei litus Paphlagoniae incipit. Ex his Mosynoeciae descriptio concinit cum Scylace, qui montanam dicit hanc regionem, quam Xenophon transitu difficilem (V, 4, 2, 15: cum Tibarenorum terra planior sit V, 5, 2). Quod Chalybes Mosynoecis subditi praetermittuntur a Scylace, non est mirum neque diversam arguit aetatem, cum revera tota haec regio dici possit Mosynoecorum. Horum finitimi sunt Tibareni. Inde ab hac regione non amplius pedestri sed maritimo itinere profectus est Xenophon, qui cum omnem hunc tractum dicit Paphlagoniam, generali nomine uti videtur, pariter ac si Colchidis fines usque ad Cerasum producit. Hecataeus enim iam in Matienis, qui magis etiam orientem versus habitabant in media terra, similitudinem cum consuetudine Paphlagonum animadvertit (fr. 189). Itaque si Xenophon hanc regionem, quam ipse non tetigit, generali Paphlagonum nomine designavit, Scylax in ea singulos enarravit populos. Syrorum vel Assyrorum mentio etiam post Alexandrum invenitur. (Callisthen. apud Strabon. XII, 817. Nieb. Scr. min. 128).

97. Urbs Leucae conditae Ol. 107, 1, 352 a. Chr. (Diod. XV, 18). Et hinc et e mentione Thronii patet, scripsisse Scylacem non ante mediam Ol. 107.

98. Halicarnassus non regia dicta, ut Aegae (§. 67, a) et Tyrus §. 104, b: cum tamen Mausolus, Philippo coaevus, regiam ibi constituerit (Gail.). Sed idem hoc omissum in Dorisco Thraciae §. 68, b. (Herod. VII, 50).

101. Pamphyliae et Lyciae terminum Scylax circa Pergam urbem designat, ut Phellum, Lyrnatiam, Chelidonias, Idyrum Lyciae tribuat, quas omnes Pamphyliae urbes dicit Hecataeus (fr. 243—247), qui Lyciae terminum orientalem inter Pataram et Phellum collocat.

102. Termini Ciliciae aetate Hecataei videntur fuisse circa Charadrum et Nagidum (fr. 252); Scylacis aetate ab occidentali parte Selinuntis. Tyrus insula: itaque ante Alexandrum scripsit Scylax (Gail. §. 16).

109 — 111 fin. Carthaginiensium ditio a Neapoli usque ad columnas Herculis extenditur. Nihil de hoc amplo eorum imperio dicit Herodotus.

109. Syrtis minor Herodoto ignota (IV, 178. 179) Ukert. Geogr. I, 2, 290. Gailius (§. 26) locum insertum iudicat.

Quod deest Italiae nominis mentio, quae tamen est Herod. III, 136 et Thuc. VI, 2 (Gail. §. 23), quod Ecechiries et urbem Magnesiae Homolium solus memorat Scylax (Gail. §. 12 et 14), haec non arguunt aetatem diversam.

Praeter hunc Periplum maris interni Indiae etiam periplum scripsit Scylax, in quibus Hecataeum maxime secutus videtur, qui pariter atque ille de Sciapodibus dixit. Neque improbabile est, eiusdem esse historiam

Heraclidis Mylassensis. Nieb. Scr. min. 125. Periplo nostro saepissime usus est Dicaearchus, qui multos eius locos versibus expressit, velut §. 33 per v. 27—34; §. 48 per Cretae capitis v. 2—20; §. 59 ib. per v. 21—41.

Addam huic disputationi conspectum opinionum, quas de aetate Scylacis protulerunt viri docti, e Gailio descriptum (p. 226): I. Periplus tribuitur Scylaci antiquissimo aetatis Darii Hystaspis a Luc. Holstenio (Bredow. Epistol. Paris. p. 13); Fabricio (Bibl. Gr. IV, 106); Hagero (Geogr. Büchersaal I, p. 560); Ste. Croix (Mem. de l'Acad. des inscr. XLII, p. 350; Exam. crit. des hist. d'Alex. ed. II, p. 730); Bayero (de situ Scythiae: Comm. Petrop. III, p. 96). Quibus assentitur Gailius. II. Scylacem paulo post Herodotum scripsisse censuit Mazocchi Tabb. Heracl. p. 101. — III. Ineunte bello Peloponnesiaco Mannertius (Geogr. Graec. et Rom. I, p. 70). — IV. Inter annos 370 et 360 a. Chr. Ol. 102 et 105, inter pugnam Leuctriacam et interitum Methonae atque Olynthi Bougainvill. Mem. Inscr. XXVIII, p. 266. — V. Media parte priori regni Philippi, cuius exordium est 360 a. Chr., Niebuhrius (de aetate Scylacis Caryandensis tum Scr. Acad. Reg. Berol. 1804—1811 p. 83. tum Scr. min. p. 105 sqq.); Ukertus (Geogr. Gr. et Rom. I, 2, p. 285. — VI. Scylacem scripsisse post Timaeum Cluverius (Ital. ant. IV, 4, p. 1166), Io. Henr. Vossius (Weltk. der Alten p. 7, 10). — VII. Scylacem vixisse aetate Polybii G. I. Vossius, Is. Vossius (ad Scyl. et ad Mel. p. 594), Dodwell. (Diss.

in Scyl.); Wassius (ad Thuc. II, 97.) — Nos Bougainvillii, Niebuhrii nostrisque argumentis confisi, tempus quo liber scriptus sit, statuimus mediam vel exeuntem Ol. 107.

Codices Scylacis. 1. Palatinus, nunc etiam Romae servatus, ex quo Scylacem edidit Hoeschelius. Vide Sylburg. Catal. MSS. Graec. Nr. 142. Huius sunt lectiones eae, quae vulgatae dicuntur.

2. Hervurtii, quem comparavit Hoeschelius, saepius meliores altero lectiones praebens, saepius ubi in utroque sunt lacunae, syllabas ibi quasdam literasque exhibens, quae, cum de vera lectione remanserint, in altero exstinctae sunt.

In bibliotheca Bodleiana codex esse traditur: Fabric. Bibl. Graec. IV, p. 608 sq. (Harl.).

Editiones. 1. *Hoeschelii* cum Marciano Heracleota, Artemidoro Ephesio, Dicaearcho Messenio et Isidoro Characeno. August. Vindel. 1600. 8. Cum brevibus notis.

2. *Is. Vossii* cum Anonymi Periplo Ponti Euxini. Amstel. 1639. 4. Cum notis et versione Latina.

3. *Iac. Gronovii* cum Periplo Anonymi et Agathemero Lugd. Bat. 1697, 4. Cum versione et notis Is. Vossii, I. Palmerii, S. Tennulii.

4. *Hudsoni* in Geographiae veteris scriptor. Graec. min. Vol. I. Oxon. 1698. cum interpretatione La-

tina, notis priorum editorum et Hudsoni, et Dodwelli dissertatione in Scylacem.

5. *Iac. Gronovii* cum Anonymo, Agathemero et fragmento Ephori Lugd. B. 1700. Cum notis Voss. Palm. Tenn. et em. I. Gronovii, cuius accedit animadversio in Oxoniensem editionem et examen dissertationis de aetate Scylacis.

6. *Io. Franc. Gailii* Geographi Graeci minores. Vol. I continens Hannonis et Scylacis Periplos. Paris. 1826. 8. Cum disputationibus et notis priorum editorum et Gailii, versione recognita, tabulis aeri incisis.

---

1. *Iac. Palmerii* Exercitationes ad optimos auctores Graecos Lugd. Bat. 1648, 4, p. 268—282. Cf. eiusd. Graecia antiqua in permultis locis.

2. *F. Gail.* Diss. sur le Periple de Scylax et sur l'époque presumée de sa redaction, Paris. 1825. 8. Cf. *Letronnii* censuram (Journal des Savans 1825, Fevr. April. Mai).

Reliquas dissertationes antea designavi.

ANNOTATIONES.

Αἱ νῆσοι αἱ ἑπτὰ αἱ οἰκούμεναι] Septem insulae maiores a Scylace depinguntur, Sicilia (13), Corcyra (29), Creta (48), Euboea (59), Lesbus (96), Rhodus (99), Cyprus (103) cum reliquae, velut Sardinia, obiter recenseantur.

1. *Ἡρακλείων στηλῶν*] Non licet plures quam duas Columnas numerare. At cum, teste Strabone (III, 258) tres susceptae Phoenicum expeditiones metam orbis terrarum occidentalem magis ac magis removerint et Columnas Herculis posuerint; primum in Calpe et Abyla, secundum paulo ulterius ad promontorium nunc dictum *Trafalgar*, tertium ad insulam Gades: inde orta confusio locorum et multiplex fuit Columnarum numerus. *Gail.* Cf. §. 110, e, f.

Αἰθιόπων τῶν μεγάλων] §. 111, k.

Πλοῦν ἡμέρας] Distabant inter se columnae intervallo quatuor et octoginta stadiorum. Diei navigationem quingentorum stadiorum mensuram supputat Scylax (69). Ratio vero, qua haec determinabantur, non spatii erat sed temporis, itaque si fluctibus vel ventis modo tardior modo celerior reddita est navigatio, modo longius modo brevius spatium tempore die superatum est, quod cum accurate definire non possent, mediam illam quingentorum stadiorum longitudinem nautae generalem statuebant mensuram. Quod auctore Scylace fretum Columnarum tantum, quantum Bosporus Thracius, patere dicit Avie-

nus (372), is error inde repetendus videtur, quod ex memoria hic locum citavit.

Ἐμπόρια πολλὰ Καρχηδονίων] Avien. Or. Marit. 375. Ultimus Europae terminus Sacrum recensetur promontorium §. 111. c.

Πελάγη] *Vasti lacus*. Quibus significari videtur, non in ipsum flumen Oceani evehi eos, qui per Columnas profecti sint, sed in amplum sinum dilatari Oceanum. Itaque non opus est eleganti emendatione Gailii: *τενάγη*.

2. *Νῆσοι δύο*] §. 110, e, f. *Γάδειρα νῆσος* - - - *Γάδειρα νῆσοι*.

Εἶτα ἐμπόριον] Gades alter, Emporium alter Iberiae terminus. Num quid inter utrumque de oppidis Iberiae maritimis dictum exciderit, incertum: putari tamen potest, inde explicandum esse accusativum *πόλιν Ἑλληνίδα*. Conferas tamen notam ad §. 50.

Εἰσὶ δὲ οὗτοι] De Emporitis dictum pariter ac Liv. XXVI, 19: »Emporiis urbe Graeca (oriundi et ipsi a Phocaeis sunt) copias exposuit.« Saepe negligentius a Scylace iunguntur sententiae, ut pluralis ponatur, ubi singularem exspectamus. Cf. §. 24, b; §. 31.

4. *Ἀλπίον*] *Ἀντίον* quod Codd. exhibent, ineptum. Albium Intemelium oppidum Liguriae (Plin. III, 5, 7) a Rhodani ostiis tantum distat, quantum ab urbe Roma, id quod de hoc loco asserit Scylax 4, 5. *Gail.*

. . . . *ἄποικοι αὗται Μασσαλίας*] Locus mutilus. Exciderunt oppida, quae Strabo recenset: *Ταυροέντιον, Ὀλβία, Ἀντίπολις*. Cluver. Ital. ant. I, 8, p. 54.

εὐλίμενος] A Columnis ad Tarraconem rari portus, deinceps plures: Strab. III, 240. Haec igitur, saltem ex parte, falsa. *Gail.*

12. *Ἐλαά, Θουρίων ἀποικία*]. Laus sinus et amnis Laus et urbs, colonia Sybaritarum Strab. VI, 388.

Elea, quam rescribit Cluverius, Phocaeensium erat colonia. *Gail.* Elaa fortasse pro antiquiore Lai forma habenda est.

Πλαταιεῖς] Gronov. *Πλαταιέων*. Plataeenses cum Chalcidensibus Leontinos condiderant (Müller Orchom. 401). Non est, quod impediat, quin urbs Lucaniae nomen Plataearum gesserit pariter ac Thebae Lucanae Thebarum (Plin. III, 11, 15), id quod recte monuit Mazocchi.

Μέσα codd. Non est, cur hanc formam eiiciamus. Apud Stephanum est *Μέσμα*. Mesa, Mesma, Medma, Medama varia eiusdem urbis nomina, quorum origo posita videtur in vocabulo *medii*.

13. *ἀπὸ τῆς Εὐρώπης*]. Ab Europa distinguitur etiam Creta insula §. 48. a.

ἐς]. In omnibus reliquis Scylacis locis est forma *εἰς*.

b. *κ' σταδίων*] *κ'* in *μ'* mutandum censet Cluverius.

Σύμαιθος ποταμός]. Symaethus á boreali Teriae parte fluit, minime ab australi: itaque collocandus fuisset inter Catanam et Leontinos. Propterea ab interpolatore eius mentionem repetit Gailius: at saepius desertum a Scylace videmus iustum ordinem. Teriae mentio Symaethum revocat in memoriam: cf. descriptionem Orici et Amantiae.

λιμὴν Ξιφώνειος] Promontorium Strab. VI, 410. Civitas Xiphonia Steph. *Ξιφέρου λιμὴν* in Sicilia Aesch. Glauc. marin. fr. 35. (Ddf.)

ἔστι δὲ ἡ Σικελία τρίγωνος cett.] Hanc ambitus Siciliae descriptionem serius insertam iudicat Gailius, quia inter Himeram et Mylas posita sit, neque ineunte neque exeunte universa insulae enarratione. At ipsius insulae descriptio finitur mentione Himerae, post hanc insula Lipara recensetur, post Liparam Mylae, ut Liparae situs definiatur. Itaque non ineptum est, ibi

memoratam esse longitudinem insulae, ubi continua litorum descriptio interrumpitur.

c. *κατὰ πέραν*] Voss. e coniectura: *κατὰ Ἱμέραν*, rectius *καθ' Ἱμέραν*. Sed non ad Himeram sita est insula, Lipara, sed ad Mylas. *κατὰ πέραν* videtur significare: e regione lateris illius Siciliae, quod modo describebatur. *πέρα* est terra sita e regione alius cuiuspiam, velut *πέρα Ναυπακτία*, terra Naupactia Peloponneso opposita: Aesch. Suppl. 262. *Χάλκιδος πέραν ἔχων*, tenens regionem Chalcidi oppositam: Aesch. Agam. 190. *ἐξ ἐνέρων περῶν* e mortuorum regionibus nobis oppositis. Prom. 573. E sequentibus locis etiam alibi situs loci cuiuspiam definitur, velut insulae Olyntae situs e situ Phari et Issae, §. 23. Gailius coniecit *κατὰ περάτην*, circa ultimam insulae urbem, cum ibi circuitus Siciliae terminetur. At nullo modo ita significari potuit urbs Mylae, cum minime ultimum ordine, sed spatio remotissimum indicet *πέρατος*.

d. *Λακίνιον*] Situm a boreali Crotonis parte. Primum urbes, deinde loca memorantur.

καὶ νῆσος Καλυψώ] Fortasse *Καλυψοῦς*. *Vossius.*

Θουρία] Codd. *Τυρία* levi errore. Forma *Θουρία* est etiam §. 12. Quod et Sybarin et Thuriam recenset Scylax, bene se habet, cum non in ipso eo loco, quo sita fuerat Sybaris, sed prope eum condita sit Thuria, neque mirum sit, quod celeberrimam urbem etsi dirutam non praeterierit. Quanquam non incommoda est opinio Cluverii, qui Sybarin amnem intelligit, cum inter Crathin et Sybarin amnem sita fuerit urbs famosissima. Neque opus est mutatione *ποταμός* in *ποταμοί*.

14. *Δρίονος*] Drion mons nomen promontorii Gargani (Strab. VI, 435; Schol. Lycophr. Cassandr. 604.) quod Iapygiae montem dicit Servius Virg. Aen. X. 247. *Gail.*

Λατέρνιοι] Apud Strabonem (VI, 430) *Λευτέρνιοι*. *Βορεοντῖνοι* fortasse *Βρεντεσῖνοι*, utrum vero formae diversae exstiterint an librariorum errore haec mutata sint, incertum est.

15. *Τυρσηνικοῦ*] Codd. qui §. 3, 17, 18 *Τυῤῥηνοί*.

17. *μετὰ δὲ τὸ Ὀμβρικόν*] intellige *ἔθνος*.

πόλις Ἑλληνὶς καὶ ποταμός] Spinam dicere videtur, e cuius nomine Spineticum Padi ostium designatur.— *ἐν αὐτῇ* dictum, quasi pro *Τυρρηνοί* antea scriptum esset *Τυῤῥηνία*.

ἀπὸ πόλεων . . . πόλεως] Lacuna manifesta. Post *πόλεων* nomina australium in litore occidentali et orientali Etruriae terminorum exciderunt, praeterea vox *μέχρι* et ea urbs, quae est ultima boream versus in orientali ora, fortasse: *ἀπὸ πόλεων Ῥώμης καὶ Ἀγκῶνος μέχρι Σπίνης πόλεως*.

ὁδὸς ἡμερῶν τριῶν] Referendum videtur ad iter pedestre in ora maritima, ut §. 25. Non omisisset Scylax designationem, quanto spatio litus extenderetur.

18. *ἐπὶ στενῶν*]. In angusto illo tractu inter Spineticum et Volana Padi ostium Gallos litus habitavisse apparet.

ὁ μυχός] Ad Ravennam collocatur a Procopio Goth. I, 15.

19. *ἐπ' αὐτῆς*] quasi dictum esset *Ἐνετῶν χώρα*, ut §. 17. *ἐν αὐτῇ*.

ἐντεῦθεν]. Dictum pro *huc*, ut §. 100, d.

20. *Ἰστρός*] cf. Hecat. fr. 59.

ἐν διασκευῇ ὡς εἰς Αἴγυπτον] *in directione adversus Aegyptum*. Ita facillime emendatur lectio codicis *ἐνδιασκεύνως εἰς Αἴγ.* De Istri ostiis Nilo oppositis cf. Herod. II, 34.

21. *παρὰ θάλατταν*] Interpolationem suspicatur

Gailius, quia non soleat Scylax ita loqui, sed nude memorare urbes maritimas. Sed hoc loco *πόλεις παρὰ θάλατταν* opponuntur iis, quae in insulis sitae postea memorantur.

Λιάς] Codd. Urbs ignota. Voss. coni. *Ἰάς*, quam memorat Stephanus. — Gail. *αἶδε*.

Ἴδασσα, *Ἀττιενίτης*] Gronov. coni. *Δαρσάτικα*, *Σενίτις*.

Ἀλουψοί] Puto legendum *Λοψοί*. *Vossius*.

Πεδῆται] Pedani Stephani (s. v.) Dionysii et Plinii (III, 5).

εἰσὶ — πολλαί] in parenthesi dictum.

22. b. *κατοικοῦσι δὲ χεῤῥόνησον*]. Cave ne hanc eandem esse peninsulam credas, ac vulgo in tabulis geographicis dictam Hyllin Chersonesum, quae ab Encheleis initium ducit et e meridie septentrionem vergit, peninsulam hodie di Sabioncello. Recte enim in vicinia Liburnorum, Istrorum, Bulinorum et promontorii Diomedis Hyllidis situm demonstravisse Scylacem, confirmant Apollodorus (Steph. Byz. *Ὑλλεῖς*), Dionysius Periegetes (v. 384 sqq.), Plinius (III, 22, 26), Scymnus (v. 404 seqq.). Peninsula di Sabioncello recensetur a Scylace prope Naronem amnem (25). *Gail.* Hyllis est borealis Dalmatiae pars, ubi sita sunt oppida Zara, Nona, alia, quae Scylacis aetate continua fuisse videtur, cum nunc divisa sit in multas insulas.

Ἀπὸ δὲ χεῤῥονήσου παραστόνιον ὀρθὸν ταύτην παροικοῦσι]. Locus depravatus vix restituendus. Gronovius coniecit: *ἀπὸ δὲ χεῤῥονήσου παρὰ τὸν ὄχθον ταύτῃ παροικοῦσι Βουλινοί*. *Post Chersonesum praeter oram illic habitant Bulini.* Sed *ὄχθος* non est ora. Holstenius vertit: *post peninsulam litus directum incolunt.* Probabile est, semel excidisse *Βουλινοί*.

23. *Νεστοί*]. Schol. Apoll. Rhod. IV, 1215: *τοὺς*

Νεσταίους Σκύλαξ φησὶν ἔθνος Ἰλλυρικόν. ἀπὸ τούτων περίπλους ἐστὶν εἰς τὸν κόλπον Μάνιον. καὶ Ἐρατοσθένης ἐν τρίτῳ γεωγραφουμένων φησί· μετὰ Ἰλλυρίους Νεσταῖοι. Sic legendum. *Vossius*. Codd. hic *Νεστοί* et §. 24 *Νεστῶν*, neque hoc mutandum, cum ipsa Scylacis verba non exscripserit scholiasta.

Χώρα ἀνήκει σφόδρα εἰς θάλασσαν]. Peninsula di Sabioncello. V. not. ad 22. b.

24. *τριήρης*] Codd. *τρίηρις*. Vossius *τριήρεις*. Dici posset *τριήρεις καὶ πλοῖα*, attamen non recipienda videtur haec lectio sine certa codicum auctoritate.

εἰςπλεῖ δὲ εἰς αὐτὸν καὶ τριήρης]. Haec nihil significare possunt, nisi triremem posse penetrare in ipsum amnem, usque ad emporium, si *usque ad amnem* significaturus fuisset scriptor, scripsisset *μέχρι αὐτοῦ*. Haec contra Gailium disputo, qui vocabulo *πλοῖα* parvula navigia significari opinatur, quae usque ad emporium penetraverint relictis triremibus ad ostia fluminis. Sed infaustius situm fuisset hoc navale, quam quod erat ex more Graeco, neque *πλοῖα* sunt parva navigia sed naves onerariae.

b. *Οὗτοι δέ εἰσιν Ἰλλύριοι ἔθνος Μάνιοι*] *οὗτοι* dictum de incolis emporii, ut §. 2.

Ἀρίωνα ποταμόν]. Pouquevill. Itin. in Graec. I, p. 25: Dans la province de Breno, l'une de celles, qui composent les états de Raguse, est la vallée d'Ombla, traversée per l'Arion; le prince des fleuves souterrains, qu'on voit avec surprise sortir du mont Bergat. Les habitans assurent, sans le prouver, que l'Arion est un écoulement des eaux du lac de Popovo. Interpretes fere omnes pro Arione in textum receperunt Drilonem, qui ab australi Buthoae parte fluit, cum Scylax a septentrione meridiem versus pergens, Buthoam post hunc amnem recenseat. Praeterea Epidamnus Driloni est vici-

na, quam ab Arione a Buthoa mille stadia distare dicit Scylax. *Gail.*

c. *ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀρίωνος -- καὶ Κάδμου καὶ Ἁρμονίας οἱ λίθοι εἰσὶν ἐνταῦθα*]. Posteriore hac sententiae parte navigationis ab Arione coeptae terminus significatur. Rupibus Cadmi et Harmoniae vicina est Buthoa: itaque cum modo rupes illas ut terminum navigationis posuerit, altero iam loco iis vicino eundem terminum designat. Rupium mentio peregrinatoris, Buthoae mentio mercatoris gratia facta. Posterior navigationis terminus eodem modo, quo hoc loco (non per *μέχρι* c. gen. sed per *καὶ ἐνταῦθα* vel *κατὰ δὲ ταῦτα*) significatur §. 109. b. Falsum est, quod numerum post *Βουθόην ὁ πλοῦς* excidisse contendunt interpretes, cum in mentione rupium dictum sit, quantum haec regio distet ab Arione. Eiusdem igitur regionis est emporium, quod post Buthoam commemoratur, neque dubium est, quin hoc sit emporium Rhizon, situm ad amnem Rhizontem in intimo sinu, cui adiacebat Buthoa. Solet vero Scylax omittere emporiorum nomina (§. 2; §. 24, b.). Amnem et oppidum prope Buthoam memorat Stephanus. Quod per amnem Encheleorum regio, per Buthoam terminus navigationis designatur (§. 25), bene se habet, quoniam Encheleorum sedes in media terra, Buthoa ad mare sita fuerit. Cf. Hec. fr. 74.

ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀρίωνος εἰς Βουθόην ὁ πλοῦς]. Dictum ut §. 48: *πρὸς νότον δὲ ἄνεμον πλοῦς εἰς Λιβύην.*

25. *τοῦ Ῥιζοῦντος* ad fluvium quendam tantum referri potest, aliter enim (si oppidum designandum fuisset) haberemus *τῆς Ῥιζοῦντος*. *Gail.*

26. *Κατ' ἀντίον* Codd. Vossii coniecturam *κατ' Οἰδάντιον* satis refutavit Palmerius. Ferri potest *κατ' ἀντίον*, dictum de altero sinus termino, alteri, ubi Buthoa sita, opposito. Tamen hoc mire dictum est, cum

minime sinum designaverit scriptor. Optime se haberet Taulantiorum mentio (cf. Hecat. fr. 68), quam introduxit Gronovii coniectura *Ταυλάντιοι.* Tum vero *εἰσίν* pro *ἐστίν* dicendum fuisset. Fortasse legendum est *Ταυλαντίων,* neque opus est ut articulus *τὸ* deleatur, quippe qui spectetur a relativo *ἐν ᾧ*. Neque tamen spernendum est, quod observavit Gailius: Palmerii ego sententiam eo libentius sequor, quod Mela (II, 3, 12) et Plinius (III, 22) scripserint, in hoc loco fuisse Illyrios proprie dictos.

Πάλαμνος]. Puto eundem esse illum, qui Ptolemaeo est Panyasis. *Vossius.*

Πρὸς Ὠρίκου εἴσω μᾶλλον — στάδια ξ]. Locus plurimum vexatus ab interpretibus, qui non intelligebant, iungenda esse vocabula *τῆς Ὠρικίας στάδια π΄*, quanquam alioqui subiecto caret sententia. Itaque ne minime quidem ferri potest quaevis eorum interpretatio. Oriciae octoginta stadia nihil significant, nisi Oriciae tractum octoginta stadia longum, itemque *Ἀμαντίας στάδια ξ* Amantiae regionem per sexaginta stadia extensam. *πρὸς Ὠρίκου* est *a parte Orici.* Cum hucusque in hac ora meridiem versus perrexerit Scylax usque ad Amantiam, nunc ab hac transgressum facit ad australem eius terminum, abs quo boream versus regreditur Amantiam. Etenim primo post Apolloniam commemoravit amnem Aeantem, qui Apolloniam praeterfluit, deinde Amantiam, deinde Aeantis fontes in monte Pindo. Amantiensium regio latius patebat, usque ad Oricum, borealem Amantiae partem liberi tenebant Amantienses, australem Oricii. Iam australem hanc partem, quae erat Oricia, per octoginta stadia in litore pertinens, ante borealem, quae ipsa erat Amantia, pertinens per sexaginta stadia, Scylax recenset, quia modo dixit de fontibus Aeantis in monte Pindo. Ab Apollonia us-

que ad Amantiam trecenta et viginti stadia recensentur, Amantiae sexaginta, Oriciae octoginta, postea ab Orico ad Ceraunios montes tertia pars diei, quae centum et sexaginta stadiorum est: itaque totum litus ab ostiis Aeantis, cuius mentio addita est, quia ipsa urbs Apollonia, quam alterum posuit huius regionis terminum, distat a mari, usque ad Ceraunios montes extenditur per sexcenta et viginti stadia, id quod verissimum esse docent tabulae geographicae. Ceterum saepius in vicinia huius loci borealem terminum australi postponit Scylax, velut ubi distantia Cerauniorum montium ab Orico memoratur. Sic igitur locum per circuitionem exhibebo: *Prope Apolloniam est amnis Aeas: ab Apollonia* vel ab ostiis Aeantis usque *ad Amantiam sunt stadia sexcenta et viginti. Aeas amnis defluit* a meridie *e monte Pindo, unde* boream versus delatus *Apolloniam praeterlabitur.* Qua regione si nosmet in litore pariter ac fluvius Aeas per mediam terram progredimur, itaque in exhibendo litore *ab Orici parte* incipimus, ita ut ab hac *intus per oram sinus Ionici* pergamus, tractu *octoginta stadiorum per Oriciam, sexaginta stadiorum per Amantiam* proficiscimur. Illum vero tractum *in media terra* situm, *qui omnibus his Oriciis*, Amantiensibus, Apolloniatis, *finitimus est, incolunt Atintanes.* τῆς Ὠρικίας -- στάδια dictum est sicut §. 51: καθήκει εἰς τὸν κόλπον τοῦτον στάδια λ' (χώρας Ἐπιδαύρου).

c. ἐν τῇ Ἠπείρῳ]. Dictum ut in locis Pindari et Thucydidis, quos designavi (p. 266), qui item hoc vocabulo saepius regionem illam comprehendunt, quod tamen non prorsus abiit in nomen proprium. Simili ratione de regione quadam Asiae minoris loquitur Scylax 98, b.

27. Ὠρικοί] Ita Codd. neque hoc mutandum in Ὠρίκιοι, cum etiam Nestos pro Nestaeis dixerit Scylax (23).

31. *Κασσωπία ἐστὶν ἔθνος. οἰκοῦσι δὲ* cett.] Dictum ut de Emporitis §. 2. et Molossis §. 32.

Ἀνακτορικὸν κόλπον.] Solus est Scylax, qui eum sinum ita appellaverit, Thucydidi (I, 55) et omnibus aliis *Ἀμπρακικός* dicitur. *Palmer.*

33. *στάδια κ'*] Ita etiam Dicaearchus (Stat. Graec. v. 28). Strabo: *ἀνάπλους εἰς αὐτὴν ὀλίγων σταδίων.* (VIII, p. 500). Contra Pouquevillius (t. II, c. 35, p. 80) centum et viginta stadia numerat. *Gail.*

τεῖχος.] Quae quidem vox apud veteres geographos haberi solet pro munimento ad portus tegendos aedificato. *Gail.*

Ὁμολίου Μαγνητικῆς πόλεως]. Apud ceteros, si Plinium (IV, 9) Stephanumque (*Ὁμόλιον, πόλις Μακεδονίας καὶ Μαγνησίας*) exceperis, Homolium mons tantummodo est: Strabonem, Theocritum (VII, 103), Dicaearchum (v. 34), Pausaniam (IX, 8, 6), scholiastam Apollonii (I, 594). *Gail.* Paus. IX, 8, 6 coloniam eo ductam exhibet.

34. *Εὔριπος* urbs ignota.

Οὐριτὸν ἐν τῷ Ἰκονίῳ.] Loci ignoti. Probabilis est Gronovii emendatio *Θύριον*, sed nihil est Gailii *κόλπῳ* pro *Ἰκονίῳ*. Fortasse pars sinus Anactorici dicebatur Iconius.

ἔξω τοῦ Ἀν. κόλπου αἵδε· Ἀνακτόριον] Anactorium situm in ore sinus extra promontoria illa, quae interiorem freti partem claudunt. *Gail.* (p. 375).

b. *ἀποκτείναντες .... τούτων τὴν χώραν*] Codd. *τοῦτον*, editores omnes *τούτους* quod incommodum videtur, quia longius abest mentio Acarnanum. Propius ad codicum lectionem accedit *τούτων*, mihique antea videtur excidisse civium nomen.

c. *Φαρά.*] Puto legendum *Φεραί*. Ea autem civitas Aetolorum apud Stephanum et Eustathium in com-

mentario ad Homerum, qui ex eo hausit. Saepe enim civitates Aetolorum et Acarnanum confunduntur. *Vossius.* Nihil mutandum: literae α et ε ipsa dialecto variantur, singulari pro plurali consueto etiam in *Οἰνιάδα* utitur Scylax, alter alterum tuebitur.

d. *Ἀλυττία.*] cf. ad Hecat. fr. 80.

Κάρνος.] Steph. B. *Κάρνος νῆσος Ἀκαρνανίας.* *Vossius.*

Οἰνιάδα.] Salmasius *Οἰνειάδαι*, ut omnes. *Vossius.* *Οἰνιάδαι* Soph. Trach. 509. Thuc. II, 102. Altera singularis numeri forma est *Οἰνιάς.* Schol. Thuc. ib. Ita etiam Prasia pro Prasiis (47), Cenchrea pro Cenchreis (56).

ἡμερῶν δύο]. Noctes saepissime sub diebus comprehenduntur a Scylace, ut et hic. Nam alii duorum dierum et noctium praeternavigationem Acarnaniae taxant. Dicaearchus (v. 56, 57): *ἡμερῶν δὲ καὶ νύκτων δύο Ἐσθ' ὁ παράπλους αὐτῆς· ἔχεται δ' Αἰτωλία.* *Vossius.* Fortasse excidit *καὶ νύκτων* ex textu nostro, quod potius ego suspicor. *Gail.* Si recte censuit Vossius, idem, quod Hecataeus in exhibendo sinu Psyllico sive Syrtide maiori (fr. 303: cf. Scyl. 108), hoc loco fecit Scylax.

35. *Μύκαρνα.*] *Μακρύνεια, πόλις Αἰτωλίας· Στράβων δεκάτῃ.* Steph. Byz. — Strab. X, 692. *Gail.*

στάδια ι.] Septem tantum stadia utrumque Rhium distare dicit Thucydides (II, 86); Agathem. I, 5. p. 194 (Gronov.). *Gail.*

Αἰνιάνων·] Videtur tunc temporis Aenianum regio multum patuisse. Sunt enim Aetolis finitimi occidentem versus, Maliensibus orientem versus (63) et septentrionem versus Thessaliae (65). *Gail.*

36. *Εὔανθις.*] Hecat. fr. 82.

38. *Κορσίαι*] Plin. IV, 3, 4. Cf. Müller. Orchom. 493.

Εὔτρητος] Hom. Il. II, 502 *Εὔτρησις*. Eutresis urbs mediterranea (Steph. B.), itaque si haec eadem, quae Eutretus, ita in Scylace distinguendum est: *Σίφαι καὶ λιμὴν* (ut 92: *'Ολβία καὶ λιμὴν* et similia), *Εὔτρητος καὶ τεῖχος* cett. Cf. Steph. Byz. *Σίφαι ἐπίνειον τῆς Θεσπιακῆς*. Et Thuc. IV, 76. *Gail.*

39. *Πηγαὶ τεῖχος, Γεράνεια ὄρος.*] Codd. *Ἄρις*. Palmerius: *ἀκρὶς* vel *ἄκρα*; Vossius *Ἄρνη*, Gronovius *Αἴγειρος*. Lego *Γεράνεια ὄρος* ex Stephano: *Γεράνειά ἐστιν ὄρος μεταξὺ Μεγάρων καὶ Κορίνθου*. *Gail.*

40. *ἱερὸν Αἰγαῖον, ἰσθμός.*] Codd. *αἴγνον*. Vossius vel *ἅγιον Ἥρας*, vel *Ἥραιον*, Müllerus *ἄκραιον* (Dor. II, 432), Gronovius *Λέχαιον*. Cum vero isthmum Neptuno sacrum fuisse sciamus, probabile est, ibi situm fuisse fanum Neptuni Aegaei, numinis undarum, quam coniecturam non audaciorem puto, quoniam fere nihil in literis mutatur.

41. *κολπώδης*] De vallibus et faucibus inter montes isthmi.

43. *Αἰγαί, Αἴγιον.*] Ad Codicum lectionem propius accederet *Αἴγιον*, *Αἰγαί*, sed Aegium ab occidentali Aegarum parte situm post has memorandum erat. Her. I, 145. *Gail.*

ἐξοχὴ Ῥίου.] Codd. *ἐξωχερίου*. Non dubito quin rescribendum sit *ἐξοχὴ Ῥίου*, ut de Rhio promontorio accipiatur. Nam *ἄκραι* proprie sunt *ἐξοχαὶ ἠϊόνων*. *Vossius.* Legendum forsan *ἔξω καὶ Ῥίου*. Patrae enim et Dyma sunt extra os Delphici sinus. *Gail.* Male se habet illud *καί*. Vossii emendatio probabilis, alioqui legerem *ἔξω δὲ Ῥίου*.

44. *συνοικία πόλεων Ἠλιεῖς.*] Ita codd. Legendum omnino *Ἠλείοις*. *Vossius.* *συνοικία πόλεων* est civitas orta e coactis civitatibus compluribus. Mirum est, si

huius nomen omisisset Scylax. Itaque Ἠλιεῖς videtur accipiendum pro altero urbis Elidis vocabulo.

ἄχρι ἐπὶ τοὺς Λεπρεατῶν.] Palmerius coniecit *ἐπὶ τῆς Λεπρ.* Vossius *ἄχρι πόλεως Λ.* Gronovius *ἄχρι Ἐπίου Λ.* Verisimilius est excidisse vocem post *Λεπρεατῶν*, velut *ὅρους*.

45. *κατὰ Λεπρέων.* Circa Lepreum ad mare vergere coepit Arcadia. Praepositione *κατὰ* c. gen. significatur regio, e qua pertineat aliquid. Quod pluralis numeri forma utitur Scylax, non est mirum, cum saepius haec varientur.

46. *πρώτη Μεσσήνη καὶ λιμήν, Κυπάρισσος ἀπέχουσα ἀπὸ θαλάσσης στάδια ζ'.*] Adhuc commate post *Μεσσήνη* distincta erat oratio, ut iungerentur *λιμὴν Κυπάρισσος.* At neque bene se habet *λιμὴν Κυπ. ἀπέχουσα*, neque portus erat oppidum Cyparissus, sed revera distans a mari. Portum Messenae urbis fortasse in ostiis Nedae amnis, qui Eleos a Lepreatis separabat, condiderat Epaminondas. Consentaneum est, quod Scylax primo loco in exhibenda Messenia urbem Messenam recenset, cuius portus in boreali regionis illius fine situs erat, quae ipsa in boreali Messeniae parte iacebat, neque cum Gailio cogitandum est de altera quapiam urbe Messena prope litus, quae nunquam exstabat. Ad mare enim solummodo occidentem versus pertinebat Messenia, cum Mothone, sita in australi fine occidentalis Peloponnesi orae, Lacedaemoniorum ditioni servata esset: itaque in recensendis eius urbibus primum Messena eiusque portus, deinde Cyparissus et Ithome, ab australi alterarum illarum parte sitae, erant commemorandae. Cyparissus (Paus. IV, 36, 7) nostra aetate appellatur Arcadia.

47. *Ἀσίνη, Μοθώνη.*] Ordo turbatus: Asine ab orientali parte Mothonae sita. Postea etiam Psamathus portus post Achilleum memoratus.

ἀντίπυγος] em. Salmas. Codd. *'Αντίπυγος*. — A boreali Taenari parte duo sunt portus, in occidentali litore Psamathus, in orientali Achilleus sibi invicem oppositi, nonnisi ipsa montium serie disiuncti. Paus. III, 25, 4. *Gail.*

b/ *μετὰ δὲ ταύτην ἡ προειρημένη ἄκρα Μαλέα.*] Valde ego suspicor aliena manu ascripta margine fuisse haec: *ἡ πρ. ἄκρα Μ.*, quae Scylacis verbis commixta tantum incaute fuerunt. Nempe referendae erant voces *μετὰ δὲ ταύτην* ad promontorium Maleam, quod iam procul a mente recedebat ob memoratas obiter insulas. Ideo librarius quidam admonitionem illam dederat. Ego sic locum rescribo: *μετὰ δὲ ταύτην* (*Μαλέαν*), *Σίδη πόλις* cett. *Gail.* — Defendi possunt illa, quae in suspicionem vocavit Gailius, modo *ταύτην*, id quod ratio fert, non de Malea, sed de Cythera pariter atque *κατὰ δὲ ταύτην* in iis, quae antecedunt, dictum intelligatur. Revera enim *post* Cytheram, ab orientali parte Cytherae est Malea promontorium.

Πρασία.] Aliis *Πρασίαι*, cf. not. ad 34, d.

Μέθανα.] Transposuit situm huius urbis, si ita scripsit Scylax. Nam Methana fuit inter Troezenem et Epidaurum sacram dictam, quod fefellit Scylacem, qui supine et inadvertenter Methanam transtulit ad alterum litus, ubi fuit alia Epidaurus Limera dicta. *Palmer.* Hic ego Scylacem a cl. Palmerii vituperatione tueri tentabo. Nempe tenui emendatione facta legimus pro *Μέθανα*, *'Ανθάνα*, ex urbe Plinii Anthane (IV, 5) vel *'Ανθήνη* ex Thucydide. Quamvis Pausanias dixerit, Brasias ultimam esse Eleutherolaconum urbem (III, 24, 3), fuit tamen Cynuria quaedam, *Κυνουρία γῆ*, quae modo Laconiae pars fuit, modo Argolidis. Meminit Thucydides (V, 41) Cynuriae regiunculae, de qua frequens orta disceptatio, utpote de terminis Argivos inter et Spartanos.

Haec adiicit ille: ἔχει δὲ ἐν αὐτῇ Θυρέαν καὶ Ἀνθήνην πόλιν. νέμονται δ' αὐτὴν Λακεδαιμόνιοι. *Gail.* Cf. Paus. II, 38, 6. De regione Herod. I, 82.

48. ἡμέρας δρόμος] στάδιοι ἑπτακόσιοι Strab. X, 728. *Gail.*

πλοῦς εἰς Λιβύην.] cf. §. 24, c,

ἐπὶ Χεῤῥονήσου δὲ τὰς Ἁλιάδας τῶν Κυρηναίων.] Sexies haec Cyrenaeorum chersonesus memoratur a Scylace, ubique obscurius, tum hoc loco, tum §. 107, b: Χεῤῥόνησοι Ἀχιτίδες λιμὴν tum ib. Πέτραντος καὶ Χεῤῥονήσου, παράγει δὲ ἀπὸ Χεῤῥονήσου, πλοῦς ἀπὸ Χεῤῥονήσου, tum ib. fin. ἀπὸ Χεῤῥονησῶν τῶν Ἀντίδων. Patet igitur, tum plurali tum singulari numero hunc locum esse designatum. Mihi pro ΑΧΙΤΙΔΕΣ et ΑΝΤΙΔΕΣ, in quo utroque nullus inest sensus, facili mutatione restituendum videtur ΑΛΙΑΔΕΣ, et ipse locus dictus fuisse Χεῤῥόνησοι Ἁλιάδες vel Χεῤῥονήσου Ἁλιάδες, Chersonesi piscatoriae sive Chersonesi piscatoria. Quem locum iam cernimus directo oppositum occidentali Cretae termino. Literas χ et λ permutatas habes etiam in falsa lectione Νωχίαρος pro Ὠλίαρος (49).

c. Κρήτης θέσις ὡς ἀκρωτηρίων.] Ita facillime curam adhiberi puto lectioni codicum ἀκρωτέρω, quae sensu caret. Ea est Cretae figura, quasi e meris multis promontoriis composita sit. Multa conati sunt interpretes, quorum alii eiecerunt Κρήτης θέσις, alii habuerunt pro novo titulo; nemo vero bene expedivit voces ὡς ἀκρωτέρῳ. Salmasius et Vossius πρὸς τῷ ἀκρωτηρίῳ, Gronovius ὡς ἀκροτερῷ, *ut in partes scindam.*

Πολύῤῥηνα.] triginta stadia a mari distans (Strab. X, 734) itaque minime ipsa pro portu Phalasarnorum habenda. Höckh. Creta I, p. 738.

Δικτυνναῖον.] Ab hoc fano vocabulum promontorio inditum. Höckh. I, p. 381 sq. Ab australi et orien-

tali eius parte Pergamia, Virg. Aen. III, 133. Hyrsacina in media terra, ubi Ptolemaei Artacina (Höckh. 590).

Πᾶν.] Pannona Ptolemaeo est urbs Cretae. *Vossius.*

᾿Οσμίδαν] Osmida, Eleuthernae, Sybrita urbes in media terra. Höckh. p. 395 sqq.

Φαιστός.] Eustath. Il. V, p. 1119 (ed. Florent.): Φαιστὸς μὲν ὀξυτόνως, πόλις Κρήτης, Φαῖστος δὲ βαρυτόνως, κύριον ὄνομα, ὃν Ἰδομενεὺς ἀναιρεῖ. Idem ait Stephanus. *Gail.*

d. *Πρὸς Βορέαν -- καὶ Πᾶν.*] Huc equidem haec transposui, quia hoc loco memoranda erat Olus. Cf. Höckh. p. 415 sqq. Error inde ortus est, quod et hoc et illo loco sententia incipit a vocibus *Πρὸς Βορέαν.* — Recte Vossius: *Πᾶν* est Pannona Ptolemaei, urbs Cretae mediterranea.

Γράνος ignotum. Fortasse legendum *῎Ιτανος. Vossius.* Herod. IV, 151. Steph. Byz. Ptolem. — Gronovius memoriam Grammii (Steph. Byz.) urbis reperit in Grano.

50. *πόλις ῎Αργος — καὶ ἐν αὐτῇ Ναυπλία πόλις.*] *πόλις* dictum de civitate eiusque ditione. Propterea insulae saepe *πόλεις* appellatae. *Gail.*

Τίρυνς.] Em. Gail. Codd. *Τίρυνθα.* Sane non ferendus est accusativus prope nominativos *Κλεῶναι, Μυκῆναι*, tamen notandum, quod etiam §. 2 accusativum *πόλιν Ἑλληνίδα* sine ulla ratione positum codices exhibent.

51. *᾿Επίδαυρος δὲ χώρα.*] Ditionis Epidauri spatium triginta stadiorum pertinet ad sinum Argolicum, ipsa Epidaurus sita in litore Saronici. *Gail.*

῾Αλία.] *῾Αλιαί* pluraliter effert Thucydides (I, 105) et ὀξυτόνως scribendum esse docet scholiastes. *Vossius.*

52. *᾿Αθηναίας χώρας.*] *᾿Αθηναίαν χώραν* raro aut potius nunquam dicunt scriptores, sed *᾿Αττικὴν χώραν:*

ut neque Ἀθηναίας γυναῖκας sed Ἀττικάς. *Vossius.* Quod sane verum, at facilius dicebatur Ἀθηναία χώρα, quam Ἀθηναία γυνή, quoniam illa quidem cum Minerva non poterat confundi.

εὐθύτατος.] Ex ore huius sinus recta linea in imam partem produci potest. *Gail.* Minime hoc inest in verbis, quae nihil significant, nisi ab altero oris termino ad alterum rectam describi posse lineam, idque melius, quam in reliquis eius partibus, ibi enim ubique fere inflectuntur et curvatur litora, in ore vero ex utraque parte directe procedunt promontoria.

53. *ΤΡΟΙΖΗΝ.*] Minime cum Gailio scribendum esse Τροιζηνία, patet e sequentibus titulis Ἐπίδαυρος (55) Μέγαρα (57).

παράπλους δ' ἐστὶν αὐτῆς στάδια λ'.] Bis recensetur, quantum Troezenia fuerit extensa, per triginta et per trecenta stadia. Triginta illa pertinent a promontorio Scyllaeo, quod initium facit Troezeniae (52) usque ad eum terminum, qui e regione Epidauri situs est, trecenta inde ab illo usque ad fines Epidauriae. Propterea dictum est: μετὰ δὲ ταῦτα (στάδια) νῆσός ἐστι Καλαυρία.

Κεγχρείας.] Κεγχρεῖαι Thuc. VIII, 28, reliqui Κεγχρεαί. *Gail.* De singulari cf. not. §. 34, d.

58. λιμένας ἔχει τρεῖς.] Paus. I, 1, 2. *Vossius.*

59. Κέως.] Annon credere licet ipsam Poeeessam olim quoque dietam nomine ipsius insulae et idcireo eam non nominari a Scylace? *Gronov.*

b. πρὸς νότον Ἴος cett.] Sitae sunt hae tres insulae inter Cyclades eas, quas modo, et eas, quas antea (49) recensuit, ab australi illarum, a boreali harum parte.

60. μέχρι τῶν Λόκρων ὁρίων.] Vulgo μέχρι τῶν Λευκῶν ὁρίων. *A Delio usque ad montes Albos.* Sic vertit interpres (Vossius). Properanter et festinante

calamo procul dubio haec scripsit: ὅρια enim non sunt ὄρη, montes, sed termini, limites: aliter procul dubio interpretatus esset, ut debebat, si non alio properasset, et correxisset, ut corrigere necesse est: μέχρι τῶν Λόκρων ὁρίων, usque ad Locrorum terminos, nulli enim ibi sunt montes albi. Sic etiam infra Scylax in Cilicia (102): παράπλους Κιλικίας ἀπὸ τῶν Παμφυλίων ὁρίων. *Palmer.*

62. ἐν μεσογαίᾳ. Al. μεσογείᾳ. *Hoeschel.*

Μάλιεῖς — Μαλιεῦσι — Μαλιέων.] Scylax a Phocensibus ad enarrandum sinum Meliensem pergit, ideoque populum, a quo nomen is acceperit, commemorat. Tum meminit Doriensium, quorum ditio angusto tractu usque ad hunc sinum excurrit (Herod. VIII, 31) quibus descriptis de ipsis dicit Meliensibus. Horum ditionis enim sunt loca Thermopylae, Trachis, Oeta, Heraclea et amnis Sperchius. Quae sequuntur, Lamiam, et Echinum nemo unquam Meliensibus attribuit, neque possunt hi esse eiusdem regionis, cuius Trachis et Sperchius, quoniam inter utrasque novus titulus interiectus est. Ac si quis Doriensibus illas attributurus erit, gravius errabit, cum Doriensium ditionem ad mare pertinentem etiam Herodotus memoret, cui tamen Trachis et Sperchius et reliqua sunt in terra Meliensium (VII, 201), Itaque distingendum est inter Melienses et Malienses, quos quidem revera diversos esse patet e Diodori loco: Μηλιεῖς δὲ πλὴν Μαλέων (XVIII, 11), ubi legendum videtur Μαλιέων pariter ac Diod. XV, 85, cum aliis locis etiam Μηλιεῖς commemorentur (XI, 3, XII, 77). Sunt itaque Malienses pars Meliensium, incolae regionis sitae circa Echinum et Lamiam, quae videtur fuisse principalis eorum urbs. Lamia a plerisque Achaiae Phthiotidi adnumeratur: atqui eius ditionem fuisse non plane exiguam, sed pertinuisse usque ad sinum, id quod hoc loco

tradit Scylax, eo probatur, quod Lamiacum saepius eum sinum appellet Pausanias (I, 4, 3; VII, 15, 2; X, 1, 2), cum tamen in media terra sita sit Lamia quinquaginta ferme stadia ab eo distans. Sed quod ditio Lamiensium sinum tangebat, vindicabant hi Meliaco cognomen tum Maliaci tum Lamiaci, quod simillime sonabat, proprie fortasse ita appellantes partem eius borealem, in cuius ora Phalara et Echinus iacebant: ex qua re id interpretor, quod extra sinum Maliensium effluere Sperchium dicit Scylax, quem in sinum Meliacum effluere nemo poterit negare. In earum urbium numero quas Maliensibus subditas dicit Scylax, equidem coniicio fuisse Phalaram, quam Lamiae adiungit Stephanus saepiusque Livius (XXVII, 30; XXXV, 43; XXXVI, 29.) Itaque nisi formam *Μαλιεῖς* tueretur locus Diodori, restituerem *Λαμιεῖς* cum Vossio et Müllero Dor. I, 43.

66 *Σπάλαιθρα.*] Malim *Σπάλαθρα.* *Vossius.* Lectionem *Σπάλαιθρα* tuetur forma *Σπαλέθρη* quae apud Stephanum est, cum *αι* et *ε* saepe sint variatae.

67. *πόλις Αἰγαὶ καὶ βασίλειον ἐν αὐτῇ.*] Plin. IV. 10: Aege, in quo mos sepelire reges. Cf. Liv. XLIV, 46, ubi Aeginium. Pella, quam restituturus erat Salmasius, erat urbs maritima, neque ad eam navigandum per amnem Lydiam. *Gail.*

c. *Κλεῶναι.*] Alias *Κλεωναί.* *Vossius.*

Ἀκροθῶται Ἕλληνες.] Hoc est *ἐθνικὸν* ab *Ἀκρόθωοι*: quae est urbs in cacumine montis Atho, ut inquit Mela (II, 11, 10), quamvis aliter eam vocet: ut et alii omnes, qui in nomine huius discrepant. Forte tamen scripsit Scylax: *Ἀκρόθωοι Ἑλληνίς.* *Vossius.* *Ἀκρόθωοι* Thuc. IV, 109. Her. VII, 22.

Ἄλαπτα.] Forte legendum *Ἀκτὰ*, et ex ordine locorum id sequitur. Sed *ἄκτα* videtur fuisse non urbs quaedam, sed spatium et longitudo quaedam litoris.

Plutarchus (Quaest. Graec. p. 298. A. ed. Francof.) id litus vocat *Ἀραίνου ἀκτήν*. An Scylax scripserit *Ἀραίου ἀκτὰ*, iudicet lector. *Palmerius*. Emenda quid volueris, at certe hic locus poscit *Στάγειρα* aut *Στάγειρος*, ex Herodoto (VII, 115) et Thucydide (IV, 88). *Gail*. Quae omnia nihil expediunt. Statuenda videtur urbs Alapta.

68. *Φάγρη*.] Puto legendum *Φάγρης*, ut Thucydides (II, 99) et Stephanus. *Vossius*.

Καὶ ἄλλα ἐμπόρια, Σαγίον]. Lege meo periculo *Σαίων*. Nam litus illud tenebant *Σαῖοι*, gens Thracica satis ex versu Archilochi nota: *Ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται*. *Palmer*. De Saeis cf. Hecat. fr. 133. Dubium est num hucusque eorum fines pertinuerint.

Θάσος νῆσος καὶ πόλεις.] Codd. *Ἔλσος*, quod rectissime mutavit Vossius. Quod vero pro *πόλεις* scripsit *πόλις*, incertum. Satis ampla erat Thasus, quae duas caperet urbes.

b. *Καλλίστρατος*.] cf. Isocr. de Pac. 9. Nieb. Scr. min. I, p. 120 sqq.

Νέστος.] Nestus amnis duas praeterlabitur urbes, Neapolin, quae est ad occidentem, et Datum, quae ad orientem. *Gail*.

Κούδητος.] Cosatus amnis Thraciae memoratur Aelian. V. H. IV, 17; II, 26. Porphyr. Vit. Pythag. n. 27, p. 33, ed. Lugd. 1707. Cossinites Ael. V. H. XV, 25. Recte igitur Vossius videtur correxisse *Κούσητος*. *Gail*.

Δέρις.] Steph. B. *Δεραῖοι, Θρᾴκιον ἔθνος· Ἡρόδοτος Δερσαίους αὐτούς φησι*. *Vossius*. Cf. Hecat. fr. 130.

c. *Σηστὸς ἐπὶ τοῦ στόματος τῆς Προποντίδος*.] Agathemer. I, 3: *Ἑλλήσποντος λήγων εἰς Ἄβυδον καὶ Σηστόν· εἶτα ἡ Προποντίς*.

Κρῆσσα.] Fortasse Cissa Plinii (IV, 9). Lege *Αἰγὸς ποταμός*. *Vossius*. Servanda vulgata: ad orientem septentrionemque *Αἰγὸς ποταμοῦ*. *Gail*.

d. *Ἡράκλεια.*] Manifesta huius vocis interpolatio, tum quod antiquum huius urbis nomen sit *Πέρινθος*, tum quod in urbium serie sedem male teneat *Ἡράκλεια*. *Gail*.

Γάνος, *Γανίαι.*] *Γάνος καὶ Γανιάδα χωρία ἐστὶ Θρᾳκικά*. Suid. *Vossius*.

μέχρι ἂν ἔλθῃ] *ἡ ναῦς*.

ἀνάπλους.] Quo ex nomine coniicere licet partem occidentalis orae quandam sic vocatam fuisse quia naves adversus fluentum inde traherentur. Cf. Schol. Apollon. II, 168. *Gail*. De alia re, eaque ficta, loquitur scholiasta, id quod ipse intellexit Gailius. Si verum esset, quod ille existimavit, regio dicenda fuisset *ἄνολκος*. Vocatur *ἀνάπλους*, quia ibi in amplum mare e freto intrant naves, cum *ἀνάπλους* proprie navigationem e portu in altum mare significet.

ἱερόν.] Fanum Iovis Urii, situm in ipso ore Ponti in litore Asiae, distans a Byzantio stadia centum et viginti. Arrian. Peripl. Pont. Euxin. p. 12 et 25. Itaque hoc loco ante vocem *ἀνάπλους* commemorandum erat Byzantium, quod cur omissum sit, nescimus: fortasse culpa librarii.

e. *ἀπὸ Θρᾴκης καὶ ποταμοῦ Στρυμῶνος.*] *ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς Θρᾴκης, ὅπου Στρυμών ἐστι*. *Gail*. Cf. 99. d.

69. *Νικώνιον - Ὀφιοῦσα*. Niconium ad dextram, Ophiusa ad laevam Tyrae ripam sita. Strab. VII, 469,

b. *ἐπὶ δὲ τῇ Σκυθικῇ - - - ἀκρωτήριόν ἐστι.*] Sana haec omnia, sed inficete dicta. Iuxta Scythiam Tauri habitant in promontorio, quod est pars Scythicae terrae continentis, excurrit vero in mare. — *εἰς θάλ. δὲ τὸ*

b. *ἱερόν.*] Cf. 68, d.

92. *Κίος ποταμός.*] Meminit huius loci Scylacis Schol. Apoll. Rhod. I, 1177. Ceterum recensuit in hac paragrapho Scylax etiam paludem Ascaniam, id quod patet e loco Strabonis (XII, 849): *ὅτι δ' ἦν κατοικία Μυσῶν ἡ Βιθυνία, πρῶτον μαρτυρήσει Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς φήσας περιοικεῖν τὴν Ἀσκανίαν λίμνην Φρύγας καὶ Μυσούς.*

93. *Ἄβυδος.*] *Σκύλαξ δὲ ὁ Καρυανδεὺς ἀπὸ Ἀβύδου ἄρχεται (τὴν Τρωάδα)* Strab. XIII, 843. Quod recte explicat Gailius: *relicta Abydo, post Abydum.*

94. *ἐν αὐτῇ.*] *Τρωάδι.*

Ἀχιλλεῖον.] Ad Sigeum Strabo (XIII, 891 et 896) ponit Achillis fanum et monumentum.

95. *Αἰολίδες.*] Rescribendum *Ἑλληνίδες.* Quid enim notandum, quod fuerint Aeolicae urbes in Aeolide? *Gail.* Respectu dialecti dictum est.

μέχρι Ἀντάνδρου . . .] Puto hic deesse numerum stadiorum dierumve. *Vossius.* Desideratur sane hic numerus. Alioqui explicari possent verba: Totum litus a Mysiae finibus usque ad Antandrum proprie est Phrygiae, ut Troas et Aeolis dicantur Phrygiae partes.

97. *τῆς Ἰλιακῆς τὸ κάτω*] ab inferiore Troadis parte. Postea eiecti in superiorem regionem *εἰς τὴν ἤπειρον ἄνω*) quae supra Troadem et Phrygiam sita, quam descripsit §. 92. Superior appellatur illa pars, quia ibi usque ad litus pertinent montes, haec vero inferior, quia est planities ad amnem Caicum.

δι' αὐτήν.] Nescio an hoc explicari possit per: in eodem loco, in eodem tractu, *διὰ τὴν αὐτήν.*

b. *ἐν αὐτῇ καὶ ἐν τῇ Λυδίᾳ.*] in ea regione, quae proprie Mysia, et in ea, quae proprie Lydia vocata est. Scylacis tempore per utramque pertinebat nomen Lydiae.

Ἄστυρα.] Strab. XIII, 912: *Μυσίας δὲ Ἄστυρα τὴν πλησίον κώμην φασίν· ἦν δὲ πολίχνη ποτὲ, ἐν ᾗ τὸ τῆς Ἀστυρήνης Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν ἄλσει προστατούμενον μεθ' ἁγιστείας ὑπ' Ἀντανδρίων, ᾗ μᾶλλον γειτνιᾷ.* *Vossius.*

Ἀδραμύττιον.] Lectionem *Ἀδρ.* cum simplici τ servavi. Numi apud Eckhelium (VII, 42) omnes referunt *ΑΔΡΑΜΥΤΗΝΩΝ.*

c. *Λευκαί - Σμύρνα - Φώκαια.*] A borea meridiem versus pergenti Phocaea ante Leucas et Smyrnam memoranda fuisset: Strab. XIV, 957. Plin. V, 29, fin. Itaque et quod anno trecentesimo quinquagesimo secundo ante Christum condita est urbs Leucae, huius mentionem serius insertam putat Gailius. Manet vero, etiamsi eieceris Leucas, perturbatio ordinis, quo Smyrna et Phocaea recensentur, itaque haec minime probant interpolationem.

Λευκαὶ καὶ λιμένες.] Pro *λιμένες* Gronovius coniecit *Τῆμνος* e Strab. XIII, 923. Herod. I, 149.

e. *Ἐπὶ τῆς Μυκάλης.*] Gailius coniecit *ἀπὸ*, quia in monte sita esse non posset Priene. Sed *ἐπὶ* est *ad.*

98. *Καὶ ἄλλος λιμὴν περὶ τὴν νῆσον καὶ ποταμός.*] Strabo (XIV, p. 970) Arconesum insulam prope Halicarnassum sitam recenset. Amnis est fons Salmacis (Strab. ib.) *Gail.*

b. *Κεραμιακός.*] Xenophonti *Κεράμειος* (Hell. II, 1, 10). Vossii emendatione *Κεραμικός* videtur non opus esse. Ceramus sita prope Halicarnassum (Plin. V, 29, 29) itaque immerito reprehenditur Scylax a Vossio, quod Co insulam prope Ceramicum sinum sitam esse tradiderit.

99. *ἀρχαία πόλις.*] *vetusta civitas*, Hesychius: *πόλιν τὴν Σικελίαν ἀντὶ τοῦ νῆσον* de loco Aristophanis. Eur. Ixion. *Εὔβοια πόλις.* Eur. Temen. *Πελοπόννησος πόλις.* *Vossius.* Himer. Eclog. XVII. init.

Κύπρος πόλις μεγάλη. Gail. At Scylacis aetate exstabat urbs, quae Rhodi nomen gerebat, neque tamen vetusta erat, sed recens condita (Ol. 93. 1). Itaque haec mendosa esse apparet. Fortasse legendum *οὐ πάνυ ἀρχαία πόλις.* Inter utrumque tempus intercedebant anni fere quinquaginta. Et tamen *τρίπολις* dici poterat insula Rhodus, quia e tribus oppidis convocata erat civitas.

100. *Πάταρα.*] *πόλις ἐοικυῖα ἐπινείῳ Ξανθίων.* Appian. Bell. civ. IV, 82. *Gronov.*

b. *Γαγαία.*] *Γάγαι πόλις Λυκίας.* St. B.

d. *ἀπὸ Λυκίας.*] Dictum fortasse pro: ab initio Lyciae, ut *ἀφ' ἑσπέρας*, ab ineunte vespere. Cf. 68 et 112, a. *ἀπὸ τῆς Ἄνδρου.* Sunt qui deleant *ἀπὸ*, sunt qui legant *Λυκίας ἀπὸ Καρίας.*

102. *καὶ νῆσον ἔχει.*] Nagidusam: cf. Hecat. fr. 252. Quod certissimam reddit emendationem Vossii.

b. *Σητόν.*] Gronovius *Σύκην* e Stephano, quod quidem magis orientem versus situm fuisse contendit Gailius. Sed saepius iustum Scylax deserit ordinem.

Ποσείδειον.] Habet Stadiasmus (§. 175) *Ποσείδιον* a Celenderi distantem 107 stadiis. *Gail.*

Μυοῦς.] Myanda Plinii (V, 27, 22).

Ὅλμοι.] Urbs mediterranea, distans stadia quadraginta a promontorio Mylis. Stadiasm. §. 164 sq. *Gail.*

c. Thapsacum amnem eundem putat Gailius, quem Eleutherum, quem Strabo borealem Phoeniciae terminum dicit (XVI, 1093) pariter ac Ptolemaeus (V, 15. Cf. Plin. V, 20).

ἡμερῶν ε'.] Herod. I, 72. Septem dierum iter dicit Scymnus (v. 188—194).

103. *Ληπηθίς.*) Steph. B. *Λάπηθος.* η Ionice dictum: de reliquis Stephano non maior est auctoritas, quam Scylacis codici.

104. b. ἴδιον ἔχον.] Codd. ἔχων. ἔχον videtur dictum sensu intransitivo.

Τῆρος.] Gronovius coniecit Τριήρης, quod oppidum cum Θεοῦ προςώπῳ et Beryto memorant Polybius (V, 68) et Strabo (XVI, 1095).

c. Σάραπτα.] Codd. Σάρα. Facile exciderunt literae πτα ante sequens εἶτα. Sara est eadem quae Palaetyrus, quam postea demum recenset Scylax.

βασίλεια Τυρίου.] Intelligendum est regis.

d. [Ἐκδιππῶν.] Ecdipporum mentionem firmat geographus Ravennas. *Gronov.*

e. Νομάδες cett.] Descriptio Arabiae.

105. τὸ μὲν εἰς τὸ Μενδήσιον cett.] Aut graviter fallor, aut dignoscenda est in hoc foedatissimo textu eadem fere sententia, quam diserte exprimit Herodotus (II, 17) his verbis: τὸ καλέεται Σεβεννυτικὸν στόμα. ἔστι δὲ καὶ ἕτερα διφάσια στόματα ἀπὸ τοῦ Σεβεννυτικοῦ ἀποσχισθέντα, φέροντα εἰς θάλασσαν. τοῖσι οὐνόματα κέεται τάδε· τῷ μὲν Σαϊτικὸν αὐτέων, τῷ δὲ Μενδήσιον. *Gail.*

b. πελέκει.] Pulchre Aegyptum bipenni sive securi utrinque acumen habenti comparat. Unam securis alam constituit Aegyptus inferior sive Delta utrumque. Ad Memphin igitur, ubi Aegyptus in arctissimum contrahitur, est foramen sive ὀπή, cui scapus ligneus accommodatur. Superior Aegypti portio alteram securis alam exprimit. *Vossius.*

τὸ πλεῖστον ἢ τὸ παρὰ θάλασσαν.] ἢ post superlativum, ut Herod. II, 35: Αἴγυπτος πλεῖστα θωυμάσια ἔχει ἢ ἄλλη χώρη. Philem. inc. fr. 109: θανεῖν ἄριστόν ἐστιν ἢ ζῆν ἀθλίως.

LIBYA.

106. ἀνάπλους.] Hanc vocem tum Scylax, tum alii geographi usurpant tantummodo de navigatione per flumen sursum facta, ut ad urbem quandam perveniatur. In hoc igitur loco minime ἀνάπλους intelligi potest de itinere facto ab insula Pharo ad litus, sed a litore ipso ad Mariam paludem. Rescribit τὸ βραχύς ad longitudinem ostii, qua eundum erat a mari in paludem. *Gail.* ἐκ Φάρου, si a Pharo veneris.

b. εἰς τὸν μυχόν cett.] Haec breviter dicta. Si usque in extremum recessum intraveris et inde regressus eris, duplicis longitudinis iter confeceris, quam si in ore praetervectus eris.

107. c. Πλατειαί.] Apud Stephanum est Πλαταιαί et Πλατεῖα, apud Herodotum (IV, 151) Πλατέα. *Gail.*

d. πάνορμοι.] Hom. Od. XIII. 195. ubi schol.: σκέπην ἔχοντες παντὸς ἀνέμου.

f. ἀμυγδαλαί, καρύαι.] Utraque vox Atticae dialecto propria. Athen. II, p. 52 et 53. *Gail.*

g. Ἐκκειός.] Nusquam reperitur fluvius Ecceus, et hic aperte res agitur de fluvio Ladone aut Lathone (Strab. XVII. 1193). Forsan legendum ἐκχεῖται. *Gail.*

108. c. Ὑπ' αὐτῶν.] *Prope ea*, campum et urbem, quae antea memoravit.

109. a. τῆς Καρχηδονίων χώρας.] Haec ab aliena manu inserta contendit Gailius, quia non distincturus fuerit Scylax Carthaginiensium regionem a reliqua. Sed revera eam distinxit Scylax: Cf. 110. 9. fin.

b. Ἀπὸ δὲ Ἀβροτόνου (πλοῦς) ἡμέρας μιᾶς· κατὰ δὲ ταῦτά ἐστι νῆσος cett.]. Dictum ut §. 24, c: ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀρίωνος ποταμοῦ πλοῦς ἡμέρας ἥμισυ·

καὶ Κάδμου καὶ Ἁρμονίας οἱ λίθοι εἰσὶν ἐνταῦθα. Atque ut infra 109. c: *ἀπὸ δὲ Ἐπιχίδος πλοῦς ἡμέρας· καὶ νῆσος ἔπεστιν ἐπ' αὐτῇ ἐρήμη*, ubi voce *αὐτῇ* designatur *ἐκείνη ἡ χώρα τῆς ἠπείρου.*

d. *στάδια ,β.*] bis mille stadia. Scribit Agathemerus (I, 3, init. II, 14. p. 59). hunc ambitum mille et sexcenta stadia continere. *Gail.*

f. *ἀνάπωτις.*] Pind. Ol. IX, 52 pro vulgari *ἄμπωτις.*

g. *ὑπέκεινα.*] Vossius *ἐπέκεινα.*

ἄπαστοι.] Fortasse *ἀγαστοί*, sed libentius rescriberem *πλαστοί.* Libyes ad occidentalem Tritonis ripam habitantes testatur Herodotus corpus sibi minio tingere IV, 191. *Gail.* Non est haec significatio vocabulo *πλαστός.* Legendum videtur *ἄριστοι.*

h. *Νεάπολις.*] Thuc. VII, 50, quem locum errore ad alteram Neapolin antea memoratam (109. a) retulit Vossius.

i. *ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ.*] Quod flumen Ptolemaeo (IV, 3) Catada dictum prope Tuneta in mare delabitur.

110. c. *ἄκραν . . .* Omissa hic stadia aut tempus *παράπλου.* *Vossius.*

λίμνη.] Lacus vastus, in quo insulae plures. Steph. Byz.: *Πιθήκων κόλπος, λιμὴν ἐν τῇ Λιβύῃ περὶ Καρχηδόνα.* In eo insulae Pithecusae Scylacis. *Gail.*

d. *Καύκαχις.*] Restituo *Κανουκκίς.* *Vossius.*

Ἰουλίου ἄκρα.] Latini Iuliam Caesaream vocant Augusto Caesare hoc nomen dante. Non potuit itaque sic scribere Scylax. Scripsit ille. *Ἰὼλ ἄκρα*, quae postea ita, ut diximus, vocitata est. *Vossius.* Vocabulum *Ἰὼλ* Graecis facillime transiit in *Ἰούλιον.*

111. *καὶ ἐνταῦθα Ἑρμαία ἄκρα.*] Cf. 109. h.

d. *Ἄνιδος.*] Plinio (I, 1) Anatis. *Gail.*

e. *ἀπὸ Θυμιατηριας.*] Intelligendum est *ὁ πλοῦς.*

Ποσειδῶνος.] Ara condita ab Hannone, quem vide p. 2.

f. *Ξιῶν.*] Nullus, quoad sciam, meminit huius fluvii. Lixum hoc loco describit Hanno, alium ab eo, quem iam supra retulit Scylax. *Vossius.* Lixum aut legere aut saltem intelligere res geographica postulat. *Gail.* Quem Hecataeus appellabat Lizam (fr. 328.)

g. *φύκος.*] Theophr. Hist. plant. IV, 7.

i. *πωλοῦσι δὲ πρὸς δέρματα.*] Bene se exprimit Scylax notans Aethiopes hos mutassè merces Phoenicias pellibus huiusmodi, non pecunia, et ad pelles contraxisse. *Gronov.* Eo rectius Gronovius haec intelligit de mercaturis ab Aethiopibus ipsis venditis, quod infra adiiciat noster: *οἱ δὲ Φοίνικες ἔμποροι εἰςάγουσιν αὐτοῖς μύρον* (III. l.). Scilicet praecedentibus noster opponit ea quae Phoenices Aethiopibus venditabant. *Gail.*

μετ' ὀδόντων.] Praeferenda est Vossii emendatio Reinesianae, cum voces *τῶν ἡμερῶν βοσκημάτων* pendeant a *δέρματα*.

κοσμόστικτα.] vestes pro ornatu variegatae.

l. *μύρον λίθον Αἰγυπτίαν.*] Theophr. *περὶ ὀσμῶν* §. 69, 70: *τὸ δὲ τῆς βαλάνου τῆς Αἰγυπτίας μύρον αὐτὸ μὲν οὐκ ἄγαν ἀναπνεῖ· μιγνύμενον δὲ ποιεῖ τἄλλα βελτίω, μάλιστα δὲ τὴν Ἶριν. Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάττῃ διακοπτομένων τῶν λίθων ἐμπεφυκότα φαίνεται ἰχθύδια καὶ μαρίδες καὶ ἄλλ' ἄττα ζῶα.* Sic distinguit Theophrastus unguentum Aegyptiacum et lapides quosdam inter unguenta numerata, et videtur noster utrumque pariter exprimere et distinguere. *Gail.*

ἄπρους ἐξαράκτους.] Fortasse *κάπρους ἐξάρκτους*. *ἐξάργματα, ἀκρωτηριάσματα.* Schol. Apollon. IV, 477. *Gail.*

112. *θαλάττης τῆς Εὐρώπης.*] Censeo supplendum esse *ἐκ* vel *ἀπό*. *Gail.* Maris Aegaei insulas Europae

diserte adnumeravit Scylax, itaque mare ipsum est Europae.

a. ἀπὸ τῆς Ἄνδρου.] Inde ab initio Andri. Cf. 100. d. Corrigit Palmerius ἀπ' αὐτῆς Ἄνδρου, quod non omnino necessarium videtur.

τὸ κατὰ Ῥηναίας.] Promontorium ipsius Teni situm e regione Rhenaeae. *Gail.* Quod ut designet, κατὰ genitivum requirit.

b. Μελαντίους.] Strab. XIV, 943.

c. πλοῦς . . .] Et huius diaphragmatis finis et alterius initium desideratur. *Vossius.*

d. προαριστίδιος . . .] Deest spatium inter Aegiliam et Cretam interiectum. Cf. 48, a.

e. στάδια ,δυό.] Sic legendum. Ante Cytheram memoratum erat promontorium Onugnathos, quod revera triginta stadia distat ab insula. Cytherae longitudo a promontorio boreali ad orientale est centum stadiorum. Inde Aegiliam navigatur per ducenta et quinquaginta stadia. Aegilia media sita est inter Cytheram et Cretam: itaque deest idem numerus stadiorum inter Aegiliam et Cretam. A Creta ad Carpathum multo longior est navigatio, quam centum stadiorum, restituendum videtur quadringenta et a Carpatho in Rhodum centum et quadraginta.

ADDENDA.

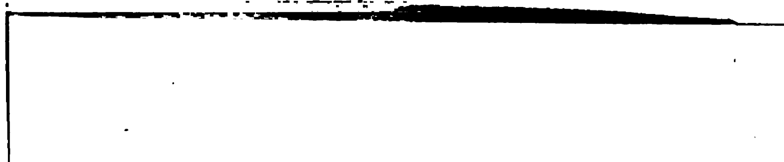
Ad p. 22. Catanae mentio non satis certum antiquitatis argumentum, quia post mortem Hieronis hoc nomen recuperavit urbs Aetna: certiora tum mentio urbium Oenotrorum (fr. 30 sqq. cf. p. 264), tum vetustum Epileucadiorum vocabulum (fr. 79. cf. p. 267). — || — Ad p. 48. fr. 24. Legendum videtur *Λιβυστικῆς* et reiiciendum hoc fragmentum ad descriptionem Libyae inter fr. 301 et 302. Cf. Scyl. 107, g. — || — Ad p. 79. fr. 125. Pro *Doriscus* cett. scribas: Ab occidentali Strymonis parte erat *αἰγιαλὸς*, ubi urbs Graeca Argilus (Her. VII, 115). Eandem regionem *Ἀκτὴν* appellare videtur Thucydides (IV, 109). — || — P. 140. fr. 333 l. 2. Legendum videtur *Τύρους*. Codd. *Τύρου*. — || — Ad p. 154. fr. 364 adde: cf. Herod. I, 173. — || — Ad p. 200 post l. 15: *ἱερὸν* codd. C. O. Müller *Κιέριον* (de tab. Graec. septentr. p. 37 not.). — || — Ad p. 269 post l. 16: 63. Heraclea condita Ol. 88. 3; 426 a. Chr. (Thuc. III, 92).

CORRIGENDA.

P. 21. l. 14. *Matienorum.* — P. 33. l. penult. *Byzanta.* — P. 54. l. 7. p. 418. — P. 67. l. 3. *mari.* — Ib. fr. 81. l. 4. post *Μολύκρειον* comma ponendum. — P. 77. fr. 121. l. 4. *Sermyliam.* — P. 78. l. 5. *Stephano.* — P. 86. fr. 153. l. 131. *palus.* — P. 104. l. 4. *Heracleotam.* — P. 105. fr. 211. l. 1. *οὗ.* — P. 111. fr. 235. l. ult. fr. 250. — P. 120. l. 15. *θαυμασιωτέρη.* — P. 121. l. penult. *του.* — P. 128. l. 18. *repetitae.* — P. 130. l. 11. *antiquissima.* — P. 148. l. penult. *tribu.* — P. 157. fr. 374. l. 5. *antiquiores.* — P. 164 et 165 numeros 2, 3, 4 suis locis in initio §§. restituas. — P 169. l. 11. *Καλυψώ.* — ~~P. 172.~~ §. 21. l. 3. *θάλατταν· Λιὰς, Ἴδασσα.* — Ib. l. penult. *sunt: Lias, Idassa.* — P. 191. §. 49. l. 2. *Λακεδαιμονίαν.* — P. 206. l. 2. *Μάδυτος.* — Ib. l. 7. *Ἀγορά.* — P. 217. l. 10. ante *Πάριον* insere *Πρίαπος.* — P. 245, 111. l. 6. *πολλαί.* — P. 251. l. 1. *στάδια ζ'.* — P. 252. l. 8. *,βφ'.* — Passim accentus et spiritus modo designatos postea eiecit, modo turbatos reliquit insuperabilis typothetae incuria.

INDEX.

Bonnae, Typis Caroli Georgii.

Tabula orbis Terrarum
ex opinione Hecataei
Itinera diurna 500 stadiorum
1 2 3 4
Oceanus

